

รายงานการวิเคราะห์อุตสาหกรรมและพื้นที่เป้าหมาย
เชิงลึกของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ฉบับสมบูรณ์

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

รายงานฉบับสมบูรณ์
รายงานการวิเคราะห์อุตสาหกรรม
และพื้นที่เป้าหมายเชิงลึกของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อจัดทำ
ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2559

เสนอต่อ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

โดย
บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

กันยายน 2559

โครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อจัดทำศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ
ประจำปีงบประมาณ 2559
กันยายน 2559

การปฏิเสธข้อเรียกร้อง

รายงานฉบับนี้ได้รับการจัดทำขึ้น เพื่อการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเท่านั้น นอกจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแล้ว ห้ามบุคคลอื่นใดนำรายงานฉบับนี้ไปใช้ไม่ว่าด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการถูกนำไปใช้ แจกจ่าย เผยแพร่ เปิดเผย หรือ ถือเอาประโยชน์ในทางอื่นใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน แก่บุคคลอื่นใดนอกจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ไม่ว่าด้วยวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ทั้งนี้ บริษัทที่ปรึกษาขอปฏิเสธโดยแจ้งชัดต่อการเรียกร้องให้รับผิดชอบใดๆ ในความสูญเสีย หรือเสียหายที่เกิดขึ้นไม่ว่าในทางใดจากการที่บุคคลที่สามได้นำเนื้อหาของรายงานฉบับนี้ไปใช้ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

ข้อมูลทั้งหลายที่ได้ระบุไว้ในรายงานฉบับนี้ได้นำมาจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งที่เชื่อถือได้ ทั้งส่วนที่เป็นของราชการ หน่วยงานระหว่างประเทศ ส่วนที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการระดมความคิดเห็น ซึ่งข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ 14 กันยายน 2559

อนึ่ง รายงานฉบับนี้ได้ทำขึ้นโดยอาศัยการตั้งสมมติฐาน พฤติการณ์แวดล้อมต่างๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นหรือมีอยู่ ณ วันที่ออกรายงาน เหตุการณ์ต่างๆ หรือการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่เกิดขึ้นในภายหลังอาจจะทำให้จำเป็นต้องปรับปรุงข้อสมมติฐานและข้อสรุปต่างๆ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของพฤติการณ์แวดล้อมนั้น นอกจากนี้ ข้อเสนอในเชิงนโยบายเป็นการวิเคราะห์ของบริษัทฯ มิได้เป็นข้อผูกพันในการกำหนดนโยบายสำหรับรัฐบาลแต่อย่างใด

สารบัญ

บทที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์.....	1-1
1.1. บทนำ	1-1
1.2. ข้อมูลพื้นฐาน	1-2
1.2.1. ภูมิประเทศ	1-2
1.2.2. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ	1-4
1.2.3. เขตการปกครองและเมืองสำคัญ	1-5
1.2.4. สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และศาสนา.....	1-9
1.3. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก.....	1-17
1.3.1. โครงสร้างด้านการคมนาคม.....	1-17
1.3.2. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ	1-23
บทที่ 2 นโยบายทางเศรษฐกิจ นโยบายการค้า และนโยบายการต่างประเทศของ	
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	2-1
2.1. นโยบายเศรษฐกิจ	2-1
2.1.1. แผนแม่บทในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ / แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	2-1
2.1.2. แผน / นโยบายทางเศรษฐกิจอื่นๆ	2-2
2.2. นโยบายการค้า.....	2-4
2.2.1. ภาพรวมนโยบายการค้า.....	2-4
2.2.2. การเจรจาความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA).....	2-5
2.2.3. โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้า	2-6
2.3. นโยบายการต่างประเทศ	2-8
บทที่ 3 ภาพรวมการค้า และการลงทุนของ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	3-1
3.1. ภาพรวมการค้าสินค้า	3-1
3.1.1. การส่งออกสินค้า.....	3-1
3.1.2. การนำเข้าสินค้า.....	3-5
3.2. ภาพรวมการค้าบริการ.....	3-9
3.2.1. การส่งออกบริการ	3-9
3.2.2. การนำเข้าบริการ	3-11

สารบัญ (ต่อ)

3.3 ภาพรวมการลงทุน	3-13
บทที่ 4 นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน	4-1
4.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน.....	4-1
4.1.1 หน่วยงานภาครัฐ	4-1
4.1.2 หน่วยงานภาคเอกชน.....	4-2
4.2 นโยบายด้านการลงทุน	4-2
4.2.1 นโยบายด้านการลงทุนที่สำคัญ.....	4-3
4.2.2 อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม	4-3
4.2.3 เขตอุตสาหกรรม เขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตส่งเสริมการส่งออก/เขตส่งเสริมการค้าเสรี.....	4-4
4.3 กฎหมายและกฎระเบียบด้านการลงทุน	4-6
4.3.1 กฎหมายด้านการลงทุน.....	4-6
4.3.2 กฎหมายแรงงาน	4-17
4.3.3 กฎหมายที่ดิน	4-24
4.3.4 กฎหมายการเงินและการธนาคาร และการควบคุมเงินตราระหว่างประเทศ....	4-28
4.3.5 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา.....	4-32
บทที่ 5 ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุน	5-1
5.1. ขั้นตอนก่อนการจัดตั้งธุรกิจ (Pre-Establishment Process)	5-1
5.1.1. การเลือกดำเนินธุรกิจ.....	5-1
5.1.2. กิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจ.....	5-5
5.2. ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)	5-20
5.2.1. การขยายธุรกิจหรือการเพิ่มทุน	5-20
5.2.2. การรวบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ	5-21
5.2.3. การเปลี่ยนแปลงสภาพบริษัท สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations).....	5-24
5.3. ขั้นตอนการออกจากธุรกิจ (Exit Process).....	5-26
5.3.1. การลดการลงทุน.....	5-26
5.3.2. การเลิกหรือปิดกิจการ.....	5-26

สารบัญ (ต่อ)

5.3.3. การเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations)	5-28
บทที่ 6 ต้นทุนการประกอบธุรกิจ (Cost of Doing Business) ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ... 6-1	
6.1 ต้นทุนทั่วไป	6-1
6.1.1 ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตก่อสร้าง	6-1
6.1.2 ต้นทุนสำนักงาน	6-2
6.2 ต้นทุนค่าจ้าง	6-9
6.3 ต้นทุนทางภาษี	6-10
6.3.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล	6-10
6.3.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	6-10
6.3.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม	6-10
6.3.4 ภาษีสรรพสามิต	6-10
6.3.5 ภาษีอื่นๆ	6-11
บทที่ 7 โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป	
ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์..... 7-1	
7.1 ภาพรวมอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-2
7.1.1 ภาพรวมอุตสาหกรรม	7-2
7.1.2 โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-3
7.2 สถิติด้านการค้า การลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-5
7.2.1 การค้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูป	7-5
7.2.2 การลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป	7-9
7.3 พื้นที่ที่มีศักยภาพในการลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-10
7.3.1 พื้นที่ที่มีศักยภาพ	7-10
7.3.2 พื้นที่เป้าหมาย	7-12

สารบัญ (ต่อ)

7.4	วิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-13
7.4.1	ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-14
7.4.2	การนำเข้าปัจจัยการผลิตและวัตถุดิบ	7-17
7.4.3	กระบวนการผลิตและแปรรูป	7-19
7.4.4	การขนส่งและการกระจายสินค้า	7-21
7.4.5	ขนาดตลาดและความต้องการผู้บริโภค	7-23
7.5	นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-24
7.5.1	นโยบาย กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ	7-24
7.5.2	มาตรการด้านการค้าระหว่างประเทศ	7-26
7.6	ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในการลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-27
7.7	ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทยในการลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-28
7.7.1	ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทย	7-28
7.7.2	สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย	7-31
	บรรณานุกรม	บ-1
	ภาคผนวก รายชื่อผู้ประกอบการไทยที่เข้าไปลงทุนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	ผ-1

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1-1 ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	1-2
ภาพที่ 1-2 แผนที่ประเทศฟิลิปปินส์	1-3
ภาพที่ 1-3 แผนที่ประเทศฟิลิปปินส์ แบ่งตามเขตปกครอง	1-7
ภาพที่ 1-4 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2562.....	1-9
ภาพที่ 1-5 สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ (GDP) ของประเทศฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ. 2558.....	1-10
ภาพที่ 1-6 ระดับรายได้ต่อหัว (GDP Per Capita) ของประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2562.....	1-11
ภาพที่ 1-7 โครงสร้างประชากรของประเทศฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2558	1-14
ภาพที่ 1-8 นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันของประเทศฟิลิปปินส์	1-16
ภาพที่ 1-9 เส้นทางถนนในประเทศฟิลิปปินส์	1-19
ภาพที่ 1-10 สนามบินท่าอากาศยานที่สำคัญในประเทศฟิลิปปินส์	1-22
ภาพที่ 3-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558.....	3-2
ภาพที่ 3-2 ตลาดส่งออกหลักของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558	3-5
ภาพที่ 3-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558.....	3-6
ภาพที่ 3-4 แหล่งนำเข้าหลักของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558.....	3-9
ภาพที่ 3-5 มูลค่าการส่งออกบริการของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558	3-10
ภาพที่ 3-6 มูลค่าการนำเข้าบริการของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558	3-12
ภาพที่ 3-7 สัดส่วนมูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศในฟิลิปปินส์ 6 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2558	3-15
ภาพที่ 5-1 ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจ สำหรับบริษัทต่างชาติ ในฟิลิปปินส์ (Business Permits)	5-6
ภาพที่ 5-2 ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจ สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์	5-9
ภาพที่ 5-3 ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจที่มีการขอรับสิทธิประโยชน์จาก BOI ฟิลิปปินส์.....	5-16
ภาพที่ 5-4 ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจสำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Economic Zone) ในฟิลิปปินส์	5-18
ภาพที่ 7-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ จำแนกตามรายสินค้า	7-6
ภาพที่ 7-2 ตลาดส่งออกสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์	7-7
ภาพที่ 7-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ จำแนกตามรายสินค้า	7-8

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 7-4 แหล่งนำเข้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์	7-9
ภาพที่ 7-5 พื้นที่ตั้งฐานการผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-11
ภาพที่ 7-6 พื้นที่เพาะปลูกสินค้าเกษตรประเภทผักและผลไม้ ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์	7-12
ภาพที่ 7-7 พื้นที่ตั้งของแหล่งวัตถุดิบและโรงงานผลไม้แปรรูป	7-13
ภาพที่ 7-8 ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์	7-14
ภาพที่ 7-9 ช่องทางการขนส่งและกระจายสินค้าภายในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป	7-21

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1-1 ข้อมูลดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศฟิลิปปินส์	1-11
ตารางที่ 1-2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรของประเทศฟิลิปปินส์	1-14
ตารางที่ 1-3 รายชื่อธนาคารและสถาบันการเงินที่ประกอบการในประเทศฟิลิปปินส์.....	1-25
ตารางที่ 2-1 ความตกลงการค้าเสรีของฟิลิปปินส์และประเทศคู่ภาคี	2-5
ตารางที่ 2-2 โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้าของฟิลิปปินส์	2-7
ตารางที่ 2-3 โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้าของฟิลิปปินส์ จำแนกตามประเภทสินค้า.....	2-7
ตารางที่ 3-1 สินค้าส่งออกหลัก 10 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558.....	3-2
ตารางที่ 3-2 ตลาดส่งออกหลัก 5 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558.....	3-4
ตารางที่ 3-3 สินค้านำเข้าหลัก 10 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558.....	3-6
ตารางที่ 3-4 แหล่งนำเข้าหลัก 5 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558.....	3-8
ตารางที่ 3-5 สัดส่วนการส่งออกภาคบริการของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558	3-10
ตารางที่ 3-6 สัดส่วนการนำเข้าภาคบริการของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558	3-12
ตารางที่ 3-7 มูลค่าการลงทุนที่ได้รับการอนุมัติของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2558.....	3-14
ตารางที่ 4-1 จำนวนเขตเศรษฐกิจพิเศษในฟิลิปปินส์	4-4
ตารางที่ 4-2 ขั้นตอนการจดทะเบียนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ในฟิลิปปินส์	4-27
ตารางที่ 4-3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาของฟิลิปปินส์.....	4-32
ตารางที่ 5-1 ช่องทางการจัดตั้งธุรกิจ สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์.....	5-7
ตารางที่ 5-2 เอกสารการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจที่ได้รับ จำแนกตามประเภทธุรกิจ.....	5-10
ตารางที่ 5-3 มูลค่าทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับการจัดตั้งธุรกิจในฟิลิปปินส์ จำแนกตามประเภท ธุรกิจ.....	5-10
ตารางที่ 5-4 มูลค่าทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับการจัดตั้งธุรกิจในฟิลิปปินส์ จำแนกตามการถือหุ้น ของชาวต่างชาติ	5-12
ตารางที่ 5-5 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ	5-12
ตารางที่ 5-6 ประเภทของธุรกิจเฉพาะที่ต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจ (Endorsement) และหน่วยงานที่รับผิดชอบ	5-13
ตารางที่ 5-7 การขออนุญาตและการยื่นจดทะเบียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งธุรกิจของ ชาวต่างชาติในฟิลิปปินส์.....	5-15
ตารางที่ 5-8 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการขยายธุรกิจหรือการเพิ่มทุน	5-20
ตารางที่ 5-9 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการควมรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ	5-23

สารบัญญัตราสาร (ต่อ)

ตารางที่ 5-10 เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงประเภทการถือหุ้นของชาวต่างชาติภายหลัง การจัดตั้งธุรกิจ	5-25
ตารางที่ 5-11 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสภาพบริษัท สำหรับบริษัทต่างชาติ ในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations).....	5-25
ตารางที่ 5-12 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการลดการลงทุน	5-26
ตารางที่ 5-13 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการยกเลิก/ปิดการ.....	5-27
ตารางที่ 5-14 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations)	5-28
ตารางที่ 6-1 ค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตก่อสร้าง	6-1
ตารางที่ 6-2 อัตราค่าที่ดิน	6-2
ตารางที่ 6-3 อัตราค่าเช่าสำนักงาน	6-3
ตารางที่ 6-4 อัตราค่าเช่าโกดัง	6-3
ตารางที่ 6-5 อัตราค่าที่พักอาศัย	6-3
ตารางที่ 6-6 อัตราค่าก่อสร้างอาคาร	6-4
ตารางที่ 6-7 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับที่พักอาศัยและธุรกิจบริการทั่วไป ที่ใช้ไฟน้อยกว่า 40 กิโลวัตต์.....	6-4
ตารางที่ 6-8 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรม ที่ใช้ไฟน้อยกว่า 40 กิโลวัตต์	6-5
ตารางที่ 6-9 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับบริการกำลังจ่ายสูง (General Power)	6-5
ตารางที่ 6-10 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับบริการกำลังจ่ายสูง ที่ใช้แรงเคลื่อนไฟฟ้า ไม่เกิน 13.8 กิโลวัตต์.....	6-5
ตารางที่ 6-11 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับบริการกำลังจ่ายสูง ที่ใช้แรงเคลื่อนไฟฟ้า ไม่เกิน 34.5 กิโลวัตต์.....	6-6
ตารางที่ 6-12 อัตราค่าจ้าง	6-9
ตารางที่ 6-13 อัตราภาษี.....	6-11
ตารางที่ 7-1 สัดส่วนทางการตลาดของผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ปี พ.ศ. 2555-2558.....	7-15
ตารางที่ 7-2 ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมผลิตและแปรรูปผลไม้ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์.....	7-16

สารบัญญัตราง (ต่อ)

ตารางที่ 7-3 ปริมาณการผลิตของผลไม้เศรษฐกิจสำคัญของฟิลิปปินส์: กั้วย สับปะรด และมะม่วง.....	7-18
ตารางที่ 7-4 ราคาผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจสำคัญของฟิลิปปินส์: กั้วย สับปะรด และมะม่วง ...	7-18
ตารางที่ 7-5 สัดส่วนช่องทางจัดจำหน่ายสินค้าผลไม้แปรรูปไปยังผู้บริโภค ปี พ.ศ. 2553-2557	
จำแนกตามมูลค่าการจัดจำหน่าย	7-22
ตารางที่ 7-6 มูลค่าตลาดของอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์.....	7-23
ตารางที่ 7-7 สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่ฟิลิปปินส์ได้รับจากประเทศที่มีการจัดทำ	
ความตกลงการค้าเสรีด้วย ภายใต้อุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป	7-26
ตารางที่ 7-8 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย	7-31

บทที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

1.1. บทนำ

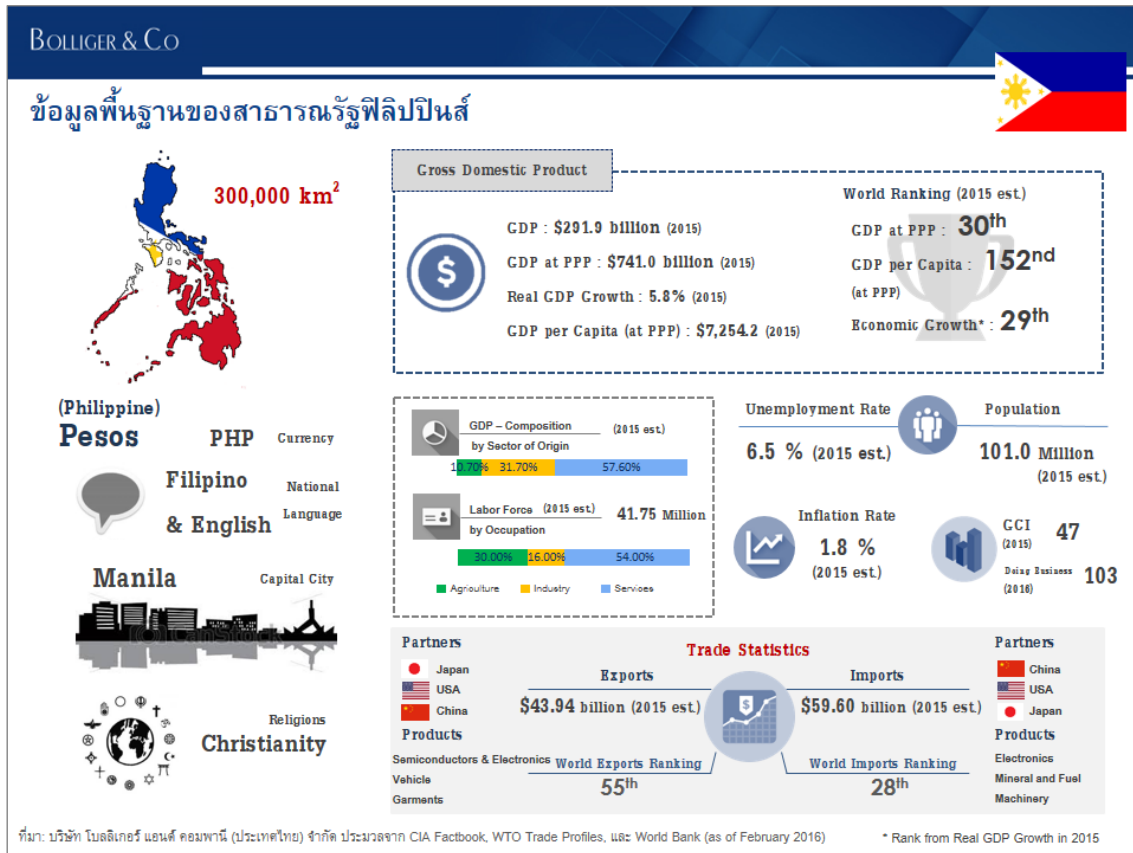
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of Philippines) หรือประเทศฟิลิปปินส์ เป็นประเทศที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นหมู่เกาะ ประกอบด้วยเกาะขนาดต่าง ๆ เป็นจำนวนมากกว่า 7,000 เกาะ ในทะเลจีนใต้ โดยมีพื้นที่รวมทั้งหมดประมาณ 300,000 ตารางกิโลเมตร (รวมอาณาเขตทางทะเล) มีพรมแดนทางน้ำติดกับประเทศไต้หวัน ในทางตอนเหนือ และประเทศมาเลเซีย ในทางตอนใต้ ส่วนพรมแดนทางบกติดกับประเทศไต้หวัน ในทางตอนเหนือ และประเทศมาเลเซีย ในทางตอนใต้ ส่วนพรมแดนทางบกติดกับประเทศไต้หวัน และประเทศมาเลเซีย ในทางตอนเหนือ และประเทศมาเลเซีย ในทางตอนใต้ ติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก และทะเลจีนใต้ ตามลำดับ

ประเทศฟิลิปปินส์มีประชากรทั้งหมดประมาณ 101 ล้านคน คิดเป็นอันดับที่ 13 ของโลก ในขณะที่แรงงานในระบบเศรษฐกิจมีจำนวนประมาณ 41.75 ล้านคน มีขนาดเศรษฐกิจหรือขนาด GDP ประมาณ 741.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2558 โดยเติบโตจากปี พ.ศ. 2557 ในอัตราร้อยละ 5.80 และในด้านการค้าระหว่างประเทศ ตลาดส่งออกสำคัญคือญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และจีน ตามลำดับ โดยสินค้าที่ส่งออกมากที่สุด ได้แก่ เซมิคอนดักเตอร์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และเครื่องนุ่งห่ม

เมืองหลวงของประเทศฟิลิปปินส์คือกรุงมะนิลา ตั้งอยู่ในตอนกลางของเกาะลูซอน มีประชากรทั้งหมดประมาณ 11 ล้านคน ทั้งที่อยู่ในตัวเมืองมะนิลา และพื้นที่ปริมณฑลมะนิลา (Metro Manila)

ภาพที่ 1-1 ข้อมูลพื้นฐานของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก CIA Factbook, WTO Trade Profiles และ World Bank Database

1.2. ข้อมูลพื้นฐาน

1.2.1. ภูมิประเทศ

ฟิลิปปินส์ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่บนมหาสมุทรแปซิฟิก ห่างจากเอเชียแผ่นดินใหญ่ทางตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ 100 กิโลเมตร โดยพรมแดนของฟิลิปปินส์ทางทิศใต้ติดทะเลมินดาเนา ส่วนพรมแดนทางทิศตะวันออกติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก (Pacific) และทิศตะวันตกมีพรมแดนติดกับทะเลจีนใต้ หรือเรียกอีกชื่อว่าทะเลลูซอน ดังแสดงในภาพที่ 1-2

ภาพที่ 1-2 แผนที่ประเทศฟิลิปปินส์

ที่มา: Nations Online Project (<http://www.nationsonline.org>)

ฟิลิปปินส์มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 300,000 ตารางกิโลเมตร (ใหญ่เป็นอันดับที่ 67 ของโลก) แบ่งออกเป็นพื้นดิน 298,170 ตารางกิโลเมตร และพื้นน้ำ 1,830 ตารางกิโลเมตร มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง และมีภูเขาและภูเขาไฟจำนวนมาก ประกอบด้วยเกาะขนาดต่าง ๆ ทั้งสิ้น 7,107 เกาะ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 หมู่เกาะหลัก ได้แก่ หมู่เกาะลูซอน (Luzon) เป็นหมู่เกาะทางตอนเหนือของประเทศ หมู่เกาะวิซายาส (Visayas) อยู่ทางตอนกลางของประเทศ และหมู่เกาะมินดาเนา (Mindanao) ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศ ทั้งนี้ เนื่องจากฟิลิปปินส์มีที่ตั้งอยู่บนเขตวงแหวนแห่งไฟ (Pacific Ring of Fire) ประกอบกับเป็นหมู่เกาะเทือกเขาหินใหม่ ทำให้ฟิลิปปินส์มักเกิดแผ่นดินไหวและภูเขาไฟระเบิดอยู่บ่อยครั้ง และในปัจจุบันยังคงมีภูเขาไฟที่พร้อมปะทุอย่างน้อย 22 ลูก โดยเฉพาะภูเขาไฟมายอน (Mayon) พินาตูโบ (Pinatubo) และทาล (Taal) จากสภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขา ทำให้ฟิลิปปินส์มีพื้นที่ราบที่แคบและมีจำนวนไม่มากนัก โดยพื้นที่ราบที่สำคัญของฟิลิปปินส์ คือ ที่ราบมะนิลา ซึ่งเป็นพื้นที่ราบที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของเกาะลูซอน

เวลาของประเทศฟิลิปปินส์เร็วกว่าเวลาของไทย 1 ชั่วโมง (อยู่ในพื้นที่ GMT +8.00)

1.2.2. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

ข้าวเป็นอาหารหลักของฟิลิปปินส์ จึงมีการเพาะปลูกในปริมาณมาก โดยใช้พื้นที่มากกว่าร้อยละ 40 ของพื้นที่ที่ใช้เพาะปลูกได้ในประเทศ แหล่งปลูกข้าวสำคัญของฟิลิปปินส์จะตั้งอยู่ในที่ราบทางภาคใต้ของเกาะลูซอน นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ยังมีรูปแบบการปลูกข้าวแบบขั้นบันไดในเมืองบานาเว (Banawe) โดยมีพื้นที่เพาะปลูกกว่า 250 ตารางกิโลเมตร และนับเป็นนาขั้นบันไดที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ส่วนมะพร้าว ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศมากที่สุด จะพบว่ามีการเพาะปลูกโดยทั่วไปตามเกาะต่าง ๆ ทั้งการปลูกในรูปแบบพื้นที่ดินขนาดใหญ่ ที่ดินแปลงเล็ก และการปลูกตามลาดเขาที่มีการปรับพื้นที่เป็นแบบขั้นบันได นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ยังมีพืชเกษตรสำคัญอื่นๆ อาทิ อ้อย และพืชป่านอบากา

สำหรับทรัพยากรป่าไม้ของฟิลิปปินส์ พบว่า ฟิลิปปินส์มีพื้นที่ป่าไม้ ครอบคลุมประมาณร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศทั้งหมด ส่วนมากอยู่ในพื้นที่เกาะมินดาเนา เกาะเนกรอส เกาะมินโดโร และเกาะซามาร์

นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ยังมีแร่ธาตุที่สำคัญ คือ ทองแดง เหล็ก โครไมต์ เงิน แมงกานีส ทองคำ และนิกเกิล โดยเฉพาะแร่ทองแดงที่ฟิลิปปินส์มีปริมาณการผลิตมากที่สุดในทวีปเอเชีย พบมากที่เกาะลูซอน ทางตอนเหนือมะนิลา และทางตะวันตกของเกาะเนกรอส

1.2.3. เขตการปกครองและเมืองสำคัญ

1.2.3.1. เขตการปกครอง

ฟิลิปปินส์มีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 17 เขต (Region) โดยมีจังหวัดทั้งสิ้น 80 จังหวัด (Province) 120 เมือง (City) อีกทั้งมีแบ่งการปกครองย่อยออกเป็น 1,499 เทศบาล (Municipality) และ 41,969 บารังไก (Barangay) ซึ่งเทียบเท่าตำบลหรือหมู่บ้าน โดยหน่วยงานของรัฐบาลส่วนใหญ่จะตั้งสำนักงานในพื้นที่ภูมิภาคนั้นๆ เพื่อให้บริการประชาชนภายในภูมิภาคของตนเอง ซึ่งแต่ละเขตการปกครองจะไม่มีรัฐบาลท้องถิ่นที่แยกต่างหาก ยกเว้นเขตปกครองตนเองในมินดาเนามุสลิม (Autonomous Region in Muslim Mindanao: ARMM) และเขตบริหารกอร์ดีเยรา (Cordillera Administrative Region: CAR)

เขตการปกครองของฟิลิปปินส์ ประกอบไปด้วย 17 เขต (Region) ได้แก่

- เขตอีโลกอส (Ilocos Region, Region I)
- คากายันแวลลีย์ (Cagayan Valley, Region II)
- เซนทรัลลูซอน (Central Luzon, Region III)
- คาลาบาร์ซอน (CALABARZON, Region IV-A)
- มิมาโรปา (MIMAROPA, Region IV-B)
- เขตบีโกล (Bicol Region, Region V)
- เวสเทิร์นวิซายาส (Western Visayas, Region VI)
- เซนทรัลวิซายาส (Central Visayas, Region VII)
- อีสเทิร์นวิซายาส (Eastern Visayas, Region VIII)
- คาบสมุทรซัมโบอันกา (Zamboanga Peninsula, Region IX)
- นอร์เทิร์นมินดาเนา (Northern Mindanao, Region X)
- เขตดาเวา (Davao Region, Region XI)
- ซอกสก์ซาร์เกน (SOCCSKSARGEN, Region XII)
- คารากา (Caraga, Region XIII)

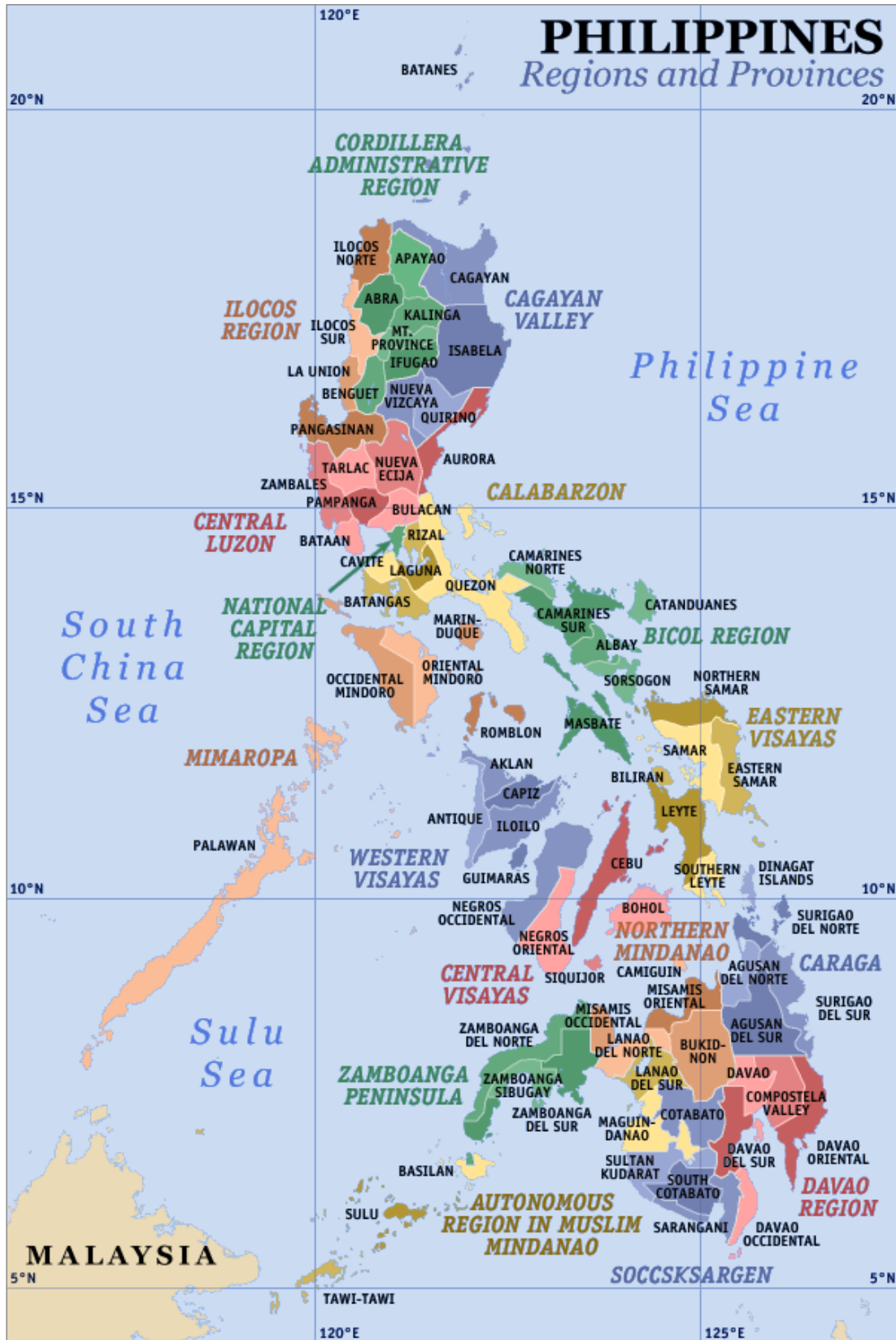
- เขตปกครองตนเองในมินดาเนามุสลิม (Autonomous Region in Muslim Mindanao, ARMM)
- เขตบริหารกอร์ดีเยรา (Cordillera Administrative Region, CAR)
- เขตนครหลวง (National Capital Region, NCR) หรือเขตปริมณฑลมะนิลา (Metro Manila)

เมืองหลวงของฟิลิปปินส์ คือ กรุงมะนิลา (Metro Manila) และเมืองอื่นที่มีความสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ ได้แก่ เมืองเซบู (Cebu) เมืองดาเวา (Davao) เมืองซุบิก (Subic) และเมืองเกซอนซิตี (Quezon City)

ตำแหน่งที่ตั้งเขตการปกครองของฟิลิปปินส์ทั้ง 17 เขต ได้รับการนำเสนอไว้ในภาพที่ 1-3

ภาพที่ 1-3 แผนที่ประเทศฟิลิปปินส์ แบ่งตามเขตปกครอง

ที่มา: Nations Online Project (<http://www.nationsonline.org>)

1.2.3.2. เมืองสำคัญ

กรุงมะนิลา (Manila) และเขตปริมณฑลเมืองมะนิลา (Metro Manila)

กรุงมะนิลา เป็นเมืองหลวงของประเทศฟิลิปปินส์ ตั้งอยู่ในตอนกลางของเกาะลูซอน มีประชากรมากกว่า 11 ล้านคน ทั้งในตัวเมืองมะนิลา และเขตปริมณฑลเมืองมะนิลา (Metro Manila) ที่ประกอบไปด้วยเมืองขนาดเล็กอีก 15 เมือง เป็นศูนย์กลางทางการค้าและเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงยังเป็นที่ตั้งของรัฐบาลฟิลิปปินส์

กรุงมะนิลาเป็นเมืองที่มีความหลากหลายทางเศรษฐกิจมากที่สุดในประเทศฟิลิปปินส์ เพราะเป็นแหล่งรวมธุรกิจขนาดใหญ่ต่างๆ ของประเทศ และยังเป็นที่ตั้งของท่าเรือมะนิลา ซึ่งเป็นท่าเรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศ และเป็นช่องทางสำคัญในการส่งออกและนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ

เมืองเซบู (Cebu City)

เมืองเซบู เป็นเมืองในเกาะเซบู (Cebu Island) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหมู่เกาะวิซายาส์ ทางตอนกลางของประเทศฟิลิปปินส์ มีจำนวนประชากรมากที่สุดเป็นอันดับสองรองจากกรุงมะนิลา เป็นอดีตเมืองหลวง และเมืองที่เก่าแก่ที่สุดของฟิลิปปินส์ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่แรกที่ประเทศสเปนเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศฟิลิปปินส์

การท่องเที่ยวเป็นแรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจสำคัญของในเมืองเซบู เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศที่เป็นชายหาดที่มีความสวยงาม และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทั้งทางเรือและทางอากาศ ทำให้เมืองเซบูกลายเป็นจุดพักนักท่องเที่ยวสำคัญที่เชื่อมต่อไปสู่จุดอื่นๆ ในฟิลิปปินส์ตอนกลางและฟิลิปปินส์ตอนใต้

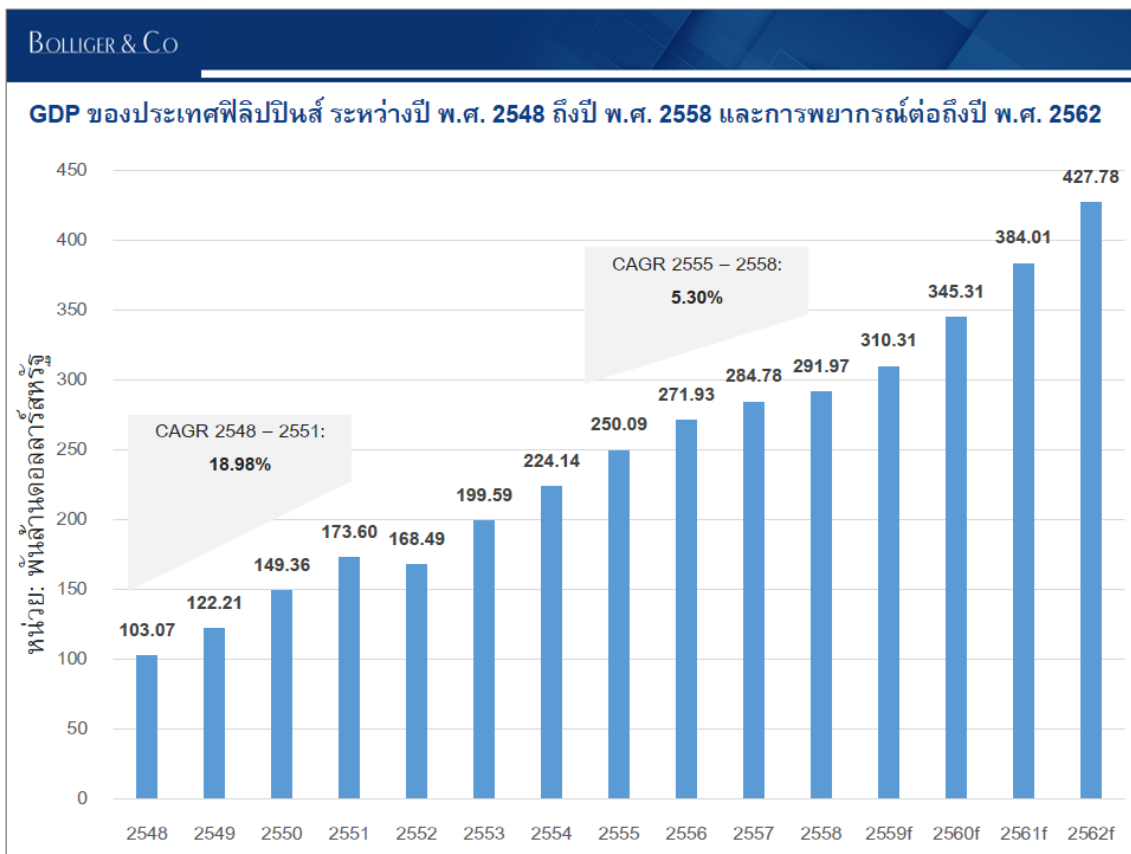
1.2.4. สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และศาสนา

1.2.4.1. สภาพเศรษฐกิจ

➤ สถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน

จากข้อมูลของ International Monetary Fund พบว่าเศรษฐกิจของประเทศฟิลิปปินส์ มีการเติบโตอย่างต่อเนื่องในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยขนาดเศรษฐกิจหรือ GDP เติบโตขึ้นจาก 103.07 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2548 เป็น 291.97 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2558 หรือมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมหรือ CAGR ที่ร้อยละ 10.97 ต่อปี ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1-4

ภาพที่ 1-4 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) ของประเทศฟิลิปปินส์
ระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2562

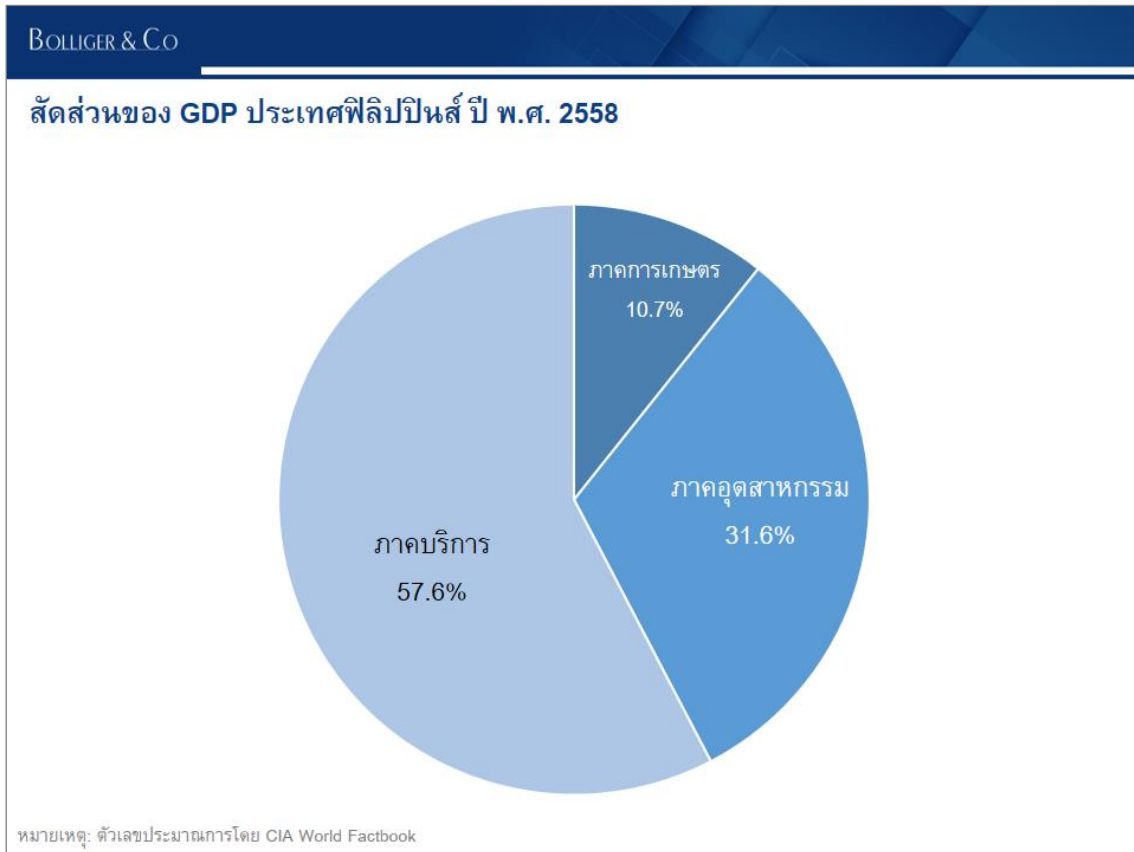

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก International Monetary Fund (IMF)
หมายเหตุ: ข้อมูลของปี พ.ศ. 2559 ถึงปี พ.ศ. 2562 เป็นการพยากรณ์โดย IMF

ในปัจจุบัน ภาคบริการ (Service Sector) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ โดยสัดส่วนร้อยละ 57.6 ของ GDP รองลงมาเป็นภาคอุตสาหกรรม (Industrial Sector) หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ของ GDP ส่วนภาคการเกษตรมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 10.7 ของ GDP เท่านั้น ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1-5

ภาพที่ 1-5 สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ (GDP) ของประเทศฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ. 2558

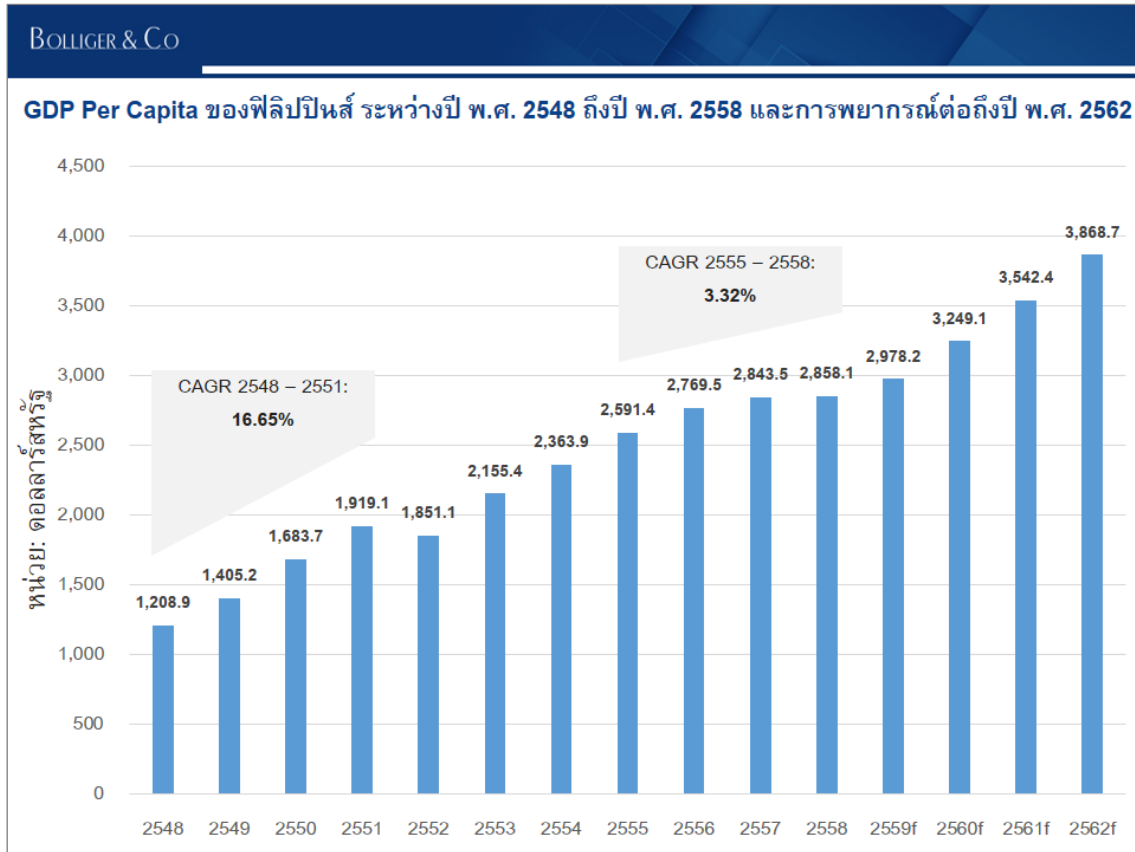

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก CIA Factbook

ทั้งนี้ หากพิจารณาถึงรายได้ต่อหัว หรือ GDP Per Capita พบว่าอยู่ที่ระดับ 2,858.1 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2548 มากกว่า 2.3 เท่า ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1-6

ภาพที่ 1-6 ระดับรายได้ต่อหัว (GDP Per Capita) ของประเทศฟิลิปปินส์
ระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2562

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก International Monetary Fund (IMF)
หมายเหตุ: ข้อมูลของปี พ.ศ. 2559 ถึงปี พ.ศ. 2562 เป็นการพยากรณ์โดย IMF

สำหรับดัชนีทางเศรษฐกิจที่สำคัญอื่นๆ แสดงอยู่ในตารางที่ 1-1

ตารางที่ 1-1 ข้อมูลดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศฟิลิปปินส์

ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญ	หน่วย	ปี พ.ศ.	ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
ตัวเลขทางเศรษฐกิจและดัชนีเศรษฐกิจ				
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)	พันล้านดอลลาร์สหรัฐ	2558	741.03	International Monetary Fund (as of March 2016)
อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริง (Real GDP growth)	ร้อยละ	2558	6.87	International Monetary Fund (as of March 2016)
อัตราเงินเฟ้อ (Inflation Rate)	ร้อยละ	2558	1.80	CIA Factbook (as of February 2016)
อัตราการว่างงาน (Unemployment Rate)	ร้อยละ	2558	6.50	CIA Factbook (as of February 2016)
อัตราดอกเบี้ยนโยบาย (Policy Rate/ Discount Rate)	ร้อยละ	2558	6.00	CIA Factbook (as of February 2016)

ดัชนีเศรษฐกิจที่สำคัญ	หน่วย	ปี พ.ศ.	ข้อมูล	แหล่งข้อมูล
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคารพาณิชย์ (Commercial Bank Prime Lending Rate)	ร้อยละ	2558	5.80	CIA Factbook (as of February 2016)
หนี้ภาครัฐ (Government Debt)	ร้อยละ ของ GDP	2558	37.130	IMF World Economic Outlook, Oct 15 (as of February 2016)
หนี้สาธารณะ (Public Debt)	ร้อยละ ของ GDP	2558	45.5	CIA Factbook (as of February 2016)
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (เฉลี่ยรายปี)	เปโซต่อ ดอลลาร์สหรัฐ	2558	45.5	CIA Factbook (as of February 2016)
	เปโซต่อ บาท	2558	1.30	Bank of Thailand (as of February 2016)
ข้อมูลและดัชนีตัวชี้วัดอื่น ๆ				
Global Competitiveness Index (GCI)	อันดับ	2558	47	World Economic Forum (as of February 2016)
Network Readiness Index (NRI)	อันดับ	2558	76	World Economic Forum (as of February 2016)
Doing Business Index	อันดับ	2559	103	World Bank (as of February 2016)
Economic Freedom Index	อันดับ	2559	70	The Heritage Foundation (as of February 2016)
Human Development Index (HDI)	อันดับ	2558	115	United Nations Development Programme (as of February 2016)
Human Capital Index	อันดับ	2558	46	World Economic Forum (as of February 2016)
Corruption Perceptions Index (CPI)	อันดับ	2558	95	Transparency International (as of February 2016)
Travel and Tourism Competitiveness Index	อันดับ	2558	74	World Economic Forum (as of February 2016)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากหลายแหล่งข้อมูล ได้แก่ World Bank, Asian Development Bank (ADB), World Economic Forum (WEF), International Monetary Fund (IMF), Transparency International, The Heritage Foundation และอื่นๆ

➤ ประเด็นทางเศรษฐกิจที่น่าสนใจ

ผลการสำรวจของ Asian Development Bank (ADB) ในปี พ.ศ. 2559 ได้บ่งชี้ว่ามีนักศึกษาจบใหม่ในประเทศฟิลิปปินส์อยู่ในสภาวะว่างงานเป็นจำนวนมาก โดยอัตราการว่างงานของชาวฟิลิปปินส์ที่มีอายุระหว่าง 15 ปี ถึง 24 ปีอยู่ในระดับร้อยละ 14.4 (ข้อมูลล่าสุด ณ เดือน

มกราคม พ.ศ. 2559) ชาวฟิลิปปินส์ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีจะใช้เวลาในการหางานโดยเฉลี่ย 1 ปี ส่วนผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะใช้เวลาประมาณ 3 ปีในการหางาน

สาเหตุของปรากฏการณ์นี้เป็นผลพวงจากจำนวนประชากรที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีอัตราการเติบโตอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2 เป็นเวลานานกว่า 10 ปี ในช่วงปี พ.ศ. 2538 ถึงปี พ.ศ. 2548 ซึ่งส่งผลให้ความต้องการแรงงานไม่สามารถขยายตัวตามทัน และหากพิจารณาในแต่ละภาคส่วนของระบบเศรษฐกิจ จะพบว่า ความต้องการแรงงานในภาคบริการ (Services) และภาคการผลิต (Manufacturing) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาห้าปีที่ผ่านมา ในขณะที่ความต้องการแรงงานในภาคการเกษตรกลับหดตัวลดลงไป อันเป็นสาเหตุให้แรงงานบางส่วนไม่สามารถหางานที่ตรงกับทักษะความสามารถของตนเองได้

ในขณะนี้ รัฐบาลฟิลิปปินส์จึงได้ริเริ่มโครงการ JobStart Philippines เพื่อให้บริการช่วยเหลือการหางานกับชาวฟิลิปปินส์ ผ่านการให้คำแนะนำอาชีพ และการฝึกวิชาชีพ รวมถึงการจัดทำฐานข้อมูลตลาดแรงงาน เพื่อช่วยลดภาระและเวลาที่ต้องใช้ในการหางานที่ตรงกับทักษะความสามารถอีกด้วย

1.2.4.2. สภาพทางสังคม

➤ ประชากร

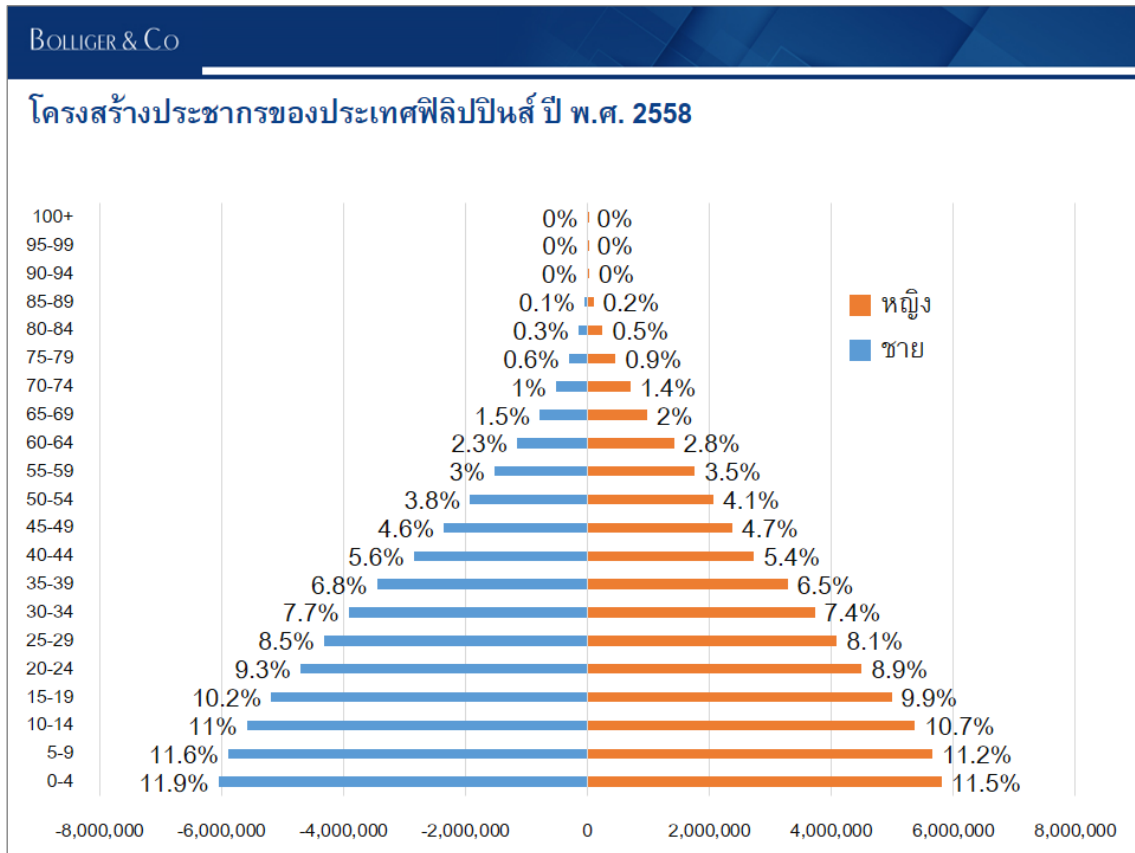
ประเทศฟิลิปปินส์มีประชากรทั้งหมด 100,998,376 คน¹ ประกอบไปด้วยชนชาติหลากหลาย ได้แก่ ชาว Visayan ร้อยละ 33.8 ชาว Tagalog ร้อยละ 27.7 ชาว Ilocano ร้อยละ 9.8 ชาว Bicolano ร้อยละ 6.8 ชาว Maro ร้อยละ 5.1 ชาว Kapampangan ร้อยละ 3.1 ชาว Igorot ร้อยละ 1.7 ชาว Pangasinense ร้อยละ 1.4 ชาวจีน ร้อยละ 1.2 ชาว Zamboangueño ร้อยละ 1.1 และชนชาติอื่นๆ อีกร้อยละ 6.8

หากพิจารณาโครงสร้างประชากรในปี พ.ศ. 2558 จะพบว่ามากกว่าร้อยละ 50 ของประชากรทั้งหมดในประเทศมีอายุน้อยกว่า 25 ปี ส่วนคนในวัยทำงาน (ช่วงอายุระหว่าง 20 ถึง 60 ปี) มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 49.2 ของประชากรทั้งหมด และประชากรที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 44 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1-7

¹ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2559 รวบรวมโดย U.S. Census

ภาพที่ 1-7 โครงสร้างประชากรของประเทศฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2558

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก U.S. Census

อัตราการเติบโตของจำนวนประชากรในประเทศฟิลิปปินส์อยู่ที่ร้อยละ 1.62 ต่อปี ในปี พ.ศ. 2558 โดยมีอัตราการเกิดใหม่อยู่ที่ 24 คน ต่อประชากร 1,000 คน หรือสูงเป็นอันดับที่ 59 ของโลก และจากการประมาณการของ U.S. Census ฟิลิปปินส์จะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 117.45 ล้านคนในปี พ.ศ. 2568 ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1-2 ข้อมูลพื้นฐานด้านประชากรของประเทศฟิลิปปินส์

ตัวเลขดัชนีที่สำคัญ	2538	2548	2558	2568
จำนวนประชากร (ล้านคน)	68.47	84.97	101	117.45
อัตราการเติบโต (ร้อยละ)	2.28	2.03	1.62	1.42
อัตราการเกิดใหม่ (ต่อผู้หญิง 1 คน)	3.9	3.5	3.1	2.8
จำนวนเด็กเกิดใหม่ (ต่อประชากร 1,000 คน)	30	28	24	22
อัตราการตาย (ต่อประชากร 1,000 คน)	6	6	6	6
อายุขัยโดยเฉลี่ย (ปี)	67	68	69	71

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก U.S. Census

➤ การศึกษา

ในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง การศึกษาในประเทศฟิลิปปินส์มีรากฐานจากระบบการศึกษาของประเทศสเปน และประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสองประเทศที่เคยมีฟิลิปปินส์เป็นอาณานิคมในช่วงก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 20 และครั้งแรกของคริสต์ศตวรรษที่ 20 ตามลำดับ

ในปัจจุบัน Philippines Department of Education (DepEd) ได้กำหนดให้ชาวฟิลิปปินส์ทุกคนต้องได้รับการศึกษาภาคบังคับเป็นเวลา 13 ปี โดยในปีแรกคือการศึกษาระดับอนุบาลในช่วงอายุ 5 ถึง 6 ปี ต่อด้วยการศึกษาระดับประถมศึกษา และระดับมัธยม ตามลำดับ ทั้งนี้สถานศึกษาในประเทศฟิลิปปินส์จะใช้ทั้งภาษาฟิลิปปินส์และภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน

1.2.4.3. สภาพทางการเมือง

ก่อนปี พ.ศ. 2529 ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลเผด็จการที่มีนายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส เป็นผู้นำเป็นเวลาถึง 21 ปี (นายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส ได้รับเลือกตั้งเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2508 และได้รับเลือกอีกครั้งหนึ่งในปี พ.ศ. 2515 ก่อนจะประกาศกฎอัยการศึกทั่วประเทศเป็นเวลายาวนานถึง 10 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2515 จนถึง พ.ศ. 2524) จนอนุญาตให้มีการจัดการเลือกตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2524 ซึ่งพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้ามเลือกที่จะไม่ลงสมัคร ส่งผลให้นายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส ได้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีอีกหนึ่งสมัย

หลังจากนั้นในปี พ.ศ. 2526 นายเบนิกโน อากีโน จูเนียร์ ซึ่งเป็นผู้นำพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้ามที่ลี้ภัยอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เดินทางกลับเข้ามาในฟิลิปปินส์ และถูกลอบสังหารที่สนามบินกรุงมะนิลา ส่งผลให้คณะเนนิยมต่อนายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส ลดลงไป จนส่งผลให้ต้องมีการประกาศยุบสภาและเลือกตั้งใหม่ในต้นปี พ.ศ. 2529

อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งครั้งนั้นถูกมองว่ามีความพยายามในการเปลี่ยนผลคะแนนส่งผลให้ประชาชนออกมาชุมนุมเป็นจำนวนมาก จนส่งผลให้นายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส ต้องลี้ภัยไปยังมลรัฐฮาวาย ประเทศสหรัฐอเมริกา และถือเป็นจุดเริ่มของประวัติศาสตร์สมัยใหม่ฟิลิปปินส์

ในปัจจุบันนี้ ฟิลิปปินส์มีระบอบการปกครองแบบสาธารณรัฐเดี่ยวแบบระบบประธานาธิบดี (Unitary Presidential Constitutional Republic) มีอำนาจทางการเมืองทั่วประเทศฟิลิปปินส์ เว้นแต่ในเขตปกครองอิสระมุสลิมมินดาเนา (Autonomous Region in Muslim Mindanao) ซึ่งเป็น

พื้นที่ในภาคตะวันตกของหมู่เกาะมินดาเนา ที่ได้รับสิทธิจากรัฐบาลฟิลิปปินส์ในการปกครองตนเอง

อำนาจในการบริหารประเทศเป็นของประธานาธิบดี อีกทั้งยังดำรงตำแหน่งเป็นประมุขของรัฐ มีวาระในการบริหารประเทศ 6 ปี โดยการเลือกตั้ง โดยประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายโรดริโก ดูเตร์เต (Rodrigo Duterte) โดยเริ่มดำรงตำแหน่งวันที่ 30 มิถุนายน 2559 และสิ้นสุดวาระในเดือนมิถุนายน 2565 ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1-8

ภาพที่ 1-8 นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันของประเทศฟิลิปปินส์

ที่มา : ประชาชาติธุรกิจ

1.2.4.4. วัฒนธรรมและศาสนา

➤ วัฒนธรรม

ดังที่ได้นำเสนอไปก่อนหน้านี้ ประเทศฟิลิปปินส์เคยตกเป็นประเทศอาณานิคมของประเทศสเปนและสหรัฐอเมริกา เป็นเวลารวมกันมากถึง 350 ปี ดังนั้น วัฒนธรรมของฟิลิปปินส์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจึงเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมของชนพื้นเมือง วัฒนธรรมสเปน และวัฒนธรรมอเมริกัน โดยมรดกทางวัฒนธรรมจากสเปนจะสะท้อนอยู่ในสถาปัตยกรรม นาฏศิลป์ และศาสนา ส่วนวัฒนธรรมจากสหรัฐอเมริกา จะสังเกตได้จากภาษาที่ใช้ในปัจจุบัน

➤ ภาษา

ภาษาทางการของประเทศฟิลิปปินส์ คือภาษาฟิลิปปินส์ (ภาษาตากาล็อก) และภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษจะมีการใช้แพร่หลายกว่าในเอกสารทางธุรกิจ หรือเอกสารของราชการ แต่ภาษาฟิลิปปินส์จะนิยมใช้เป็นภาษาพูด ทั้งนี้ รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนทั้งสองภาษาตั้งแต่ประถมศึกษา

นอกจากนี้ ด้วยลักษณะทางภูมิประเทศที่เป็นเกาะแยกจากกัน ส่งผลให้เกิดภาษาท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก และหากพิจารณาข้อมูลของ Philippine Statistics Authority ที่รวบรวมขึ้นในปี 2544 จะพบว่าภาษาพูดที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดคือภาษาฟิลิปปินส์ ซึ่งชาวฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่ที่ใช้ภาษานี้จะอยู่ในตอนกลางของเกาะลูซอน รองลงมาคือภาษาเซบัวโน (Cebuano) และภาษาอีโลกาโน (Ilocano) โดยผู้ใช้ส่วนใหญ่คือชาวฟิลิปปินส์ที่อยู่ในเกาะเซบู และทางตอนเหนือของเกาะลูซอน ตามลำดับ

➤ ศาสนา

กลุ่มผู้บุกเบิกชาวสเปนที่เข้ามาสถาปนาอาณานิคมในประเทศฟิลิปปินส์เดินทางเข้ามาพร้อมกับมิชชันนารี (Missionaries) ที่เข้ามาสอนศาสนาคริสต์ให้กับชนพื้นเมืองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2064 จนกลายเป็นศาสนาสำคัญของประเทศสืบเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ โดยชาวฟิลิปปินส์ร้อยละ 80 นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก รองลงมาคือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ หรือคิดเป็นร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด และอีกประมาณร้อยละ 5.6 นับถือศาสนาอิสลาม

1.3. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก

1.3.1. โครงสร้างด้านการคมนาคม

1.3.1.1. การคมนาคมทางถนน

ด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ของฟิลิปปินส์ ที่มีลักษณะเป็นหมู่เกาะจำนวนมาก ส่งผลให้การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมในฟิลิปปินส์ยังเป็นประเด็นที่ต้องได้รับการพัฒนาต่อไปในอนาคต โดยโครงข่ายถนนในฟิลิปปินส์มีความยาวประมาณ 216,387 กิโลเมตร แต่

มีเพียง 61,093 กิโลเมตร เท่านั้น ที่เป็นถนนลาดยาง และมีเพียงหมู่เกาะลูซอนเท่านั้นที่มีระบบการคมนาคมที่ได้รับการพัฒนาไปแล้วพอสมควร โดยเฉพาะในกรุงมะนิลาและบริเวณโดยรอบ ส่วนการเดินทางระหว่างเกาะจะต้องใช้เรือโดยสารเท่านั้น

Pan-Philippine Highway (AH26) เป็นทางหลวงสายสำคัญของฟิลิปปินส์ ที่พาดผ่านหมู่เกาะสำคัญทั้งสามแห่ง โดยในหมู่เกาะลูซอน เส้นทางเริ่มจากเมืองลาวอง (Laoag) ทางตอนเหนือของประเทศฟิลิปปินส์ ถึงเมืองมันอก (Matnog) ทางตอนใต้สุดของเกาะลูซอน ในหมู่เกาะวิซายาส์ เริ่มจากเมืองเมืองเอลเลน (Allen) ถึงเมืองลิโออัน (Liloan) และหมู่เกาะมินดาเนา เริ่มจากเมืองสุริกาวซิตี (Surigao City) ทางตอนเหนือสุดของเกาะมินดาเนา ถึงเมืองแซมโบอันกา (Zamboanga City) อย่างไรก็ตาม ด้วยระยะทางระหว่างแต่ละเกาะ การเดินทางข้ามระหว่างเกาะจะต้องใช้เรือเฟอร์รี่

ภาพที่ 1-9 เส้นทางถนนในประเทศฟิลิปปินส์

ที่มา: Ezilon.com (www.ezilon.org)

1.3.1.2. การคมนาคมทางรถไฟ

การคมนาคมทางรถไฟไม่ใช่รูปแบบการขนส่งที่ได้รับความนิยมนักในประเทศฟิลิปปินส์ มีโครงข่ายรถไฟในประเทศมีความยาวทั้งหมดเพียง 897 กิโลเมตร (ในขณะที่ประเทศไทยมีโครงข่ายรถไฟทั่วประเทศยาวถึง 4,071 กิโลเมตร) โดยมีเพียงเกาะลูซอน (Luzon) เท่านั้น ที่มีโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง (Commuter Rail) ให้บริการ หรือที่เรียกว่า PNR Metro South Commuter Line มีเส้นทางระหว่างกรุงมะนิลา กับเมืองลากาซปี (Lagazpi) ในทางตอนใต้ ใช้เวลาเดินทางประมาณ 12 ชั่วโมง นอกจากนี้ สำหรับในตัวเมืองมะนิลา ยังมีโครงข่ายรถไฟฟ้าในตัวเมืองอีกทั้งหมด 5 สาย ที่เชื่อมโยงจุดต่างๆ ระหว่างตัวเมืองมะนิลา และเขตปริมณฑลมะนิลา

เกาะปาไนย์ (Panay) เซบู (Cebu) และเกาะเนกรอส (Negros) ในหมู่เกาะวิซายาส์ ในอดีต เคยมีการให้บริการรถไฟภายในเกาะด้วยเช่นกัน แต่มีการยกเลิกการให้บริการไปแล้ว

1.3.1.3. การคมนาคมทางอากาศ

ประเทศฟิลิปปินส์มีสนามบินทั้งหมด 247 แห่ง โดยเป็นสนามบินนานาชาติ 13 แห่ง ได้แก่

- Ninoy Aquino International Airport – กรุงมะนิลา และเขตปริมณฑลมะนิลา
- Bacolod – Silay International Airport – เมือง Bacolod เกาะเนกรอส
- Clark International Airport – เมืองคลาร์ก ในหมู่เกาะลูซอน
- Mactan – Cebu International Airport – เมืองเซบู เกาะเซบู
- Francisco Bangoy International Airport – เมือง Davao City ในหมู่เกาะมินดาเนา
- General Santos International Airport – เมือง General Santos ในหมู่เกาะมินดาเนา
- Iloilo International Airport – เมือง Iloilo ในหมู่เกาะวิซายาส์
- Kalibo International Airport – เมือง Kalibo ในหมู่เกาะวิซายาส์
- Laoag International Airport – เมืองลาวอง ในหมู่เกาะลูซอน
- Legazpi International Airport – เมือง Legazpi ในหมู่เกาะลูซอน
- Puerto Princesa International Airport – เมือง Puerto Princesa ในเกาะपालาวัน
- Subic Bay International Airport – กรุงมะนิลา และเขตปริมณฑลมะนิลา
- Zamboanga International Airport – เมือง Zamboanga City ในหมู่เกาะมินดาเนา

ทั้งนี้ มีเพียงสนามบินนานาชาติของกรุงมะนิลา (Ninoy Aquino International Airport) เท่านั้น ที่มีเที่ยวบินตรงให้บริการจากกรุงเทพมหานคร โดยภาพที่ 1-10 แสดงตำแหน่งของสนามบินสำคัญต่างๆ ในประเทศฟิลิปปินส์

ภาพที่ 1-10 สนามบิน/ท่าอากาศยานที่สำคัญในประเทศฟิลิปปินส์

ที่มา: Nations Online (<http://www.mapsofworld.com/>)

หมายเหตุ: สนามบินนานาชาติที่แสดงในภาพคือสนามบินที่เปิดให้บริการระหว่างประเทศ และมีสายการบินให้บริการเท่านั้น

1.3.1.4. การคมนาคมทางเรือ

ประเทศฟิลิปปินส์มีท่าเรือขนาดใหญ่ หรือท่าเรือที่สามารถรองรับคอนเทนเนอร์สินค้าได้ (ไม่นับรวมท่าเรืออื่นๆ ที่มีจำนวนมากกว่า 100 แห่ง) ทั้งหมด 3 แห่ง ได้แก่

- ท่าเรือมะนิลา – เป็นท่าเรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศ
- ท่าเรือเซบู – เป็นท่าเรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะวิซายาส์
- ท่าเรือ General Santos – เป็นท่าเรือที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในหมู่เกาะมินดาเนา

1.3.2. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

1.3.2.1. ระบบไฟฟ้า

ในประเทศฟิลิปปินส์ ร้อยละ 42.8 ของไฟฟ้าที่ผลิตได้ทั้งหมด เป็นพลังงานที่ผลิตจากถ่านหิน อีกร้อยละ 24.2 เป็นพลังงานที่ผลิตจากก๊าซธรรมชาติ ส่วนที่เหลือเป็นพลังงานที่ผลิตจากน้ำมัน กระแสน้ำ ความร้อนใต้พิภพ และพลังงานทดแทนอื่นๆ เช่น พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น

ทั้งนี้ การผลิตกระแสไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการในประเทศกำลังเป็นความท้าทายสำคัญที่ฟิลิปปินส์จะต้องเผชิญในอนาคตอันใกล้นี้ เพราะในปัจจุบันนี้ หมู่เกาะขนาดใหญ่ทั้งสามเกาะในประเทศล้วนประสบปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้า โดยเฉพาะในเมืองในหมู่เกาะมินดาเนา ที่เกิดปัญหาไฟฟ้าดับบ่อยครั้ง ส่วนในหมู่เกาะลูซอน และหมู่เกาะวิซายาส์ พบว่าปัญหานี้มีความถี่น้อยกว่า

ด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ของประเทศที่ไม่มีพรมแดนทางบกเชื่อมกับประเทศใด จึงไม่สามารถซื้อกระแสไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้านได้ ดังนั้น รัฐบาลฟิลิปปินส์จึงมีความพยายามในการแก้ไขปัญหาด้วยการก่อสร้างโรงไฟฟ้าแห่งใหม่ๆ โดยมีแผนที่จะเพิ่มกำลังการผลิตไฟฟ้าอีก 2,300 เมกะวัตต์ ในเกาะลูซอน 442 เมกะวัตต์ ในเกาะวิซายาส์ และอีก 2,000 เมกะวัตต์ ในเกาะมินดาเนา ภายใน ปี พ.ศ. 2562

1.3.2.2. ระบบน้ำประปา

ระบบการประปาในประเทศฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในด้านการลงทุน และด้านการบริหารจัดการน้ำ โดยได้รับการสนับสนุนในเชิงงบประมาณ จากองค์การด้านการพัฒนาระหว่างประเทศ เช่น Asian Development Bank (ADB) หรือ World Bank ยกเว้นในกรุงมะนิลา ที่มีการมอบสัมปทานให้กับหน่วยงานเอกชนลงทุนและบริหารจัดการ ด้วยตนเอง

ทั้งนี้ ถึงแม้ประเทศฟิลิปปินส์จะเป็นประเทศที่มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ แต่หลาย ๆ พื้นที่ก็ยังคงประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำ และปัญหาคุณภาพน้ำ โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เพราะหากพิจารณาจากข้อมูลของ World Health Organization (WHO) ในปี พ.ศ. 2558 จะพบว่า พื้นที่เมืองและชนบทเพียงร้อยละ 59 และร้อยละ 30 สามารถเข้าถึงระบบน้ำประปาได้ ตามลำดับ (ในช่วงเวลาเดียวกัน พื้นที่เมืองและชนบทในประเทศไทย สามารถเข้าถึงระบบน้ำประปาได้ในสัดส่วนร้อยละ 76 และร้อยละ 37 ตามลำดับ)

1.3.2.3. ระบบโทรคมนาคมและการสื่อสาร

ประเทศฟิลิปปินส์มีระบบโทรคมนาคมและการสื่อสารที่ได้รับการพัฒนามากแล้ว นับตั้งแต่รัฐบาลดำเนินนโยบายเปิดเสรีด้านโทรคมนาคมและการสื่อสารในปี พ.ศ. 2538 ซึ่งส่งผลให้เกิดผู้ประกอบการเป็นจำนวนมาก ทั้งที่ให้บริการในด้านโทรศัพท์สื่อสาร โทรศัพท์เคลื่อนที่ และอินเทอร์เน็ต โดยในปี พ.ศ. 2557 จำนวนผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในประเทศมีมากถึง 111.3 ล้านคน ซึ่งสูงกว่าจำนวนประชากรในประเทศ

1.3.2.4. ระบบการเงินและการธนาคาร

ธนาคารกลางแห่งชาติฟิลิปปินส์ (Central Bank of the Philippines) ได้รับการจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2536 โดยมีธนาคารพาณิชย์ (Commercial Bank) ธนาคารเพื่อการออมทรัพย์ (Thrift Bank) และสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร (Non-Bank Financial Institution) ทั้งหมด 60 แห่ง โดยทั้งหมดอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารกลางฟิลิปปินส์ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1-3 รายชื่อธนาคารและสถาบันการเงินที่ประกอบการในประเทศฟิลิปปินส์

ลำดับ	ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน	ประเภท	เว็บไซต์
1	Al-Amanah Islamic Investment Bank of the Philippines	Commercial Banks	www.al-amanahbank.com
2	ANZ Banking Group Ltd.		www.anz.com/philippines
3	Asia United Bank Corporation		www.aub.com.ph
4	Bangkok Bank Public Co Ltd.		-
5	Bank Of America N.A.		-
6	Bank Of China Limited – Manila Branch		-
7	Bank Of Commerce		www.bankcom.com.ph
8	Bank Of The Philippines Islands		www.bpiexpressonline.com
9	BDO Private Bank, Inc.		www.bdo.com.ph
10	BDO Unibank, Inc.		www.bdo.com.ph
11	Cathay United Bank Co Ltd – Manila Branch		-
12	China Banking Corporation		www.chinabank.ph
13	Citibank, N.A.		-
14	CTBC Bank (Philippines) Corp.		www.ctcbank.com.ph
15	Deutsche Bank AG		www.db.com/philippines
16	Development Bank of the Philippines		www.devbnkphl.com
17	East West Banking Corporation		www.eastwestbanker.com
18	Hong Kong & Shanghai Banking Corporation (HSBC)		www.hsbc.com.ph
19	Industrial Bank Of Korea Manila Branch		eng.ibk.co.kr
20	ING Bank N.V.		-
21	JP Morgan Chase Bank, National Association		-
22	Korea Exchange Bank		-
23	Land Bank Of The Philippines		www.landbank.com
24	Maybank Philippines Inc.		www.maybank.com.ph
25	Mega Int'l Comm'l Bank Co Ltd.		www.megabank.com.tw
26	Metropolitan Bank and Trust Company		www.metrobank.com.ph
27	Mizuho Bank Ltd. – Manila Branch		www.mizuhobank.com
28	Philippine Bank Of Communications		www.pbcom.com.ph
29	Philippine National Bank		www.pnb.com.ph
30	Philippine Trust Company		www.philtrustbank.com
31	Philippine Veterans Bank		www.veteransbank.com.ph
32	Rizal Commercial Banking Corporation		www.rcbc.com

ลำดับ	ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงิน	ประเภท	เว็บไซต์	
33	Robinsons Bank Corporation		www.robinsonsbank.com.ph	
34	Security Bank Corporation		www.securitybank.com	
35	Shinhan Bank - Manila Branch		www.shinhan.com	
36	Standard Chartered Bank		www.sc.com	
37	Sumitomo Mitsui Banking Corporation–Manila Branch		www.smbcgroup.com	
38	The Bank of Tokyo - Mitsubishi UFJ Ltd		www.bk.mufg.jp	
39	Union Bank of the Philippines		www.unionbankph.com	
40	United Coconut Planters Bank		www.ucpb.com	
41	Banco De Oro Savings Bank Inc.		Thrift Banks	www.bdo.com.ph
42	The Bank Of Tokyo – Mitsubishi UFJ Ltd.			www.bk.mufg.jp
43	BPI Family Savings Bank Inc.	www.bpiexpressonline.com		
44	China Bank Savings Inc.	www.cbs.com.ph/		
45	Citystate Savings Bank Inc.	www1.citystate.com.ph		
46	Optimum Development Bank Inc.	www.optimumbank.com.ph		
47	Philippine Savings Bank	www.psbank.com.ph		
48	Philippine Business Bank	www.pbb.com.ph		
49	RCBC Savings Bank Inc.	www.rcbcsavings.com		
50	Sterling Bank Of Asia Inc.	www.sterlingbankasia.com		
51	AB Capital & Investment Corporation	www.abcapitalsecurities.com.ph		
52	BPI Capital Corporation	Non-Bank Financial Institution		www.bpiexpressonline.com
53	Cebu International Finance Corporation			www.cifc.com.ph
54	First Metro Investment Corporation		www.firstmetro.com.ph	
55	Metrobank Card Corporation		metrobankcard.com	
56	ORIX METRO Leasing and Finance Corporation		orix.com.ph	
57	Philippine Depository & Trust Corp.		www.pds.com	
58	RCBC Capital Corporation		-	
59	RCBC Leasing And Finance Corporation		-	
60	Toyota Financial Services Philippines Corporation		-	

ที่มา : ธนาคารกลางฟิลิปปินส์ (Bangko Sentral ng Pilipinas: BSP) ข้อมูล ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2559

บทที่ 2

นโยบายทางเศรษฐกิจ นโยบายการค้า และนโยบายการต่างประเทศของ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

2.1. นโยบายเศรษฐกิจ

สำหรับหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ The Bangko Sentral ng Pilipinas เป็นผู้ควบคุมดูแลเศรษฐกิจให้มีความเสถียรภาพ และออกนโยบายการเงินของประเทศ Ministry of Finance เป็นผู้ออกนโยบายการคลังของประเทศ และ National Economic and Development Authority เป็นหน่วยงานผู้กำหนดทิศทางและวางแผนยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงาน Department of Trade and Industry ที่มีบทบาทในการส่งเสริมการค้า การลงทุน รวมถึงการสนับสนุนอุตสาหกรรมในประเทศ

2.1.1. แผนแม่บทในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ / แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รัฐบาลฟิลิปปินส์มีเป้าหมายต้องการพัฒนาประเทศในระยะยาว โดยได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2554-2559 (Philippine Development Plan 2011-2016)¹ เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นเสริมสร้างธรรมาภิบาลและต่อต้านการทุจริต ทั้งนี้ แผนดังกล่าวมียุทธศาสตร์สำคัญด้วยกัน 2 ประการ ได้แก่ 1) ยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูงและยั่งยืน และการสร้างโอกาสการจ้างงานอย่างทั่วถึง และ 2) ยุทธศาสตร์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ/ความยากจนของรายได้และสังคมของประชาชน ทั้งนี้ ฟิลิปปินส์ยังมีนโยบายเพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยการเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันผ่านการสร้างนวัตกรรมปรับปรุงบรรยากาศทางธุรกิจ เช่น การปรับปรุงลดขั้นตอนพิธีการต่างๆ เพิ่มความสามารถทางการผลิต โดยตั้งเป้าให้มีการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม การบริการ และการลงทุนที่เพิ่มขึ้น

¹ National Economic and Development Authority (2011). "Philippine Development Plan 2011-2016 Results Matrices" retrieve February 16, 2016 from <http://www.neda.gov.ph/wp-content/uploads/2013/10/pdprm2011-2016.pdf>

จากการดำเนินการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2558 ฟิลิปปินส์มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ที่ร้อยละ 5.8² ซึ่งแรงหนุนหลักของการเติบโตทางเศรษฐกิจดังกล่าว มีดังนี้

- การบริโภครายในประเทศที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากการเติบโตของภาคบริการอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ (Business Process Outsourcing) โดยเป็นผลพวงมาจากการพัฒนาแรงงานให้มีศักยภาพด้านการศึกษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ดี ในขณะที่มีค่าจ้างต่ำกว่าแรงงานจากประเทศตะวันตก
- การขยายตัวของโครงสร้างพื้นฐาน เนื่องจากนโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา และสาธารณสุขของรัฐบาล จึงส่งผลให้ค่าใช้จ่ายของภาครัฐตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น จึงส่งผลให้เศรษฐกิจมีการเติบโตที่สูงขึ้น
- การฟื้นตัวของภาคการส่งออก เนื่องจากการพัฒนาภาคส่วนเกษตรและประมง ส่งผลให้ฟิลิปปินส์มีการส่งออกสินค้าประเภทผักและผลไม้เมืองร้อน อาหารแปรรูปที่เพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังมีสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ไม้ และน้ำมันปิโตรเลียม จึงส่งผลให้การส่งออกในภาพรวมขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น

2.1.2. แผน / นโยบายทางเศรษฐกิจอื่น ๆ

สืบเนื่องจากวัตถุประสงค์การผลักดันเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต และลดความยากจนข้างต้น ฟิลิปปินส์ยังมีนโยบายสนับสนุนอื่น ๆ เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ดังกล่าว ที่มีแนวทางการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม³ อันได้แก่

- นโยบายการยกระดับความสามารถทางการแข่งขันและความยั่งยืนให้ภาคการเกษตรและประมง

ฟิลิปปินส์มีการตั้งเป้าหมายให้ภาคเกษตรและประมงมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น มีการเติบโตที่เพิ่มมากขึ้น มีการจ้างงานเพิ่มสูงขึ้น และมีความสามารถในการผลิตมากขึ้นในทุกประเภทสินค้า

² International Monetary Fund. (2016). World Economic Outlook: Too Slow for Too Long. Washington, April.

³ National Economic and Development Authority (2011). "Philippine Development Plan 2011-2016 Results Matrices" retrieve February 16, 2016 from <http://www.neda.gov.ph/wp-content/uploads/2013/10/pdprm2011-2016.pdf>

เกษตรและประมง ซึ่งจะวัดจากการเลื่อนอันดับความสามารถทางการแข่งขันระดับโลกที่จัดทำโดยองค์กรระหว่างประเทศ

➤ **นโยบายการเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศ**

ฟิลิปปินส์มีเป้าหมายให้ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการมีความสามารถทางการแข่งขันที่เพิ่มสูงขึ้น โดยการพัฒนาทั้งทางด้านการขนส่ง การจัดการระบบระบายน้ำและปัญหาน้ำท่วม การจัดการสุขภาพ การจัดการพลังงาน ระบบข้อมูล และเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการจัดตั้งโครงการความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership) ในการสร้างปรับปรุงพัฒนา บริหารจัดการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐานและบริการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนในประเทศ

➤ **นโยบายการสร้างระบบการเงินที่มีพลวัตและความยืดหยุ่น**

ฟิลิปปินส์มีเป้าหมายให้เพิ่มสินทรัพย์ในระบบการเงินทั้งหมด รวมถึงการออมในประเทศให้สูงขึ้น

➤ **นโยบายการมีธรรมาภิบาล**

ฟิลิปปินส์มีเป้าหมายการมีธรรมาภิบาล โดยเน้นให้มีนโยบายที่มีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายอย่างยุติธรรม ซึ่งจะวัดจากการเลื่อนอันดับการป้องกันการคอร์รัปชันระดับโลกที่จัดทำโดยองค์กรระหว่างประเทศ

➤ **นโยบายการพัฒนาสังคม**

ฟิลิปปินส์มีนโยบายการพัฒนาสังคม โดยมีเป้าหมายให้ประชากรได้รับการบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพที่สูง โดยพัฒนาระบบการจัดการด้านสุขภาพ โภชนาการ และประชากร และพัฒนาการอบรมและการศึกษา

➤ นโยบายการปกป้องและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ฟิลิปปินส์มีเป้าหมายจะปกป้องและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้มากขึ้น ปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้สะอาดและมีคุณภาพมากขึ้น โดยการลดมลพิษทางอากาศและน้ำ รวมถึงการปรับปรุงระบบการจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพ

2.2. นโยบายการค้า

2.2.1. ภาพรวมนโยบายการค้า

หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดูแลเรื่องนโยบายการค้า การลงทุน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมของฟิลิปปินส์ คือ Department of Trade and Industry⁴ ซึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมบรรยากาศการลงทุนและลดต้นทุนการทำธุรกิจ เพื่อให้อำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน นอกจากนี้ หน่วยงานดังกล่าวจะมีนโยบายสนับสนุนความสามารถทางการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการในประเทศ โดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (Micro, Small and Medium Enterprises: MSMEs) ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการในประเทศ การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการ การให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการ เป็นต้น ซึ่งเป็นนโยบายที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2554-2559 โดยภายในปี พ.ศ. 2559 ฟิลิปปินส์มีเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ โดยได้มีการตั้งเป้าให้ฟิลิปปินส์มีสภาพแวดล้อมเหมาะแก่การแข่งขันอยู่ในอันดับ 1 ใน 3 ของการสำรวจแบบสอบถามระดับนานาชาติ 2) เพิ่มการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการให้ได้ประมาณ 4.6 ล้านตำแหน่ง ในจำนวนนี้ ต้องมีประมาณ 2 ล้านตำแหน่งมาจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (MSMEs) และ 3) เพิ่มระดับความตระหนักถึงสิทธิและความรับผิดชอบของผู้บริโภค จากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 80

ในการนี้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในข้างต้น ฟิลิปปินส์จึงต้องส่งเสริมการส่งออกการลงทุน และสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมถึงการปรับปรุงสวัสดิการและการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนั้น ฟิลิปปินส์จึงมีหน่วยงาน Department of Trade and Industry ที่ให้บริการด้วยกัน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การบริการด้านการกำหนดนโยบายการค้าและนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรม 2) การบริการด้านการส่งเสริมการค้าและการลงทุน

⁴ <http://www.dti.gov.ph/dti/index.php/about>

- 3) การบริการด้านการให้คำปรึกษาทางเทคนิค 4) การบริการด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และ 5) การบริการด้านกฎหมายกฎระเบียบทางธุรกิจ

2.2.2. การเจรจาความตกลงการค้าเสรี (Free Trade Area : FTA)

ฟิลิปปินส์ได้ทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศ/กลุ่มประเทศต่างๆ รวมทั้งสิ้น 7 ฉบับ โดยประเทศ/กลุ่มประเทศส่วนใหญ่ที่ฟิลิปปินส์มีการทำความตกลงด้วยนั้น เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเริ่มต้นจากความตกลงการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Agreement) และขยายความตกลงกับประเทศคู่ภาคีอื่นๆ ภายใต้กรอบอาเซียน อีก 5 ฉบับ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย และ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ สำหรับความตกลงการค้าเสรีของฟิลิปปินส์ภายใต้กรอบทวีปภาคีอื่นๆ มีเพียงความตกลงเดียว ได้แก่ ความตกลงการค้าเสรีระหว่างฟิลิปปินส์-ญี่ปุ่น

ปัจจุบัน ฟิลิปปินส์กำลังอยู่ระหว่างการเจรจาความตกลงการค้าเสรีกับ 2 กลุ่มประเทศ ได้แก่ EFTA (European Free Trade Association)⁵ และสหภาพยุโรป และยังอยู่ระหว่างการเจรจาความตกลงการค้าเสรีภายใต้กรอบอาเซียนอีก 2 ความตกลง ได้แก่ ความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-ฮ่องกง และความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP) ซึ่งเป็นความตกลงระหว่างอาเซียนกับอีกประเทศภาคีอีก 6 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และอินเดีย ดังแสดงในตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 ความตกลงการค้าเสรีของฟิลิปปินส์และประเทศคู่ภาคี

ความตกลงการค้าเสรี	ประเทศคู่ภาคี	สถานะการเจรจา
ASEAN Free Trade Agreement (AFTA)	อาเซียน (บรูไนฯ – กัมพูชา – อินโดนีเซีย – สปป.ลาว – มาเลเซีย – เมียนมา – ฟิลิปปินส์ – สิงคโปร์ – ไทย – เวียดนาม)	มีผลบังคับใช้ 28 มกราคม พ.ศ. 2535
ASEAN – China Free Trade Agreement (ACFTA)	อาเซียน – จีน	มีผลบังคับใช้ ด้านการค้าสินค้า 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 ด้านการค้าบริการ 1 มกราคม พ.ศ. 2550
ASEAN – Japan Free Trade Agreement (AJFTA)	อาเซียน – ญี่ปุ่น	มีผลบังคับใช้ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2551

⁵ EFTA เป็นกลุ่มประเทศที่ประกอบด้วย 4 ประเทศ ได้แก่ สวิตเซอร์แลนด์ นอร์เวย์ ไอซ์แลนด์ และลิกเตนสไตน์

ความตกลงการค้าเสรี	ประเทศคู่ภาคี	สถานะการเจรจา
ASEAN – Republic of Korea Free Trade Agreement (AKFTA)	อาเซียน – เกาหลีใต้	มีผลบังคับใช้ ด้านการค้าบริการ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 ด้านการค้าสินค้า 1 มกราคม พ.ศ. 2553
ASEAN – India Free Trade Agreement (AIFTA)	อาเซียน – อินเดีย	มีผลบังคับใช้ 1 มกราคม พ.ศ. 2553
ASEAN – Australia – New Zealand Free Trade Agreement (AANZFTA)	อาเซียน – ออสเตรเลีย – นิวซีแลนด์	มีผลบังคับใช้ 1 มกราคม พ.ศ. 2553
Philippines – Japan Economic Partnership Agreement (PJEPA)	ฟิลิปปินส์ – ญี่ปุ่น	มีผลบังคับใช้ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2551
ASEAN-Hong Kong Free Trade Agreement (AHKFTA)	อาเซียน – ฮองกง	อยู่ระหว่างการเจรจา
Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP)	อาเซียน – ออสเตรเลีย – นิวซีแลนด์ – จีน – เกาหลีใต้ – ญี่ปุ่น – อินเดีย	อยู่ระหว่างการเจรจา
Philippines-EFTA Free Trade Agreement	ฟิลิปปินส์ – EFTA (สวีเดน – นอร์เวย์ – ไอซ์แลนด์ และลิกเตนสไตน์)	อยู่ระหว่างการเจรจา
Philippines-European Union Free Trade Agreement	ฟิลิปปินส์ – สหภาพยุโรป	อยู่ระหว่างการเจรจา

หมายเหตุ: ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม พ.ศ. 2559

ที่มา : บริษัท โพลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก WTO Trade Policy Review; ARIC; Department of Trade and Industry, Republic of the Philippines และ Overview of FTA and Other Trade Negotiations, February 2016, European Commission

2.2.3. โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้า

โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้าของฟิลิปปินส์ แสดงไว้ในตารางที่ 2-2 และ 2-3 โดยจะพบว่า อัตราภาษีนำเข้าที่ใช้จริง (MFN applied rate) เฉลี่ยของฟิลิปปินส์ อยู่ที่ร้อยละ 6.3 โดยในกลุ่มสินค้าเกษตรจะมีอัตราภาษีสูงกว่าในกลุ่มสินค้าที่มีใช้สินค้าเกษตร โดยเมื่อพิจารณาแยกตามรายประเภทสินค้า สินค้าที่มีอัตราภาษีนำเข้าที่ใช้จริงเฉลี่ยสูงสุดที่สุดของประเทศ จะอยู่ในกลุ่มสินค้าผลิตภัณฑ์จากสัตว์ (Animal Products) โดยอัตราภาษีเฉลี่ยอยู่ที่ระดับร้อยละ 20.5 ส่วนกลุ่มสินค้าที่มีอัตราภาษีนำเข้าที่ใช้จริงเฉลี่ยสูงรองลงมา ได้แก่ สินค้าในน้ำตาลและผลิตภัณฑ์ (Sugar and Confectionery) และสินค้าในกลุ่มชา กาแฟ (Coffee, Tea) (อัตราภาษีนำเข้าที่ใช้จริงเฉลี่ยของสินค้าทั้งสองกลุ่มอยู่ที่ร้อยละ 18.9 และ 15.7 ตามลำดับ)

ตารางที่ 2-2 โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้าของฟิลิปปินส์

หน่วย: ร้อยละ

อัตราภาษี	สินค้า		
	ทั้งหมด	สินค้าเกษตร	สินค้านำเข้าใช้เกษตร
อัตราภาษีเฉลี่ยผูกพัน (Simple average final bound)	25.7	35.1	23.4
อัตราภาษีเฉลี่ย MFN ที่ใช้จริง (Simple average MFN applied)	6.3	9.9	5.7
อัตราภาษีเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักการค้า (Trade weighted average)	4.3	9.6	3.7

ที่มา : รวบรวมจาก WTO Tariff Profile 2015

ตารางที่ 2-3 โครงสร้างอัตราภาษีนำเข้าของฟิลิปปินส์ จำแนกตามประเภทสินค้า

หน่วย: ร้อยละ

กลุ่มสินค้า	อัตราภาษีเฉลี่ยผูกพัน	อัตราภาษีเฉลี่ย MFN ที่ใช้จริง	สัดส่วนการนำเข้า*
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์	37.6	20.5	0.9
ผลิตภัณฑ์นม	27.2	3.9	1.3
พืชผักและผลไม้	37.4	9.7	0.6
ชาและกาแฟ	41.1	15.7	0.5
ธัญพืชและของปรุงแต่งจากธัญพืช	37.6	10.2	3.4
เมล็ดพืชและผลไม้ที่มีน้ำมัน	36.8	5.4	1.7
น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล	44.7	18.9	0.4
เครื่องตีและยาสูบ	45.2	8.2	0.8
ฝ้าย	10.0	2.6	0.0
ผลิตภัณฑ์เกษตรอื่นๆ	24.7	3.6	0.7
ปลาและผลิตภัณฑ์จากปลา	22.9	8.7	0.4
ผลิตภัณฑ์แร่และเหล็ก	24.5	4.6	11.7
น้ำมัน	-	1.0	18.1
เคมีภัณฑ์	19.7	3.8	8.9
ไม้และของทำด้วยไม้	23.9	6.5	2.3
สิ่งทอ	27.3	9.1	1.8
เครื่องนุ่งห่ม	30.0	14.8	0.6
เครื่องหนัง	34.0	6.6	1.0
เครื่องจักรที่ไม่ใช่ไฟฟ้า	19.0	2.2	10.4
เครื่องจักรไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้า	18.4	3.9	22.5
พาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง	19.0	8.8	9.9

กลุ่มสินค้า	อัตราภาษีเฉลี่ยผูกพัน	อัตราภาษีเฉลี่ย MFN ที่ใช้จริง	สัดส่วนการนำเข้า*
อุตสาหกรรมอื่นๆ	24.4	4.8	2.0

หมายเหตุ: * สัดส่วนมูลค่าการนำเข้ากลุ่มสินค้านั้นๆ ต่อมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด
ที่มา : รวบรวมจาก WTO Tariff Profile 2015

2.3. นโยบายการต่างประเทศ

Department of Foreign Affairs⁶ เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยการสานสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ปกป้องสิทธิและสนับสนุนสวัสดิการของชาวฟิลิปปินส์ในต่างประเทศ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของฟิลิปปินส์อีกด้วย

ที่ผ่านมา นโยบายการต่างประเทศที่ฟิลิปปินส์ได้มุ่งเน้นจากการสานสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยยึดหลักการให้สอดคล้องกับบริบทของประชาคมอาเซียน แล้วจึงขยายความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ เช่น จีน หรือ ญี่ปุ่น นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ได้เริ่มให้ความสำคัญกับการสานสัมพันธ์กับประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในภูมิภาคยุโรปแล้ว

ปัจจุบัน ในการไปสานสัมพันธ์กับนานาประเทศ ฟิลิปปินส์มีเป้าหมายสำคัญด้วยกัน 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อรักษาและส่งเสริมความมั่นคงของชาติ 2) เพื่อการส่งเสริมความมั่นคงของเศรษฐกิจ และ 3) เพื่อปกป้องสิทธิและส่งเสริมสวัสดิการและผลประโยชน์ของชาวฟิลิปปินส์ที่อยู่ต่างประเทศ

ปัจจุบัน Department of Foreign Affairs ได้แต่งตั้งให้มีสถานทูตกระจายอยู่ 61 ประเทศทั่วโลก โดยสำหรับประเทศไทย ฟิลิปปินส์ได้จัดตั้งสถานทูตฟิลิปปินส์ ณ กรุงเทพมหานคร ในขณะที่เดียวกัน ไทยก็ได้จัดตั้งสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงมะนิลา⁷

⁶ <http://www.dfa.gov.ph/index.php/about-us/mission-vision>

⁷ <http://www.thaiembassy.org/main/>

บทที่ 3

ภาพรวมการค้า และการลงทุนของ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

3.1 ภาพรวมการค้าสินค้า

3.1.1 การส่งออกสินค้า

การส่งออกสินค้าของฟิลิปปินส์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2558 โดยรวมมีทิศทางที่เพิ่มขึ้น โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าของฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าที่ 48,042.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในหลังจากนั้น มูลค่าการส่งออกเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยมา โดยในปี พ.ศ. 2558 มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 58,648.08 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (Compound Annual Growth Rate หรือ CAGR¹) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ถึง 2558 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าของฟิลิปปินส์อยู่ที่ร้อยละ 5.11

¹ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (CAGR) เป็นอัตราการเติบโตที่เสมือนว่าการเติบโตเกิดขึ้นเท่าๆ กันทุกปี โดยวัดจากมูลค่าในปีแรกและปีสุดท้าย ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังต่อไปนี้

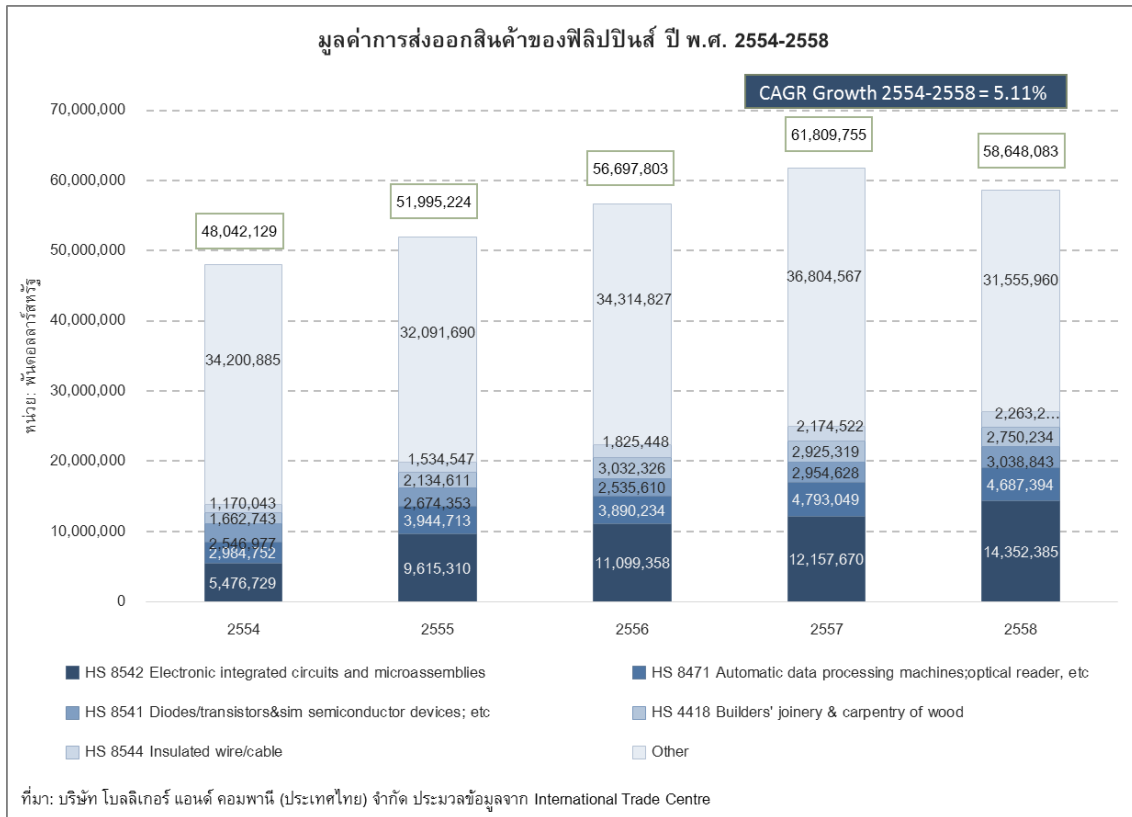
$$CAGR(t_0, t_n) = \left(\frac{V(t_n)}{V(t_0)} \right)^{\frac{1}{t_n - t_0}} - 1$$

โดย $V(t_0)$ คือ มูลค่าของปีที่เริ่มคำนวณ
 $V(t_n)$ คือ มูลค่าของปีที่สิ้นสุดการคำนวณ
 $(t_n - t_0)$ คือ ปีที่สิ้นสุดคำนวณลบด้วยปีที่เริ่มคำนวณ

ยกตัวอย่างเช่น สมมติว่ามูลค่าส่งออกในปี พ.ศ. 2544 เท่ากับ 11,217.97 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีมูลค่าการส่งออกในปี พ.ศ. 2554 เท่ากับ 35,735.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้น อัตราการเติบโตเฉลี่ยที่จะทำให้มูลค่าการค้าในปี พ.ศ. 2544 โตจนถึงมูลค่าการค้าในปี พ.ศ. 2554 คือร้อยละ 12.28 เป็นต้น

ภาพที่ 3-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

รายการสินค้าที่ฟิลิปปินส์ส่งออกมากที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 คือ วงจรรวมที่ใช้ในทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีสัดส่วนมูลค่าการส่งออกเท่ากับร้อยละ 19.01 ของการส่งออกทั้งหมดในช่วงปีดังกล่าว ส่วนสินค้าที่มีการส่งออกรอกลงมา ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบไดโอด เครื่องไม้สำหรับการก่อสร้าง ส่วนประกอบเครื่องจักร ลวดและเคเบิล สายไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า ส่วนประกอบยานยนต์ น้ำมันมะพร้าว และเรือโดยสาร ดังแสดงในตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 สินค้าส่งออกหลัก 10 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ยของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	อัตราการเติบโตของมูลค่าการส่งออกของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการส่งออกของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558
		รายการสินค้าทั้งหมด	55,438.60	5.11%	100.00%
1	HS8542	วงจรรวมที่ใช้ในทางอิเล็กทรอนิกส์	10,540.29	27.23%	19.01%
2	HS8471	เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติและหน่วยต่าง ๆ ของเครื่องดังกล่าว รวมทั้งเครื่องอ่านข้อมูลระบบแม่เหล็กหรือแสง เครื่องจักรถ่ายทอข้อมูลให้เป็นรหัสลง	4,060.03	11.95%	7.32%

อันดับ	รหัสพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ย ของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	อัตราการเติบโตของ มูลค่าการส่งออกของ ฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	ส่วนแบ่งของมูลค่า การส่งออกของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558
		บนสื่อบันทึกข้อมูลและเครื่องจักรสำหรับ ประมวลข้อมูลดังกล่าว ที่ไม่ได้ระบุหรือ รวมไว้ในที่อื่น			
3	HS8541	ไดโอด ทรานซิสเตอร์และกลุ่ปรณกึ่ง ตัวนำที่คล้ายกัน กลุ่ปรณกึ่งตัวนำแบบ ไวแสงและไฟโวลตอตาอิกเซล จะประกอบ ขึ้นเป็นโมดูลหรือทำเป็นแผงหรือไม่ก็ตาม ไดโอดเปล่งแสง และผลึกพีโซอิเล็กทริกที่ ประกอบแล้ว	2,750.08	4.51%	4.96%
4	HS4418	เครื่องประกอบอาคารทำด้วยไม้ และ เครื่องมือที่ใช้ในการก่อสร้าง รวมถึงแผง ไม้เซลลูโลสาร์ แผงไม้ปาร์เกต์ที่ประกอบ แล้ว กระเบื้องไม้แบบซิงเกิลและแบบเชก	2,501.05	13.41%	4.51%
5	HS8473	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบ (นอกจากสิ่งคลุม กระเป๋ารรจและที่ คล้ายกัน) ที่เหมาะสำหรับใช้เฉพาะหรือ ส่วนใหญ่ใช้กับเครื่องจักรตามประเภท 84.69 ถึง 84.72	1,836.41	7.51%	3.31%
6	HS8544	ลวดและเคเบิล (รวมถึงเคเบิลรวมแกน) ที่ หุ้มฉนวน (รวมถึงชนิดเคลือบหรือชนิดแ โนไดล์) และตัวนำไฟฟ้าอื่นๆที่หุ้มฉนวน จะติดกับขั้วต่อหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งเคเบิล ใยนำแสง (ออปติคัลไฟเบอร์เคเบิล) ที่ทำ ขึ้นจากกลุ่มเส้นใยที่หุ้มปลอกแต่ละเส้น จะประกอบกับตัวนำไฟฟ้าหรือ	1,793.57	17.93%	3.24%
7	HS8504	หม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องเปลี่ยนไฟฟษชนิด อยู่คงที่ (สแตติกคอนเวอร์เตอร์) (เช่น เครื่องกลับกระแสไฟฟ้า เป็นต้น) และ ตัวเหนี่ยวนำ	1,620.52	5.67%	2.92%
8	HS8708	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของ ยานยนต์ตามประเภทที่ 87.01 ถึง 87.05 (รถแทรกเตอร์ ยานยนต์สำหรับขนส่ง บุคคลตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป (รวมถึงคนขับ) รถยนต์และยานยนต์อื่นๆ ที่ออกแบบ สำหรับขนส่งบุคคลเป็นหลัก รวมถึง สแตชันแวกอนและรถแข่ง ยานยนต์ สำหรับขนส่งของ ยานยนต์สำหรับใช้งาน พิเศษ นอกเหนือจากยานยนต์ที่ออกแบบ สำหรับขนส่งบุคคลหรือของเป็นหลัก)	1,545.00	-10.85%	2.79%

อันดับ	รหัสพิกัด ศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ย ของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	อัตราการเติบโตของ มูลค่าการส่งออกของ ฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	ส่วนแบ่งของมูลค่า การส่งออกของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558
9	HS1513	น้ำมันมะพร้าว น้ำมันเนื้อในเมล็ดปาล์ม น้ำมันบาบาซัส และเศษของน้ำมัน ดังกล่าว จะทำให้บริสุทธิ์หรือไม่ก็ตาม แต่ ต้องไม่ตัดแปลงทางเคมี	1,186.02	-5.86%	2.14%
10	HS8901	เรือโดยสาร เรือทัศนอาจร เรือข้ามฝาก เรือสินค้า เรือพวงและยานน้ำที่คล้ายกัน สำหรับขนส่งบุคคลหรือของ	980.34	24.80%	1.77%

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

สำหรับตลาดส่งออกสำคัญ 5 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ได้แก่ ญี่ปุ่น (ร้อยละ 20.60)
สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 14.57) จีน (ร้อยละ 12.16) ฮองกง (ร้อยละ 8.95) และสิงคโปร์ (ร้อยละ 7.72)
ตามลำดับ

ตารางที่ 3-2 ตลาดส่งออกหลัก 5 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

อันดับ	ประเทศ	มูลค่าการส่งออกเฉลี่ยของ ฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	อัตราการเติบโตเฉลี่ยของ มูลค่าการส่งออกของ ฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการ ส่งออกของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558
	โลก	55,438.60	4.67%	100.00%
1	ญี่ปุ่น	11,419.26	15.43%	20.60%
2	สหรัฐอเมริกา	8,078.90	3.64%	14.57%
3	จีน	6,742.66	8.84%	12.16%
4	ฮองกง	4,961.91	6.58%	8.95%
5	สิงคโปร์	4,277.42	-11.68%	7.72%
	ประเทศอื่นๆ	19,958.45	3.03%	36.00%

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

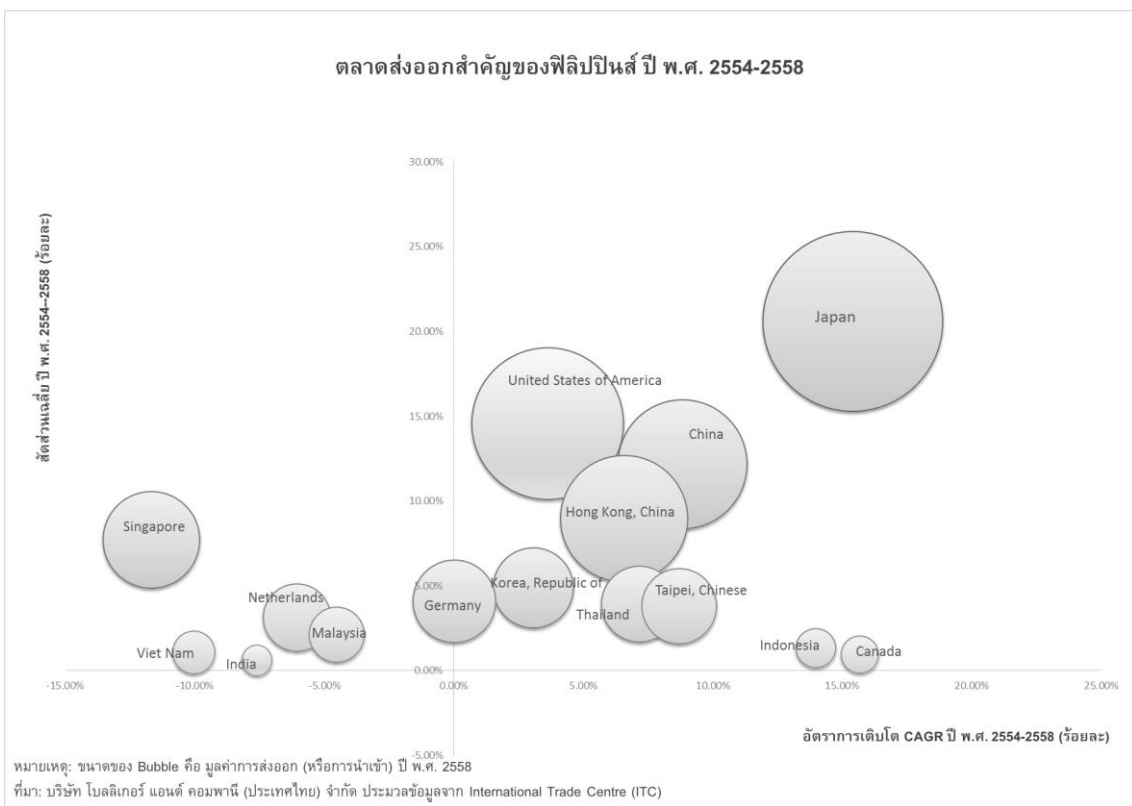
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

หากพิจารณาตลาดส่งออกสำคัญของฟิลิปปินส์ จะพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ญี่ปุ่นเป็นตลาดส่งออกที่มีอัตราการเติบโตที่สูงมาก และมีสัดส่วนของการส่งออกมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับตลาดส่งออกสำคัญอื่นๆ จึงถือเป็นตลาดศักยภาพหนึ่งที่สำคัญของฟิลิปปินส์

ส่วนตลาดส่งออกสำคัญอื่นที่มีอัตราการเติบโตที่สูง ได้แก่ แคนาดา และอินโดนีเซีย ดังแสดงในภาพที่ 3-2 ทั้งนี้ ไทยเป็นตลาดส่งออกอันดับ 8 ของฟิลิปปินส์ โดยมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ร้อยละ 3.92 และมีอัตราการเติบโตของการส่งออกของฟิลิปปินส์มายังไทยอยู่ที่ร้อยละ 7.17

ภาพที่ 3-2 ตลาดส่งออกหลักของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

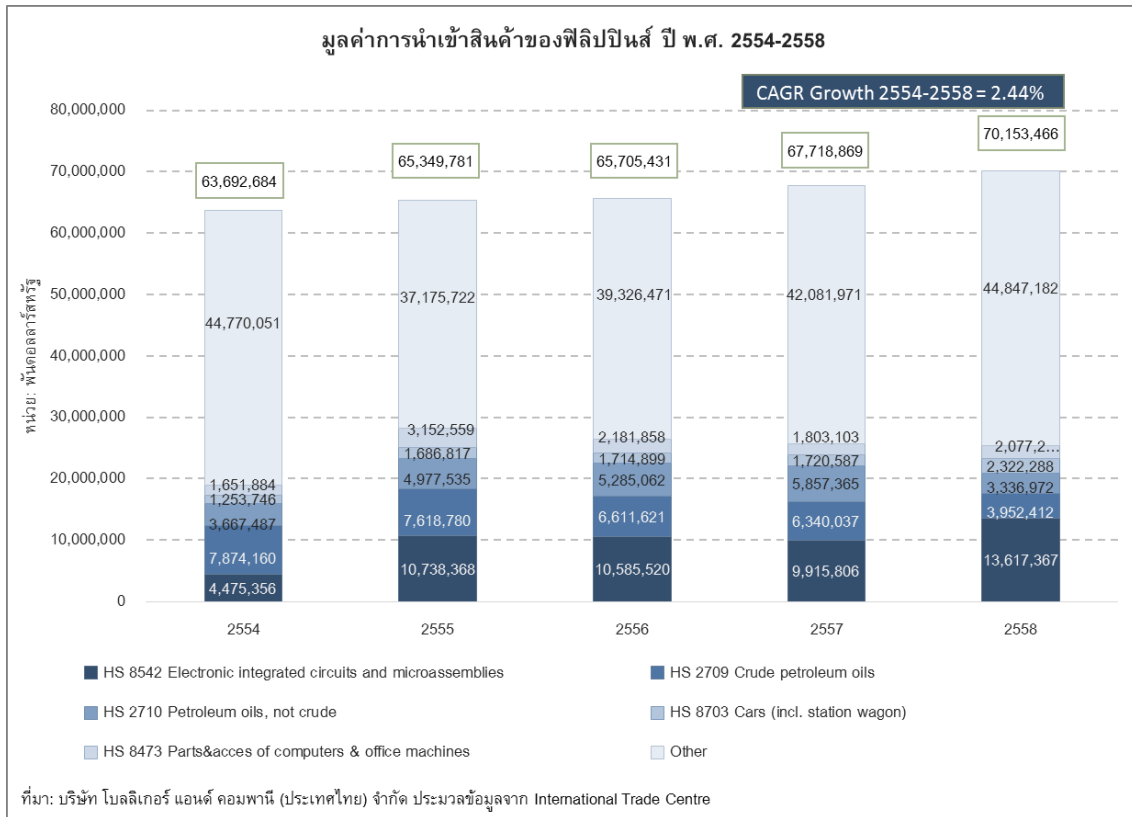
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

3.1.2 การนำเข้าสินค้า

การนำเข้าสินค้าของฟิลิปปินส์โดยรวมมีทิศทางเพิ่มขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์เพิ่มจาก 63,692.68 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2554 เป็น 70,153.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี พ.ศ. 2558 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR อยู่เท่ากับร้อยละ 2.44 ดังแสดงภาพที่ 3-3

ภาพที่ 3-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

รายการสินค้าที่ฟิลิปปินส์นำเข้ามากที่สุดในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 คือ วงจรรวมที่ใช้ในทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าเท่ากับร้อยละ 14.83 ของการนำเข้าทั้งหมดในช่วงปีดังกล่าว ส่วนสินค้าที่มีการนำเข้ารองลงมา ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียมดิบ น้ำมันปิโตรเลียม ส่วนประกอบของเครื่องจักร รถยนต์ อากาศยาน สินแร่ทองแดง ข้าวสาลีและเมสลิน ยารักษาโรค เครื่องจักรต่างๆ และเครื่องโทรศัพท์ ดังแสดงในตารางที่ 3-3

ตารางที่ 3-3 สินค้านำเข้าหลัก 10 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	อัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558
		รายการสินค้าทั้งหมด	66,524.05	2.44%	100.00%
1	HS8542	วงจรรวมที่ใช้ในทางอิเล็กทรอนิกส์	9,866.48	32.07%	14.83%
2	HS2709	น้ำมันปิโตรเลียมดิบและน้ำมันดิบที่ได้จากแรูปิโตรเลียม	6,479.40	-15.83%	9.74%
3	HS2710	น้ำมันปิโตรเลียมและน้ำมันที่ได้จากแรูปิโตรเลียม นอกจากนี้เป็นน้ำมันดิบ รวมทั้งสิ่ง	4,624.88	-2.33%	6.95%

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	อัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558
		ปรุงแต่งที่ไม่ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่น ซึ่งมีน้ำมันปิโตรเลียมหรือน้ำมันที่ได้จากแร่ปิโตรลินตั้งแต่ 70% ขึ้นไปโดยน้ำหนัก ซึ่งน้ำมันเหล่านี้เป็นองค์ประกอบหลักของสิ่งปรุงแต่งนั้น			
4	HS8473	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบ (นอกจากสิ่งคลุม กระเป๋ารรจและที่คล้ายกัน) ที่เหมาะสำหรับใช้เฉพาะหรือส่วนใหญ่ใช้กับเครื่องจักรตามประเภท 84.69 ถึง 84.72	2,173.33	5.90%	3.27%
5	HS8703	รถยนต์และยานยนต์อื่นๆ ที่ออกแบบสำหรับขนส่งบุคคลเป็นหลัก นอกจากของตามประเภทที่ 87.02 (ยานยนต์สำหรับขนส่งบุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไป (รวมถึงคนขับ)) รวมทั้งสเตชันแวกอนและรถแข่ง	1,739.67	16.66%	2.62%
6	HS8802	อากาศยานที่ใช้กำลังขับ เช่น เฮลิคอปเตอร์ เครื่องบิน เป็นต้น รวมทั้งยานอวกาศ (รวมถึงดาวเทียม) ยานปล่อยของในวงโคจรย่อย และยานปล่อยยานอวกาศ	1,346.83	24.10%	2.02%
7	HS1001	ข้าวสาลีและข้าวเมสลิน	940.64	0.69%	1.41%
8	HS3004	ยารักษาหรือป้องกันโรค (ไม่รวมถึงของตามประเภทที่ 30.02 30.05 หรือ 30.06) ที่ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ผสมหรือผลิตภัณฑ์ไม่ผสม สำหรับใช้รักษาหรือป้องกันโรค ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ตามขนาดที่กำหนด (รวมถึงของที่จัดทำขึ้นในลักษณะเพื่อให้ผ่านทางผิวหนัง) หรือในลักษณะหรร	824.30	8.22%	1.24%
9	HS8479	เครื่องจักรและเครื่องใช้กลที่มีหน้าที่การทำงานเป็นเอกเทศ ที่ไม่ระบุหรือรวมไว้ในที่อื่นในตอนนี	764.00	-0.14%	1.15%
10	HS8517	เครื่องโทรศัพท์ รวมถึงเครื่องโทรศัพท์สำหรับเครือข่ายเซลลูลาร์หรือสำหรับเครือข่ายไร้สายอื่น ๆ เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ สำหรับการส่งหรือการรับเสียง ภาพ หรือข้อมูลอื่น ๆ รวมถึงเครื่องอุปกรณ์สำหรับการสื่อสารในระบบเครือข่ายทางสายหรือไร้สาย (เช่น เครือข่ายเฉพาะกลุ่ม หรือ	628.90	9.51%	0.95%

อันดับ	รหัสพิกัดศุลกากร	รายการสินค้า	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	อัตราการเติบโตของมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558
		เครื่องขยายบริเวณกว้าง) นอกจากเครื่องส่งหรือเครื่องรับตามประเภท 84.43 85.25 85.27 หรือ 85.28			

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

สำหรับแหล่งนำเข้าสำคัญ 5 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ได้แก่ จีน (ร้อยละ 13.23) สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 10.70) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 9.58) ไต้หวัน (ร้อยละ 7.42) และเกาหลีใต้ (ร้อยละ 7.28) ตามลำดับ ทั้งนี้ ไทยมีส่วนแบ่งตลาดอยู่ที่ร้อยละ 5.78

ตารางที่ 3-4 แหล่งนำเข้าหลัก 5 อันดับแรกของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

อันดับ	ประเทศ	มูลค่าการนำเข้าเฉลี่ยของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	อัตราการเติบโตเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558	ส่วนแบ่งของมูลค่าการนำเข้าของฟิลิปปินส์ ปี 2554-2558
	โลก	66,524.04	3.74%	100.00%
1	จีน	8,799.90	20.03%	13.23%
2	สหรัฐอเมริกา	7,116.95	-1.32%	10.70%
3	ญี่ปุ่น	6,374.45	-6.68%	9.58%
4	ไต้หวัน	4,933.04	4.36%	7.42%
5	เกาหลีใต้	4,841.21	6.69%	7.28%
	ประเทศอื่นๆ	34,458.49	3.06%	51.80%

หมายเหตุ : อัตราการเติบโตที่ปรากฏ คือ อัตราการเติบโตเฉลี่ยสะสมต่อปี (อัตราการเติบโตแบบ CAGR)

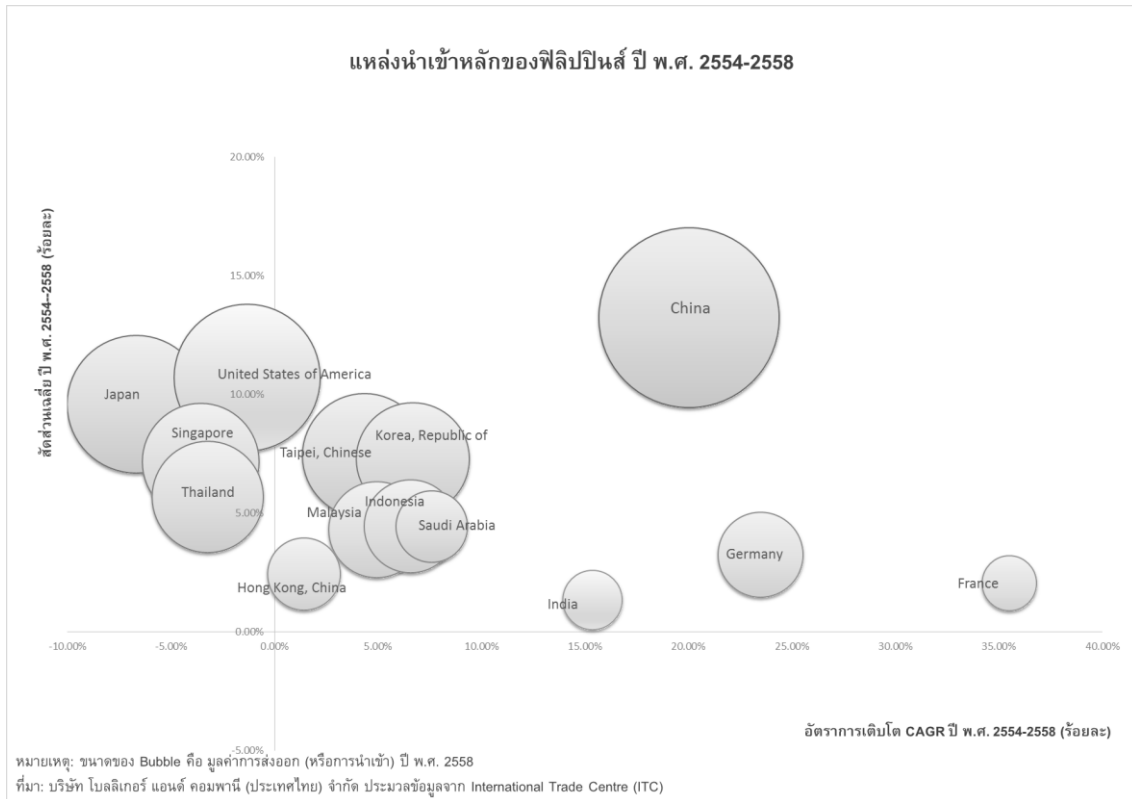
ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

หากพิจารณาตำแหน่งแหล่งนำเข้าสำคัญของฟิลิปปินส์ จะพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ไทยเป็นแหล่งนำเข้าที่มีอัตราการเติบโตของการนำเข้าจากฟิลิปปินส์ที่ติดลบ คือ ร้อยละ -3.23 ขณะที่แหล่งนำเข้าสำคัญอื่นๆ ของฟิลิปปินส์ที่มีการเติบโตที่ติดลบเช่นเดียวกับไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์

ส่วนแหล่งนำเข้าที่มีการเติบโตในอัตราที่สูง ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมนี และจีน อันจะเห็นได้จากภาพที่ 3-4

ภาพที่ 3-4 แหล่งนำเข้าหลักของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

3.2 ภาพรวมการค้าบริการ

3.2.1 การส่งออกบริการ

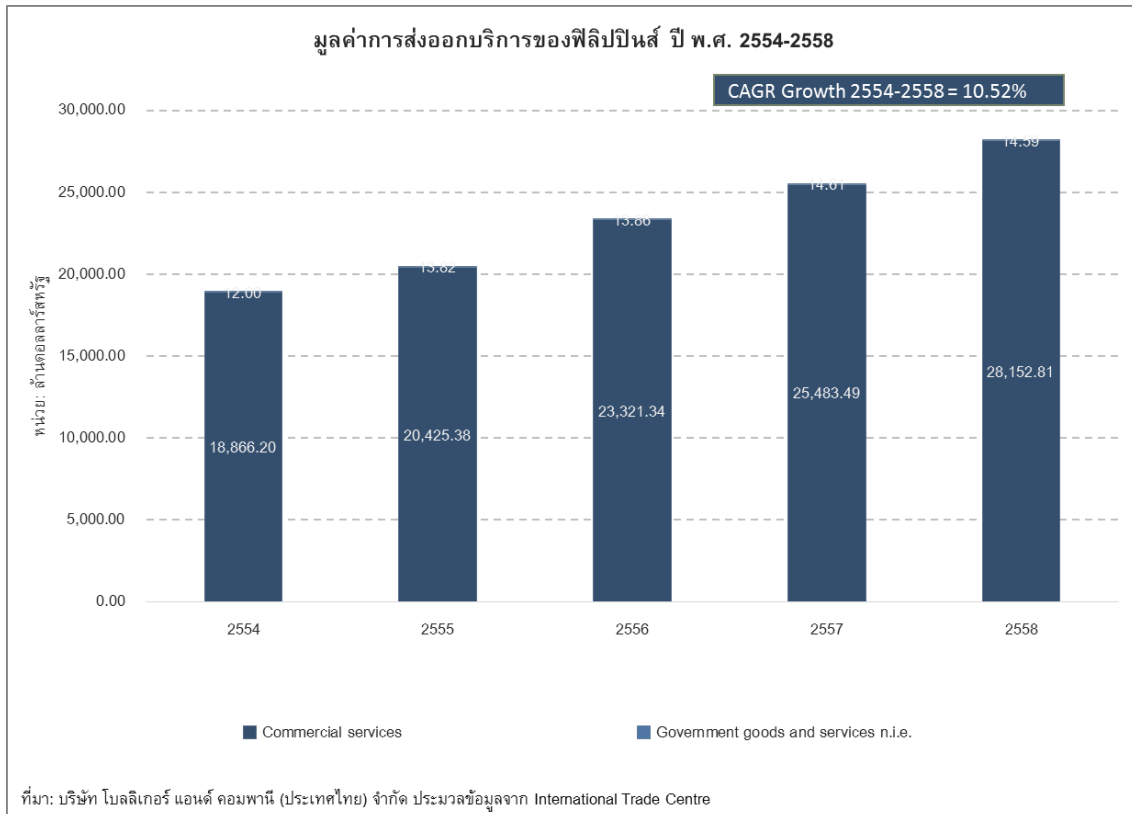
การส่งออกบริการของฟิลิปปินส์โดยรวมมีทิศทางเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา โดยเพิ่มขึ้นจาก 18,878.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2554 เป็น 28,167.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2558 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR อยู่ที่ร้อยละ 10.52 ดังแสดงในภาพที่ 3-5

การส่งออกบริการของฟิลิปปินส์ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 เกือบทั้งหมดนั้น เป็นบริการเชิงพาณิชย์ คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 99.94 และที่เหลืออีกร้อยละ 0.06 เป็นบริการภาครัฐ ทั้งนี้ บริการเชิงพาณิชย์ที่ฟิลิปปินส์ส่งออกมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริการด้านอื่นๆ ซึ่งมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 57.38 ของการส่งออกบริการทั้งหมดของประเทศ บริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีสัดส่วน

ร้อยละ 19.13 และบริการด้านโทรคมนาคมและการสื่อสาร ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 13.79 อันจะเห็นได้จากตารางที่ 3-5

ภาพที่ 3-5 มูลค่าการส่งออกบริการของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

ตารางที่ 3-5 สัดส่วนการส่งออกภาคบริการของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

ประเภทบริการ	มูลค่าเฉลี่ยปี พ.ศ. 2554-2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนเฉลี่ยปี พ.ศ. 2554-2558
Government goods and services n.i.e.	13.78	0.06%
Commercial services	23,249.84	99.94%
- Other business services	13,348.60	57.38%
- Travel	4,450.85	19.13%
- Telecommunications, computer, and information services	3,208.19	13.79%
- Transport	1,691.10	7.27%
- Financial services	178.41	0.77%
- Personal, cultural, and recreational services	109.97	0.47%
- Insurance and pension services	99.30	0.43%

ประเภทบริการ	มูลค่าเฉลี่ยปี พ.ศ. 2554-2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนเฉลี่ยปี พ.ศ. 2554-2558
- Maintenance and repair services n.i.e.	85.10	0.37%
- Construction	71.01	0.31%
- Charges for the use of intellectual property n.i.e.	7.29	0.03%
รวมทั้งหมด	23,263.62	100.00%

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

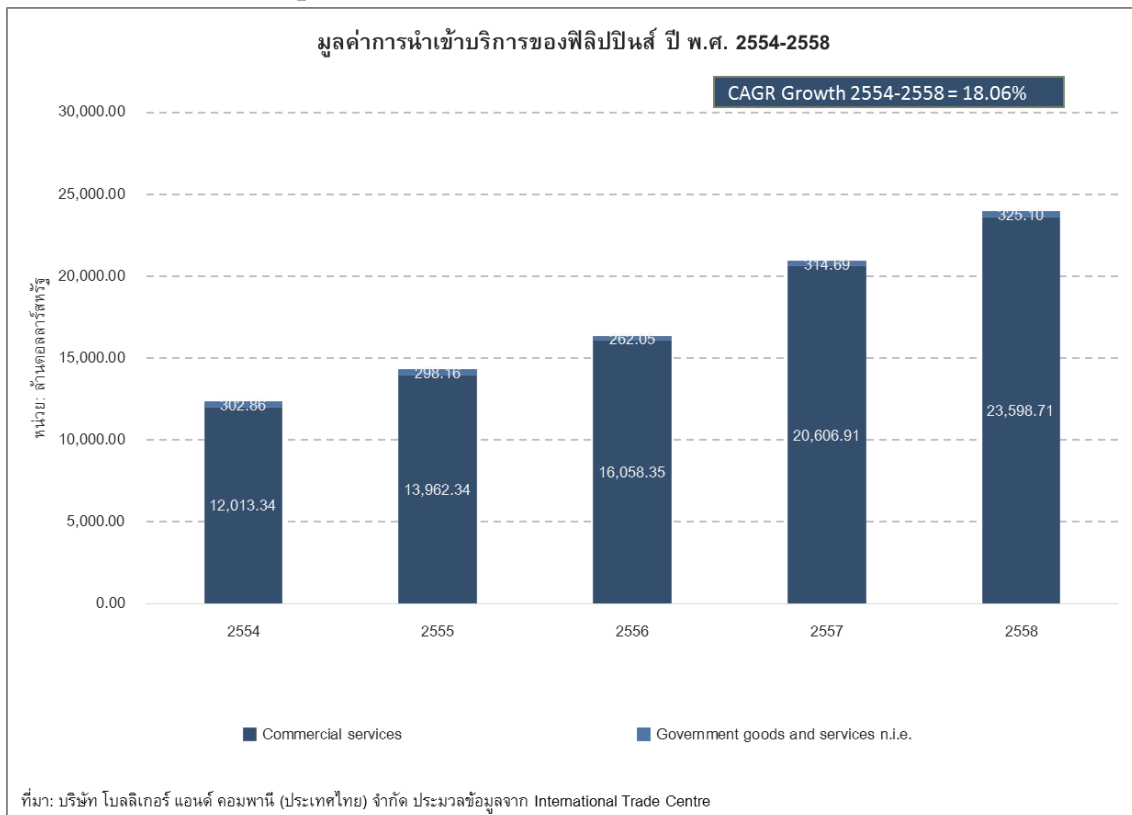
3.2.2 การนำเข้าบริการ

การนำเข้าบริการของฟิลิปปินส์โดยรวมมีทิศทางเพิ่มขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ในอัตราที่สูงกว่าการส่งออก โดยเพิ่มขึ้นจาก 12,316.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2554 เป็น 23,923.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี พ.ศ. 2558 คิดเป็นอัตราการเติบโตแบบ CAGR อยู่ที่ร้อยละ 18.06 ดังแสดงในภาพที่ 3-6

การนำเข้าบริการของฟิลิปปินส์ในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ส่วนใหญ่นั้นเป็นบริการเชิงพาณิชย์ คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ 98.29 และที่เหลืออีกร้อยละ 1.71 เป็นบริการภาครัฐ ทั้งนี้ บริการเชิงพาณิชย์ที่ฟิลิปปินส์นำเข้ามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ บริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 48.16 ของการนำเข้าบริการทั้งหมด บริการด้านการขนส่ง ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 20.44 และบริการด้านอื่นๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 15.53 อันจะเห็นได้จาก

ภาพที่ 3-6 มูลค่าการนำเข้าบริการของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

ที่มา : บริษัท โบลติเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

ตารางที่ 3-6 สัดส่วนการนำเข้าภาคบริการของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2554-2558

ประเภทบริการ	มูลค่าเฉลี่ยปี พ.ศ. 2554-2558 (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)	สัดส่วนเฉลี่ยปี พ.ศ. 2554-2558
Government goods and services n.i.e.	300.57	1.71%
Commercial services	17,247.93	98.29%
- Travel	8,450.96	48.16%
- Other business services	2,725.21	15.53%
- Transport	3,586.51	20.44%
- Insurance and pension services	859.54	4.90%
- Telecommunications, computer, and information services	524.93	2.99%
- Charges for the use of intellectual property n.i.e.	520.36	2.97%
- Financial services	325.01	1.85%
- Personal, cultural, and recreational services	72.53	0.41%
- Maintenance and repair services n.i.e.	126.45	0.72%
- Construction	56.43	0.32%

ที่มา : บริษัท โบลติเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลข้อมูลจาก International Trade Centre (ITC)

3.3 ภาพรวมการลงทุน

ในปี พ.ศ. 2558 การลงทุนที่ได้รับอนุมัติจากหน่วยงานที่ดูแลการลงทุนของฟิลิปปินส์ อันได้แก่ Board of Investment (BOI) และ Philippines Economic Zone Authority (PEZA) มีมูลค่ารวมกันเท่ากับ 245,215.7 ล้านดอลลาร์ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากตัวเลขในปีก่อนหน้า (พ.ศ. 2557) ซึ่งอยู่ที่ 186,960.0 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 31.2 ทั้งนี้ การลงทุนในปี พ.ศ. 2558 เป็นการลงทุนธุรกิจภาคการผลิตในสัดส่วนมากที่สุด (ร้อยละ 54.9 ของการลงทุนทั้งหมดในปีดังกล่าว) รองลงมาด้วยการลงทุนธุรกิจผลิตกระแสไฟฟ้า (ร้อยละ 19.0) และธุรกิจภาคการเกษตร ป่าไม้ และประมง ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.5 ดังแสดงในตารางที่ 3-7

ตารางที่ 3-7 มูลค่าการลงทุนที่ได้รับการอนุมัติของฟิลิปปินส์ ปี พ.ศ. 2558

Industry	Approved FI		Percent to Total 2015	Growth Rate 2014 - 2015
	2014	2015		
A. Agriculture, Forestry and Fishing	536.7	8,507.9	3.5	1,485.1
B. Mining and Quarrying	-	-	-	-
C. Manufacturing	109,495.3	134,552.1	54.9	22.9
D. Electricity, Gas, Steam and Air	6,179.9	46,488.8	19.0	652.3
E. Water supply; Sewerage, Waste Management and Remediation Activities	135.2	60.5	0.0	(55.3)
F. Construction	7,735.3	3,663.3	1.5	(52.6)
G. Wholesale and Retail Trade; Repair of Motor Vehicles and Motorcycles	551.8	1,717.8	0.7	211.3
H. Transportation and Storage	6,103.4	2,745.4	1.1	(55.0)
I. Accommodation and Food Service Activities	5,520.8	5,650.7	2.3	2.4
J. Information and Communication	4,937.4	3,143.5	1.3	(36.3)
K. Financial and Insurance Activities	77.5	240.9	0.1	210.9
L. Real Estate Activities	15,585.1	9,857.7	4.0	(36.7)
M. Professional, Scientific and Technical Activities	64.8	2,252.5	0.9	3,376.0
N. Administrative and Support Service Activities	29,755.3	22,890.6	9.3	(23.1)
O. Public Administration and Defense; Compulsory Social Security	47.2	-	-	-
P. Education	65.6	2.6	0.0	(96.1)
Q. Human Health and Social Work Activities	144.6	30.3	0.0	(79.0)
R. Arts, Entertainment and Recreation	4.7	2,937.1	1.2	61,736.5
S. Other Service Activities	19.2	474.1	0.2	2,366.04
Total	186,960.0	245,215.7	100.0	31.2

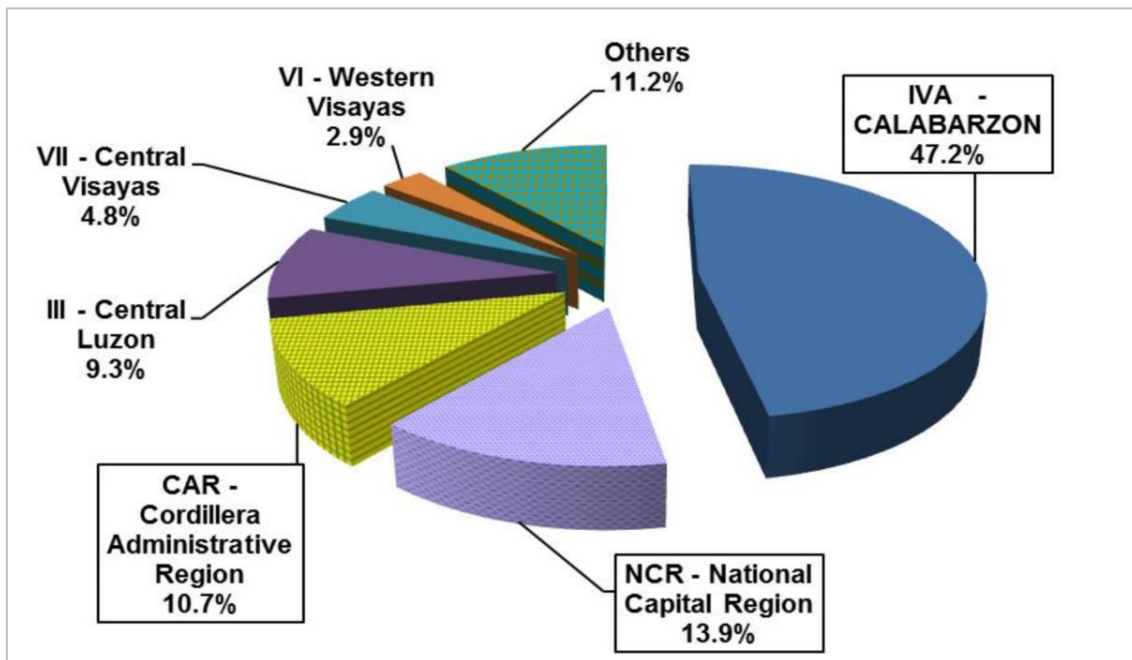
ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก Philippine Statistics Authority (PSA) (ข้อมูล ณ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2559)

สำหรับพื้นที่ที่นักลงทุนเข้ามาลงทุนในฟิลิปปินส์มากที่สุด ได้แก่ Region IVA – CALABARZON ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนราว 115.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ 47.2) รองลงมาด้วย NCR – National Capital Region ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนราว 34.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ 13.9) และ CAR – Cordillera Administrative Region ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนราว 26.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ 10.7)

ภาพที่ 3-7 สัดส่วนมูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศในฟิลิปปินส์ 6 เดือนแรกของปี พ.ศ. 2558

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก Philippine Statistics Authority (PSA) (ข้อมูล ณ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2559)

บทที่ 4

นโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

4.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

ฟิลิปปินส์มีหน่วยงานที่สนับสนุนการลงทุน เป็นจำนวนมากโดยสามารถแบ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนออกได้เป็นสองลักษณะ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน

4.1.1 หน่วยงานภาครัฐ

หน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทสำคัญต่อการลงทุนในฟิลิปปินส์มีอยู่ด้วยกันจำนวนมาก โดยหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นดังนี้

- Board of Investment (BOI) – เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่สนับสนุนการลงทุนจากต่างประเทศในฟิลิปปินส์ ลักษณะหน้าที่คล้ายถึงกับคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของไทย (BOI)
- Philippine Economic Zone Authority (PEZA) – ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการพัฒนาของเขตเศรษฐกิจพิเศษ หรือเขตเศรษฐกิจต่างๆ ในฟิลิปปินส์
- Department of Labour and Employment (DOLE) – เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการจัดการแรงงาน
- Securities and Exchange Commission (SEC) – เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการลงทุนต่างๆ ตลาดตราสารทุน
- หน่วยงานอนุมัติการลงทุนอื่นๆ ได้แก่ Clark Development Corporation (CDC), Subic Bay Metropolitan Authority (SBMA), the Authority of the Freeport Area of Bataan (AFAB), BOI-Autonomous Region of Muslim Mindanao (BOI-ARMM) และ Cagayan Economic Zone Authority (CEZA)

4.1.2 หน่วยงานภาคเอกชน

หน่วยงานภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในฟิลิปปินส์ที่สำคัญ มีดังนี้

- สภาหอการค้าและอุตสาหกรรมฟิลิปปินส์ (Philippine Chamber of Commerce and Industry) – เป็นสภาหอการค้าของฟิลิปปินส์ที่จัดตั้งขึ้น โดยมีสมาชิกเป็นบริษัทที่ประกอบธุรกิจในทุกภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศ
- สภาธุรกิจไทย-ฟิลิปปินส์ (Thailand - Philippines Business Council) – เป็นหน่วยงานเอกชนที่ภาคเอกชนไทยโดยคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) ซึ่งประกอบด้วย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทยได้ลงนามร่วมกับภาคเอกชนฟิลิปปินส์จัดตั้งขึ้น โดยวัตถุประสงค์เพื่อประสานความร่วมมือในด้านต่างๆระหว่างไทย – ฟิลิปปินส์

4.2 นโยบายด้านการลงทุน

ประเทศฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่ให้การสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี ซึ่งมีภาคเอกชนเป็นแกนสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยภาครัฐของฟิลิปปินส์เป็นเพียงฝ่ายสนับสนุนและอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนให้แก่นักลงทุนที่สนใจมาลงทุนในประเทศฟิลิปปินส์

รัฐบาลฟิลิปปินส์เริ่มเปิดเสรีการลงทุนจากต่างประเทศตั้งแต่ในช่วงที่ฟิลิปปินส์ประกาศเจตนารมณ์ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization) ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2538

แนวทางการสนับสนุนการลงทุนของประเทศฟิลิปปินส์ในปัจจุบัน อยู่ภายใต้การกำกับดูแลจาก Board of Investment (BOI) ซึ่งจัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2530 ภายใต้คำสั่งประธานาธิบดีที่ 226 (Executive Order No. 226) โดยได้ออกนโยบายสำคัญในการสนับสนุนการลงทุนของประเทศมาด้วย ได้แก่ Investment Priorities Plan (IPP)

4.2.1 นโยบายด้านการลงทุนที่สำคัญ

ในปัจจุบัน ภายใต้เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของฟิลิปปินส์ในแผนพัฒนาประเทศ ฟิลิปปินส์ 2554 – 2559 (Philippine Development Plan: PDP 2011 – 2016) รัฐบาลฟิลิปปินส์ จึงได้ประกาศ IPP ฉบับใหม่ (IPP 2014-2016) เพื่อสนับสนุนการลงทุนในประเทศให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาฯ ฉบับล่าสุด โดยมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศให้เติบโตด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ซึ่งเป้าหมายการพัฒนาสำคัญของแผน IPP 2014-2016 เป็นดังนี้

- เพิ่มโอกาสในการทำงานในประเทศผ่านการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่กำลังเติบโต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิต
- สนับสนุนกิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและสนับสนุนความเชื่อมโยงระหว่างวิสาหกิจ ขนาดกลางและย่อมตลอดห่วงโซ่อุปทาน
- เสริมสร้างความเข้มแข็งของความร่วมมือด้านการผลิตในระดับโลกและภูมิภาค ซึ่งคือภูมิภาคอาเซียน

ดังนั้น เพื่อบรรลุเป้าหมายข้างต้น ยุทธศาสตร์ของ IPP 2014-2016 จึงเป็นดังนี้

- สนับสนุนกิจกรรมที่สร้างการจ้างงาน กระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และเสริมสร้างความแข็งแกร่งของความเชื่อมโยงภายในและระหว่างอุตสาหกรรม
- เพิ่มผลิตภาพการผลิตโดยการพัฒนาเทคโนโลยีและพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรม
- ระบุและส่งเสริมการพัฒนา Niche Market ฟิลิปปินส์ เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมกับเครือข่ายการผลิตในระดับโลกและภูมิภาค

4.2.2 อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) ของฟิลิปปินส์ให้การ สนับสนุนอุตสาหกรรมหลักทั้งสิ้น 4 อุตสาหกรรม ได้แก่

- อุตสาหกรรมการผลิต โดยมีอุตสาหกรรมการผลิตที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษ ได้แก่
  - กระบวนการผลิตสินแร่และเหมืองแร่
  - การผลิตยา

- การผลิตรองเท้า
- การสร้างเรือ
- การผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเซมิคอนดักเตอร์
- อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการจ้างทำกระบวนการธุรกิจ (IT and BPO)
- อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เช่น การแปรรูปผักและผลไม้ การปลูกอ้อย การผลิตพลังงานชีวภาพ ผลิตภัณฑ์นม และผลิตภัณฑ์สําหร่าย เป็นต้น

4.2.3 เขตอุตสาหกรรม เขตเศรษฐกิจพิเศษ และเขตส่งเสริมการส่งออก/เขตส่งเสริมการค้าเสรี

เขตเศรษฐกิจพิเศษของฟิลิปปินส์อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ Philippine Economic Zone Authority (PEZA) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย Special Economic Zone Act of 1995

ในปัจจุบัน เขตเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ที่ยังดำเนินการอยู่ มีอยู่ทั้งสิ้น 326 เขต และเป็นเขตเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาอยู่ทั้งสิ้น 126 เขต โดยแบ่งตามประเภทของเขตเศรษฐกิจดังแสดงในตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวนเขตเศรษฐกิจพิเศษในฟิลิปปินส์

ประเภทของเขตเศรษฐกิจ	จำนวนเขตเศรษฐกิจที่ดำเนินการอยู่	จำนวนเขตเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนา
Agro-Industrial Economic Zone	21	5
IT Parks and Centers	216	87
Manufacturing Economic Zone	68	28
Medical Tourism Zone	2	-
Tourism Zone	19	6

ที่มา: PEZA

ซึ่งภายใต้เขตเศรษฐกิจแต่ละประเภทในฟิลิปปินส์อาจแบ่งออกได้เป็น 5 ประเภท คือ

➤ **นิคมอุตสาหกรรม (Industrial Estate: IEs)**

ในนิคมอุตสาหกรรมจะมีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับอุตสาหกรรม อาทิ ถนน ไฟฟ้า และประปา เป็นต้น

➤ **เขตส่งเสริมการส่งออก (Export Processing Zone: EPZs)**

เป็นนิคมอุตสาหกรรมพิเศษ ซึ่งบริษัทที่อยู่ในนิคมนี้ส่วนใหญ่ผลิตสินค้าเพื่อส่งออก จะได้สิทธิประโยชน์ด้านการยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร วัตถุดิบ และชิ้นส่วน

➤ **เขตปลอดอากร (Free Trade Zone: FTZs)**

เขตปลอดอากรมักจะเป็นเขตที่อยู่ใกล้ทางเข้าประเทศ เช่น ท่าเรือ และท่าอากาศยาน เป็นต้น โดยสินค้าที่นำเข้ามาในเขตนี้จะเป็นสินค้าเพื่อรอการขนถ่าย เปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ หรือจัดเรียงใหม่ โดยไม่ต้องเสียภาษีนำเข้า เว้นแต่เมื่อนำออกนอกเขตนี้

➤ **เขตส่งเสริมการท่องเที่ยว (Tourism Economic zones)**

เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ต้องการส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม เช่น ศูนย์กีฬา แหล่งบันเทิง ที่พักอาศัย อาคารแสดงสินค้าและวัฒนธรรม ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านค้าพาณิชย์ และอื่นๆ เป็นต้น

➤ **เขตเศรษฐกิจพิเศษสำหรับโครงการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Parks & IT Building)**

เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษสำหรับโครงการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและบริการ ซึ่งประกอบด้วยอาคาร IT และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ลงทุนด้าน IT

4.3 กฎหมายและกฎระเบียบด้านการลงทุน

4.3.1 กฎหมายด้านการลงทุน

4.3.1.1 ภาพรวมกฎหมายด้านการลงทุน

กฎหมายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในฟิลิปปินส์ มีดังนี้

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงทุนของชาวต่างชาติ ปี พ.ศ. 2534 (Foreign Investment Act of 1991) - บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการเข้ามาของการลงทุนต่างชาติและการประกอบธุรกิจในประเทศฟิลิปปินส์ รวมถึงข้อจำกัดและข้อห้ามการประกอบธุรกิจบางประเภทของนักลงทุนต่างชาติ (Foreign Investment Negative List) ซึ่งกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้คนต่างชาติที่มีชื่อคนฟิลิปปินส์อาจลงทุนในธุรกิจการค้าภายในประเทศหรือธุรกิจการส่งออกในฟิลิปปินส์ สามารถเป็นเจ้าของกิจการโดยสามารถถือหุ้นร้อยละ 100 ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้
  - 1) ไม่เป็นการลงทุนที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดและข้อห้าม
  - 2) ประเทศของนักลงทุนต่างชาตินั้นจะต้องอนุญาตให้คนชาติฟิลิปปินส์¹ ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกันภายในประเทศนั้นได้
  - 3) หากเป็นการลงทุนในธุรกิจการค้าภายในประเทศต้องมีเงินทุนชำระแล้วเป็นสกุลเปโซฟิลิปปินส์อย่างน้อย 200,000 ดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่การลงทุนในธุรกิจการส่งออกไม่มีเงื่อนไขขั้นต่ำ อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขเงินทุนขั้นต่ำนั้นอาจลดลงเป็นเงินสกุลเปโซฟิลิปปินส์เหลือ 100,000 ดอลลาร์สหรัฐ หากเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูงซึ่งกำหนดและรับรองโดยกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Department of Science and Technology) หรือมีการจ้างแรงงานอย่างน้อย 50 คนขึ้นไป ซึ่งรับรองโดยสำนักงานท้องถิ่นของกรมแรงงานและการจ้างแรงงาน (Department of Labor and Employment)

¹ ความหมายของคำว่า “คนชาติฟิลิปปินส์” (Philippines National) ในกรณีนิติบุคคล คือ นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศฟิลิปปินส์ซึ่งมีคนสัญชาติฟิลิปปินส์ถือหุ้นอย่างน้อยร้อยละ 60

- ประมวลกฎหมายการลงทุน พ.ศ. 2530 (Omnibus Investment Code 1987) – เป็นกฎหมายที่กำหนดกฎระเบียบคุณสมบัติของการลงทุนภายในประเทศ
- พระราชบัญญัติว่าด้วยเขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2538 (Special Economic Zone Act of 1995) – เป็นกฎหมายที่ระบุเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจ เรียกว่า “Ecozones” ภายใต้การกำกับดูแลของ Philippine Economic Zone Authority (PEZA) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายดังกล่าว
- พระราชบัญญัติชื่อทางธุรกิจ (Business Names Act No. 3883) – กฎหมายที่ระบุเรื่องการจดทะเบียนชื่อทางธุรกิจขององค์กรต่างๆ

4.3.1.2 กิจกรรมที่มีเงื่อนไขในการลงทุน/การประกอบธุรกิจ

จากกฎหมาย Foreign Investment Act 1991 ได้ระบุถึงรายชื่อกิจการ/กิจกรรมการลงทุนที่มีเงื่อนไขบางประการในการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติ หรือห้ามนักลงทุนต่างชาติในบางกิจการ โดยกิจการดังกล่าวตาม Foreign Investment Negative List มีดังนี้

➤ กิจกรรมที่มีข้อจำกัดในการลงทุน

ฟิลิปปินส์กำหนดเงื่อนไข หรือข้อจำกัดบางประการในการลงทุนโดยชาวต่างชาติ เพื่อคุ้มครองกิจการหรืออุตสาหกรรมบางประเภทให้แก่ผู้ประกอบการชาวฟิลิปปินส์ โดยกิจกรรมที่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดในการลงทุน เป็นดังนี้

กิจการที่จำกัดสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติตามกฎหมายบางประการ

กิจการที่กำหนดให้สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดที่ร้อยละ 20

- กิจการของเอกชนด้านระบบเครือข่ายสื่อสารทางวิทยุ

กิจการที่กำหนดให้สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดที่ร้อยละ 25

- กิจการการจัดหาแรงงานของเอกชน
- สัญญาก่อสร้างและซ่อมแซมในงานสาธารณะที่ได้รับเงินทุนจากท้องถิ่น ยกเว้น

- โครงการโครงสร้างพื้นฐาน/โครงการพัฒนาที่ถูกรอบคลุมภายใต้ RA 7718
- โครงการที่ได้รับเงินทุนจากต่างชาติ หรือได้รับการช่วยเหลือ และจะต้องแข่งขันในการประมูลงานในระดับสากล

กิจการที่กำหนดให้สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดที่ร้อยละ 30

- กิจกรรมการโฆษณา

กิจการที่กำหนดให้สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดที่ร้อยละ 40

- การสำรวจ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ
- การเป็นเจ้าของที่ดินเอกชน
- การดำเนินการและบริหารกิจการสาธารณูปโภค
- สถาบันการศึกษาที่นอกเหนือจากสถาบันที่จัดตั้งขึ้นโดยกลุ่มทางศาสนา
- สัญญาการจัดซื้อวัตถุดิบและสินค้าให้แก่หน่วยงานภาครัฐหรือบริษัทที่ควบคุมโดยรัฐ
- การผลิต การสี การค้าขายแลกเปลี่ยนข้าวและข้าวโพด ยกเว้นค้าปลีก
- ผู้จัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการพัฒนา
- การดำเนินการประมงน้ำลึก
- บริษัทผู้ไกล่เกลี่ยด้านการประกัน (Adjustment Companies)
- การเป็นเจ้าของหน่วยอาศัยในคอนโดมิเนียม

กิจการที่จำกัดสัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติด้วยเหตุผลด้านความมั่นคง และความ เสี่ยงต่อการคุกคามธุรกิจขนาดกลางและย่อมในประเทศ

กิจการที่กำหนดให้สัดส่วนผู้ถือหุ้นต่างชาติสูงสุดที่ร้อยละ 40

- การผลิต ซ่อมแซม กักเก็บ และ/หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และ/หรือส่วนประกอบที่ Philippine National Police (PNP) ระบุไว้
- การผลิต ซ่อมแซม กักเก็บ และ/หรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ Department of Defense (DND) ระบุไว้
- การผลิต และจัดจำหน่ายยาอันตราย

- กิจการ Sauna and Steam Bathhouse, massage clinics และกิจกรรมอื่นๆ ที่กำกับโดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการสาธารณสุขและจริยธรรม
- กิจกรรมการพนันทุกรูปแบบ ยกเว้นกิจกรรมที่ถูกครอบคลุมโดยข้อตกลงการลงทุนกับ Philippine Amusement and Gaming Corporation (PAGCOR)
- กิจการในประเทศที่มีส่วนของผู้ถือหุ้นที่ถูกชำระแล้วน้อยกว่า 200,000 ดอลลาร์สหรัฐ
- กิจการในประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีขั้นสูงหรือมีการจ้างแรงงานโดยตรงอย่างน้อยจำนวน 50 คน ที่มีส่วนของผู้ถือหุ้นที่ถูกชำระแล้วน้อยกว่า 100,000 ดอลลาร์สหรัฐ

➤ กิจการที่ห้ามนักลงทุนต่างชาติลงทุน

- สื่อสารมวลชน
- การประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวกับ วิศวกรรม บางรายการ การแพทย์ การบัญชี สถาปนิก การวางแผนสิ่งแวดล้อม เคมี อาชีววิทยา ป่าไม้ ธรณีวิทยา และกฎหมาย เป็นต้น
- ธุรกิจค้าปลีกขนาดเล็ก มีเงินทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 2,500,000 ดอลลาร์สหรัฐ ยกเว้นการค้าปลีกสินค้าเทคโนโลยีขั้นสูงหรือสินค้าฟุ่มเฟือย
- ธุรกิจสหกรณ์
- หน่วยงานรักษาความปลอดภัย
- การทำเหมืองแร่ขนาดเล็ก
- การใช้ทรัพยากรทางทะเลภายในประเทศน่านน้ำ ยกเว้นเขตเศรษฐกิจ
- การเป็นเจ้าของ การดำเนินงาน และการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับ กิจการเวทชีนไก่อ่ (Cockpits)
- การผลิต ซ่อมแซม กักเก็บ และ/หรือจำหน่ายอาวุธนิวเคลียร์
- การผลิต ซ่อมแซม กักเก็บ และ/หรือจำหน่ายสารเคมี อาวุธชีวภาพ และแร่ที่ทำให้เกิดอันตราย
- การผลิตดอกไม้ไฟและสิ่งที่เกี่ยวข้อง

4.3.1.3 กิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

กิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในฟิลิปปินส์จะเป็นไปตามที่ระบุในรายชื่อกิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนภายใต้ IPP 2014-2016 โดยกิจกรรมดังกล่าว เป็นดังนี้

➤ กิจกรรมที่ได้รับการสนับสนุนเป็นอันดับแรก (Preferred List of Activities)

- กิจกรรมการผลิต
  - ยานยนต์ และชิ้นส่วนและส่วนประกอบ ยกเว้น จักรยานยนต์ จักรยานยนต์ไฟฟ้า และรถกอล์ฟ
  - การสร้างเรือ รวมถึงชิ้นส่วนและส่วนประกอบ
  - ชิ้นส่วนและส่วนประกอบยานอวกาศ
  - เคมีภัณฑ์
  - เยื่อกระดาษ
  - สายลวดทองแดงและเหล็กลวดทองแดง
  - ผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า ลูกเหล็กกล้า แผ่นเหล็กกล้ายาว และผลิตภัณฑ์เหล็กรีดมัน
  - เครื่องมือและอุปกรณ์แม่พิมพ์
- กิจกรรมการเกษตรและประมง
  - การผลิตเชิงพาณิชย์
  - การแปรรูปเชิงพาณิชย์
  - การผลิตอาหารสัตว์บกและสัตว์น้ำ ยกเว้น อาหารสำหรับสัตว์เลี้ยง
  - การผลิตปุ๋ยและยาฆ่าแมลง
  - โรงหีบน้ำตาลที่ทันสมัย
  - กิจกรรมสนับสนุนการเกษตร
  - โครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการเกษตร
- กิจกรรมการบริการ
  - การออกแบบวงจร IC
  - อุตสาหกรรมสร้างสรรค์/การบริการด้านแหล่งความรู้²

² ครอบคลุมกิจกรรมประเภท start-ups ขนาดเล็กหน้าใหม่ในประเทศเท่านั้น

- การซ่อมแซมเรือ
  - สถานีจ่ายไฟฟ้าแก่ยานพาหนะที่ใช้ไฟฟ้า
  - การบำรุงรักษา และซ่อมแซมเครื่องบิน
  - การบำบัดของเสียอุตสาหกรรม
- การขายที่พักอาศัยต้นทุนต่ำ³ (Economic and Low-cost Housing)
  - การบริการประเภทสถานพยาบาล⁴
  - กิจกรรมด้านพลังงาน
    - การสำรวจและพัฒนาแหล่งพลังงาน
    - โรงไฟฟ้า
    - การบริการเสริมความมั่นคงของระบบส่งจ่ายกำลังไฟฟ้า (Ancillary Services)
  - กิจกรรมด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะและโลจิสติกส์
    - ท่าเรือและท่าอากาศยานสำหรับผู้โดยสารและสินค้า
    - การขนส่งทางอากาศ ทางบก ทางน้ำ (จำกัดสิทธิเฉพาะ เรือ เครื่องบินลำใหม่ เท่านั้น และจำกัดสำหรับอุปกรณ์ทุนของรถโดยสาร เรือเล็ก และรางเท่านั้น)
    - การจัดเก็บก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนสถานะกลับเป็นก๊าซ (Regasification Facility)
    - การบำบัดน้ำเสีย
  - โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน (PPP Projects)

➤ กิจกรรมการส่งออก (Export Activities)

- การผลิตสินค้าเพื่อส่งออก
- การส่งออกการบริการ
- กิจกรรมที่สนับสนุนผู้ส่งออก

³ เพดานราคาของที่พักอาศัยอยู่ที่ 3 ล้านบาท และขึ้นอยู่กับพื้นที่ของที่พักอาศัยนั้น

⁴ ขึ้นอยู่กับพื้นที่ของสถานพยาบาลนั้น

➤ **กิจการที่ได้รับการสนับสนุนภายใต้กฎหมายพิเศษ (Special Laws)**

- Industrial Tree Plantation (P.D. 705)
- อุตสาหกรรมเหมืองแร่ (R.A. 7942) (จำกัดสิทธิประโยชน์ให้เฉพาะอุปกรณ์เท่านั้น)
- การพิมพ์หนังสือ/ตำรา (R.A. 8047)
- การกลั่น จัดเก็บ การตลาดและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (R.A. 8479)
- การฟื้นฟูสภาพ การพัฒนาตนเอง และการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับผู้ทุพพลภาพ (R.A. 7277)
- อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (R.A. 9513)
- การท่องเที่ยว (R.A. 9593)

➤ **กิจการที่ได้รับการสนับสนุนของเขตปกครองอิสระมุสลิมมินดาเนา (Autonomous Region in Muslim Mindanao List: ARMM List)**

ภายใต้เขตปกครองอิสระมุสลิมมินดาเนาจะมีกิจการที่ถูกระบุให้ได้รับสิทธิประโยชน์โดย Regional Board of Investment of the ARMM (RBOI-ARMM) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งประธานาธิบดีที่ 458 ให้มีอำนาจในการรับจดทะเบียนและดูแลสิทธิประโยชน์ให้แก่กิจกรรมต่าง ๆ ใน ARMM โดยกิจการที่ได้รับการส่งเสริมใน ARMM มีดังนี้

- กิจกรรมการส่งออก
- การเกษตร ธุรกิจการเกษตร การเพาะเลี้ยงสัตว์ และการประมง
- อุตสาหกรรมพื้นฐาน (Basic Industries) อาทิ ผลิตภัณฑ์ยา ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ปุ๋ยออร์แกนิก การสำรวจและพัฒนาก๊าซธรรมชาติและสินแร่ และการผลิตซีเมนต์ เป็นต้น
- การผลิตผลิตภัณฑ์สำหรับใช้งานกับผลิตภัณฑ์หนัง
- โครงสร้างพื้นฐานและการบริการ
- สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริการอุตสาหกรรม
- อุตสาหกรรมวิศวกรรม
- โลจิสติกส์
- กิจการที่ทำการค้าและลงทุนใน BIMP-EAGA⁵

⁵ ครอบคลุมบริษัทที่มีที่ตั้ง หรือมีการดำเนินธุรกิจใน BIMP-EAGA ได้แก่ บรูไน ราชอาณาจักรและซาราวักในมาเลเซีย เขตมาลาซุสุราเวสี กาลิมันตัน และอิรินกายาในอินโดนีเซีย และเขตมินดาเนาและปาลาวันในฟิลิปปินส์

- การท่องเที่ยว
- การบริการสุขภาพและการศึกษา
- อุตสาหกรรมฮาลาล (ในภาคการผลิตและศูนย์แปรรูปสำหรับอุตสาหกรรมฮาลาล)

4.3.1.4 สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ

รัฐบาลฟิลิปปินส์ให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนแตกต่างกันออกไป โดยสามารถแบ่งกลุ่มสิทธิประโยชน์การลงทุนออกเป็น 2 กลุ่มหลักดังนี้

- กลุ่มแรก ขึ้นอยู่กับประเภทการจดทะเบียนธุรกิจจากรายชื่อประเภทธุรกิจหลัก Investment Priorities Plan (IPP) โดยไม่ขึ้นกับสถานที่ตั้ง ซึ่งจะสามารถขอรับสิทธิประโยชน์จากสำนักงาน BOI (Board of Investments)
- กลุ่มที่สอง ขึ้นอยู่กับสถานที่ตั้งซึ่งสามารถขอรับสิทธิประโยชน์จากสำนักงาน PEZA (Philippine Economic Zone Authority)

นอกจากนี้ ยังมีสิทธิประโยชน์การลงทุนของ BOI ฟิลิปปินส์อีกด้วย โดยบริษัทท้องถิ่นหรือบริษัทต่างชาติที่จดทะเบียนขึ้นกับสำนักงาน BOI โดยมีเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์เบื้องต้น ดังนี้

- เป็นกิจการที่ระบุในรายชื่อประเภทธุรกิจหลัก Investment Priorities Plan (IPP)
- หากเป็นกิจการที่มีได้อยู่ใน IPP ต้องเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกอย่างน้อย
  - ร้อยละ 50 หากเป็นกรณีที่เป็นกิจการที่ต่างชาติถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 40
  - ร้อยละ 70 หากเป็นกรณีที่ต่างชาติถือหุ้นเกินร้อยละ 40

➤ รูปแบบสิทธิประโยชน์ที่สำคัญของกิจการที่จดทะเบียนกับ BOI

การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

กิจการที่ได้รับสิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้ จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นับจากปีที่เริ่มผลิตเชิงพาณิชย์ในระยะเวลาแตกต่างกัน ดังนี้

- โครงการใหม่ที่เป็นโครงการบุกเบิก (Pioneer Status) 6 ปี
- โครงการใหม่ที่มีได้เป็นโครงการบุกเบิก (Non-pioneer Status) 4 ปี
- โครงการขยาย 3 ปี ยกเว้นภาษีเงินได้เฉพาะส่วนเพิ่มของรายได้เท่านั้น
- โครงการใหม่หรือโครงการขยายที่อยู่ในเขตห่างไกลความเจริญ (Less Developed Areas : LDAs) 6 ปี ไม่ว่าจะเป็โครงการบุกเบิกหรือไม่
- โครงการปรับปรุงกิจการ 3 ปี และโดยทั่วไปจะจำกัดเฉพาะรายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น

โครงการใหม่และโครงการที่ตั้งอยู่ในเขต LDAs อาจได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นอีก 1 ปี ถ้ากิจการนั้นมีการเพิ่มปริมาณการใช้วัตถุดิบในประเทศอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของต้นทุนวัตถุดิบเทียบกับต้นทุนวัตถุดิบปีก่อนหน้า/หรือ สัดส่วนต้นทุนต่อแรงงานไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อคน/หรือมีเงินสะสมหรือรายได้เงินตราต่างประเทศสุทธิอย่างน้อย 500,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อปี ต่อเนื่องเป็นเวลา 3 ปี

การหักลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล

กิจการที่ได้รับสิทธิประโยชน์การหักลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล กิจการสามารถนำรายจ่ายมาหักลดหย่อนรายได้ก่อนนำมาคำนวณภาษีเงินได้ โดยรายจ่ายดังกล่าว เป็นดังนี้

- ค่าจ้างแรงงานสามารถนำมาหักลดหย่อนได้กึ่งหนึ่ง หากกิจการมีสัดส่วนทุนต่อแรงงานตามที่กำหนดและไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- ต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อการส่งออก สามารถหักลดหย่อนภาษีได้
- ค่าใช้จ่ายในการลงทุนโครงสร้างสาธารณูปโภคที่จำเป็น สามารถนำมาหักค่าใช้จ่ายได้ทั้งหมด

การยกเว้นภาษีนำเข้า

ผู้ประกอบการได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าสินค้าอุปกรณ์และชิ้นส่วนอะไหล่สำหรับเครื่องจักรที่ใช้ผลิตหรือทดสอบ

การยกเว้นภาษีส่งออก

ผู้ประกอบการได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมทำเรือ และภาษี/ค่าธรรมเนียมการส่งออกทุกประเภท

การจ้างแรงงานต่างชาติ

กิจการที่จดทะเบียนกับ BOI สามารถจ้างแรงงานต่างชาติในตำแหน่งผู้บริหาร/จัดการ/ควบคุม ช่างเทคนิค และตำแหน่งที่ปรึกษา ได้ 5 ปีนับจากวันที่จดทะเบียน ทั้งนี้ ยกเว้นประธานบริษัท กรรมการผู้จัดการ และผู้อำนวยการด้านการเงิน ที่จะไม่มีข้อจำกัดนี้

พิธีการศุลกากรที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ

กิจการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนจาก BOI จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการนำเข้าอุปกรณ์ชิ้นส่วนอะไหล่ วัตถุดิบและสินค้า และการส่งออกสินค้า โดยการผ่อนคลากระบบพิธีการศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน

➤ **รูปแบบสิทธิประโยชน์ที่สำคัญของกิจการที่จดทะเบียนกับ PEZA**

การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ผู้ประกอบการจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 4 ปี และขยายได้อีกไม่เกิน 4 ปี หลังจากนั้นสามารถเลือกเสียภาษีเงินได้ในอัตราพิเศษ (Special Income Tax) ร้อยละ 5 ของรายได้รวม (Gross Income) แทนการเสียภาษีเงินได้และภาษีท้องถิ่นในอัตราทั่วไปได้

การยกเว้นภาษีนำเข้า

ผู้ประกอบการได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ ชิ้นส่วนอะไหล่ และวัตถุดิบทั้งหมด

การยกเว้นภาษีส่งออก

ผู้ประกอบการจะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมการใช้ท่าเรือ ภาษีส่งออก และค่าธรรมเนียมในการนำเข้าสินค้าต่างๆ

การจ้างแรงงานต่างชาติ

กิจการที่จดทะเบียนกับ PEZA สามารถจ้างแรงงานต่างชาติในตำแหน่งผู้บริหาร/จัดการ/ควบคุม ช่างเทคนิค และตำแหน่งที่ปรึกษา โดยผู้ลงทุนและตำแหน่งงานชาวต่างชาติสามารถขอวีซ่าให้แก่คู่สมรสและบุตรติดตามอายุไม่เกิน 21 ปีได้ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการต่างชาติและครอบครัวจะได้สิทธิการพำนักถาวรหากมีการลงทุนเริ่มต้นไม่น้อยกว่า 150,000 ดอลลาร์สหรัฐ

พิธีการศุลกากรที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ

กิจการที่ตั้งในเขตเศรษฐกิจพิเศษและได้สิทธิพิเศษจาก PEZA จะได้รับการอำนวยความสะดวกเพื่อการส่งออกแก่นักลงทุน เช่น ระบบการจัดการใบอนุญาตนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และระบบการจัดการเอกสารเพื่อการส่งออก และมีการผ่อนคลายนโยบายพิธีการศุลกากรให้คล่องตัวขึ้น

4.3.1.5 การคุ้มครองการลงทุน (Investment Guarantee)

ฟิลิปปินส์ได้ลงนามสนธิสัญญาคุ้มครองและสนับสนุนการลงทุนไว้กับประเทศคู่ลงทุนกว่า 40 ประเทศ โดยหนึ่งในนั้นคือประเทศไทย โดยไทยและฟิลิปปินส์มีความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างกัน ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2539

โดยรัฐบาลฟิลิปปินส์จะให้ความคุ้มครองการลงทุนจากต่างชาติ ดังนี้

- ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อสัญญาความร่วมมือ นักลงทุนจากต่างชาติจะได้รับผลประโยชน์จากบทบัญญัติที่ดีที่สุด และอาจเลือกทางออกตามความเหมาะสมตามมาตรการต่อไปนี้
  - 1) ให้เปลี่ยนวัตถุประสงค์การดำเนินงานใหม่
  - 2) ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษี
  - 3) ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บริษัท (กรณีบริษัทได้รับความเสียหาย)

4) หรือ ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่เหมาะสม

- คຸ້ມครองธุรกรรมการโอนเงินต่งๆ ออกนอกประเทศ เช่น กำไร ค่าสิทธิ และเงินที่ลงทุน เป็นต้น

4.3.2 กฎหมายแรงงาน

กฎหมายแรงงานของฟิลิปปินส์ (Labor Code of The Philippines) บังคับใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2517 เป็นกฎหมายว่าด้วยข้อปฏิบัติเกี่ยวกับแรงงาน การจ้างงาน รวมถึงการกำหนดมาตรการคຸ້มครองแรงงาน สวัสดิการแรงงานในด้านต่งๆ ซึ่งสามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ต่งนี้

4.3.2.1 การจัดจ้าง การทำสัญญา และการบอกเลิกจ้าง

➤ การจัดจ้างแรงงานในประเทศ

Department of Labor and Employment (DOLE) เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการจัดการแรงงาน ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ้างงานในฟิลิปปินส์ไว้ต่งนี้

- นายจ้างสามารถจ้างเยาวชนอายุไม่ต่ากว่า 15 ปี เข้าทำงานได้
- หากเป็นงานที่มีความเสี่ยงกำหนดให้เยาวชนสามารถทำงานได้อายุไม่ต่า 18 ปี
- ห้ามลูกจ้างหญิงทำงานในกิจการเชิงอุตสาหกรรมช่วงระยะเวลาระหว่าง 22.00-6.00 นาฬิกา
- ห้ามลูกจ้างหญิงทำงานในกิจการเชิงพาณิชย์ช่วงระยะเวลาระหว่าง 24.00-6.00 นาฬิกา

➤ การจัดจ้างแรงงานต่งประเทศ

- กำหนดให้แรงงานต่งชาติต้องได้รับใบอนุญาตการทำงานจาก Department of Labor and Employment (DOLE)

- สำหรับนโยบายด้านการลงทุนของชาวต่างชาติที่เข้าไปลงทุนในฟิลิปปินส์ที่จดทะเบียนกับ Board of Investments (BOI) จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการจ้างแรงงานต่างชาติดังนี้⁶
  - ตำแหน่งผู้อำนวยการ ช่างเทคนิค และที่ปรึกษาได้ 5 ปี นับจากวันที่จดทะเบียน
  - ตำแหน่งประธานบริษัท กรรมการผู้จัดการ และผู้อำนวยการด้านการเงิน ไม่มีข้อจำกัด
- หากพบว่าชาวต่างชาติทำงานในฟิลิปปินส์โดยไม่มีใบอนุญาตตามกฎหมาย จะต้องถูกปรับ 1,000-10,000 เปโซ หรือโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนถึง 3 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

➤ การบอกเลิกจ้างและการจ่ายเงินชดเชย

- การบอกเลิกจ้าง
  - หากลูกจ้างลาออกด้วยตนเองโดยมีเจตจำนงแจ้งล่วงหน้า 1 เดือน นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินชดเชย
  - หากนายจ้างต้องการปรับลดพนักงาน นายจ้างต้องจ่ายเงินชดเชย 1 เดือน และต้องมีหนังสือแจ้งลูกจ้างล่วงหน้า 1 เดือน และแจ้งต่อกระทรวงแรงงานด้วย
- นายจ้างสามารถยุติสัญญาจ้างได้ ในกรณีดังนี้
  - 1) ลูกจ้างประพฤติผิดร้ายแรง หรือละเมิดคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายของนายจ้างหรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมายของนายจ้างที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน
  - 2) ลูกจ้างละเลยต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
  - 3) ลูกจ้างทุจริตหรือละเมิดโดยเจตนา ก่อให้เกิดความไม่ไว้วางใจจากนายจ้างหรือผู้แทนนายจ้าง
  - 4) ลูกจ้างก่ออาชญากรรมหรือกระทำความผิดต่อนายจ้าง ครอบครัวของนายจ้าง หรือผู้แทนโดยชอบด้วยกฎหมายของนายจ้าง

⁶ ข้อมูลจากกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

4.3.2.2 การจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการ

➤ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ อัตราค่าจ่ายล่วงเวลา

- อัตราแรงงานขั้นต่ำขึ้นอยู่กับพื้นที่ ซึ่งถูกกำหนดโดย Nation Wages and Productivity Commission (NWPC) อาทิเช่น เขตมะนิลา มีอัตราค่าจ้างอยู่ที่ 444-481 เปโซต่อวัน เขต San Carlos มีอัตราค่าจ้างอยู่ที่ 227-253⁷ เปโซต่อวัน เป็นต้น

➤ การทำงานล่วงเวลา

- วันทำงานปกติ ทำงานเกิน 8 ชั่วโมง นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตรา 1.25 เท่าของอัตราค่าจ้างปกติ
- วันทำงานปกติ ทำงานกะกลางคืนในช่วงเวลา 22.00-6.00 น. นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตรา 1.10 เท่าของอัตราค่าจ้างปกติ
- วันหยุดรายสัปดาห์ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตรา 1.30 เท่าของอัตราค่าจ้างปกติ
- วันหยุดทางการพิเศษ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตรา 1.30 เท่าของอัตราค่าจ้างปกติ
- วันหยุดทางการพิเศษซึ่งทับซ้อนกับวันหยุดรายสัปดาห์ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตรา 1.50 เท่าของอัตราค่าจ้างปกติ
- วันหยุดนักขัตฤกษ์ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาในอัตรา 2 เท่าของอัตราค่าจ้างปกติ

➤ ประกันสังคม ประกันสุขภาพ

- ลูกจ้างและนายจ้างฟิลิปปินส์จะต้องเป็นสมาชิกของระบบประกันสังคม (Social Security System: SSS) ประกันสุขภาพ (Philippine Health Insurance Corporation: PhilHealth) และกองทุน Pag-IBIG⁸

⁷ Nation Wages and Productivity Commission. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2559 จาก <http://www.nwpc.dole.gov.ph/>

⁸ Pag-IBIG เป็นกองทุนรวมเพื่อการพัฒนาที่อยู่อาศัย (The Home Development Mutual Fund) ของ ประเทศฟิลิปปินส์ เป็นระบบการออมเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (Mutual Provident Fund System) สำหรับลูกจ้างของภาครัฐและภาคเอกชน

- อัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมอยู่ระหว่างร้อยละ 3 - 12.90
- นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่นำส่งเงินสมทบทั้งส่วนของนายจ้างและลูกจ้าง
- นายจ้างสามารถหักเงินสมทบส่วนลูกจ้างจากเงินเดือนในแต่ละเดือนได้ในอัตราเดียวกันกับเงินสมทบส่วนนายจ้าง เพื่อนำส่งกองทุนประกันสังคม กองทุนประกันสุขภาพ และกองทุน Pag-IBIG
- หากนายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบตามที่กำหนดไว้ กฎหมายระบุโทษทั้งจำทั้งปรับ โดยกำหนดให้ชำระค่าปรับพร้อมดอกเบี้ย

โครงการประกันสังคมให้สิทธิประโยชน์แก่สมาชิกในกรณีเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ ลาดหลอดบุตร เสียชีวิต ทูพพลภาพ และกรณีเกษียณอายุ และกรณีเสียชีวิตและฌาปนกิจสงเคราะห์ ซึ่งจะได้รับผลประโยชน์ จากเงินประกันและการจ่ายเงินทดแทน ดังนี้

- 1) กรณีเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ ทำให้ไม่สามารถทำงานได้
  - ได้รับเงินเบี้ยเลี้ยงร้อยละ 90 ของเงินเดือน โดยลูกจ้างต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
    - ไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ และจำเป็นต้องพักรักษาตัวเป็นระยะเวลาอย่างน้อยสี่วัน
    - ได้ส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมอย่างน้อยสามเดือนขึ้นไปก่อนที่จะได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยนั้น
    - ได้ใช้สิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างจนครบกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว
    - ได้แจ้งให้นายจ้างทราบตามกฎระเบียบของนายจ้างแล้ว
- 2) กรณีลาดหลอดบุตร
  - ได้รับค่าจ้างเต็มจำนวนเป็นระยะเวลา 60 วัน
- 3) กรณีทุพพลภาพ
  - กรณีลูกจ้างจ่ายเงินสมทบ 36 เดือน ขึ้นไป ลูกจ้างจะได้เงินช่วยเหลือเป็นรายเดือน
  - กรณีลูกจ้างจ่ายเงินสมทบไม่ครบ 36 เดือน ลูกจ้างจะได้เงินช่วยเหลือเป็นก้อนจ่ายให้ครั้งเดียว

- 4) กรณีเกษียณอายุ เมื่ออายุครบ 60 ปีบริบูรณ์
  - กรณีลูกจ้างจ่ายเงินสมทบ 120 เดือน ขึ้นไป ลูกจ้างจะได้เงินช่วยเหลือเป็นรายเดือนตลอดชีวิต
  - กรณีลูกจ้างจ่ายเงินสมทบไม่ครบ 120 เดือน ลูกจ้างจะได้เงินช่วยเหลือเป็นก้อนจ่ายให้ครั้งเดียว

- 5) กรณีเสียชีวิตและฌาปนกิจสงเคราะห์ ให้แก่ทายาทตามกฎหมายของสมาชิกที่เสียชีวิต
  - กรณีลูกจ้างจ่ายเงินสมทบ 36 เดือน ขึ้นไป ทายาทจะได้เงินช่วยเหลือเป็นรายเดือน
  - กรณีลูกจ้างจ่ายเงินสมทบไม่ครบ 36 เดือน ทายาทจะได้เงินช่วยเหลือเป็นก้อนจ่ายให้ครั้งเดียว

➤ วันหยุด วันลา⁹

กฎหมาย Labor Code of the Philippines (Presidential Decree No.442 As Amended) ของประเทศฟิลิปปินส์ประกาศบังคับใช้ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2517 และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายครั้ง เป็นกฎหมายที่มีการกำหนดมาตรการคุ้มครองแรงงานและกำหนดการจัดสวัสดิการแก่แรงงานทั่วไปของประเทศฟิลิปปินส์ สาระสำคัญที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการแรงงานให้แก่แรงงานตามกฎหมาย Labor Code of the Philippines ของประเทศฟิลิปปินส์สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) เวลาพัก
  - ห้ามลูกจ้างทำงานติดต่อกันเป็นระยะเวลา 6 ชั่วโมง โดยไม่มีเวลาพัก
  - นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักอย่างน้อย 45 นาที แต่ไม่เกิน 60 นาที
  - หากทำงานต่อเนื่องกัน 8 ชั่วโมง ต้องมีเวลาพักสำหรับรับประทานอาหารได้

- 2) วันหยุดประจำสัปดาห์
  - มีวันหยุด 1 วัน หลังทำงานติดต่อกัน 6 วัน โดยนายจ้างสามารถตกลงวันหยุดรายสัปดาห์กับลูกจ้างได้

⁹ Republic of the Philippines, Department of Labor and Employment, Bureau of Working Conditions, HANDBOOK WORKERS' STATUTORY MONETARY BENEFITS, สืบค้นเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2559 จาก http://bwc.dole.gov.ph/images/Handbook/2014Handbook_English_Version.pdf

- 3) วันหยุดตามประเพณี ลูกจ้างมีสิทธิหยุดในวันหยุดตามประเพณีได้จำนวน 12 วัน
- New Year's Day (1 มกราคม)
  - Maundy Thursday
  - Good Friday
  - Araw ng Kagitingan (ตรงกับวันจันทร์ที่ใกล้เคียงวันที่ 9 เมษายน)
  - Labor Day (ตรงกับวันจันทร์ที่ใกล้เคียงวันที่ 1 พฤษภาคม)
  - Independence Day (ตรงกับวันจันทร์ที่ใกล้เคียงวันที่ 12 มิถุนายน)
  - National Heroes' Day (ตรงกับวันจันทร์สุดท้ายของเดือนสิงหาคม)
  - Eidl Fitr
  - Eidl Adha
  - Bonifacio Day (ตรงกับวันจันทร์ที่ใกล้เคียงวันที่ 30 พฤศจิกายน)
  - Christmas Day (25 ธันวาคม)
  - Rizal Day (ตรงกับวันจันทร์ที่ใกล้เคียงวันที่ 30 ธันวาคม)
- 4) วันหยุดตามประเพณีและศาสนาอิสลาม (Muslim Holidays) ตามประกาศของประธานาธิบดีที่ 1083 (Presidential Decree No.1083) สำหรับพื้นที่ที่มีประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามหนาแน่น จะถูกประกาศให้มีวันหยุดตามพิธีทางศาสนาอิสลามดังนี้
- Amun Jadid (New Year)
  - Maulid-un-Nabi (Birthday of the Prophet Muhammad)
  - Lailatul Muhammad
- 5) วันหยุดพิเศษ (Special Days) ตามประกาศวันหยุดพิเศษเพิ่มเติมของรัฐบาล (ตาม Executive Order No.292 ซึ่งแก้ไขโดย Republic Act 9849) ได้แก่
- Benigno S. Aquino Jr.Day (ตรงกับวันจันทร์ที่ใกล้เคียงวันที่ 21 สิงหาคม)
  - All Saints Day (1 พฤศจิกายน)
  - Last Day of the Year (31 ธันวาคม)
- 6) วันหยุดพักผ่อนประจำปี (Annual Leave/Vacation Leave)
- ลูกจ้างที่ทำงานครบหนึ่งปี มีสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีโดยได้รับค่าจ้างเป็นระยะเวลา 5 วัน

- หากลูกจ้างไม่ใช่สิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีตามที่กฎหมายกำหนด นายจ้างต้องจ่ายเงินชดเชยให้ลูกจ้างแทนการลาหยุดพักผ่อนประจำปี

7) การลาคลอดบุตร (Maternity Leave)

- ลูกจ้างหญิงที่สมรสหรือไม่สมรสก็ตาม มีสิทธิลาคลอดบุตรโดยได้รับค่าจ้างเป็นระยะเวลา 60 วัน ในกรณีที่คลอดบุตรโดยปกติ
- ในกรณีที่ลูกจ้างหญิงคลอดบุตรโดยวิธีการผ่าตัด คลอดก่อนกำหนด และกรณีการแท้ง ลูกจ้างหญิงนั้นมีสิทธิลาคลอดบุตรได้เป็นระยะเวลา 78 วัน ต่อเนื่องกัน โดยได้รับค่าจ้าง
- กรณีที่ลูกจ้างหญิงจะได้รับสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับค่าจ้างระหว่างลาคลอดบุตรนั้นจะได้รับเงินค่าจ้างโดยผ่านระบบประกันสังคม
- มีสิทธิการลาคลอดได้ 4 ครั้งแรก (รวมกรณีการแท้งบุตรด้วย)

8) การลาระหว่างภรรยาคลอดบุตร (Paternity Leave)

- สำหรับลูกจ้างชายในกรณีภรรยาที่สมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมายมีกำหนดคลอด
- มีสิทธิลาได้ 7 วัน โดยได้รับค่าจ้าง
- มีสิทธิการลาได้ 4 ครั้งแรกของการคลอดเท่านั้น
- ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินได้ หากลูกจ้างไม่ใช่สิทธิการลา

9) การลาเพื่อดูแลบุตร (Parental Leave)

- สำหรับลูกจ้างที่เป็นพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว (Single Parents)
- ใช้สิทธิได้ไม่เกิน 7 วันต่อปี จนกระทั่งบุตรอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์
- หรือตลอดอายุงานหากบุตรเป็นผู้พิการตามกฎหมาย
- สิทธินี้สามารถยกเลิกได้ หากลูกจ้างมีการสมรสใหม่

10) การลาอันเนื่องมาจากความรุนแรงในครอบครัว (Leave due to Domestic Violence)

- สำหรับลูกจ้างหญิง และลูกจ้างที่มีบุตรที่เป็นเหยื่อของความรุนแรงเท่านั้น
- มีสิทธิลาพิเศษ 10 วัน โดยได้รับค่าจ้าง ซึ่งครอบคลุมถึงการลาเพื่อพบแพทย์ การรักษา และการติดต่อทางกฎหมาย

11) การลาเพื่อการผ่าตัดเนื่องจากความผิดปกติทางนรีเวช (Leave due to Gynecological Disorders)

- สำหรับลูกจ้างหญิงที่ต้องการเข้ารับการรักษาทางการแพทย์เนื่องจากความผิดปกติทางนรีเวช
- มีสิทธิหยุดงานได้เป็นระยะเวลา 2 เดือนโดยได้รับค่าจ้าง
- ลูกจ้างจะต้องมีอายุงานต่อเนื่องอย่างน้อย 6 เดือน ในระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา

➤ ช่วงเวลาการทำงาน

- แรงงานทั่วไปทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน
- สำหรับบุคลากรด้านสาธารณสุขและดูแลสุขภาพรวมถึงแพทย์ วิชาชีพพยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หากมีความจำเป็นต้องทำงานเกินกำหนดติดต่อกัน 6 วัน กำหนดให้จ่ายค่าจ้างชดเชยที่อัตราร้อยละ 30 ของฐานเงินเดือน

4.3.3 กฎหมายที่ดิน

4.3.3.1 ภาพรวมกฎหมายที่ดิน

การซื้อหรือถือครองที่ดินในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ อนุญาตให้เฉพาะชาวฟิลิปปินส์ บริษัท และห้างหุ้นส่วนที่มีชาวฟิลิปปินส์ถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 60 เท่านั้น สำหรับชาวต่างชาติจะไม่มีสิทธิในการถือครองที่ดินทั้งในภาครัฐและเอกชน ยกเว้น ผู้ที่สืบเชื้อสายจากชาวฟิลิปปินส์ และในกรณีของผู้ที่เกิดในฟิลิปปินส์แต่สูญเสียสัญชาติฟิลิปปินส์ไปแล้ว ทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 40 ก็สามารถถือครองที่ดินของเอกชนได้

ในกรณีของชาวต่างชาติ จะสามารถถือครองอสังหาริมทรัพย์ได้ต่อเมื่อ บุคคลคนนั้นถือครองอสังหาริมทรัพย์ก่อนปี พ.ศ. 2478 หรือ ได้รับมรดกจากครอบครัวหรือคู่สมรสที่เป็นชาวฟิลิปปินส์ โดยจะต้องเป็นทายาทที่ถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น นอกจากนี้ ชาวต่างชาติสามารถถือครองคอนโดมิเนียมได้ หากโครงการคอนโดมิเนียมนั้นมีต่างชาติถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 40 (Republic Act 4726)

4.3.3.2 การเช่าที่ดิน

➤ การเช่าที่ดินของรัฐ

บริษัท หรือห้างหุ้นส่วน ที่มีผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 40 สามารถเช่าที่ดินของรัฐได้ในระยะเวลา 25 ปี และสามารถเช่าต่อได้อีก 25 ปี ตามที่กฎหมายกำหนด โดยจะต้องมีส่วนร่วมในข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งกับรัฐบาล เช่น ที่ดินเพื่อการเกษตรและชายฝั่ง ที่ดินเพื่อการทำป่าไม้ ที่ดินชายฝั่งภายใต้ข้อตกลงการเช่าบ่อปลา (Fishpond Lease Agreement) ทั้งนี้ ผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติจะไม่สามารถได้รับอนุญาตให้เช่าที่ดินของรัฐที่อยู่ภายใต้แผนการปฏิรูปที่ดิน (Comprehensive Agrarian Reform Program: CARP)

➤ การเช่าที่ดินของเอกชน

ชาวต่างชาติสามารถเช่าที่ดินเอกชนในระยะยาวได้ตามกฎหมาย 2 ฉบับ คือ กฎกระทรวง ประธานาธิบดี 471 (Presidential Decree (PD) No. 471) และรัฐบัญญัติ 7652 (Republic Act 7652) หรือที่รู้จักกันในชื่อ "Investors' Lease Act"

ทั้งนี้ PD 471 กำหนดว่า นักลงทุนชาวต่างชาติที่ต้องการมาลงทุน ในฟิลิปปินส์จะได้รับอนุญาตให้เช่าที่ดินของเอกชนได้ในระยะเวลา 25 ปี และสามารถเช่าต่อได้อีก 25 ปี ตามที่ตกลงกันไว้กับคู่สัญญา

ส่วน Investors' Lease Act กำหนดว่า หากต้องการเช่าที่ดินเอกชน เกินกว่า 50 ไร่ (หลังจากเช่าต่ออีก 25 ปี ไปแล้ว) ผู้เช่าจะต้องขออนุมัติกับ BOI ภายใต้ Investors' Lease Act โดยการเช่าระยะยาวนี้ จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

- พื้นที่เช่าจะต้องถูกใช้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนตามข้อตกลงร่วมกับคู่สัญญา
- บริเวณพื้นที่เช่าจะต้องรวมถึงพื้นที่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการลงทุนภายใต้ข้อบังคับแห่งกฎหมายการปฏิรูปที่ดิน (Comprehensive Agrarian Reform Law) และประมวลกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Government Code)
- ข้อตกลงการเช่าจะต้องมีการรวมเงื่อนไขข้อบังคับที่มีความแน่นอนเอาไว้

➤ เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์

เอกสารเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดินภายใต้ระบบการจัดการที่ดินของฟิลิปปินส์ โฉนด/หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ (Certificate of Title) ถือเป็นเอกสารแสดงสิทธิการครอบครองที่ดิน/ห้องชุดอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ภายใต้การกำกับของสำนักงานกำกับการทะเบียนที่ดิน (Land Registration Authority: LRA) โดยเอกสารสำคัญ มีดังนี้

1. โฉนดที่ดินฉบับแรก Original Certificate of Title (OCT)
2. โฉนดที่ดินที่เกิดจากการโอน Transfer Certificate of Title (TCT)
3. หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด Condominium Certificate of Title (CCT)

ทั้งนี้ ฟิลิปปินส์มีการถือเอกสารประกอบอื่นๆ เพื่อเป็นหลักฐานอ้างอิงในการใช้สอยที่ดินในลักษณะคล้ายกันกับไทย คือ

- หลักฐานการเสียภาษีบำรุงท้องที่ (Tax Declaration) เป็นหนังสืออนุญาตให้มีสิทธิการใช้สอย/พัฒนา โดยไม่สามารถนำที่ดินมาใช้ในการกู้ยืมเงินหรือเป็นหลักประกันใดๆ เป็นเพียงหลักฐานประกอบการใช้ประโยชน์ที่ดินรายปี อย่างไรก็ตามก็ดีเอกสารดังกล่าวสามารถแสดงสิทธิการใช้สอย/พัฒนาที่ดินสาธารณะตามกฎหมายในเบื้องต้นได้
- หนังสือรับรองการครอบครองที่ดินและการจัดการพื้นที่พิเศษ (Certificate of Stewardship) เป็นหนังสืออนุญาตให้บุคคล/กลุ่มสมาคมที่ได้รับการคัดเลือกสามารถเข้าใช้สอยจัดการ/พัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการพัฒนาของเขตพื้นที่อย่างยั่งยืนตามข้อตกลงระยะยาว โดยมีระยะเวลาการครอบครองพื้นที่ที่รัฐกำหนดทั่วไปที่ 50 ปี

4.3.3.3 การจดทะเบียนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

➤ ขั้นตอนการจดทะเบียนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

ในส่วนของขั้นตอนการจดทะเบียนซื้อขายที่ดิน นักลงทุนจะต้องดำเนินการจดทะเบียนตามขั้นตอนที่กำหนดโดย Land Registration Authority (LRA) โดยขั้นตอนเป็นไปตามแสดงในตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 ขั้นตอนการจดทะเบียนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ในฟิลิปปินส์

ขั้นตอนและวิธีการ	ระยะเวลาที่ใช้	ค่าใช้จ่าย
<p>ขั้นตอนที่ 1: ตรวจสอบภาระผูกพันและขอรับรองสำเนาโฉนดที่ดินจากระบบจดทะเบียนหนังสือกรรมกรรม</p>	4 วัน	209 เปโซ โดยแบ่งเป็น 36 เปโซ สำหรับค่าใบประกาศ 6 เปโซ สำหรับค่าหน้าเอกสารเพิ่มเติม โดยจะต้องใช้ทั้งหมด 2 หน้า และค่าบริการทาง IT จำนวน 160.97 เปโซ
<p>ขั้นตอนที่ 2: ทำหนังสือความจำนองจะขายที่ดินฉบับรับรองโดยนายทะเบียน (Notarized Deed of sale) พร้อมยื่นหลักฐานหนังสือสำคัญการจัดตั้งบริษัท (Certificate of Incorporation)</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สำนักงานบริการจดทะเบียน (Notary public)</p>	1 วัน	ร้อยละ 1-2 ของราคาประเมินที่ดิน
<p>ขั้นตอนที่ 3: ขอหนังสือรับรองใบผ่านภาษีอากร</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ: ฝ่ายการจัดการภาษีที่ดิน สำนักงานคลังเขต (CTO)</p>	2 วัน	65 เปโซ โดยแบ่งเป็น 50 เปโซ สำหรับหนังสือใบรับรองใบผ่านภาษีอากร และ อีก 15 เปโซ สำหรับค่าภาษีอากรแสดมปี
<p>ขั้นตอนที่ 4: ขอคัดสำเนาหนังสือสำแดงภาษี ที่ดินสิ่งปลูกสร้างและหนังสือ รับรองการปรับปรุงที่ดิน</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สำนักงานประเมินที่ดิน (CAO)</p>	1 วัน	ค่าสำเนาหนังสือสำแดงภาษีที่ดิน 50 เปโซ ต่อ 1 RPU และ ค่าหนังสือรับรองการปรับปรุงที่ดิน 50 เปโซ และค่าอากรแสดมปี 20 เปโซ ต่อ 1 RPU หมายเหตุ: การคำนวณอสังหาริมทรัพย์ 1 ที่ดิน = 1 RPU 1 อาคาร = 1 RPU (RPU หน่วยอสังหาริมทรัพย์ตามจริง)
<p>ขั้นตอนที่ 5: ชำระภาษีอากรแสดมปีและภาษีกำไรจากการโอนขายทรัพย์สิน</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สำนักงานกรมสรรพากร (BIR)</p>	1 วัน	ร้อยละ 1.5 ของมูลค่าของที่ดิน
<p>ขั้นตอนที่ 6: ขอหนังสืออนุญาตการจัดทำ ข้อมูลทะเบียนที่ดิน (Certificate Authorizing Registration)</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สำนักงานกรมสรรพากร (BIR)</p>	14 วัน	115 เปโซ
<p>ขั้นตอนที่ 7: ชำระภาษีการโอนกรรมสิทธิ์ ที่ดิน/อสังหาริมทรัพย์</p> <p>หน่วยงานที่รับผิดชอบ: ฝ่ายการจัดการภาษีที่ดิน สำนักงานคลังเขต (CTO)</p>	1 วัน	ร้อยละ 0.75 ของราคาขาย และ 125 เปโซ สำหรับค่าหนังสือรับรองการชำระเงิน

ขั้นตอนและวิธีการ	ระยะเวลาที่ใช้	ค่าใช้จ่าย
<p>ขั้นตอนที่ 8: ยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนที่ดิน หน่วยงานที่รับผิดชอบ: สำนักงานทะเบียนที่ดิน</p>	10 วัน	<p>คำนวณจากฐานราคาที่ดินแรก 1,700,000 เปโซ ที่ค่าธรรมเนียมขึ้นทะเบียน 8,796 เปโซ</p> <p>+ 90 เปโซต่อทุกๆมูลค่าที่ดิน 20,000 เปโซ</p> <p>+ ร้อยละ 1 ของค่าธรรมเนียมขึ้นทะเบียน</p> <p>+ ค่าเอกสาร ประกอบอื่น ๆ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค่าธรรมเนียมวินิจฉัยกฎหมาย 199.56 เปโซ - ค่าธรรมเนียมพิจารณาตี 30 เปโซต่อ 1 เอกสาร - ค่าธรรมเนียมเทคโนโลยีสารสนเทศ 344.93 เปโซต่อ 1 เอกสาร - ค่าธรรมเนียมแรกเข้า 30 เปโซ ต่อ 1 เอกสาร - ค่าธรรมเนียมขึ้นเอกสารพิเศษ 120 เปโซ ต่อ 1 เอกสาร - ค่าธรรมเนียมเอกสารพิเศษแรกเข้า 30 เปโซ ต่อ 1 เอกสาร - ค่าธรรมเนียมวินิจฉัยกฎหมายเอกสารพิเศษ 10 เปโซ ต่อ 1 เอกสาร - ค่าธรรมเนียมบรรณนิทัศน์ 30 เปโซ ต่อ 1 เอกสาร - ค่าธรรมเนียมการออกโฉนดที่ดินที่เกิดจากการโอน 258 เปโซ
<p>ขั้นตอนที่ 9: ขอรับหนังสือสำแดงภาษีที่ดิน/ สิ่งปลูกสร้างฉบับชื่อผู้ซื้อ</p>	2 วัน	ไม่มีค่าใช้จ่าย

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

4.3.4 กฎหมายการเงินและการธนาคาร และการควบคุมเงินตราต่างประเทศ

4.3.4.1 การใช้เงินตราต่างประเทศ

สำหรับการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ สามารถทำได้อย่างเสรีในฟิลิปปินส์ แต่จะต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของ Bangko Sentral ng Pilipinas (BSP) โดยรูปแบบของการลงทุนจากต่างประเทศในฟิลิปปินส์จะมีรูปแบบทั้งสิ้น 5 ประเภท ดังนี้

- การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในบริษัทหรือกิจการของฟิลิปปินส์
- การลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยหน่วยงานภาครัฐในสกุลเงินเปโซ

- การลงทุนในตราสารทุนในตลาดหลักทรัพย์ฟิลิปปินส์
- การลงทุนในตราสารในตลาดเงินเป็นสกุลเงินเปโซ
- การลงทุนในเงินฝากที่ระยะเวลาฝากอย่างน้อย 90 วันในสกุลเงินเปโซ

ในการลงทุนโดยตรงในบริษัทและการลงทุนผ่านตราสารเงินในตลาดเงินเป็นสกุลเงินเปโซ จะต้องจดทะเบียนการลงทุนกับธนาคารกลางของฟิลิปปินส์โดยตรง ขณะที่การลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ (การลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกโดยหน่วยงานภาครัฐในสกุลเงินเปโซ การลงทุนในตราสารทุนในตลาดหลักทรัพย์ฟิลิปปินส์ และการลงทุนในเงินฝากที่ระยะเวลาฝากอย่างน้อย 90 วันในสกุลเงินเปโซ) นักลงทุนสามารถลงทุนผ่านธนาคารผู้รับฝากหลักทรัพย์ได้

ทั้งนี้ เงินตราต่างประเทศที่ใช้สำหรับลงทุนโดยตรงในบริษัทในฟิลิปปินส์จะไม่จำเป็นต้องแปลงเป็นเงินเปโซ ขณะที่เงินตราต่างประเทศสำหรับลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆ จะต้องแปลงเป็นเงินสกุลเปโซก่อนการลงทุน

โดยทั่วไปแล้ว ฟิลิปปินส์ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว (Floating Rate System) แต่ในบางกรณี BSP อาจมีการเข้ามาแทรกแซงตลาดแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศในบางครั้ง โดยการซื้อขายเงินสกุลเหรียญสหรัฐ เพื่อให้เกิดเสถียรภาพในตลาด

4.3.4.2 การเปิดบัญชี และการทำธุรกรรมทางการเงินในประเทศ

➤ บัญชีเงินฝากในสกุลเงินเปโซ

ผู้มีถิ่นพำนักนอกประเทศฟิลิปปินส์สามารถเปิดบัญชีเงินฝากในสกุลเงินเปโซได้ โดยเงินในบัญชีดังกล่าวจะถูกใช้เพื่อฝากเงินเปโซที่มีเงื่อนไขดังนี้

- เงินเปโซที่มาจากการแลกเปลี่ยนเงินสกุลต่างชาติอื่นๆ
- รายรับของผู้มีถิ่นพำนักนอกประเทศในสกุลเงินเปโซ หรือดอกผลจากสินทรัพย์หรือการขายสินทรัพย์ในสกุลเงินเปโซ
- รายรับในสกุลเงินเปโซของผู้มีถิ่นพำนักนอกประเทศที่มาจากการให้บริการในประเทศฟิลิปปินส์
- รายรับของชาวต่างชาติที่มาจากการทำงานในฟิลิปปินส์สัญญาจ้างที่สั้นกว่า 1 ปีในสกุลเงินเปโซ

- เงินฝากในสกุลเงินเปโซของนักเรียนชาวต่างชาติที่สมัครเรียนในฟิลิปปินส์ อย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา และผู้มีถิ่นพำนักนอกประเทศที่มีสัญชาติฟิลิปปินส์
- รายรับจากการขายตราสารทุนในตลาดหลักทรัพย์ฟิลิปปินส์ในสกุลเงินเปโซ

➤ การกู้ยืมเงินในฟิลิปปินส์

ในการกู้เงินในฟิลิปปินส์ สามารถแบ่งกรณีการกู้เงินได้เป็น 2 กรณี คือการกู้ยืมเงินโดยหน่วยงานภาครัฐ และการกู้ยืมเงินโดยภาคเอกชน ซึ่งสามารถแบ่งย่อยเพิ่มได้อีก 2 ลักษณะ คือเงินกู้ที่ต้องได้รับการอนุมัติ และเงินกู้ที่ไม่ต้องได้รับการอนุมัติจากธนาคารกลางฟิลิปปินส์

โดยโครงการการลงทุน หรือกิจกรรมที่ใช้เงินกู้ที่จะต้องได้รับการอนุมัติจากธนาคารกลางฟิลิปปินส์ก่อน มีดังนี้

- โครงการผลิตสินค้า/บริการเพื่อการส่งออก
- โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI
- การลงทุนในสาขาเร่งด่วน (ภายใต้แผน IPP 2014-2016)
- กิจกรรมที่ถูกระบุในโครงการการลงทุนภาครัฐในระยะกลาง (Medium-Term Public Investment Program)
- การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและเขตเศรษฐกิจพิเศษ
- โครงการที่อยู่อาศัยต้นทุนต่ำหรือที่อยู่อาศัยเพื่อสังคม
- การรวบรวมสินทรัพย์ของรัฐบาลที่ได้รับการอนุมัติเพื่อการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ
- โครงการอื่นๆ ที่อาจจะถูกระบุให้เป็นโครงการเร่งด่วนภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- การกู้เงินใหม่ (Refinance) เพื่อดำเนินโครงการต่างๆ สำหรับการสำรองเงินทุนในการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ
- กิจกรรมไมโครไฟแนนซ์

ในขณะที่ เงินกู้ที่ไม่ต้องผ่านการขออนุมัติเงินกู้จากธนาคารกลางของฟิลิปปินส์ที่สำคัญ และเกี่ยวข้องกับนักลงทุนต่างชาติ มีดังนี้

- เงินกู้โดยผู้มีถิ่นพำนักในประเทศที่กู้ยืมเงินสกุลต่างชาติผ่านธนาคารตัวแทนจากต่างประเทศหรือแหล่งเงินทุนจากต่างประเทศ
- เงินกู้โดยผู้กู้เป็นผู้มีถิ่นพำนักนอกประเทศที่กู้ยืมเงินสกุลต่างชาติจากนิติบุคคลที่มีใช้ธนาคารหรือตัวแทนในประเทศ

- เงินกู้ระหว่างธนาคารระยะสั้น ที่มีเงื่อนไขเป็นไปตามกฎของธนาคารกลาง
- เงินกู้ระยะสั้นของภาคเอกชนในรูปแบบของการส่งออก ที่ได้รับเงินล่วงหน้าจากผู้ซื้อต่างประเทศ
- เงินกู้ระหว่างระยะสั้นของภาคเอกชนและภาครัฐสำหรับบางสาขาต่อไปนี้
  - การส่งออกสินค้าและบริการ เป็นเงินกู้ที่ใช้สำหรับนำเข้าเพื่อการส่งออก
  - ผู้ผลิตในธุรกิจน้ำมัน
- เงินกู้ระยะสั้นสำหรับผู้ส่งออกและนำเข้าจากธนาคารต่างชาติที่มีสาขาในฟิลิปปินส์

4.3.4.3 การโอนเงินจากต่างประเทศ และการส่งกำไรกลับประเทศ (Remittance)

การลงทุนของต่างชาติต้องขึ้นทะเบียนไว้กับ BSP เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งคืนเงินลงทุน ผลกำไรและเงินปันผลกลับประเทศ หากมิได้ขึ้นทะเบียนไว้ จะไม่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ นักลงทุนต่างชาติ จะสามารถส่งกำไรกลับประเทศเป็นสกุลเงินต่างชาติได้เท่านั้น ซึ่งจะไม่สามารถส่งกำไรกลับประเทศเป็นสกุลเงินเปโซได้

โดยนักลงทุนต่างชาติสามารถส่งเงินสกุลต่างชาติกลับประเทศได้ในมูลค่าที่เท่ากับเงินในสกุลเปโซที่ได้มาจากการขายสินทรัพย์ เงินปันผล กำไร และดอกผลของเงินในสกุลเปโซนั้นๆ

นอกจากนี้ ธนาคารที่จดทะเบียนสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศสามารถขายเงินสกุลต่างชาติเพื่อให้นักลงทุนสามารถส่งกำไรกลับประเทศได้ โดยมูลค่าของเงินสกุลต่างชาตินั้น จะต้องเท่ากับส่วนเกินของเงินเปโซที่นำมาใช้ในการลงทุนในฟิลิปปินส์ หรือจะต้องเท่ากับดอกเบี้ยรับจากเงินเปโซส่วนเกินนั้น โดยเงื่อนไขในการส่งเงินส่วนเกินนั้นกลับไปยังประเทศ เป็นดังนี้

- อย่างน้อยร้อยละ 50 ของเงินทุนที่นำเข้ามา จะต้องใช้ลงทุนในฟิลิปปินส์ และมี การจดทะเบียนกับธนาคารกลางของฟิลิปปินส์/ธนาคารผู้รับฝากสินทรัพย์
- เงินเปโซส่วนเกินดังกล่าวจะต้องไม่ถูกใช้ในการลงทุน
- เงินสกุลต่างชาติที่ส่งกลับประเทศนั้น จะต้องถูกรายงานไปยังธนาคารกลางฟิลิปปินส์ โดยธนาคารตัวแทนผู้ส่งเงินกลับประเทศ ภายใน 2 วันทำการ หลังจากดำเนินการส่งเงินกลับ

4.3.5 กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา

4.3.5.1 ภาพรวมกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา

สำหรับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในประเทศฟิลิปปินส์ ฟิลิปปินส์ได้ลงนามเป็นภาคีของอนุสัญญาระหว่างประเทศต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่

- Paris Convention for the Protection of Industrial Property
- Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works
- Convention Establishing the Intellectual Property Organization
- Budapest Treaty on the International Recognition of the Deposit of Microorganisms for Purposes of Patent Procedure
- Rome Convention (Performers, Producers of Phonographs and Broadcasting Organizations)
- TRIPs
- Patent Cooperation Treaty
- WIPO Copyright Treaty
- WIPO Performances and Phonograms Treaty

ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาในฟิลิปปินส์ สำนักทรัพย์สินทางปัญญาฟิลิปปินส์ได้ระบุกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญาของฟิลิปปินส์

ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญา	บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
สิทธิบัตรการประดิษฐ์ และ อนุสิทธิบัตร	ประมวลกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Intellectual Property Code of the Philippines Republic Act) ฉบับที่ 8293 พ.ศ. 2541 ซึ่งแก้ไขโดย Republic Act ฉบับที่ 9150 หรือที่รู้จักกันว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม ซึ่งได้แก้ไขในบางมาตราแห่ง Republic Act ฉบับที่ 8293 ในปี พ.ศ. 2544
เครื่องหมายการค้า (Trademark)	ประมวลกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Code R.A. 8293) มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541

ประเภทของทรัพย์สินทางปัญญา	บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
การออกแบบผลิตภัณฑ์ (Industrial Design)	ประมวลกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาแห่งประเทศฟิลิปปินส์ (Intellectual Property Code of the Philippines Republic Act) ฉบับที่ 8293 พ.ศ. 2541 ซึ่งแก้ไขโดย Republic Act ฉบับที่ 9150
ลิขสิทธิ์ (Copyright)	พระราชบัญญัติ เลขที่ 8293 หรือที่เรียกกันว่า ประมวลกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศฟิลิปปินส์ (“Republic Act No. 8293”) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications: GI)	ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แต่สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์จะได้รับความคุ้มครองภายใต้ประมวลกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Code) ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจาก Intellectual Property Office of the Philippines และ กรมทรัพย์สินทางปัญญา

4.3.5.2 การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

รัฐบาลฟิลิปปินส์ให้การสนับสนุนการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมาก โดยทรัพย์สินทางปัญญาแต่ละประเภทในฟิลิปปินส์จะมีลักษณะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่แตกต่างกัน รายละเอียดการให้ความคุ้มครอง เป็นดังแสดงในตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาประเภทต่าง ๆ ในฟิลิปปินส์

ทรัพย์สินทางปัญญา	ระบบการให้ความคุ้มครอง	อายุความคุ้มครอง	การต่ออายุความคุ้มครอง	การรักษาสิทธิ
สิทธิบัตรการประดิษฐ์	ใช้ระบบการจดทะเบียนสิทธิบัตรการประดิษฐ์	จะได้รับความคุ้มครองเป็นระยะเวลา 20 ปีนับแต่วันยื่นคำขอรับสิทธิบัตร	ไม่มี	เพื่อรักษาสิทธิในคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์หรือสิทธิบัตรการประดิษฐ์ ผู้ทรงสิทธิบัตรจะต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีเมื่อสิ้นสุดปีที่ 4 นับแต่วันที่คำขอรับสิทธิบัตรได้ประกาศโฆษณาเป็นครั้งแรก และค่าธรรมเนียมรายปีอื่นๆ จะถึงกำหนดชำระเมื่อครบรอบวันดังกล่าวในปีต่อไป ในการชำระค่าธรรมเนียมรายปี จะต้องชำระภายในระยะเวลา 3 เดือนก่อนครบกำหนด
อนุสิทธิบัตร	ใช้ระบบการจดทะเบียนโดยยื่นคำขอจดทะเบียนต่อสำนักทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักประธานาธิบดี (Office of the President)	จะได้รับความคุ้มครองเป็นระยะเวลา 7 ปีนับแต่วันยื่นคำขอจดทะเบียน	ไม่สามารถต่ออายุได้	ในการรักษาสิทธิในอนุสิทธิบัตรหรือคำขอรับอนุสิทธิบัตร ผู้ทรงสิทธิจะต้องชำระค่าธรรมเนียม รายปีเมื่อสิ้นสุดปีที่ 4 นับจากวันประกาศโฆษณาครั้งแรก และในปีต่อไป เมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ค่าธรรมเนียมรายปีจะชำระผ่านตัวแทนสิทธิบัตร ในกรณีที่ไม่มีชำระภายในกำหนด ผู้ทรงสิทธิสามารถชำระได้ภายใน 6 เดือน นับแต่สิ้นสุดวันครบกำหนดชำระค่าธรรมเนียมรายปี โดยเสียค่าปรับในการชำระล่าช้าร้อยละ 20 ของค่าธรรมเนียมราชการ
แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	ใช้ระบบการจดทะเบียนโดยยื่นคำขอจดทะเบียนต่อสำนักทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งอยู่ภายใต้สำนักประธานาธิบดี (Office of the President)	แบบผลิตภัณฑ์จะมียุอายุความคุ้มครอง 5 ปีนับจากวันยื่นคำขอจดทะเบียน และสามารถต่ออายุความคุ้มครองได้ 2 ครั้งติดต่อกัน ครั้งละ 5 ปี ดังนั้น แบบผลิตภัณฑ์อาจจะมีอายุความคุ้มครองสูงสุด 15 ปี	สามารถต่ออายุความคุ้มครองได้ 2 ครั้งติดต่อกัน ครั้งละ 5 ปี โดยชำระค่าธรรมเนียมภายใน 12 เดือน	ในการรักษาสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ทรงสิทธิจะต้องชำระค่าธรรมเนียม รายปีเมื่อสิ้นสุดปีที่ 4 นับจากวันประกาศโฆษณาครั้งแรก และในปีต่อไป เมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ค่าธรรมเนียมรายปีจะชำระผ่านตัวแทนสิทธิบัตร ในกรณีที่ไม่มีชำระภายในกำหนด ผู้ทรงสิทธิสามารถชำระได้ภายใน 6 เดือน นับแต่สิ้นสุดวันครบกำหนดชำระค่าธรรมเนียมรายปี โดยเสียค่าปรับในการชำระล่าช้าร้อยละ 20 ของค่าธรรมเนียมราชการ

ทรัพย์สินทางปัญญา	ระบบการให้ความคุ้มครอง	อายุความคุ้มครอง	การต่ออายุความคุ้มครอง	การรักษาสิทธิ
เครื่องหมายการค้า (Trademark)	ใช้ระบบการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าจะได้รับความคุ้มครองเมื่อจดทะเบียนแล้วเท่านั้น โดยยื่นขอรับความคุ้มครองต่อสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา และใช้ระบบยื่นก่อนมีสิทธิดีกว่า (First to file system)	10 ปี นับแต่จดทะเบียน	ต่ออายุได้ทุก 10 ปี เมื่อยื่นขอต่ออายุทะเบียนจะต้องพิสูจน์การใช้เครื่องหมายการค้า โดยนำส่งฉลากสินค้าที่ใช้จริงอย่างน้อย 5 ใบ	-
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์	เป็นการคุ้มครองภายใต้ระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (ห้ามการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่อาจจะทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในแหล่งกำเนิดของสินค้า)	ในกรณีที่ยื่นขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า ย่อมได้รับการคุ้มครองเป็นกำหนดระยะเวลา 10 ปี	ต่ออายุได้อีกคราวละ 10 ปี	ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย
ลิขสิทธิ์ (Copyright)	ไม่มีระบบจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ในประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งลิขสิทธิ์จะเกิดขึ้น และได้รับความคุ้มครองทันทีที่มีการสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตาม RA No. 8293 กำหนดว่า ภายในระยะเวลา 3 สัปดาห์นับจากเจ้าของลิขสิทธิ์ได้โฆษณางานครั้งแรก หรือได้มีการแสดงครั้งแรก สำนักงานสร้างสรรค์หรืองานที่ทำซ้ำจำนวน 2 ชุดจะต้องจดทะเบียน หรือเก็บไว้ที่หอสมุดแห่งชาติและศาลสูงสุดหอสมุดแห่งชาติ (Supreme Court Library)	แตกต่างกันตามประเภทของงาน - งานวรรณกรรม งานนาฏกรรม งานดนตรีกรรม งานศิลปกรรม และงาน derivative works มีอายุการคุ้มครองในระหว่างที่ผู้สร้างสรรค์มีชีวิตอยู่และ 50 ปีภายหลังจากที่ผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรม รวมถึงงานที่โฆษณาแล้วหลังจากที่ผู้สร้างถึงแก่กรรมแล้ว - งานภาพยนตร์และงานโสตทัศนวัสดุ และงานสิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี ภายหลังจากการโฆษณาครั้งแรก และถ้าไม่ได้มีการโฆษณาจะมีอายุความ 50 ปี นับจากวันที่สร้างสรรค์งานครั้งแรก หรือบันทึกเสียงครั้งแรก - โปรแกรมคอมพิวเตอร์ จะมีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี ภายหลังจากผู้สร้างสรรค์ถึงแก่กรรมแล้ว - สิทธิการแสดงที่ให้กับนักแสดงและผู้อำนวยความสะดวกการบันทึกเสียง มีอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์ 50 ปี ภายหลังจากสิ้นปีปฏิทินของการแสดงหรือมีการบันทึกเสียงหรือภาพ	ไม่มี	เจ้าของลิขสิทธิ์ไม่จำเป็นต้องใช้หรือกระทำการใดๆ เพื่อเป็นการรักษาลิขสิทธิ์นั้น

ที่มา: กรมทรัพย์สินทางปัญญา

4.3.5.3 การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา

วิธีการและระยะเวลาที่ใช้ในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทต่าง ๆ ในฟิลิปปินส์มีความแตกต่างกันไป โดยรายละเอียดของการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาประเภทต่าง ๆ ที่สำคัญ มีดังนี้

➤ สิทธิบัตรการประดิษฐ์ (Patent)

ในการขอจดทะเบียนสิทธิบัตรการประดิษฐ์ในฟิลิปปินส์ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน ได้แก่

- การเตรียมคำขอ: ผู้ประดิษฐ์ ผู้ประดิษฐ์ร่วม ทายาท หรือผู้รับโอนสิทธิ ซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์ แต่ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่มีถิ่นที่อยู่ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จะต้องแต่งตั้งตัวแทนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เพื่อทำการติดต่อกับสำนักทรัพย์สินทางปัญญา โดยเอกสารที่ใช้ในการขอรับการคุ้มครองมีดังนี้
  - 1) คำขอรับสิทธิบัตร ซึ่งจะต้องระบุชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์ ชื่อ ที่อยู่และสัญชาติของผู้ขอรับสิทธิบัตร และผู้ประดิษฐ์ ข้อมูลเกี่ยวกับคำขอรับสิทธิบัตรที่ยื่นไว้ในครั้งแรกสำหรับการประดิษฐ์เดียวกัน (ถ้ามี) และลายมือชื่อของผู้ขอรับ
  - 2) สำเนารายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิ บทสรุปการประดิษฐ์
  - 3) รูปเขียน
  - 4) ค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอ
  - 5) เอกสารแสดงการขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลัง (priority document) และคำแปลฉบับภาษาอังกฤษพร้อมทั้งรับรองคำแปลถูกต้อง (ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลัง)
  - 6) หนังสือมอบอำนาจ ลงนามโดยผู้ขอรับสิทธิบัตร (ในกรณีที่คำขอรับสิทธิบัตรยื่นผ่านตัวแทน)
  - 7) หนังสือสัญญาโอนสิทธิ ซึ่งรับรองโดยโนตารีพับลิก
- การตรวจสอบคำขอ: ภายหลังจากที่ได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตร และได้มีการกำหนดวันยื่นคำขอพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมภายใน 1 เดือน สำนักทรัพย์สิน

ทางปัญญาจะดำเนินการตรวจสอบคำขอเบื้องต้น หลังจากนั้นผู้ขอรับสิทธิบัตร จะต้องยื่นคำขอให้ตรวจสอบการประดิษฐ์ภายใน 6 เดือนนับแต่วันประกาศโฆษณา หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจะถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร ภายหลังจากยื่นคำขอให้ตรวจสอบ จะใช้ระยะเวลาประมาณ 6 – 12 เดือน ก่อนที่ผู้ตรวจสอบจะเริ่มดำเนินการตรวจสอบคำขอ สำหรับระยะเวลาในการ ตรวจสอบสิทธิบัตรจะอยู่ระหว่าง 2 – 4 ปี นับแต่วันที่ผู้ตรวจสอบเริ่มดำเนินการ ตรวจสอบคำขอ

- การประกาศโฆษณา: หลังจากครบกำหนดระยะเวลา 18 เดือน นับแต่วันยื่นคำขอรับสิทธิบัตรหรือนับแต่วันยื่นคำขอรับสิทธิบัตรเป็นครั้งแรก (ในกรณีที่มีการขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลัง) คำขอรับสิทธิบัตรการประดิษฐ์จะได้รับการประกาศโฆษณาในหนังสือประกาศโฆษณาของสำนักทรัพย์สินทางปัญญา (IPO Gazette) พร้อมกับเอกสารการตรวจค้นที่ดำเนินการตรวจค้นโดยสำนักทรัพย์สินทางปัญญาหรือในนามของสำนักทรัพย์สินทางปัญญา คำขอรับสิทธิบัตรที่ถูกปฏิเสธการรับจดทะเบียนหรือถูกเพิกถอน หรือถือเสมือนว่าถูกเพิกถอน ก่อนการเสร็จสิ้นการเตรียมการเพื่อประกาศโฆษณา จะไม่ได้รับการประกาศโฆษณา
- การรับจดทะเบียน: เมื่อสำนักทรัพย์สินทางปัญญาได้ตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตร และพบว่า การประดิษฐ์มีคุณลักษณะครบถ้วนตามประมวลกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา และข้อบังคับ สำนักทรัพย์สินทางปัญญาจะออกสิทธิบัตรให้แก่ผู้ขอรับสิทธิบัตร โดยภายใต้เงื่อนไขที่ว่าได้มีการชำระค่าธรรมเนียมถูกต้องภายในกำหนดเวลา

➤ อนุสิทธิบัตร

ในการขอจดทะเบียนอนุสิทธิบัตรในฟิลิปปินส์ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน ได้แก่

- การเตรียมคำขอ: ผู้ยื่นขอจดทะเบียนอนุสิทธิบัตรที่ระบุชื่อไว้ในคำขอรับอนุสิทธิบัตรอาจเป็นผู้ประดิษฐ์ ทายาท ผู้รับมอบอำนาจตามกฎหมายหรือผู้รับโอน ซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ ในกรณีที่ผู้ยื่นขอจดทะเบียน

อนุสิทธิบัตรไม่มีถิ่นที่อยู่ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ จะต้องแต่งตั้งตัวแทนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์เพื่อดำเนินการยื่นคำขอจดทะเบียนอนุสิทธิบัตรในประเทศ โดยเอกสารที่ใช้ในการขอรับการคุ้มครองมีดังนี้

- 1) คำขอรับสิทธิบัตร ซึ่งจะต้องระบุชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์ ชื่อ ที่อยู่และสัญชาติของผู้ขอรับสิทธิบัตร และผู้ประดิษฐ์ ข้อมูลเกี่ยวกับคำขอรับสิทธิบัตรที่ยื่นไว้ในครั้งแรกสำหรับการประดิษฐ์เดียวกัน (ถ้ามี) และลายมือชื่อของผู้ขอรับ
- 2) รายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิ บทสรุปการประดิษฐ์
- 3) รูปเขียน
- 4) ค่าธรรมเนียมในการยื่นขอ
- 5) เอกสารแสดงการขอถือสิทธิในวันยื่นยื่นก่อนหลัง (priority document) และคำแปลฉบับภาษาอังกฤษพร้อมทั้งรับรองคำแปลถูกต้อง (ในกรณีที่ผู้ขอรับอนุสิทธิบัตรขอถือสิทธิในวันยื่นยื่นก่อนหลัง)
- 6) หนังสือมอบอำนาจ ลงนามโดยผู้ขอรับสิทธิบัตร (ในกรณีที่คำขอรับสิทธิบัตรยื่นผ่านตัวแทน)
- 7) หนังสือสัญญาโอนสิทธิ ซึ่งรับรองโดยโนตารีพับลิก

- การตรวจสอบคำขอ: หลังจากผู้ขอรับสิทธิบัตรยื่นคำขอรับสิทธิบัตรแล้ว สำนักทรัพย์สินทางปัญญา (IPO) จะตรวจสอบเบื้องต้น (ตรวจสอบรูปแบบ) ของคำขอรับสิทธิบัตร และรายงานการตรวจสอบในรูปแบบของคำขอจะออกภายใน 6 เดือน นับแต่วันยื่นคำขอ ทั้งนี้ จะไม่มีการตรวจสอบการประดิษฐ์ในเนื้อหาแต่อย่างใด
- การประกาศโฆษณา: หลังจากที่คำขอรับอนุสิทธิบัตรได้รับการจดทะเบียน จะต้องประกาศโฆษณาการจดทะเบียน อนุสิทธิบัตรในหนังสือประกาศโฆษณา
- การรับจดทะเบียน: ถ้าผู้ตรวจสอบตรวจสอบแล้วเห็นว่า คำขอรับอนุสิทธิบัตรถูกต้องตามแบบพิธี ผู้ตรวจสอบก็จะส่งรับจดทะเบียนและออกอนุสิทธิบัตรต่อจากนั้น จะต้องประกาศโฆษณาการจดทะเบียนอนุสิทธิบัตรในหนังสือประกาศโฆษณา

➤ เครื่องหมายการค้า (Trademark)

ในการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในฟิลิปปินส์ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน ได้แก่

- การเตรียมคำขอ: ผู้ขอรับจดทะเบียนสามารถยื่นคำขอขอรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าต่อสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property Office) ใช้ระบบการจัดจำพวกสินค้าและบริการแบบสากล (International Classification of Goods and Services) แบ่งเป็น 45 จำพวก ซึ่งหนึ่งคำขอต่อหนึ่งเครื่องหมาย แต่อาจครอบคลุมจำพวกสินค้าหรือบริการมากกว่า 1 จำพวก และไม่สามารถยื่นจดทะเบียนทางอินเทอร์เน็ตได้ โดยเอกสารที่ใช้ในการขอรับการคุ้มครองมีดังนี้
  - 1) แบบคำขอจดทะเบียน
  - 2) หนังสือมอบอำนาจ
  - 3) ฉลากที่มีเครื่องหมายการค้า 2 ชุด
  - 4) รูปเครื่องหมายการค้าที่ต้องการจะยื่นขอรับการจดทะเบียน 10 ใบ
  - 5) รายการสินค้าหรือบริการที่ต้องการจะขอรับความคุ้มครอง
  - 6) ชื่อ ที่อยู่ สัญชาติ และอาชีพ
- การตรวจสอบคำขอ:
  - การตรวจสอบเครื่องหมายการค้าก่อนยื่นสามารถทำได้ อย่างไรก็ตามกฎหมายไม่ได้บังคับว่าต้องทำ
  - ทะเบียนเครื่องหมายการค้าทั้งเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้วและคำขอจดทะเบียนที่ยังอยู่ในชั้นพิจารณานั้นให้ประชาชนตรวจสอบได้
  - คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถให้ประชาชนตรวจสอบก่อนที่จะประกาศโฆษณาเครื่องหมายการค้า
  - สำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาจะทำการตรวจสอบเครื่องหมายการค้าให้ได้ แต่จะไม่ทำความเข้าใจ
  - กฎหมายไม่บังคับว่าเครื่องหมายที่ต้องการจะจดทะเบียนนั้นต้องให้กับสินค้าหรือบริการก่อนยื่นขอจดทะเบียน

- การประกาศโฆษณา: โดยปกติแล้วคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะได้รับการตรวจสอบภายใน 19 ถึง 24 เดือนนับแต่วันยื่นคำขอ หากเครื่องหมายการค้ามีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าดังกล่าวก็จะได้ลงประกาศโฆษณาในหนังสือประกาศโฆษณา (Intellectual Property Office Official Gazette)
- การรับจดทะเบียน: กฎหมายไม่บังคับว่าต้องมีการใช้เครื่องหมายการค้ากับสินค้าในการยื่นขอจดทะเบียน แต่ต้องแสดงการใช้เครื่องหมายการค้าภายใน 3 ปีนับแต่วันยื่นขอจดทะเบียน

➤ สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indicator)

เนื่องจากการจดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของฟิลิปปินส์ จะเป็นการคุ้มครองภายใต้ระบบการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ดังนั้น ขั้นตอนการจดทะเบียนฯ จึงมีขั้นตอนเหมือนกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

➤ แบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (Industrial Design)

ในการขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในฟิลิปปินส์ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน ได้แก่

- การเตรียมคำขอ: ผู้ยื่นขอจดทะเบียนแบบผลิตภัณฑ์ที่ระบุชื่อไว้ในคำขอ อาจเป็นผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ ทายาท ผู้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย หรือผู้รับโอน ซึ่งอาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้ โดยเอกสารที่ใช้ในการขอรับการคุ้มครองมีดังนี้
  - 1) คำขอรับสิทธิในแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะต้องระบุ ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของผู้ขอ ประเภทของผลิตภัณฑ์หรือเหตุการณ์ที่ประสงค์จะขอรับสิทธิ เป็นต้น
  - 2) ภาพแสดงถึงแบบผลิตภัณฑ์ที่อาจจะเป็น รูปเขียน ภาพถ่าย หรือรูปแสดงกราฟฟิค ซึ่งมีความชัดเจน และแสดงถึงลักษณะของแบบผลิตภัณฑ์
  - 3) ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ ในกรณีที่เป็น
  - 4) ชื่อ ที่อยู่ของผู้ออกแบบ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่ใช่ผู้ออกแบบ จะต้อง มีหนังสือแสดงสิทธิของผู้ยื่นคำขอด้วย

- 5) ค่าธรรมเนียมการยื่นคำขอ
- 6) เอกสารแสดงการขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลัง (priority document) และคำแปลฉบับภาษาอังกฤษพร้อมทั้งรับรองคำแปลถูกต้อง (ในกรณีที่ผู้ขอรับอนุสิทธิบัตรขอถือสิทธิในวันยื่นย้อนหลัง)
- 7) หนังสือมอบอำนาจ ลงนามโดยผู้ขอรับสิทธิบัตร (ในกรณีที่คำขอรับสิทธิบัตรยื่นผ่านตัวแทน)
- 8) หนังสือสัญญาโอนสิทธิ ซึ่งรับรองโดยโนตารีพับลิก

- การตรวจสอบคำขอ: หลังจากผู้ขอยื่นคำขอแล้ว สำนักทรัพย์สินทางปัญญา (IPO) จะตรวจสอบเบื้องต้น และถ้าพบข้อบกพร่อง จะสั่งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไข และให้ถือวันที่มีการแก้ไขเป็นวันยื่นคำขอ ถ้าผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขในเวลาที่กำหนด คำขอจะถูกเพิกถอน ในกรณีที่ไม่มีข้อบกพร่อง หรือได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องแล้วสำนักทรัพย์สินทางปัญญา (IPO) จะตรวจสอบในเนื้อหาโดยมีต้องร้องขอ
- การประกาศโฆษณา: หลังจากที่คำขอการออกแบบผลิตภัณฑ์ได้รับการจดทะเบียนแล้ว จะต้องประกาศโฆษณาการจดทะเบียนสิทธิในหนังสือประกาศโฆษณา
- การรับจดทะเบียน: ถ้าผู้ตรวจสอบของสำนักทรัพย์สินทางปัญญา (IPO) ตรวจสอบในเนื้อหาแล้วเห็นว่า คำขอรับสิทธิถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ผู้ตรวจสอบก็จะสั่งรับจดทะเบียนและออกหนังสือรับรองสิทธิต่อจากนั้น จะต้องประกาศโฆษณาการจดทะเบียนสิทธิบัตรในหนังสือประกาศโฆษณา ในทะเบียนสิทธิบัตรจะต้องมี ชื่อ ที่อยู่ของผู้ออกแบบด้วย

➤ ลิขสิทธิ์ (Copyright)

ในการขอจดทะเบียนลิขสิทธิ์ในฟิลิปปินส์ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญทั้งสิ้น 4 ขั้นตอน ได้แก่

- การเตรียมคำขอ: ผู้ไม่มีระบบการจดทะเบียนข้อมูลลิขสิทธิ์ ทั้งนี้เพราะว่าความคุ้มครองลิขสิทธิ์เกิดขึ้นในขณะที่มีการสร้างสรรค์งาน อย่างไรก็ตาม เจ้าของงาน

อันมีลิขสิทธิ์ ต้องไปแจ้งหอสมุดแห่งชาติ และหอสมุดของศาลสูงสุดหลังจากการเผยแพร่งานสู่สาธารณชน หรือการ แสดงเป็นครั้งแรกโดยอำนาจของเจ้าของลิขสิทธิ์ เพื่อเป็นการจดทะเบียนข้อมูลแก่หอสมุดแห่งชาติ และห้องสมุดศาลสูงสุด

ถ้าหากภายใน 3 สัปดาห์ หลังจากได้รับหนังสือแจ้งจากหอสมุดแห่งชาติ และ/หรือ จากหอสมุดของศาลสูงสุด เจ้าของลิขสิทธิ์ ผู้รับโอนลิขสิทธิ์ หรือตัวแทน ไม่ได้มีการส่งมอบสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ และชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการจดทะเบียนและเงินมัดจำ เจ้าของลิขสิทธิ์ จะต้องชำระค่าปรับสำหรับความล่าช้า และจะต้องชำระราคาขายปลีกของงานพิมพ์ที่ดีที่สุดให้กับหอสมุดแห่งชาติ และหอสมุดของศาลสูงสุด

ในกรณีที่ผู้ขอรับลิขสิทธิ์ไม่มีถิ่นที่อยู่ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์จะต้องแต่งตั้งตัวแทนในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เพื่อทำการติดต่อกับสำนักทรัพย์สินทางปัญญา โดยเอกสารดังต่อไปนี้จะต้องใช้ในการจดทะเบียนบันทึกกับหอสมุดแห่งชาติ เท่านั้นดังนี้

- 1) เอกสารคำขอที่กรอกอย่างถูกต้อง เหมือนกันสองฉบับ สำหรับแต่ละงาน
- 2) เอกสารประกอบที่ใช้เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นถึงความเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์นั้น หรือการกระทำที่แสดงให้เห็นถึงการมีงานลิขสิทธิ์นั้นไว้ในครอบครอง ถ้าผู้นั้นไม่ใช่ผู้สร้างสรรค์ ผู้แปล หรือผู้ติดต่อตัวจริง และจะต้องแสดงให้เห็นขั้นตอนการสร้างสรรค์ของงาน และวันที่สร้างสรรค์แล้วเสร็จ และวันที่โฆษณาไปเสร็จรับเงินที่ชำระค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียน
- 3) อารการแสดงมัดติดกับหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน หรือการบันทึก
- 4) สำเนาของทำซ้ำของงานอันมีลิขสิทธิ์ หรือรูปจำลองหรือ รูปภาพที่มีกำหนดไว้ตามระเบียบ จำนวน 2 ชุด
- 5) สำเนาหนังสือบอกกล่าวของงานพิมพ์ที่ติดอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลัง หน้าแรกหรือในพื้นที่ที่เห็นได้ชัด สำหรับวัสดุที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ ในกรณีทำงานนั้นเป็นงานที่ถูกโฆษณาแล้ว
- 6) ในกรณีงานดนตรีกรรม สำเนาของงานที่สร้างสรรค์ ในรูปของโน้ตดนตรีหรือในเทป optical disk หรือ multimedia จำนวน 2 ชุด
- 7) ในกรณี งานวรรณกรรมที่ยังไม่ได้โฆษณา สำเนาของงานที่สร้างสรรค์ขึ้นโดยไม่ต้องมีหนังสือบอกกล่าวลิขสิทธิ์ จำนวน 2 ชุด

- 8) รายละเอียดทางเทคนิคของงานออกแบบ ในกรณีงานออกแบบเครื่องประดับ อันเป็นความคิดสร้างสรรค์ของผู้สร้างสรรค์
- 9) สำเนาเอกสารต้นฉบับหรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่รับรองว่าถูกต้องของหนังสือ การโอนสิทธิ จดหมาย การบริหาร จดหมายพินัยกรรม จดหมายความ อนุบาล หรือ คำให้การที่เป็นลายลักษณ์อักษรโดยมีการสาบานของ ข้อตกลงเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดกที่อยู่นอกกระบวนการยุติธรรม
- 10) หนังสือมอบอำนาจ ที่แต่งตั้งตัวแทนที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ (resident agent) ที่จะได้รับการอนุญาตในการยื่นลิขสิทธิ์ให้กับบุคคลอื่น และเป็น สถานที่รับเอกสาร (source of notice) หรือวิธีการตามกฎหมายอื่นๆ ที่ เกี่ยวกับการยื่นคำขอ และลิขสิทธิ์ ในกรณีผู้ขอไม่ใช่บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ ภายในประเทศ
- 11) สำเนารับรองถูกต้องของหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน สำหรับบริษัท และห้างหุ้นส่วน

- การตรวจสอบคำขอ: ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย
- การประกาศโฆษณา: ไม่มีระบุไว้ในกฎหมาย
- การรับจดทะเบียน: ไม่มีระบบการจดทะเบียน แต่มีระบบการจดแจ้งสำเนาหรือ งานทำซ้ำของงานอันมีลิขสิทธิ์ไว้กับ หอสมุดแห่งชาติ และหรือหอสมุดของศาล สูงสุด (Supreme Court Library)

บทที่ 5

ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุน

สำหรับเนื้อหาในบทนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและการลงทุนในฟิลิปปินส์ โดยมีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักสำหรับการจดทะเบียนธุรกิจ คือ Securities and Exchange Commission (SEC) ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีการส่งเสริมสิทธิพิเศษด้านการลงทุน ได้แก่ Board of Investment, Philippines ที่มีการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนทั่วไปที่ได้รับการส่งเสริม และ PEZA (Philippine Economic Zone Authority) ที่มีการส่งเสริมสิทธิประโยชน์สำหรับการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของฟิลิปปินส์ โดยเนื้อหาที่จะนำเสนอแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ (5.1) ขั้นตอนก่อนการจัดตั้งธุรกิจ (Pre-Establishment Process) (5.2) ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process) และ (5.3) ขั้นตอนการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

5.1. ขั้นตอนก่อนการจัดตั้งธุรกิจ (Pre-Establishment Process)

5.1.1. การเลือกดำเนินธุรกิจ

การจดทะเบียนดำเนินธุรกิจในรูปแบบที่บริษัทต่างชาติสามารถจดทะเบียนในฟิลิปปินส์ได้ ประกอบด้วย 7 ประเภทธุรกิจ ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ ธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายของฟิลิปปินส์ และธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม สำหรับกิจการเจ้าของรายเดี่ยว (Sole Proprietorship) ตามกฎหมายฟิลิปปินส์ได้อนุญาตให้ดำเนินการโดยบุคคลสัญชาติฟิลิปปินส์เท่านั้น โดยชาวต่างชาติจะไม่สามารถดำเนินธุรกิจในรูปแบบดังกล่าวได้

➤ ธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายของฟิลิปปินส์

ประกอบด้วยรูปแบบทางธุรกิจทั้งสิ้น 3 ประเภท ได้แก่

1) ห้างหุ้นส่วน (Partnership)

ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนภายใต้กฎหมาย Civil Code of the Philippines (Partnership) กำหนดมีสถานะเป็นนิติบุคคล มีตัวตนทางกฎหมายแยกจากตัวบุคคลที่เป็นสมาชิกหุ้นส่วน โดยความเป็นหุ้นส่วนจะต้องประกอบด้วยผู้ถือหุ้นตั้งแต่ 2 รายขึ้นไป โดยสามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

- (1) ห้างหุ้นส่วนทั่วไป (General Partnership) กำหนดให้ผู้เป็นหุ้นส่วนมีหุ้นส่วนไม่จำกัด โดยผู้เป็นหุ้นส่วนคนหนึ่งหรือมากกว่าจะมีความรับผิดชอบผูกพันตามกฎหมายอย่างไม่จำกัด
- (2) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Limited Partnership) กำหนดให้ผู้เป็นหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ จะมีความรับผิดชอบจำนวนหนึ่งที่เกิดขึ้นไม่เกินจำนวนเงินที่ได้ลงทุนไป

สำหรับกิจการประเภทนี้ หากมีทุนจดทะเบียนมากกว่า 3,000 เปโซขึ้นไป จะต้องยื่นจดทะเบียนที่ Securities and Exchange Commission

2) บริษัทที่ไม่แบ่งทุนเป็นหุ้น (Non-stock Corporation)

โดยทั่วไปมีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณณะ การกุศล NGOs การศึกษา และวัฒนธรรม โดยจะไม่มีกรรมการจำหน่ายหุ้นให้แก่สมาชิก

3) บริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้น (Stock Corporations)

เป็นรูปแบบบริษัทที่มีการแบ่งทุนออกเป็นหุ้นและมีการจำหน่ายหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้น โดยผู้ถือหุ้นจะได้กำไรตามสัดส่วนหุ้นที่ถือไว้ มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย Corporations Code of the Philippines ที่อยู่ในความควบคุมของตลาดหลักทรัพย์ และความรับผิดชอบที่ผูกพันตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นในบริษัทจะจำกัดอยู่ที่จำนวนหุ้นที่ครอบครอง ทั้งนี้ บริษัทจะต้องประกอบด้วยผู้ถือหุ้น 5-15 ราย โดยแต่ละรายจะต้องถือหุ้นอย่างน้อยที่สุดจำนวน 1 หุ้น

บริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้นสามารถดำเนินธุรกิจได้หลากหลาย โดยฟิลิปปินส์จะไม่มีองค์กรธุรกิจประเภทบริษัทจำกัด (Limited Liability Corporation: LLC) โดยบริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้น สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

- บริษัทฟิลิปปินส์ (Filipino Corporation) ผู้ประกอบการฟิลิปปินส์มีสัดส่วนการถือครองหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป
- บริษัทต่างชาติในประเทศฟิลิปปินส์ (Domestic Foreign-owned Corporation) ผู้ประกอบการต่างชาติมีสัดส่วนการถือครองหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 40 ขึ้นไป

ทั้งนี้ สัญชาติของบริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้นจะมีผลสำคัญต่อการทำธุรกรรมภายในฟิลิปปินส์ อาทิ การถือครองที่ดิน สิทธิประโยชน์ทางภาษี และการประกอบธุรกิจที่จำกัดสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ประกอบการต่างชาติ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการต่างชาติยังสามารถถือหุ้นในบริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 หากไม่ได้ดำเนินธุรกิจที่อยู่ในบัญชีควบคุม (Philippines Foreign Investment Negative List) ฉบับปัจจุบัน คือ Executive Order No.139 วันที่ 22 ตุลาคม 2002

➤ ธุรกิจที่จดทะเบียนภายใต้กฎหมายต่างชาติ

ประกอบด้วยรูปแบบทางธุรกิจทั้งสิ้น 4 ประเภท ได้แก่

1) สำนักงานสาขา (Branch Office)

สำหรับกิจการที่จดทะเบียนในต่างประเทศแล้วเข้ามาประกอบกิจการภายในฟิลิปปินส์ในรูปแบบสำนักงานสาขา ภายใต้การบริหารงานของสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ สำนักงานสาขาดังกล่าวจะต้องนำเงินเข้าฟิลิปปินส์เพื่อชำระทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ (Inward Remittance) เป็นจำนวน 200,000 ดอลลาร์สหรัฐ ยกเว้นกิจการที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูงหรือมีการจ้างแรงงานมากกว่า 50 คน ต้องมีทุนจดทะเบียนขั้นต่ำที่ 100,000 ดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่กิจการที่ผลิตเพื่อการส่งออกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 หรือบริษัทการค้าที่มีการสั่งซื้อสินค้าภายในประเทศและส่งออกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 จะมีการยกเว้นการกำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ

2) สำนักงานผู้แทน (Representative Office)

หมายถึง กิจการที่จดทะเบียนในต่างประเทศแล้วเข้ามาตั้งสำนักงานผู้แทนในฟิลิปปินส์เพื่อทำหน้าที่รวบรวมข้อมูล ตลอดจนการเป็นศูนย์การติดต่อสื่อสารของบริษัทแม่และการควบคุมคุณภาพสินค้า ทั้งนี้ สำนักงานผู้แทนมีอาจมีรายได้ในฟิลิปปินส์ และกิจการประเภทนี้จะต้องนำ

เงินเข้าฟิลิปปินส์เพื่อชำระทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ (Inward Remittance) เป็นจำนวน 30,000 ดอลลาร์สหรัฐ และต้องมีการจดทะเบียนกับคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์

3) สำนักงานภูมิภาค (Regional Head Quarters: RHQ)

เป็นรูปแบบธุรกิจที่มีสถานะเหมือนผู้ประสานงาน ที่ปรึกษา และผู้ให้ข้อมูลแก่สำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ โดยไม่มีส่วนร่วมในการบริหารของบริษัทในเครือหรือสำนักงานสาขาของบริษัทต่างชาติ (Multinational Company) สำหรับสำนักงานภูมิภาคมีอาจมีรายได้ในฟิลิปปินส์ และจะต้องนำเงินเข้าฟิลิปปินส์เพื่อชำระทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ (Inward Remittance) เป็นจำนวน 50,000 ดอลลาร์สหรัฐ (ชำระเงินทุกปี) ดังนั้น สำนักงานใหญ่ส่วนภูมิภาคจึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และค่าธรรมเนียมใดๆ ยกเว้นภาษีทรัพย์สิน (Real Property Tax) นอกจากนี้ ยังได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการฝึกอบรม และการประชุม

4) สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (Regional Operating Head Quarters: ROHQs)

เป็นรูปแบบบริษัทที่มีการดำเนินกิจกรรมธุรกิจแทนบริษัทแม่ โดยมีรายได้ในฟิลิปปินส์ และจะต้องนำเงินเข้าฟิลิปปินส์เพื่อชำระทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ (Inward Remittance) เป็นจำนวน 200,000 ดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ กิจกรรมและงานบริการที่สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคสามารถทำได้ ประกอบด้วย

- การวางแผน และการบริหารจัดการด้านธุรกิจและการเงิน
- โฆษณาและกิจกรรมทางการตลาด
- การบริหารงานส่วนบุคคล
- การบริหารงานโลจิสติกส์
- การจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์สำนักงาน
- การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- บริการทางเทคนิคและการสื่อสาร

5.1.2. กิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจ

5.1.2.1. การลงทุนทั่วไป

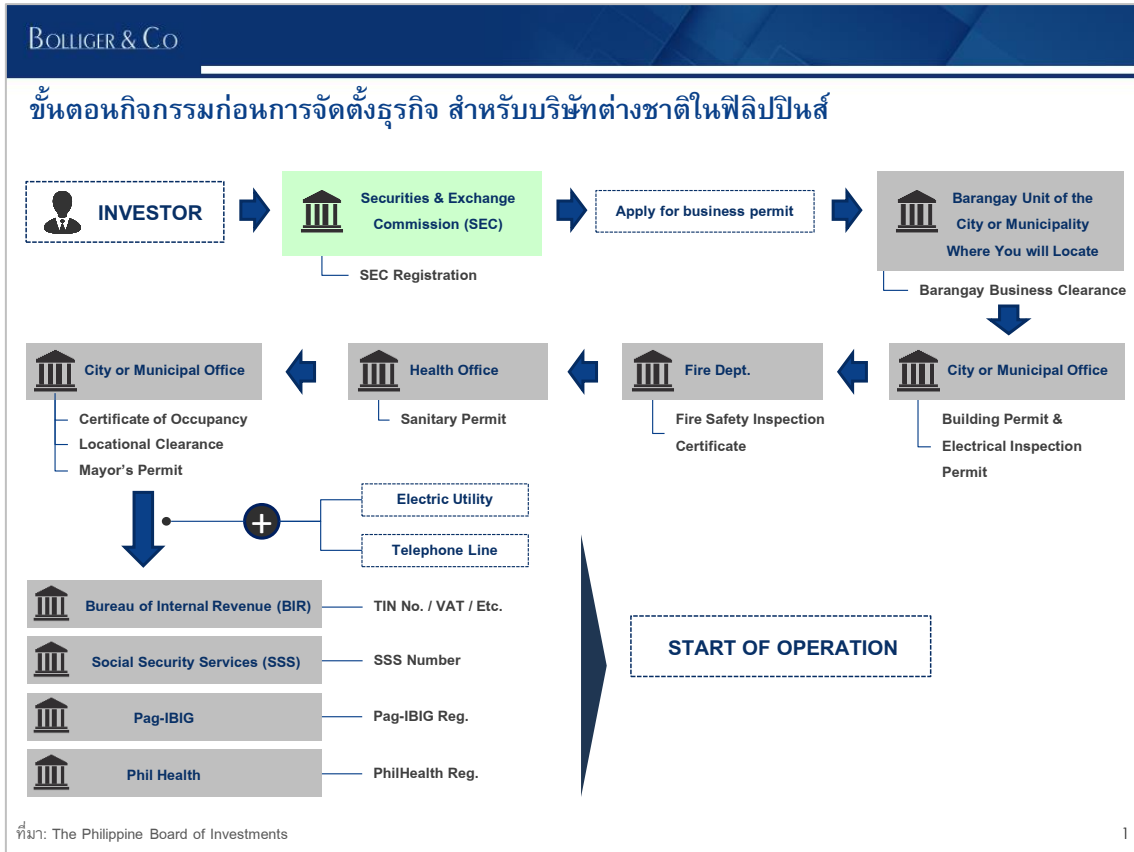
ตั้งข้อมูลที่น่าเสนอข้างต้น การจดทะเบียนดำเนินธุรกิจในรูปแบบที่บริษัทต่างชาติสามารถจดทะเบียนในฟิลิปปินส์ได้ ประกอบด้วยประเภทธุรกิจทั้งหมด 7 ประเภท ได้แก่

- 1) ห้างหุ้นส่วน (Partnership)
- 2) บริษัทที่ไม่แบ่งทุนเป็นหุ้น (Non-stock Corporation)
- 3) บริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้น (Stock Corporations)
- 4) สำนักงานสาขา (Branch Office)
- 5) สำนักงานผู้แทน (Representative Office)
- 6) สำนักงานภูมิภาค (Regional Head Office: RHQ)
- 7) สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (Regional Operating Head Quarters: ROHQs)

ซึ่งกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจในฟิลิปปินส์ ประกอบด้วย การจองชื่อธุรกิจ การยื่นจดทะเบียนธุรกิจ การยื่นจดทะเบียนการชำระภาษี และการทำสัญญาเช่าที่ดิน/เช่าสำนักงาน ซึ่งสามารถสรุปขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจในฟิลิปปินส์ได้ดังภาพที่ 5-1

ภาพที่ 5-1 ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจ สำหรับบริษัทต่างชาติ ในฟิลิปปินส์ (Business Permits)

ที่มา: Philippine Board of Investment

สำหรับการจองชื่อกิจการและการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการได้ที่ Company Registration and Monitoring Department (CRMD) ภายใต้ Securities and Exchange Commission (SEC) ในขณะที่การจดทะเบียนการชำระภาษีจะสามารถดำเนินการได้ที่ Bureau of Internal Revenue (BIR) ทั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการจองชื่อธุรกิจ การยื่นจดทะเบียนธุรกิจ และการยื่นจดทะเบียนการชำระภาษีได้ทั้งด้วยตนเอง ณ สำนักงานหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ของหน่วยงานนั้นๆ

ทั้งนี้ ปัจจุบันฟิลิปปินส์ได้มีการให้บริการจดทะเบียนแบบจุดเดียว ภายใต้โครงการ Philippines Business Registration (PBR) ในปี 2555 เพื่ออำนวยความสะดวกในการจดทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจในฟิลิปปินส์ หากแต่การเข้าถึงระบบยังคงจำกัดให้ผู้ประกอบการต้องมาใช้คอมพิวเตอร์ที่จุดให้บริการ PBR ที่ DTI หรือ SEC สำนักงานใหญ่ (เมือง Mandaluyong) และ SEC เมือง Quezon เท่านั้น โดยผู้ประกอบการจะต้องมีการจดทะเบียนกับสำนักงาน SEC

และนำส่งเอกสารการจดทะเบียนต่อเจ้าหน้าที่ PBR ก่อน จึงจะสามารถใช้บริการระบบ PBR เพื่อลงทะเบียนกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้ง 4 หน่วยงานผ่านระบบ PBR ได้¹

ตารางที่ 5-1 ช่องทางการจัดตั้งธุรกิจ สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์

หน่วยงานรับผิดชอบ	ช่องทางการจัดตั้งธุรกิจ		
	การจดทะเบียนธุรกิจ	การยื่นจดทะเบียนธุรกิจ	การยื่นจดทะเบียนชำระภาษี
Securities and Exchange Commission (SEC)	✓ ด้วยตนเอง ✓ ออนไลน์ (i-Register)	✓ ด้วยตนเอง ✓ ออนไลน์ (i-Register)	-
Bureau of Internal Revenue (BIR)	-	-	✓ ด้วยตนเอง ✓ ออนไลน์ (e-REGISTRATION)
ระบบ PBR	✓	✓	✓

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

➤ การจดทะเบียนธุรกิจ

การจดทะเบียนกิจการสามารถดำเนินการได้ที่ Company Registration and Monitoring Department (CRMD) ภายใต้หน่วยงาน Securities and Exchange Commission (SEC) ทั้งนี้ผู้ประกอบการจะสามารถจดทะเบียนธุรกิจได้ทั้งสิ้น 3 ชื่อ ในขณะที่ชื่อธุรกิจไม่ได้รับการอนุมัติระบบจะพิจารณาชื่อในลำดับถัดไป โดยค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาการจดทะเบียน (30-90 วัน) ทั้งนี้ การจดทะเบียนธุรกิจสามารถกระทำได้ 2 ช่องทาง ได้แก่

การจดทะเบียนด้วยตนเอง

ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการได้ด้วยตัวเองที่สำนักงาน SEC ณ แผนกจดทะเบียนธุรกิจ

¹ หน่วยงานที่สามารถจดทะเบียนผ่านระบบ PBR ได้ ประกอบด้วยทั้งสิ้น 4 หน่วยงาน ได้แก่

1. Department of Trade and Industry (DTI) : การจดทะเบียนธุรกิจ
2. Bureau of Internal Revenue (BIR) : จดทะเบียนเลขประจำตัวผู้เสียภาษี (Taxpayer ID Number)
3. Social Security System (SSS), Philippine Health and Insurance Corp (PhiHealth)
: จดเลขทะเบียนบัญชีนายจ้าง (Employer's Registration Number)
4. Home Mutual Development Fund (Pag-IBIG) : จดทะเบียนหมายเลขประจำตัวนายจ้าง (Employer's ID Number)

การจองซื้อผ่านระบบออนไลน์

ผู้ประกอบการจะต้องลงทะเบียนกับระบบ SEC i-Register ก่อน ที่ www.sec.gov.ph จึงจะสามารถดำเนินการจดทะเบียนออนไลน์ได้ โดยเมื่อ Log-in เข้าสู่ระบบแล้ว ผู้ประกอบการจะต้องกรอกข้อมูลผ่านระบบดังกล่าวดังต่อไปนี้

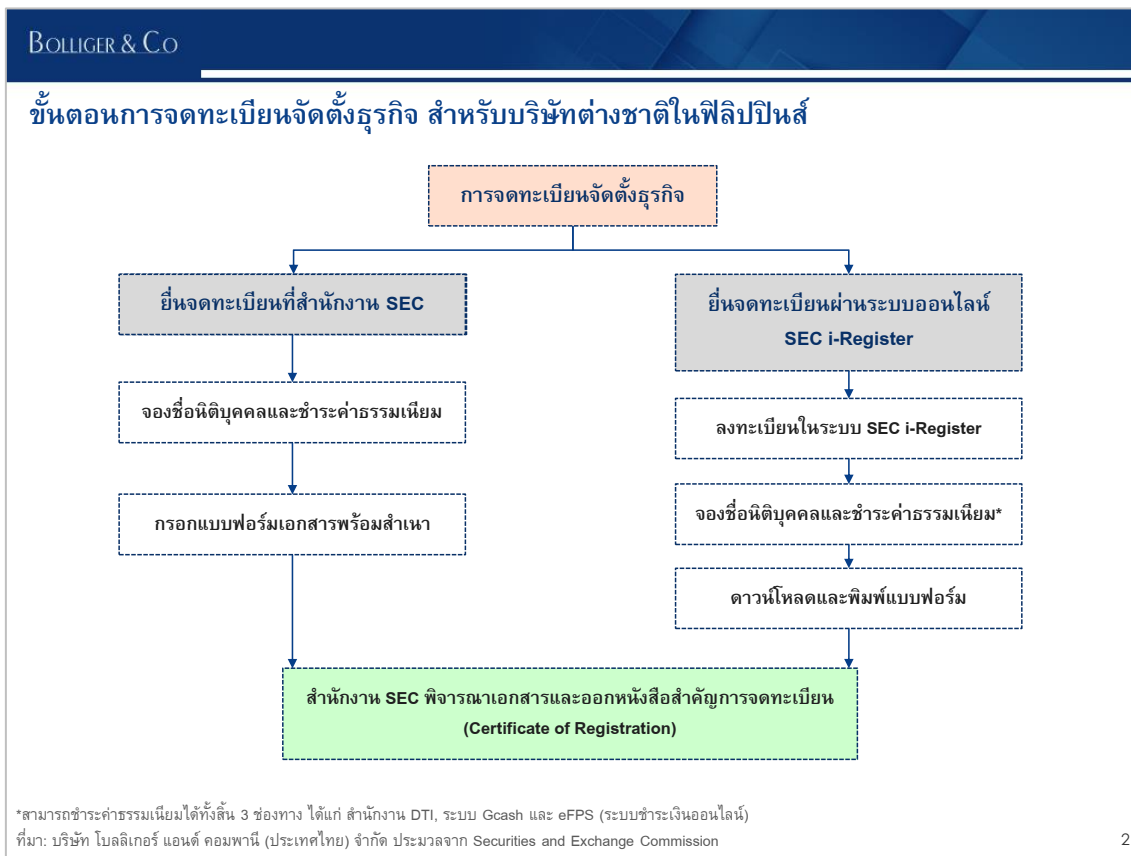
- 1) อ่านข้อบังคับเกี่ยวกับชื่อนิติบุคคล
- 2) เลือกรูปแบบองค์กรธุรกิจและประเภทธุรกิจที่ต้องการจดทะเบียน
- 3) กรอกชื่อนิติบุคคล โดยชื่อได้รับการอนุมัติจะต้องไม่ประกอบไปด้วยข้อความที่ไม่สุภาพและมีความรุนแรง ชื่อของบริษัทต่างชาติ ชื่อที่จดทะเบียนไปแล้ว ชื่อที่มีการจองแล้ว ทั้งนี้ ระบบจะมีการชี้แจงเหตุผลในกรณีที่ชื่อนิติบุคคลดังกล่าวไม่ผ่านระบบตรวจสอบชื่อ
- 4) กรอกข้อมูลพื้นฐาน (อาทิ ชื่อ นามสกุล สัญชาติ และที่อยู่)
- 5) เลือกช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการจองชื่อ ดังนี้
  - กรณี 30 วัน: มีค่าธรรมเนียม 40 เปโซ
  - กรณี 60 วัน: มีค่าธรรมเนียม 80 เปโซ
  - กรณี 90 วัน: มีค่าธรรมเนียม 120 เปโซ
- 6) เลือกวิธีการชำระค่าธรรมเนียมการจองชื่อ (ภายใน 4 วันทำการ)
- 7) พิมพ์ใบจองชื่อ (Name Verification Slip) และชำระค่าธรรมเนียม โดยสามารถชำระได้ 3 วิธี ได้แก่
  - สำนักงาน SEC
  - Union Bank Teller
  - Funds Transfer (ต้องมีบัญชีกับ Union Bank)

➤ การยื่นจดทะเบียนธุรกิจ

ขั้นตอนการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 5-2

ภาพที่ 5-2 ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการจัดตั้งธุรกิจ สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Securities and Exchange Commission

สำหรับการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ สามารถดำเนินการได้ที่ Company Registration and Monitoring Department (CRMD) ภายใต้ Securities and Exchange Commission (SEC) เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถยื่นคำร้อง เอกสารที่เกี่ยวข้อง และชำระค่าธรรมเนียมได้ทั้งสิ้น 2 ช่องทาง ได้แก่

- 1) ดำเนินการด้วยตัวเองที่สำนักงาน SEC
- 2) ดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ SEC i-Register ที่ www.sec.gov.ph

หลังจากนั้น สำนักงาน SEC จะทำการพิจารณาเอกสารและออกหนังสือสำคัญการจดทะเบียน (Certificate of Registration) ซึ่งหากการนำส่งเอกสารดังกล่าวมีความถูกต้องครบถ้วน สำนักงาน SEC จะสามารถพิจารณาอนุมัติจดทะเบียนธุรกิจได้ภายใน 1 วัน โดยเอกสารที่ผู้ประกอบการได้รับจะมีความแตกต่างกันตามรูปแบบของธุรกิจที่จดทะเบียน ดังนี้

ตารางที่ 5-2 เอกสารการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจที่ได้รับ จำแนกตามประเภทธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจ	เอกสารการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจที่ได้รับ
ห้างหุ้นส่วน (Partnership)	Certificate of Recording
บริษัทที่ไม่แบ่งทุนเป็นหุ้น (Non-stock Corporation) บริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้น (Stock Corporations)	Certificate of Incorporation
สำนักงานสาขา (Branch Office) สำนักงานผู้แทน (Representative Office) สำนักงานภูมิภาค (Regional Head Office: RHQ) สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (Regional Operating Head Quarters: ROHQs)	License to Do Business in the Philippines

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Securities and Exchange Commission

ทั้งนี้ สำหรับทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับการจดทะเบียนธุรกิจในประเทศฟิลิปปินส์ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5-3 ที่แสดงถึงมูลค่าทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับการจัดตั้งธุรกิจในฟิลิปปินส์ จำแนกตามประเภทธุรกิจ และตารางที่ 5-4 ที่แสดงถึงมูลค่าทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับการจัดตั้งธุรกิจในฟิลิปปินส์ จำแนกตามการถือหุ้นของชาวต่างชาติ

ตารางที่ 5-3 มูลค่าทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับการจัดตั้งธุรกิจในฟิลิปปินส์ จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ประเภทธุรกิจ	ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ (เปโซ)
Break Bulk Agent	250,000
Cargo Consolidator	400,000
Financing Company-Main	
1 st class cities	10,000,000
Other cities	5,000,000
Municipalities	2,500,000
Financing Company-Branch	
1 st class cities	1,000,000
Other Cities	500,000
Municipalities	250,000
Freight Forwarders	
Domestic	250,000
International	2,000,000
Health Maintenance Organization	10,000,000
Insurance	
Insurance Broker	20,000,000
Reinsurance Broker	20,000,000
Insurance Broker and Reinsurance Broker	50,000,000

ประเภทธุรกิจ	ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ (บาท)
Life Insurance Company	1,000,000,000
Non-Life Insurance Company	1,000,000,000
Reinsurance Company	2,000,000,000
Investment Adviser/Manager	10,000,000
Investment Company	50,000,000
Investment House	300,000,000
Lending Company-Main	1,000,000
Lending Company-Branch	
1 st class cities	300,000
Other Cities	150,000
Municipalities	75,000
Mining	
Authorized Capital Stock	100,000,000
Paid-up Capital Stock	6,250,000
Non-Vessel Operating Common Carrier	4,000,000
Pawnshop	100,000
Pre-Need Plan Issuer	100,000,000
Pre-Need Plan Agent	5,000,000
Recruitment for Local Employment	
Corporation	500,000
Partnership	200,000
Recruitment for Overseas Employment	2,000,000
Retail Trade with Foreign Equity	2,500,000
School (for stock corporations)	
Elementary Education	1,000,000
Elementary & Secondary Education	2,500,000
Elementary, Secondary, Tertiary	5,000,000
Post / Graduate Education	
Security Agency	500,000
Securities Broker/Dealer	
New/SRO-Member	100,000,000
Existing/SRO-Member	10,000,000
Non-SRO-Member	5,000,000
Special Purpose Vehicle	31,250,000
Special Purpose Corporation	5,000,000
Transfer Agent	1,000,000

ที่มา: Securities and Exchange Commission

**ตารางที่ 5-4 มูลค่าทุนจดทะเบียนขั้นต่ำสำหรับการจัดตั้งธุรกิจในฟิลิปปินส์
จำแนกตามการถือหุ้นของชาวต่างชาติ**

ประเภทธุรกิจ	ทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ
Domestic Corporations with more than 40% foreign equity	
- Domestic Market Enterprise	USD 200,000
- Export Market Enterprise	PESO 5,000
Foreign Branch Office	
- Domestic Market Enterprise	USD 200,000
- Export Market Enterprise	PESO 5,000
Partnership with foreign partner	
- Domestic Market Enterprise	USD 200,000
- Export Market Enterprise	PESO 3,000
Foreign Representative Office	USD 30,000
Regional Area Headquarters (RHQ)	USD 50,000
Regional Operating Headquarters (ROHQ)	USD 200,000

ที่มา: Securities and Exchange Commission

สำหรับเอกสารที่ใช้ในการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ ประกอบด้วยเอกสารสำคัญซึ่งสรุปได้ดังตารางที่ 5-5 อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ประเภทธุรกิจที่จัดตั้ง อยู่ในกลุ่มธุรกิจเฉพาะ 15 ประเภท จะต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจ (Endorsement) ซึ่งมีการระบุประเภทธุรกิจและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังตารางที่ 5-6

ตารางที่ 5-5 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ

รูปแบบองค์กรธุรกิจ	เอกสาร / ข้อมูลการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ
ห้างหุ้นส่วน (Partnership)	<ol style="list-style-type: none"> ใบจองชื่อ หลักฐานการชำระค่าธรรมเนียม หนังสือสำคัญการจดทะเบียนและข้อบังคับบริษัท (Articles of Association and By-Laws) ข้อมูลการจดทะเบียน (Registration Data Sheet) ใบอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Endorsement) (ถ้ามี) ใบอนุญาตตัวแทนพิธีการศุลกากร สำหรับธุรกิจตัวแทนส่งของ (Customs Brokerages) หนังสือการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน (Articles of Partnership) ในกรณีที่หุ้นส่วนเป็นชาวต่างชาติ ให้มีเอกสารเพิ่มเติมดังนี้ แบบฟอร์ม No.F-105 หนังสือรับรองทางการเงิน (Bank Certificate) สำหรับการลงทุนของหุ้นส่วนต่างชาติ (Capital Contribution) หลักฐานการชำระทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ (Inward Remittance)
บริษัทที่ไม่แบ่งทุนเป็นหุ้น (Non-stock Corporation)	<ol style="list-style-type: none"> ใบจองชื่อ หลักฐานการชำระค่าธรรมเนียม

รูปแบบองค์กรธุรกิจ	เอกสาร / ข้อมูลการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ
	2. หนังสือสำคัญการจดทะเบียนและข้อบังคับบริษัท (Articles of Association and By-Laws) 3. ข้อมูลการจดทะเบียน (Registration Data Sheet) 4. รายการชำระหุ้น (Contribution) 5. หนังสือรับรอง (Affidavit) 6. แบบฟอร์ม No.F-108
บริษัทที่แบ่งทุนออกเป็นหุ้น (Stock Corporations)	1. ใบจองชื่อ หลักฐานการชำระค่าธรรมเนียม 2. หนังสือสำคัญการจดทะเบียนและข้อบังคับบริษัท (Articles of Association and By-Laws) 3. หนังสือรับรอง (Treasurer's Affidavit) 4. ตั๋วเงินฝากยืนยันการชำระหุ้น (Bank Certificates of Deposit) 5. ข้อมูลการจดทะเบียน (Registration Data Sheet) 6. ใบอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (Endorsement) (ถ้ามี) 7. ใบลงทะเบียนการลงทุนจากต่างชาติ (Foreign Investment Application Form) (ถ้ามี)
สำนักงานสาขา (Branch Office และ/หรือ สำนักงานผู้แทน (Representative Office)	1. แบบฟอร์ม No.F-103 (สำนักงานสาขา) หรือแบบฟอร์ม No.F-104 (สำนักงานผู้แทน) 2. หลักฐานการชำระเงินที่นำเข้าประเทศ (Inward Remittance) 3. บันทึกการตกลงของกรมการจัดตั้งสำนักงานสาขาในประเทศฟิลิปปินส์ (เอกสารตัวจริง) 4. หลักฐานทางการเงิน (Financial Statement) รับรองโดยผู้ตรวจสอบบัญชี (CPA) ในประเทศต้นกำเนิด 5. หนังสือสำคัญการจดทะเบียน (Article of Incorporation and By-laws) 6. Resident Agent Acceptance of Appointment 7. หนังสือรับรอง (Affidavit) สถานะการเงินของบริษัทแม่ (สำนักงานผู้แทน)
สำนักงานภูมิภาค (Regional Head Office: RHQ)	1. หลักฐานการชำระเงินที่นำเข้าประเทศ (Inward Remittance) 2. แบบฟอร์มลงทะเบียน (Application for RHQ / ROHQs)
สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (Regional Operating Head Quarters: ROHQs)	3. หนังสือรับรองว่าบริษัทมีกิจการค้าระหว่างประเทศ และมีสำนักงานภูมิภาคอยู่ในเอเชียแปซิฟิกและพื้นที่อื่นๆ (Authenticated Certification) 4. หนังสือรับรองการจัดตั้งสำนักงานภูมิภาคที่ออกโดยคณะกรรมการของบริษัทแม่

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากหลายแหล่งข้อมูล

ตารางที่ 5-6 ประเภทของธุรกิจเฉพาะที่ต้องได้รับใบอนุญาตการประกอบธุรกิจ (Endorsement) และหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ประเภทของธุรกิจเฉพาะ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
บริการคมนาคมทางอากาศ	Civil Aeronautics Board (CAB)
ธนาคาร โรงรับจำนำ และสถาบันการเงิน	Bangko Sentral ng Pilipinas (BSP)
การทำค่ายมวย	Games and Amusement Board (GAB)
การดำเนินธุรกิจประเภท Game of Chance อาทิ Lotto	Phil. Charity Sweepstakes Office (PCSO)
โรงเรียน (อนุบาล / มัธยม)	Department of Education (DepEd)

ประเภทของธุรกิจเฉพาะ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
มหาวิทยาลัย	Commission on Higher Education (CHED)
โรงเรียนช่าง หรือวิทยาลัยเทคนิค	Technical and Skills Development Authority (TESDA)
โรงไฟฟ้า	Department of Energy (DOE)
โรงพยาบาล	Department of Health (DOH)
กิจการประกันภัย	Insurance Commission (IC)
บริการคมนาคมทางบก	Land Transport Franchise Regulatory Board (LTFRB)
บริการคมนาคมทางน้ำ และการสร้างท่าเรือ	Maritime Industry Authority (MARINA)
สัญญาณวิทยุ โทรทัศน์ และโทรศัพท์	National Telecommunications Commission (NTC)
บริการจัดหางานในต่างประเทศ	Philippine Overseas Employment Administration (POEA)
การรักษาความปลอดภัย	Philippine National Police (PNP)

ที่มา: บริษัท โบลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากหลายแหล่งข้อมูล

➤ การยื่นจดทะเบียนการชำระภาษี

หลังจากที่ธุรกิจได้รับการจดทะเบียนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ประกอบการสามารถดำเนินการขอเลขประจำตัวผู้เสียภาษี (Tax Identification Number: TIN) ตลอดจนยื่นจดทะเบียนการชำระภาษีได้ที่ Bureau of Internal Revenue (BIR) โดยสามารถกระทำการได้ทั้งสิ้น 2 ช่องทาง ได้แก่

- 1) ดำเนินการด้วยตัวเองที่สำนักงาน BIR
- 2) ดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ e-REGISTRATION ที่ www.bir.gov.ph

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถชำระค่าธรรมเนียมได้ทั้งสิ้น 3 ช่องทาง ได้แก่ ผ่านสำนักงานเขตกรมสรรพากร (Revenue District Office: RDO) ผ่านระบบออนไลน์ eFPS และผ่านระบบออนไลน์ GCash

➤ การขออนุญาตและการยื่นจดทะเบียนอื่น ๆ

สำหรับภายหลังจากการยื่นจดทะเบียนธุรกิจ นอกจากการยื่นจดทะเบียนการชำระภาษีแล้ว ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจของชาวต่างชาติยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5-7

**ตารางที่ 5-7 การขออนุญาตและการยื่นจดทะเบียนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งธุรกิจ
ของชาวต่างชาติในฟิลิปปินส์**

หน่วยงาน	การขออนุญาต / การจดทะเบียน
Barangay Unit of the City or Municipality Where You will Locate	Barangay Business Clearance
City or Municipal Office	<ul style="list-style-type: none"> ■ Building Permit & Electrical Inspection Permit ■ Certificate of Occupancy ■ Locational Clearance ■ Mayor's Permit
Fire Department	Fire Safety Inspection Certificate
Health Office	Sanitary Permit
Social Security Services (SSS)	SSS Number
Home Mutual Development Fund : Pag-IBIG	Employer's Registration Number
Philippine Health and Insurance Corp (PhiHealth)	Employer's ID Number

หมายเหตุ: สำหรับลำดับขั้นตอนการขออนุญาต / การยื่นจดทะเบียนกับหน่วยงานต่างๆ เป็นไปดังแสดงในภาพที่ 5-1
ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก Philippine Board of Investments และ Securities and Exchange Commission

5.1.2.2. การลงทุนที่มีการขอรับสิทธิประโยชน์การลงทุน

รัฐบาลฟิลิปปินส์ให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนแตกต่างกันออกไป โดยสามารถแบ่งกลุ่มสิทธิประโยชน์การลงทุนออกเป็น 2 กลุ่มหลักดังนี้

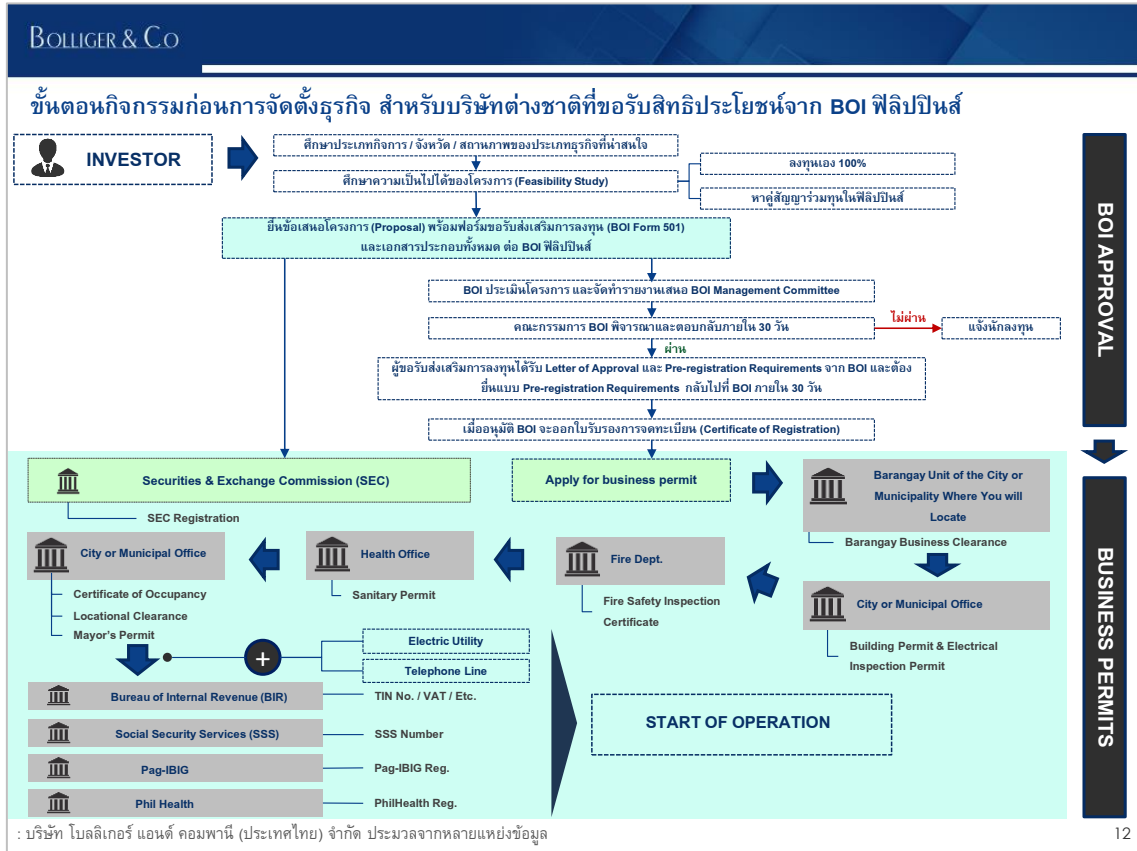
- 1) สิทธิประโยชน์จากสำนักงาน BOI (Board of Investments) โดยจะต้องเป็นประเภทการจดทะเบียนธุรกิจในรายชื่อประเภทธุรกิจหลัก Investment Priorities Plan (IPP) ซึ่งไม่ขึ้นกับสถานที่ตั้ง
- 2) สิทธิประโยชน์จากสำนักงาน PEZA (Philippine Economic Zone Authority) โดยเป็นธุรกิจที่ตั้งอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษของฟิลิปปินส์

➤ **การลงทุนที่มีการขอรับสิทธิประโยชน์จาก BOI ฟิลิปปินส์**

สำหรับขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจที่มีการขอรับสิทธิประโยชน์จาก BOI ฟิลิปปินส์ สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 5-3

ภาพที่ 5-3 ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจที่มีการขอรับสิทธิประโยชน์จาก BOI ฟิลิปปินส์

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

สำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ ทั้งบริษัทสัญชาติในประเทศและบริษัทต่างชาติ ที่มีการจดทะเบียนขึ้นกับ BOI ฟิลิปปินส์ จะต้องผ่านเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- เป็นกิจการที่ระบุในรายชื่อประเภทธุรกิจหลัก Investment Priorities Plan (IPP)
- หากเป็นกิจการที่มีได้อยู่ใน IPP ต้องเป็นการผลิตเพื่อส่งออกอย่างน้อย
  - ร้อยละ 50 (กรณีเป็นกิจการที่ต่างชาติถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 40) หรือ
  - ร้อยละ 70 (กรณีเป็นกิจการที่ต่างชาติถือหุ้นเกินร้อยละ 40)

ทั้งนี้ ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจสำหรับธุรกิจที่มีการขอรับสิทธิประโยชน์จาก BOI ฟิลิปปินส์ ประกอบด้วยดังนี้

1. บริษัทยื่นข้อเสนอโครงการ (Proposal) พร้อมแบบฟอร์มขอรับส่งเสริมการลงทุน (BOI Form 501) และหลักฐานประกอบต่อ BOI ฟิลิปปีนส์ ซึ่งจะใช้เวลาในการพิจารณาอนุมัติภายใน 30 วัน
2. หากได้รับการอนุมัติ BOI จะออกหลักฐาน Letter of Approval และ Pre-registration Requirements ให้นักลงทุนเพื่อเตรียมหลักฐานสำหรับการจดทะเบียน และส่งกลับ BOI ภายใน 30 วัน
3. บริษัทได้รับการอนุมัติจาก BOI และได้รับหนังสือสำคัญการจดทะเบียนจาก BOI (Certificate of Registration)

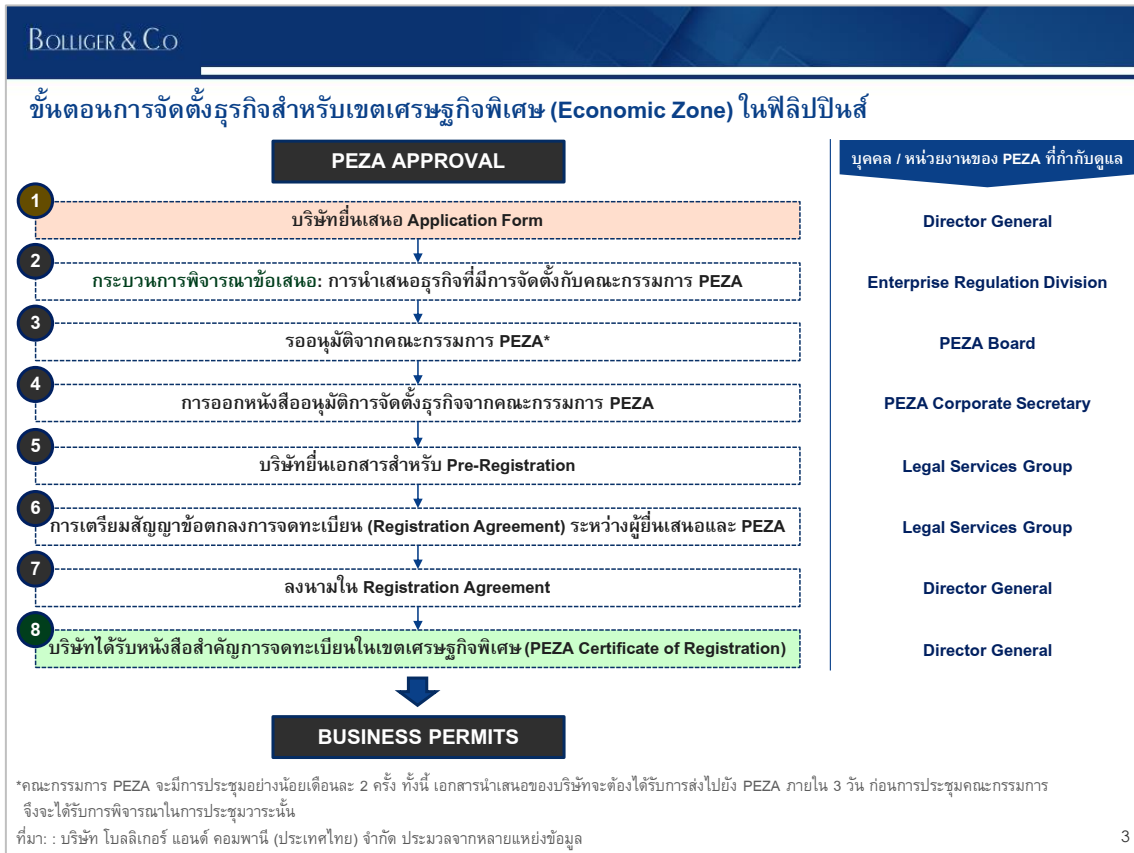
เมื่อได้รับหนังสือสำคัญการจดทะเบียน BOI แล้ว บริษัทสามารถขอรับสิทธิประโยชน์การลงทุนจากสำนักงาน BOI ได้ และจะต้องการดำเนินการขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจอื่นๆ ตามที่กำหนดในการลงทุนโดยทั่วไป อาทิ การยื่นจดทะเบียนการชำระภาษี และการขออนุญาตการก่อสร้างและสาธารณูปโภคจากหน่วยงานต่างๆ ต่อไป

➤ การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Economic Zone)

สำหรับขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Economic Zone) ของฟิลิปปินส์ สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 5-4

ภาพที่ 5-4 ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจสำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Economic Zone) ในฟิลิปปินส์

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจากหลายแหล่งข้อมูล

ตามกฎหมาย Special Economic Zone Act of 1995 ได้กำหนดเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจ เรียกว่า “Ecozones” ภายใต้การกำกับดูแลของ Philippine Economic Zone Authority (PEZA) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายดังกล่าว ทั้งนี้ กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีสิทธิจัดตั้งในเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าว ตลอดจนการได้รับสิทธิประโยชน์จากทาง PEZA ประกอบด้วย

- Export Manufacturing ธุรกิจการผลิตเพื่อการส่งออก โดยจะต้องมีการส่งออก ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของการผลิตทั้งหมด
- IT (Information Technology) Service Export ธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรายได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของรายได้ทั้งหมด จะต้องมาจากฐานลูกค้าต่างประเทศ
- Tourism and Medical Tourism ธุรกิจการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยจะต้องมีฐานลูกค้าหลักจากต่างประเทศ

- Agro-industrial Bio-Fuel Manufacturing อุตสาหกรรมแปรรูปวัตถุดิบสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออก หรือธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตพลังงานเชื้อเพลิงชีวภาพจากวัตถุดิบสินค้าเกษตร
- Logistics and Warehousing Services ธุรกิจประเภทโลจิสติกส์และการบริการคลังสินค้าเพื่อรองรับการขยายตัวในเขตเศรษฐกิจ PEZA ทั่วประเทศ

ทั้งนี้ ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจและหน่วยงานย่อยของ PEZA มีการกำกับดูแลสำหรับการจัดตั้งธุรกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษของฟิลิปปินส์ ประกอบด้วยดังนี้

1. บริษัทยื่นเสนอ Application Form ให้แก่ Director General เพื่อจัดตั้งธุรกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษของฟิลิปปินส์ (ค่าธรรมเนียมการยื่นเสนอ 3,800 เปโซ)
2. กระบวนการพิจารณาข้อเสนอ โดยบริษัทจะต้องเข้าไปนำเสนอธุรกิจที่มีการจัดตั้งกับคณะกรรมการ PEZA โดยมี Enterprise Regulation Division เป็นหน่วยงานย่อยที่รับผิดชอบหลัก
3. กระบวนการอนุมัติจากคณะกรรมการ PEZA โดยจะมีการพิจารณาในวาระการประชุมของคณะกรรมการ PEZA ซึ่งจะมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง ทั้งนี้ เอกสารนำเสนอของบริษัทจะต้องได้รับการส่งไปยัง PEZA ภายใน 3 วัน ก่อนการประชุมคณะกรรมการ จึงจะได้รับการพิจารณาในการประชุมวาระนั้น
4. การออกหนังสืออนุมัติการจัดตั้งธุรกิจจากคณะกรรมการ PEZA โดย PEZA Corporate Secretary ภายหลังจากการพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการ PEZA
5. บริษัทยื่นเอกสารสำหรับ Pre-Registration โดยมีเอกสารดังต่อไปนี้
  - หนังสือสำคัญการจดทะเบียนบริษัทจาก SEC (SEC Registration)
  - จดหมายตอบรับ (Acceptance Letter) การจองพื้นที่ในเขตเศรษฐกิจ สำหรับกิจกรรมที่มีการเสนอจัดตั้งธุรกิจ
  - สำเนาใบรับรองการปฏิบัติตามข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม² (Environmental Compliance Certificate: ECC) โดยยื่นต่อ PEZA Environment Safety Group (ยกเว้นธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Service Export))
  - ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน 6,000 เปโซ

² ทั้งนี้ การยื่นขออนุญาตใบรับรองการปฏิบัติตามข้อบังคับด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Compliance Certificate) สามารถทำได้ผ่าน Environmental Management Bureau of the Department of Environment and Natural Resources (EMB-DENR) โดยมีค่าธรรมเนียม 4,000 เปโซ

6. การเตรียมสัญญาข้อตกลงการจดทะเบียน (Registration Agreement) ระหว่างผู้ยื่นเสนอและ PEZA โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบหลักคือ Legal Services Group
7. การลงนามใน Registration Agreement
8. บริษัทได้รับหนังสือสำคัญการจดทะเบียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ (PEZA Certificate of Registration)

เมื่อได้รับหนังสือสำคัญการจดทะเบียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษจาก PEZA แล้ว บริษัทสามารถขอรับสิทธิประโยชน์การลงทุนจากสำนักงาน PEZA ได้ ทั้งนี้ นักลงทุนไม่จำเป็นต้องติดต่อผ่านหน่วยงานระดับท้องถิ่นด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ขั้นตอนการจัดตั้งธุรกิจมีความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น จากนั้นบริษัทสามารถดำเนินการยื่นคำร้องขอการอนุมัติการก่อสร้างโรงงานการผลิตในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (Building Permit) เป็นลำดับถัดไป

5.2. ขั้นตอนหลังการจัดตั้งธุรกิจ (Post-Establishment Process)

5.2.1. การขยายธุรกิจหรือการเพิ่มทุน

สำหรับขั้นตอนการขยายธุรกิจหรือการเพิ่มทุน บริษัทสามารถยื่นเรื่องเพื่อขอดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าวกับ Securities and Exchange Commission (SEC) ได้ทันที โดยมีเอกสารตามที่ระบุดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5-8 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการขยายธุรกิจหรือการเพิ่มทุน

No.	Document Requirements
1	Certificate of Increase of Capital Stock signed by majority of the directors and certified by Chairman and Corporate Secretary of the stockholders meeting
2	Treasurer's Affidavit certifying the increase of capital stock, the amount subscribed and the amount received as payment thereto
3	List of stockholders as of the date of the meeting approving the increase, showing the nationalities of the subscribers and their respective subscribed and paid-up capital in the existing authorized capital stock certified by the corporate secretary
4	Amended Articles of Incorporation
5	Notarized Secretary's Certificate on no pending case of intra-corporate dispute
6	Directors Certificate - notarized and signed by majority of the directors and the corporate secretary certifying (i) the amendment of the Articles of Incorporation increasing the authorized

No.	Document Requirements
	capital stock, (ii) the votes of the directors and the stockholders, (iii) the date and place of the stockholders' meeting (iv) the tax identification number of the signatories which shall be placed below their names
7	Notarized Secretary's Certificate attesting that non-subscribing stockholders have waived their pre-emptive rights or attesting the resolution of the stockholders representing at least 2/3 of the outstanding capital stock approving the issuance of shares in exchange for a property or previously incurred indebtedness of the corporation
8	กรณีที่มีสัดส่วนการถือครองของชาวต่างชาติมากกว่าร้อยละ 40 ให้ปฏิบัติตามการจดทะเบียนตามที่ระบุใน Foreign Investments Act
9	Compliance Monitoring Division (CMD) Clearance and/or clearance from other Department of the Commission*

*ที่มา: Securities and Exchange Commission (SEC)

5.2.2. การควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ

5.2.2.1. รูปแบบการควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ

สำหรับการควบรวมและเข้าซื้อธุรกิจ (Mergers and Acquisitions) ภายในฟิลิปปินส์พบว่า ปัจจุบันฟิลิปปินส์ไม่มีกฎหมายการควบรวมและการเข้าซื้อกิจการเป็นการเฉพาะ หากแต่มีกฎหมายโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการควบรวมและการเข้าซื้อกิจการ ได้แก่ (1) กฎหมาย Corporation Code of the Philippines (2) กฎหมาย Civil Code และ (3) กฎหมาย Securities Regulation Code (SRC) ตลอดจนกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับสัญชาติภายใต้รัฐธรรมนูญของฟิลิปปินส์ กฎหมายว่าด้วยการลงทุนจากต่างชาติ (Foreign Investments Act) ที่มีการกำหนดเงื่อนไขการลงทุนบางประการ เช่น การถือครองที่ดิน สัดส่วนที่มากที่สุดของชาวต่างชาติ และสาขาที่มีการปกป้อง เป็นต้น และกฎหมายอื่นๆ ที่มีการบังคับใช้

โดยทั่วไปแล้ว การควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจภายในฟิลิปปินส์สามารถกระทำได้โดยการขออนุมัติจาก SEC โดยไม่ต้องผ่านกฎระเบียบหรือการขออนุญาตใดๆ เป็นการเฉพาะจากภาครัฐ ยกเว้นธุรกิจบางประเภทที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยรัฐบาลฟิลิปปินส์ อาทิ การเงินและการธนาคาร การประกันภัย และกิจการโทรคมนาคม อย่างไรก็ตาม หากเป็นกรณีของการเข้าซื้อบริษัทมหาชน³ (Public Company) พบว่า การดำเนินการและปฏิบัติดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามกฎ

³ อาทิ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของฟิลิปปินส์ (Philippine Stock Exchange; PSE)

การทำคำเสนอซื้อหุ้นต่อผู้ถือหุ้นทั่วไป⁴ (Tender-offer Rules) โดยบริษัทที่เข้าซื้อ/ควบรวมกิจการ จะได้รับสัดส่วนหุ้นของบริษัทที่เข้าซื้อขั้นต่ำร้อยละ 35 ภายในระยะเวลา 12 เดือน

ทั้งนี้ รูปแบบการควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจในฟิลิปปินส์ ประกอบด้วย การควบรวมกิจการ (Mergers and Consolidations) และการเข้าซื้อกิจการ (Acquisitions) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

➤ การควบรวมกิจการ (Mergers and Consolidations)

แม้การควบรวมกิจการในลักษณะของ Mergers และ Consolidations จะหมายถึงการรวมกิจการเช่นเดียวกัน แต่ในกฎหมายถือว่ามีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดย Mergers จะหมายถึง การรวมกิจการที่กิจการหนึ่ง (Surviving Company) จะเข้าควบรวมกิจการอื่น (Target Company) หากแต่ Consolidation จะหมายถึง การรวมเข้ากันของกิจการหรือมากกว่านั้นโดยมีการเลิกกิจการเดิมลงและจัดตั้งกิจการใหม่ขึ้นมาแทน ทั้งนี้ สำหรับการควบรวมกิจการภายในฟิลิปปินส์จะต้องได้รับการอนุมัติจากสำนักงาน SEC ก่อน จึงจะสามารถทำการควบรวมกิจการได้

➤ การเข้าซื้อกิจการ (Acquisitions)

ในด้านกิจกรรมการเข้าซื้อกิจการ (Acquisitions) ในฟิลิปปินส์ พบว่า การเข้าซื้อกิจการ เป็นกิจกรรมที่สามารถพบได้ทั่วไปมากกว่าการควบรวมกิจการ (Mergers and Consolidations) โดยการเข้าซื้อกิจการในฟิลิปปินส์สามารถกระทำได้ใน 2 รูปแบบ ได้แก่

- การเข้าไปซื้อทั้งทรัพย์สินและหนี้สินของอีกบริษัทด้วยการซื้อหุ้น (Acquisition of Shares) หมายถึง การที่บริษัทหนึ่งเข้าไปซื้อทั้งทรัพย์สินและหนี้สินของอีกบริษัทหนึ่งด้วยการซื้อ “หุ้น” จนเป็นผลให้ผู้ถือหุ้นเดิมสูญเสียอำนาจในการบริหาร ทั้งนี้ การเข้าซื้อหุ้น (Share Purchases) เป็นวิธีการเข้าซื้อกิจการที่พบได้มากกว่าในฟิลิปปินส์ เนื่องจากสามารถปฏิบัติได้โดยง่าย และประสิทธิภาพมากกว่าในด้านการประหยัดต้นทุนทางภาษี (Tax Efficient)

⁴ การทำคำเสนอซื้อหุ้นต่อผู้ถือหุ้นทั่วไป (Tender Offer) หมายถึง การแจ้งแก่ผู้ถือหุ้นทุกรายของบริษัทใดบริษัทหนึ่ง (โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลคณะหนึ่ง) ถึงความต้องการที่จะซื้อหุ้นบริษัทดังกล่าวจากผู้ถือหุ้น โดยระบุจำนวนหุ้น ราคา และกำหนดเวลาที่ต้องการรับซื้อ ทั้งนี้ การทำคำเสนอซื้อหุ้นต่อผู้ถือหุ้นทั่วไป มักจะเกิดขึ้นโดยผู้ทำคำเสนอซื้อที่มีวัตถุประสงค์จะเข้าไปบริหารบริษัทดังกล่าว ซึ่งกฎหมายเกี่ยวกับหลักทรัพย์มีข้อกำหนดว่า ผู้ที่ถือหุ้นในบริษัทหนึ่งบริษัทใดเพิ่มขึ้นมากถึงเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องทำคำเสนอซื้อหุ้นต่อผู้ถือหุ้นทั่วไป และได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการทำคำเสนอซื้อดังกล่าวด้วย

- การเข้าซื้อทรัพย์สินของอีกบริษัทเพียงอย่างเดียว (Acquisition of Assets)
หมายถึง รูปแบบการได้มาซึ่งกิจการใดๆ โดยใช้วิธีการซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือซื้อเฉพาะส่วนที่เป็นสาระสำคัญ (Assets) ซึ่งกรณีนี้ ไม่รวมถึงการซื้อหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง (Share Acquisition) โดยบริษัทที่ขายทรัพย์สินยังคงดำเนินการต่อไปหรือจะเลิกกิจการไปก็ได้ ทั้งนี้ การเข้าซื้อกิจการด้วยวิธีดังกล่าว มักพบได้ในกรณีที่บริษัทต้องการเลือกซื้อสินทรัพย์ที่มีความน่าสนใจ และความต้องการที่จะหลบเลี่ยงข้อกำหนด/ข้อตกลงบางประการจากข้อบังคับของบริษัทที่ขายกิจการ

ประเด็นแรงงานในการควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ พบว่า ประมวลกฎหมายแรงงาน (Labour Code) ฟิลิปปินส์ไม่ได้มีการระบุประเด็นด้านแรงงานภายหลังการควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ หากแต่ประเด็นดังกล่าวได้มีการระบุใน Corporation Code ที่กำหนดให้พนักงานของบริษัทที่ขายกิจการ เป็นพนักงานของบริษัทที่เข้าซื้อกิจการโดยปริยาย อย่างไรก็ตาม ในด้านของการแบกรับภาระสัญญาและหนี้สินที่เกิดจากแรงงานนั้น หากเป็นการเข้าซื้อกิจการในลักษณะการเข้าซื้อหุ้น (Share Purchases) บริษัทที่เข้าซื้อกิจการจะต้องแบกรับภาระดังกล่าวที่เกิดจากแรงงานของบริษัทที่ขายกิจการไว้ ในขณะที่หากเป็นการเข้าซื้อสินทรัพย์ (Asset Purchases) ภาระสัญญาและหนี้สินที่เกิดจากแรงงานจะไม่ตกมาถึงบริษัทที่เข้าซื้อกิจการ

5.2.2.2. ขั้นตอนการควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจในฟิลิปปินส์

สำหรับขั้นตอนการควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ บริษัทสามารถยื่นเรื่องเพื่อขอดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าวกับ Securities and Exchange Commission (SEC) ได้ทันที โดยมีเอกสารตามที่ระบุดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5-9 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ

No.	Document Requirements
1	Articles of Merger/Consolidation
2	Plan of Merger/Consolidation
3	List of stockholders/members of record of the constituent corporations indicating their nationalities and respective subscribed and paid-up capital/contribution as of date of the meeting approving the merger/consolidation certified under oath by the Corporate Secretary
4	Certification by the Corporate Secretary on the meeting of the Board of Directors and stockholders/Board of Trustees and members of the constituent corporations approving the merger/consolidation

No.	Document Requirements
5	Audited financial statements of the constituent corporations as of a date not earlier than 120 days prior to the date of filing of the application in accordance with PFRS 3 (Accounting Standard on Business Combination)
6	Long-form audit report of item no. 5 for absorbed corporation(s) (not required if the surviving company will not issue shares of stock or create additional paid-in capital)
7	Certification under oath by President, Finance Officer or Treasurer of the constituent corporations stating that all creditors as of cut-off date were informed regarding the merger/consolidation
8	Publisher's Affidavit on publication of the merger or consolidation, if one or more of the constituent corporation(s) is/are insolvent
9	Notarized Secretary's Certificate on no pending case of intra-corporate dispute
10	Secretary's certified list of stockholders/members of record of the surviving corporation after the merger
11	Compliance Monitoring Division (CMD) Clearance and/or clearance from other Department of the Commission*
12	Favorable Endorsement of the Department of Justice Office of Competition
หมายเหตุ	
a	ในกรณีของการควบรวมและการเข้าซื้อธุรกิจ ที่มีการเพิ่มทุนของบริษัทเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ให้ยึดถือแนวทางปฏิบัติและเอกสารประกอบตามที่ระบุในขั้นตอนขยายธุรกิจ (Increase of Capital Stock)
b	สำหรับ Consolidation ให้ยึดถือแนวทางปฏิบัติและเอกสารประกอบตามที่ระบุในขั้นตอนการจดทะเบียนธุรกิจ (Registration of corporation)

*ที่มา: Securities and Exchange Commission (SEC)

5.2.3. การเปลี่ยนแปลงสภาพบริษัท สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations)

การเปลี่ยนแปลงสภาพบริษัท สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ ภายหลังจากจัดตั้งธุรกิจ เป็นไปตามเงื่อนไขดังตารางต่อไปนี้

**ตารางที่ 5-10 เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงประเภทการถือหุ้นของชาวต่างชาติภายหลัง
การจัดตั้งธุรกิจ**

ประเภทธุรกิจจำแนกตามการถือหุ้นของ ชาวต่างชาติ	เงื่อนไขการให้อุญาต
Branch Office (BO) and Representative Office - same FC	Allowed
RHQ and ROHQ – same MC	Allowed
RHQ to ROHQ	Conversion Allowed thru Petition
ROHQ to RHQ	Conversion Allowed thru Petition
RHQ or ROHQ to RO.	Conversion Not allowed
RHQ or ROHQ to BO	Conversion Not Allowed
RO to RHQ or ROHQ	Conversion Not Allowed
Brand Office (BO) to RHQ or ROHQ	Conversion Not allowed
Representative Office (RO) to Branch Office (BO)	Conversion Allowed thru Petition
Branch Office (BO) to Representative Office (RO)	Conversion Allowed thru petition

ที่มา: Securities and Exchange Commission (SEC)

ทั้งนี้ ขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงสภาพบริษัท สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ บริษัทสามารถยื่นเรื่องเพื่อขอดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าวกับ Securities and Exchange Commission (SEC) โดยมีเอกสารตามที่ระบุดังต่อไปนี้

**ตารางที่ 5-11 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงสภาพบริษัท สำหรับบริษัท
ต่างชาติในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations)**

No.	Document Requirements
1	Petition for Amendment/Conversion of license
2	Authenticated copy of the Board Resolution approving the amendments/conversion
3	Monitoring/Clearance from appropriate Department of the Commission
4	Endorsement/Clearance from appropriate government agencies
5	Endorsement/Clearance from the Board of Investments (for RHQ and ROHQ)

ที่มา: Securities and Exchange Commission (SEC)

5.3. ขั้นตอนการออกจากธุรกิจ (Exit Process)

5.3.1. การลดการลงทุน

สำหรับขั้นตอนการลดการลงทุน บริษัทสามารถยื่นเรื่องเพื่อขอดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าวกับ Securities and Exchange Commission (SEC) ได้ทันที โดยมีเอกสารตามที่ระบุดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5-12 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการลดการลงทุน

No.	Document Requirements
1	Certificate of Decrease of Authorized Capital Stock
2	Directors' certificate - notarized and signed by majority of the directors and Corporate Secretary certifying (i) amendment of the Articles of Incorporation decreasing the authorized capital stock, (ii) votes of the directors and the stockholders, (iii) the date and place of the stockholders' meeting and (iv) the tax identification number of the signatories which shall be placed below their names
3	Amended Articles of Incorporation
4	Audited financial statements as of last fiscal received by BIR and SEC
5	Long form audit report of item 4 (if it involves return of capital)
6	List of creditors (if it involves return of capital) certified by the auditor or certified under oath by the company accountant and written consent of creditors
7	List of stockholders showing the names, nationalities, and their subscribed and paid-up before and after the decrease certified under oath by the Corporate Secretary
8	Publisher's affidavit on publication of the decrease of capital stock once in a newspaper of general circulation
9	Notarized Secretary's Certificate on no pending case of intra-corporate dispute
10	Compliance Monitoring Division (CMD) Clearance and/or clearance from other Department of the Commission

ที่มา: Securities and Exchange Commission (SEC)

5.3.2. การเลิกหรือปิดกิจการ

ในกรณีที่มีการเลิกหรือปิดกิจการ บริษัทมีการขอใช้สิทธิประโยชน์จาก BOI ผู้ประกอบการดังกล่าวจะต้องแจ้ง BOI หากจะมีการปิดกิจการ เนื่องจากมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI ครอบคลุมประเด็นภาษีต่างๆ ตลอดจนการยื่นเรื่องเพื่อขอ
ดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าวกับ Securities and Exchange Commission (SEC) โดยมีเอกสาร
ตามที่ระบุดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5-13 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการยกเลิก/ปิดการ

No.	Document Requirements
1	Directors'/Trustees' certificate - notarized and signed by majority of the directors/trustees and Corporate Secretary certifying (i) amendment of the Articles of Incorporation shortening the corporate term, (ii) votes of the directors/trustees and the stockholders/members (iii) date and place of the stockholders'/members' meeting and (iv) the tax identification number of the signatories which shall be placed below their names.
2	Amended Articles of Incorporation
3	Audited financial statements (AFS) as of last fiscal year, except a) Where the applicant has ceased operations for at least one (1) year, submit: - AFS as of last fiscal year of operation; and - Affidavit of non-operation certified under oath by the President and Treasurer b) Where the applicant has no operation since incorporation, submit: - Balance Sheet certified under oath by the Treasurer and President - Affidavit of non-operation certified under oath by the President and Treasurer - Certificate of non-registration by the BIR c) Where the applicant is a stock corporation with paid-up of less than P50,000, submit its Balance Sheet as of last preceding fiscal year certified under oath by the President and Treasurer d) Where the applicant is a non-stock corporation with gross receipts of less than P100,000 or a total assets of less than P500,000, submit its Balance Sheet as of last preceding fiscal year certified under oath by the President and Treasurer
4	Certification executed under oath by the President and Treasurer certifying that: a) The dissolution is not prejudicial to the interest of the creditors b) There is no opposition from any creditor from the time of the last publication of the notice of dissolution up to the filing of the application for dissolution with the Commission
5	BIR tax clearance
6	Publisher's Affidavit of publication of notice of dissolution (once a week for three [3] consecutive weeks)
7	Notarized Secretary's Certificate on no pending case of intra-corporate dispute

ที่มา: Securities and Exchange Commission (SEC)

5.3.3. การเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations)

บริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations) ที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับการประกอบธุรกิจในฟิลิปปินส์สามารถที่จะเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวได้ โดยการยื่นคำร้องการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวกับ Securities and Exchange Commission (SEC) โดยขอเรียกร้อง ภาษีและภาษีศุลกากร ตลอดจนค่าปรับที่เกิดขึ้นกับหน่วยงานภาครัฐ จะต้องได้รับการจัดการและชำระให้เสร็จสิ้นก่อนการดำเนินการเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ทั้งนี้ สำหรับการเอกสารเพื่อยื่นขอดำเนินการดังกล่าวกับ Securities and Exchange Commission (SEC) เป็นไปตามที่ระบุดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5-14 เอกสารและข้อมูลที่ใช้ในการเพิกถอนใบอนุญาต สำหรับบริษัทต่างชาติในฟิลิปปินส์ (Foreign Corporations)

No.	Document Requirements
1	Petition for withdrawal of License;
2	Authenticated copy of the Board Resolution authorizing the withdrawal of license
3	Audited Financial Statements (AFS) a) as of the last fiscal year b) stamped received by the BIR and SEC
4	List of creditors, if any, and their consent, OR notarized certification as to non-existence of creditors (Note: to be verified against the AFS)
5	Original license issued by SEC
6	Publisher's affidavit evidencing the publication of the notice of withdrawal (once a week for three [3] consecutive weeks)
7	Endorsement/Clearance from the Board of Investments (for RHQ and ROHQ)
8	Endorsement/Clearance from appropriate government agencies
9	BIR Tax Clearance

ที่มา: Securities and Exchange Commission (SEC)

บทที่ 6

ต้นทุนการประกอบธุรกิจ (Cost of Doing Business) ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

6.1 ต้นทุนทั่วไป

6.1.1 ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตก่อสร้าง

ตารางที่ 6-1 ค่าใช้จ่ายในการขออนุญาตก่อสร้าง

(หน่วย:เปโซ)

ลำดับที่	ขั้นตอน	ระยะเวลา ดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายการ ดำเนินงาน
1	Obtain certified true copy of the land title from the Register of Deeds (RD)	4 วัน	209
2	Obtain lot plan with site map from the geodetic engineer	3 วัน	1,250
3	Obtain barangay clearance	1 วัน	500
4	Apply for the locational clearance at the City Planning and Development Office (CPDO)	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
5	Receive inspection for the locational clearance from the CPDO	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
6	Obtain the locational clearance from the CPDO	5 วัน	1,996
7	Apply and obtain fire safety evaluation clearance (FSEC) from the local Fire Marshall at the Bureau of Fire Protection (BFP)	7 วัน	11,055
8	Apply and obtain the building permit and ancillary permits at the Office of the Building Official (OBO)	21 วัน	43,043
9	Receive inspection from the BFP during construction	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
10	Apply for the fire safety inspection certificate (FSIC) at the BFP	1 วัน	4,304
11	Receive final inspection for the FSIC from the BFP	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
12	Obtain the FSIC from the BFP	5 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
13	Apply for the certificate of final electrical inspection (CFEI) at the OBO	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย

ลำดับที่	ขั้นตอน	ระยะเวลา ดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายการ ดำเนินงาน
14	Receive final inspection for the CFEI from the OBO	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
15	Obtain the CFEI from the OBO	3 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
16	Apply for the certificate of occupancy at the OBO	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
17	Receive final inspection for the certificate of occupancy from the OBO	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
18	Obtain the certificate of occupancy from the OBO	18 วัน	17,688
19	Apply for water and sewage connection	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
20	Receive inspection for water and sewage connection	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
21	Obtain water and sewage connection	21 วัน	6,855
22	Apply for the tax declaration of improvement at the City Assessor's Office (CAO)	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
23	Receive inspection from the appraiser of CAO	1 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
24	Obtain the tax declaration of improvement from the CAO	3 วัน	ไม่เสียค่าใช้จ่าย

ที่มา: Doing Business 2016, <http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/philippines/#dealing-with-construction-permits>

6.1.2 ต้นทุนสำนักงาน

6.1.2.1 ต้นทุนที่ดิน สำนักงาน ที่พักอาศัย

➤ ต้นทุนที่ดิน

ตารางที่ 6-2 อัตราค่าที่ดิน

ราคาที่ดิน	อัตราที่ดิน (เปโซ/ตารางเมตร)
ราคาที่ดินเฉลี่ยเขต Makati	340,085-392,765
ราคาที่ดินเฉลี่ยในเขต Ortigas Center	113,570-185,160
ราคาที่ดินเฉลี่ยในเขต Fort Bonifacio	220,070-322,510

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

➤ **ต้นทุนค่าเช่าสำนักงาน**

ตารางที่ 6-3 อัตราค่าเช่าสำนักงาน

ค่าเช่าสำนักงาน	อัตราค่าเช่า (เปโซ/ตารางเมตร/เดือน)
ค่าเช่าสำนักงานย่านธุรกิจ Makati (Premium)	930-1,270
ค่าเช่าสำนักงานย่านธุรกิจ Makati (Grade A)	650 – 985
ค่าเช่าสำนักงานย่านธุรกิจ Makati (Grade B)	515 – 715
ค่าเช่าสำนักงานเขตเมืองมะนิลาและรอบนอก	550-750
ค่าเช่าสำนักงานต่างจังหวัด	300-500

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

➤ **ค่าเช่าโกดัง**

ตารางที่ 6-4 อัตราค่าเช่าโกดัง

ค่าเช่าพื้นที่โกดัง/พื้นที่ขาย	อัตราค่าเช่า (เปโซ/ตารางเมตร/เดือน)
ค่าเช่าพื้นที่โกดังย่านธุรกิจและMakati (Premium Grade A-B)	150-800
ค่าเช่าพื้นที่โกดังเฉลี่ยในเขตเมืองมะนิลาและรอบนอก	75-300
ค่าเช่าพื้นที่โกดังต่างจังหวัด	50-200
ค่าเช่าพื้นที่การขายห้างสรรพสินค้าย่านธุรกิจ Makati (Premium Grade A-B อาทิ ห้างสรรพสินค้า Greenbelt, Glorietta และ SM)	800-1,800

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

➤ **ค่าเช่าที่พักอาศัย**

ตารางที่ 6-5 อัตราค่าที่พักอาศัย

ค่าเช่าที่พักอาศัย	อัตราค่าเช่า (เปโซ/ตารางเมตร/เดือน)
ค่าเช่าที่พักอาศัย 3 ห้องนอน ในเขต Makati	560 -1,080
ค่าเช่าที่พักอาศัย 3 ห้องนอน ในเขต Rockwell	740 -1,030
ค่าเช่าที่พักอาศัย 3 ห้องนอน ในเขต Fort Bonifacio	625 - 1,025

ค่าเช่าที่พักอาศัย	อัตราค่าเช่า (เปโซ/เดือน)
ค่าเช่าที่พักอาศัย 1 ห้องนอนย่านธุรกิจและMakati	12,500-30,000
ค่าเช่าที่พักอาศัย 1 ห้องนอนในเขตเมืองมะนิลาและรอบนอก	5,000-16,000
ค่าเช่าที่พักอาศัย 3 ห้องนอนย่านธุรกิจและMakati	50,000-100,000
ค่าเช่าที่พักอาศัย 3 ห้องนอนในเขตเมืองมะนิลาและรอบนอก	25,000-35,000

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

➤ ค่าก่อสร้างอาคาร

ตารางที่ 6-6 อัตราค่าก่อสร้างอาคาร

ค่าก่อสร้างอาคาร	อัตราค่าก่อสร้าง (เปโซ/ตารางเมตร)
อาคารอุตสาหกรรม	15,000 - 17,000
อาคารพาณิชย์	30,000 -40,000
ค่าก่อสร้างเฉลี่ยที่อยู่อาศัยทั่วไป	20,000-30,000

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

6.1.2.2 ต้นทุนค่าสาธารณูปโภค

➤ อัตราค่าไฟฟ้า

ตารางที่ 6-7 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับที่พักอาศัยและธุรกิจบริการทั่วไป
ที่ใช้ไฟน้อยกว่า 40 กิโลวัตต์

ค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม (เปโซ/กิโลวัตต์ /ชั่วโมง)
Generation Charge	5.6352
Transmission Charge	0.9664
Distribution Charge	1.1282-2.4100
Supply Charge	0.5730
Metering Charge	0.3884
System loss Charge	0.5781
Universal Charge	0.4701
รวม	9.739-11.0212

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา อ้างถึง Meralco สิงหาคม 2557

**ตารางที่ 6-8 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรม
ที่ใช้ไฟน้อยกว่า 40 กิโลวัตต์**

ค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม (เปโซ)
Generation Charge	5.6352 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
Transmission Charge	299.68 ต่อกิโลวัตต์
Distribution Charge	267.23 ต่อกิโลวัตต์
Supply Charge	418.61 ต่อเดือน
Metering Charge	408.30 ต่อเดือน
System loss Charge	0.5781 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
Universal Charge	0.4701 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
รวม	826.91+566.91(ต่อกิโลวัตต์) +6.6834(ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง)

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา อ้างถึง Meralco สิงหาคม 2557

ตารางที่ 6-9 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับบริการกำลังจ่ายสูง (General Power)

ค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม (เปโซ)
Generation Charge	5.6352 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
Transmission Charge	331.77 ต่อกิโลวัตต์
Distribution Charge	267.23 ต่อกิโลวัตต์
Supply Charge	952.39 ต่อเดือน (หม้อแปลงขนาดกลาง) 3,950.15 (หม้อแปลงขนาดใหญ่)
Metering Charge	957.20 ต่อเดือน (หม้อแปลงขนาดกลาง) 3,972.30 (หม้อแปลงขนาดใหญ่)
System loss Charge	0.5781 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
Universal Charge	0.4701ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
รวม	1,909.59(หม้อแปลงขนาดกลาง) 7,922.45 (หม้อแปลงขนาดใหญ่) +599(ต่อกิโลวัตต์)+6.6834(ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง)

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา อ้างถึง Meralco สิงหาคม 2557

**ตารางที่ 6-10 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับบริการกำลังจ่ายสูง
ที่ใช้แรงเคลื่อนไฟฟ้าไม่เกิน 13.8 กิโลวัตต์**

ค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม (เปโซ)
Generation Charge	5.6352 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
Transmission Charge	341.03 ต่อกิโลวัตต์

ค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
Distribution Charge	205.83 ต่อกิโลวัตต์
Supply Charge	952.39 ต่อเดือน (หม้อแปลงขนาดกลาง) 3,950.15 (หม้อแปลงขนาดใหญ่) 14,370 (หม้อแปลงขนาดใหญ่พิเศษ)
Metering Charge	957.20 ต่อเดือน (หม้อแปลงขนาดกลาง) 3,972.30(หม้อแปลงขนาดใหญ่) 13,606.92 (หม้อแปลงขนาดใหญ่พิเศษ)
System loss Charge	0.2350 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
Universal Charge	0.4701ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
รวม	1,909.59(หม้อแปลงขนาดกลาง) 7,922.45(หม้อแปลงขนาดใหญ่) 27,976.92 (หม้อแปลงขนาดใหญ่พิเศษ) +6.3403(ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง)+546.86 (ต่อกิโลวัตต์)

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา อ้างถึง Meralco สิงหาคม 2557

ตารางที่ 6-11 อัตราค่าธรรมเนียมไฟฟ้าสำหรับบริการกำลังจ่ายสูง ที่ใช้แรงเคลื่อนไฟฟ้าไม่เกิน 34.5 กิโลวัตต์

ค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
Generation Charge	5.6352 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
Transmission Charge	381.84 ต่อกิโลวัตต์
Distribution Charge	205.83 ต่อกิโลวัตต์
Supply Charge	952.39 ต่อเดือน (หม้อแปลงขนาดกลาง) 3,950.15 (หม้อแปลงขนาดใหญ่) 14,370 (หม้อแปลงขนาดใหญ่พิเศษ)
Metering Charge	957.20 ต่อเดือน (หม้อแปลงขนาดกลาง) 3,972.30(หม้อแปลงขนาดใหญ่) 13,606.92 (หม้อแปลงขนาดใหญ่พิเศษ)
System loss Charge	0.2350 ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
Universal Charge	0.4701ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง
รวม	1,909.59(หม้อแปลงขนาดกลาง) 7,922.45(หม้อแปลงขนาดใหญ่) 27,976.92 (หม้อแปลงขนาดใหญ่พิเศษ) +6.3403(ต่อกิโลวัตต์ชั่วโมง)+587.67 (ต่อกิโลวัตต์)

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา อ้างถึง Meralco สิงหาคม 2557

➤ อัตราค่าเช่า

ประเภทผู้เช่า	ปริมาณการใช้เช่า	อัตราค่าเช่า (เปโซต่อลูกบาศก์เมตร)
ครัวเรือน	10 ลูกบาศก์เมตรแรก	144.37 (ค่าเช่าขั้นต่ำ)
	10 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	17.63
	20 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	33.52
	20 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	44.02
	20 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	51.42
	20 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	53.77
	50 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	56.23
	50 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	58.74
	เกิน 200 ลูกบาศก์เมตร	61.22
กิจการ	10 ลูกบาศก์เมตรแรก	144.37 (ค่าเช่าขั้นต่ำ)
	10 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	29.58
	20 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	36.46
	20 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	46.23
	20 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	53.77
	20 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	56.26
	50 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	58.74
	50 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	61.22
	เกิน 200 ลูกบาศก์เมตร	63.62
กลุ่มธุรกิจเชิงพาณิชย์	10 ลูกบาศก์เมตรแรก	656.07 (ค่าเช่าขั้นต่ำ)
	90 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	65.92
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	66.10
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	66.30
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	66.52
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	66.73
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	67.05
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	67.34
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	67.56
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	67.78
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	68.00
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	68.30
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	68.50
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	68.86
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	69.05

ประเภทผู้ใช้น้ำ	ปริมาณการใช้น้ำประปา	อัตราค่าน้ำ (เปโซต่อลูกบาศก์เมตร)
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	69.22
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	69.42
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	69.80
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	70.02
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	70.28
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	70.40
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	70.70
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.00
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.17
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.45
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.71
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.90
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	72.17
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.46
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	72.68
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	72.93
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	73.18
	เกิน 10,000 ลูกบาศก์เมตร	73.41
กลุ่มอุตสาหกรรม	10 ลูกบาศก์เมตรแรก	709.91 (ค่าน้ำประปาขั้นต่ำ)
	90 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.45
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.90
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	72.46
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	71.93
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	73.41
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	73.94
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	74.41
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	74.85
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	75.41
	100 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	75.84
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	76.35
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	76.81
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	77.37
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	77.77
	200 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	78.32

ประเภทผู้ใช้น้ำ	ปริมาณการใช้น้ำประปา	อัตราค่าน้ำ (เปโซต่อลูกบาศก์เมตร)
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	78.80
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	79.26
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	79.72
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	80.30
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	80.71
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	81.29
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	81.72
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	82.16
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	82.72
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	83.22
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	83.67
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	84.26
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	84.62
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	85.21
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	85.64
	500 ลูกบาศก์เมตรถัดไป	86.17
	เกิน 10,000 ลูกบาศก์เมตร	86.62

ที่มา: ข้อมูลจากบริษัท Maynilad, http://www.mayniladwater.com.ph/customers-water_tarrif.php

6.2 ต้นทุนค่าจ้าง

ตารางที่ 6-12 อัตราค่าจ้าง

ตำแหน่ง	อัตราค่าจ้าง (เปโซ)
พนักงานแคชเชียร์/เสมียน	10,500
เลขานุการ	12,000
พนักงานศูนย์บริการลูกค้า (Call Center)	15,000
พนักงานไอที	15,000
พนักงานบัญชี	15,000
พนักงานออฟฟิศ (Administrative Officer)	15,000
พนักงานขาย	15,000
เจ้าหน้าที่การตลาด	15,000
พนักงานสายการผลิต	10,300

หมายเหตุ: อัตราเงินเดือนไม่รวมค่าสวัสดิการและค่าสิทธิประโยชน์อื่น ๆ

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

6.3 ต้นทุนทางภาษี

6.3.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

- อัตราร้อยละ 30 ของฐานเงินได้สุทธิ (Net Income) ที่เกิดขึ้นจากทั่วโลก สำหรับนิติบุคคลในประเทศ (Domestic Corporation)
- อัตราร้อยละ 30 ของฐานเงินได้สุทธิ (Net Income) ที่เกิดขึ้นเฉพาะในฟิลิปปินส์ สำหรับนิติบุคคลต่างประเทศที่มีถิ่นที่อยู่ในฟิลิปปินส์ (Resident Foreign Corporation)
- อัตราร้อยละ 30 ของฐานเงินได้รวม (Gross Income) ที่เกิดขึ้นเฉพาะในฟิลิปปินส์ที่เกิดขึ้นจากทั่วโลก สำหรับนิติบุคคลต่างประเทศที่มีถิ่นที่อยู่ในฟิลิปปินส์ (Non-Resident Foreign Corporation)

6.3.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

- อัตราร้อยละ 25 สำหรับ ชาวต่างด้าวประเภทพักอาศัยชั่วคราวและไม่เกี่ยวข้องกับการค้าและธุรกิจ (Non-resident aliens not engage in trade and business)
- อัตราร้อยละ 0-35 สำหรับบุคคลธรรมดาทั่วไป / ชาวต่างด้าวที่พำนักอาศัยถาวรและทำงานในฟิลิปปินส์ (Resident citizens/aliens gainfully employed)

6.3.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

- อัตราร้อยละ 12 สำหรับการขายสินค้า ทางการค้า/ธุรกิจสินค้าบริการ และสถานที่ให้บริการในฟิลิปปินส์
- อัตราร้อยละ 12 สำหรับการนำเข้าสินค้าไปยังฟิลิปปินส์
- อัตราร้อยละ 0 สำหรับการค้าขายสินค้าเพื่อการส่งออก

6.3.4 ภาษีสรรพสามิต

- ภาษีสรรพสามิตและเครื่องยนต์
  - อัตราร้อยละ 2 สำหรับรถยนต์และเครื่องยนต์ราคา 0-600,000 เปโซ

- 12,000 เปโซ+ ร้อยละ 20 ของส่วนที่เกิน 600,000 เปโซ สำหรับรถยนต์และ
เครื่องยนต์ราคา 600,000-1,100,000 เปโซ
- 112,000 เปโซ+ ร้อยละ 40 ของส่วนที่เกิน 1,100,000 เปโซ สำหรับรถยนต์
และเครื่องยนต์ราคา 1,100,000- 2,100,000 เปโซ
- 512,000 เปโซ+ ร้อยละ 60 ของส่วนที่เกิน 2,100,000 เปโซ สำหรับรถยนต์
และเครื่องยนต์ราคา 2,100,000 เปโซ ขึ้นไป

6.3.5 ภาษีอื่นๆ

ตารางที่ 6-13 อัตราภาษี

ประเภทภาษี	อัตราร้อยละ (ของราคาขาย หรือราคาตลาด)
ภาษีการขายอสังหาริมทรัพย์ Capital Gains Tax	6
ภาษีการโอนทรัพย์สิน (Transfer Tax)	0.25-0.75
ภาษีอากรแสตมป์ Documentary Stamps Tax (DST)	0.15

ที่มา: ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในอาเซียน สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

บทที่ 7

โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สาระสำคัญ

อุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาสดำเนินการลงทุนในฟิลิปปินส์ โดยปัจจัยสนับสนุนคือ การที่ฟิลิปปินส์ถือเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีกำลังซื้อเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการที่ฟิลิปปินส์มีพืชผลทางการเกษตรที่หลากหลาย และมีลักษณะจำเพาะ ทำให้มีวัตถุดิบที่พร้อมสำหรับการนำเข้าสู่กระบวนการผลิต

ในด้านผลไม้แปรรูปที่สำคัญของฟิลิปปินส์ ได้แก่ กกล้วยแปรรูป สับปะรดแปรรูป และมะม่วงแปรรูป สำหรับกล้วยแปรรูปและมะม่วงแปรรูปนั้น ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเทคโนโลยีการผลิตขั้นพื้นฐานเท่านั้น และมีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยี กระบวนการผลิตและการควบคุมคุณภาพสินค้า และข้อจำกัดด้านเงินลงทุน ในขณะที่สับปะรดแปรรูปกว่าร้อยละ 85 เป็นของบริษัทข้ามชาติเพียงไม่กี่รายเท่านั้น ดังนั้น นักลงทุนและผู้ประกอบการไทยจึงสามารถอาศัยช่องว่างทางการตลาดดังกล่าวในการเข้าสู่ตลาดและสามารถแข่งขันกับผู้เล่นดังกล่าวได้ ผ่านเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากกว่าและการทำการตลาดกับผลิตภัณฑ์ โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพสำหรับกล้วยแปรรูปคือ กล้วยฉาบกรอบ และ ขนมหวานที่ทำจากกล้วยอื่น ๆ และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพสำหรับมะม่วงแปรรูป คือ มะม่วงฉีกแปรรูป ที่ยังมีอุปสงค์สำหรับสินค้าดังกล่าวอยู่มาก

ทั้งนี้ ผู้ประกอบการไทยควรให้ความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่าการผลิตในทุกขั้นตอน โดยสำหรับการนำเข้าปัจจัยการผลิต ผู้ประกอบการควรมีการจัดทำเกษตรแบบมีสัญญา (Contract Farming) เพื่อให้มีปริมาณผลผลิตที่ป้อนโรงงานอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ ในขณะที่การตลาดและการสร้างแบรนด์สินค้าก็เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเข้าถึงผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์เช่นเดียวกัน และเป็นประเด็นที่ผู้ประกอบการไทยพึงพิจารณา

รูปแบบการลงทุนที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนและผู้ประกอบการไทย คือ การประกอบธุรกิจในรูปแบบการร่วมทุนกับผู้ประกอบการฟิลิปปินส์ โดยอาศัยความชำนาญด้านเทคโนโลยีการผลิตของผู้ประกอบการไทย ควบคู่กับความเชี่ยวชาญด้านบริการขนส่งและจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการฟิลิปปินส์

7.1 ภาพรวมอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

7.1.1 ภาพรวมอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอันดับต้นของฟิลิปปินส์ โดยกว่าร้อยละ 40 ของประชากรประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการเพาะปลูกและเกษตรกรรม ประกอบกับการมีพื้นที่เพาะปลูกภายในประเทศจำนวนมาก ทำให้ฟิลิปปินส์มีวัตถุดิบทางการเกษตรจำนวนมากที่เพียงพอต่อการผลิตและแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร และทำให้ฟิลิปปินส์เป็นประเทศหนึ่งที่มีความสามารถทางการแข่งขันในตลาดโลกสำหรับอุตสาหกรรมผักและผลไม้สดและแปรรูป

ในด้านการค้าระหว่างประเทศนั้น ฟิลิปปินส์เป็นผู้ส่งออกสุทธิในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป โดยมีมูลค่าการส่งออกในปี 2558 ที่ 663.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีตลาดส่งออกหลักสำหรับสินค้าผักและผลไม้แปรรูป ได้แก่ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และอิตาลี ในขณะที่ภาคการนำเข้าพบว่า ในปี 2558 ฟิลิปปินส์มีมูลค่าการนำเข้าในอุตสาหกรรมที่ 183.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีแหล่งนำเข้าหลัก ได้แก่ สหรัฐฯ จีน และไทย

สำหรับโครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตของอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ทั้งผู้จัดหาวัตถุดิบและโรงงานแปรรูปผักและผลไม้ยังคงเป็นผู้ประกอบการที่มีขนาดธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเท่านั้น โดยมีเพียงบริษัทขนาดใหญ่เพียงไม่กี่รายเท่านั้น และกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าการตลาดของสินค้าผักและผลไม้แปรรูปเป็นการผลิตโดยบริษัทข้ามชาติในฟิลิปปินส์

อุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่นักลงทุนไทยมีโอกาสดำเนินการการลงทุนในฟิลิปปินส์ จากการที่ฟิลิปปินส์ถือเป็นตลาดขนาดใหญ่ที่มีกำลังซื้อเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการที่ฟิลิปปินส์มีพืชผลทางการเกษตรที่หลากหลาย และมีลักษณะจำเพาะทำให้มีวัตถุดิบที่พร้อมสำหรับการนำเข้าสู่กระบวนการผลิต อย่างไรก็ตาม ด้วยเทคโนโลยีการผลิตและแปรรูปสินค้าวัตถุดิบทางการเกษตรที่ยังไม่มีประสิทธิภาพมากนัก จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยในการลงทุนร่วมกับผู้ประกอบการท้องถิ่น โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากร และความชำนาญด้านบริการหลังการผลิตของผู้ประกอบการฟิลิปปินส์ ประกอบกับการนำเทคโนโลยีการผลิตผักและผลไม้แปรรูปที่ไทยมีความเชี่ยวชาญ เพื่อสร้างโอกาสสำหรับการประกอบธุรกิจในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในตลาดฟิลิปปินส์

สินค้าที่ไทยมีศักยภาพสำหรับการลงทุนอุตสาหกรรมผัก/ผลไม้แปรรูปในฟิลิปปินส์ ได้แก่ มะม่วง กัลยและกล้วยชาปา สับปะรด พืชผัก และมะพร้าว เนื่องจากล้วนเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญที่มีผลผลิตมากและมีมูลค่าส่งออกในระดับสูง (ผลไม้ที่มีการส่งออกสูงที่สุดของฟิลิปปินส์ 3 อันดับแรก ได้แก่ กัลย สับปะรด และมะม่วง) ซึ่งสะท้อนถึงปริมาณทรัพยากรที่เพียงพอต่อการผลิตและการแปรรูปสินค้าผักและผลไม้ โดยโอกาสสำหรับนักลงทุนไทยจะอยู่ที่ตลาดภายในประเทศและการใช้ฟิลิปปินส์เป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออก ทั้งนี้ พื้นที่ที่มีศักยภาพสำหรับอุตสาหกรรมผักและผลไม้ จะอยู่บริเวณหมู่เกาะ Luzon และ Mindanao ที่อยู่ใกล้กับเขตเมืองและท่าเรือขนาดใหญ่ ที่มีตลาดผู้บริโภคและระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับมากกว่าพื้นที่ใกล้เคียงวัตถุดิบที่อยู่ในเขตห่างไกลตัวเมือง

7.1.2 โอกาสและศักยภาพการลงทุนไทยในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ปัจจัยดึงดูดของอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในฟิลิปปินส์ ได้แก่

- **ทรัพยากรทางการเกษตรที่หลากหลาย** กล่าวคือ ฟิลิปปินส์มีทรัพยากรทางการเกษตรที่มาก ประกอบกับมีความหลากหลายและมีลักษณะเฉพาะตัว อาทิ มะม่วงคาราวาน ซึ่งเป็นสายพันธุ์เด่นของฟิลิปปินส์ นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ยังมีพื้นที่ว่างสำหรับประกอบการเกษตร เพาะปลูก และการแปรรูปอีกจำนวนมาก โดยทางรัฐบาลฟิลิปปินส์ได้มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกและการแปรรูป ทั้งในเขตเศรษฐกิจพิเศษและพื้นที่อื่นๆ ที่มีความเหมาะสม
- **ตลาดภายในประเทศที่มีขนาดใหญ่และมีกำลังซื้อสูง** จากการที่ฟิลิปปินส์มีประชากรกว่า 100 ล้านคน ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดเป็นอันดับสองของภูมิภาคอาเซียน (รองจากอินโดนีเซีย) และมีอัตราการเติบโตของเศรษฐกิจสูงอย่างต่อเนื่องกว่าร้อยละ 6 ต่อปี ทำให้ประชากรมีกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- **เทคโนโลยีการผลิตที่ยังไม่มีประสิทธิภาพมากนัก** แม้ฟิลิปปินส์จะมีทรัพยากรทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์ หากแต่ยังคงมีเทคโนโลยีการผลิตที่ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก ซึ่งรวมถึงการขนส่งที่ต้องเก็บรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ อาทิ การขนส่งแบบ Cold Chain ดังนั้น จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยในการร่วมทุนและแลกเปลี่ยนความชำนาญดังกล่าวระหว่างกัน นอกจากนี้ อุตสาหกรรมผักและ

ผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ยังคงมีจุดอ่อนด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่ม อาทิ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ จึงอาจเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยในการพัฒนาขีดความสามารถดังกล่าวได้

- **นโยบายการสนับสนุนจากภาครัฐ** ทั้งในด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีและมิใช่ภาษี และการสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนา
- **การเติบโตของความเป็นเมืองที่เพิ่มสูงขึ้น** จากแนวโน้มประชากรโลกที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับการย้ายถิ่นฐานของประชากรจากชนบทสู่เมือง ทำให้ความต้องการสินค้าอาหารแปรรูป ซึ่งรวมถึงผักและผลไม้รูป มีอัตราเติบโตสูงขึ้นตามความหนาแน่นของประชากรในเมือง
- **รายได้ต่อหัวของประชากรที่เพิ่มมากขึ้น** ส่งผลให้ประชากรมีความต้องการในสินค้าที่มีความหลากหลายและมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งรวมถึงสินค้าแปรรูปด้วย
- **พฤติกรรมและรสนิยมการบริโภคสินค้าที่หลากหลาย** ทำให้เกิดช่องว่างทางการตลาดของผู้ผลิตในการคิดค้นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

จากการคาดการณ์ของ Euromonitor International ตลาดผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์มีโอกาสในการเติบโตแบบ CAGR ที่ร้อยละ 3 ในอีก 3-4 ปีข้างหน้า โดยจะมีมูลค่าตลาดถึง 11.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2563

7.2 สถิติด้านการค้า การลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

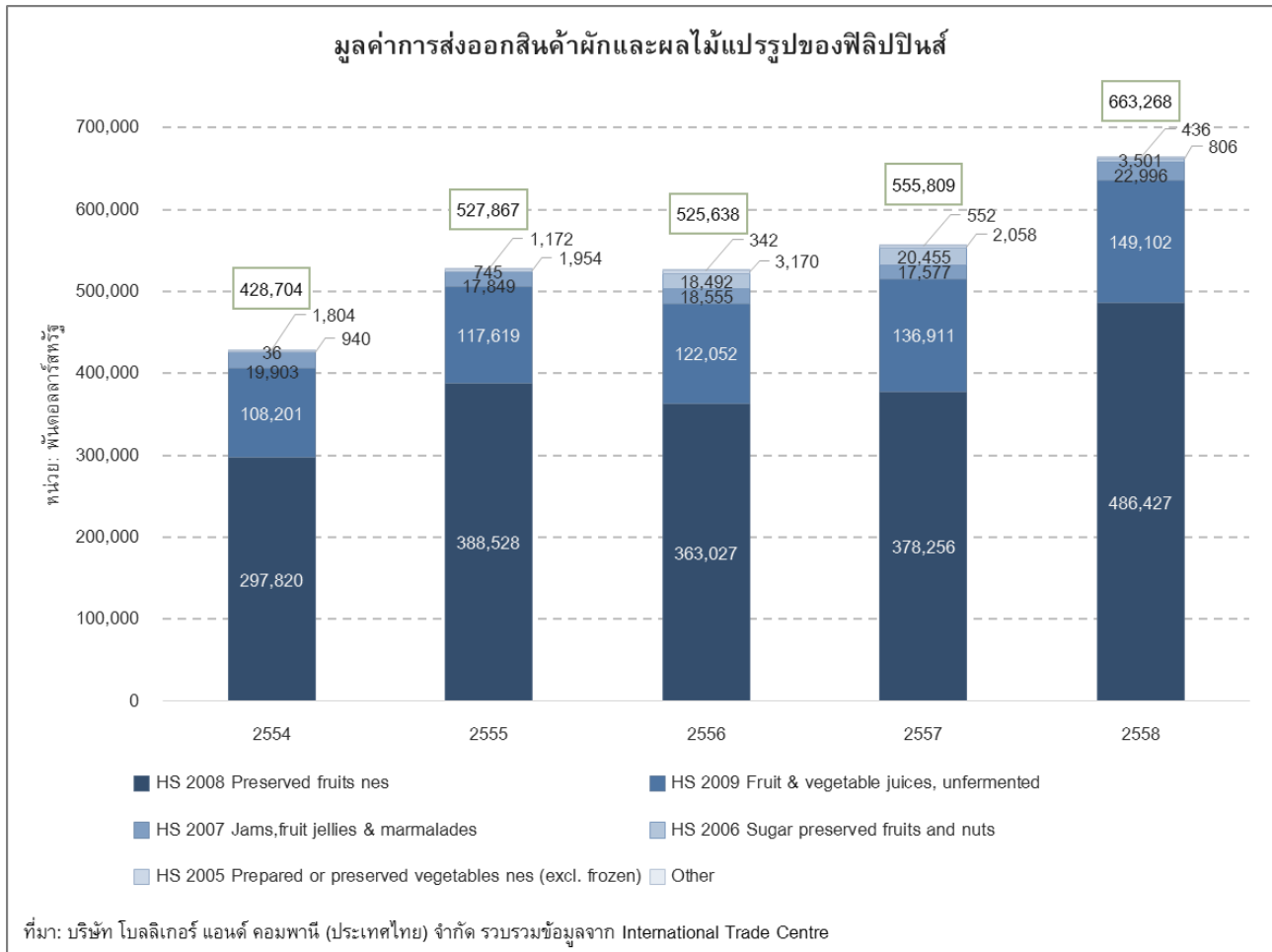
7.2.1 การค้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูป

ภาคการส่งออก

สถิติการส่งออกสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ เป็นดังที่แสดงในภาพที่ 7-1 และภาพที่ 7-2 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าฟิลิปปินส์ เป็นประเทศผู้ส่งออกสุทธิสินค้าผักและผลไม้แปรรูป โดยมีมูลค่าการส่งออกที่ 663.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐในปี 2558 โดยสินค้าที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุด คือ ผลไม้แปรรูป มีมูลค่าการส่งออกที่ 486.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 73.34 ของการส่งออกภายในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป รองลงมาคือ น้ำผักและผลไม้ (ร้อยละ 22.48) และ แยม เยลลี่ผลไม้ และผลไม้กวน (ร้อยละ 3.47)

ภาพที่ 7-1 มูลค่าการส่งออกสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ จำแนกตามรายสินค้า

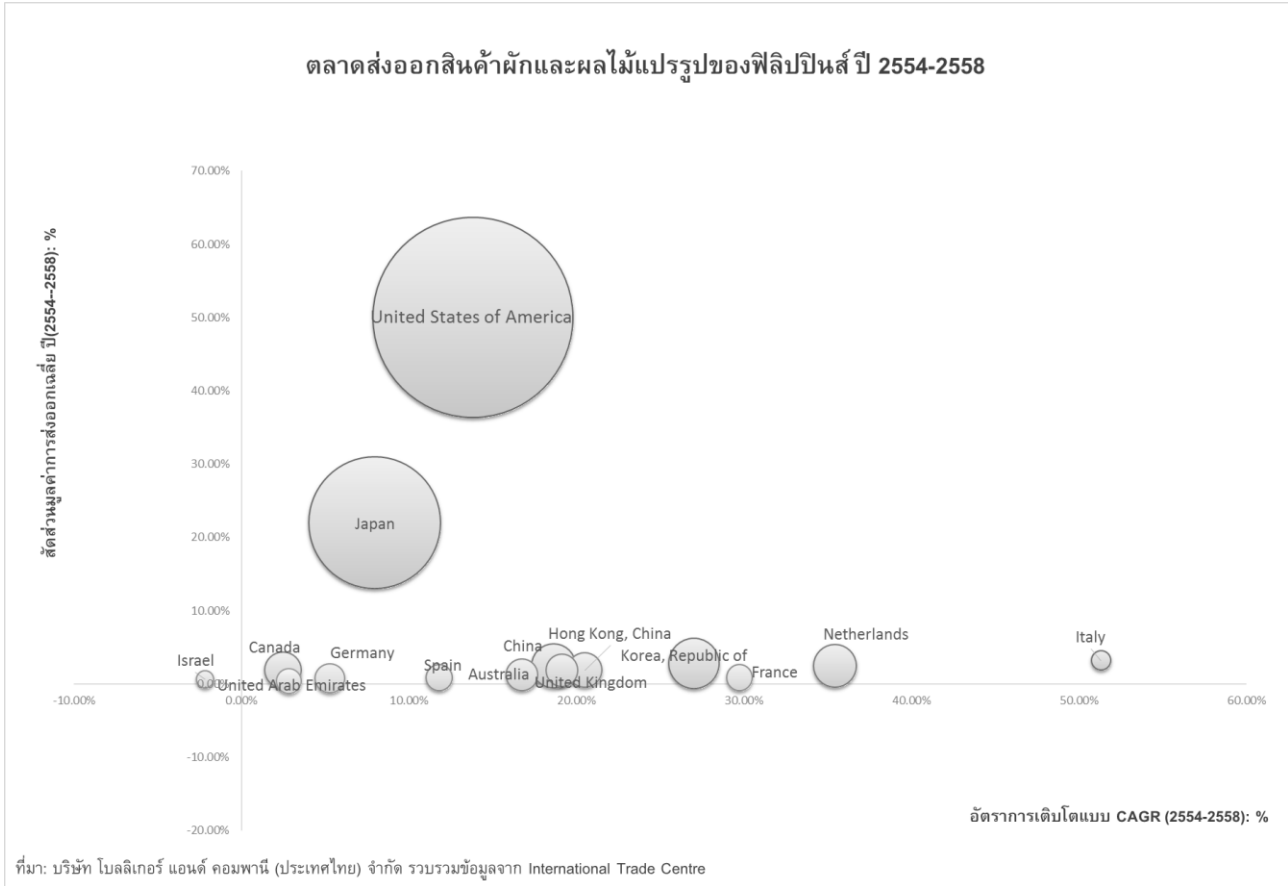

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก International Trade Centre

สหรัฐฯ เป็นตลาดส่งออกสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ที่มีมูลค่ามากที่สุด โดยมีมูลค่าการส่งออกที่ 663.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.00 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ญี่ปุ่น (ร้อยละ 21.98) อิตาลี (ร้อยละ 3.21) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 2.79) และจีน (ร้อยละ 2.51) สำหรับอัตราการเติบโตของการส่งออก พบว่า อิตาลีเป็นตลาดที่มีอัตราการเติบโตของการส่งออกมากที่สุดที่ร้อยละ 51.32 รองลงมาได้แก่ เนเธอร์แลนด์ และฝรั่งเศส

ภาพที่ 7-2 ตลาดส่งออกสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์

หมายเหตุ: ขนาด Bubble หมายถึง มูลค่าการส่งออกปี พ.ศ.2558

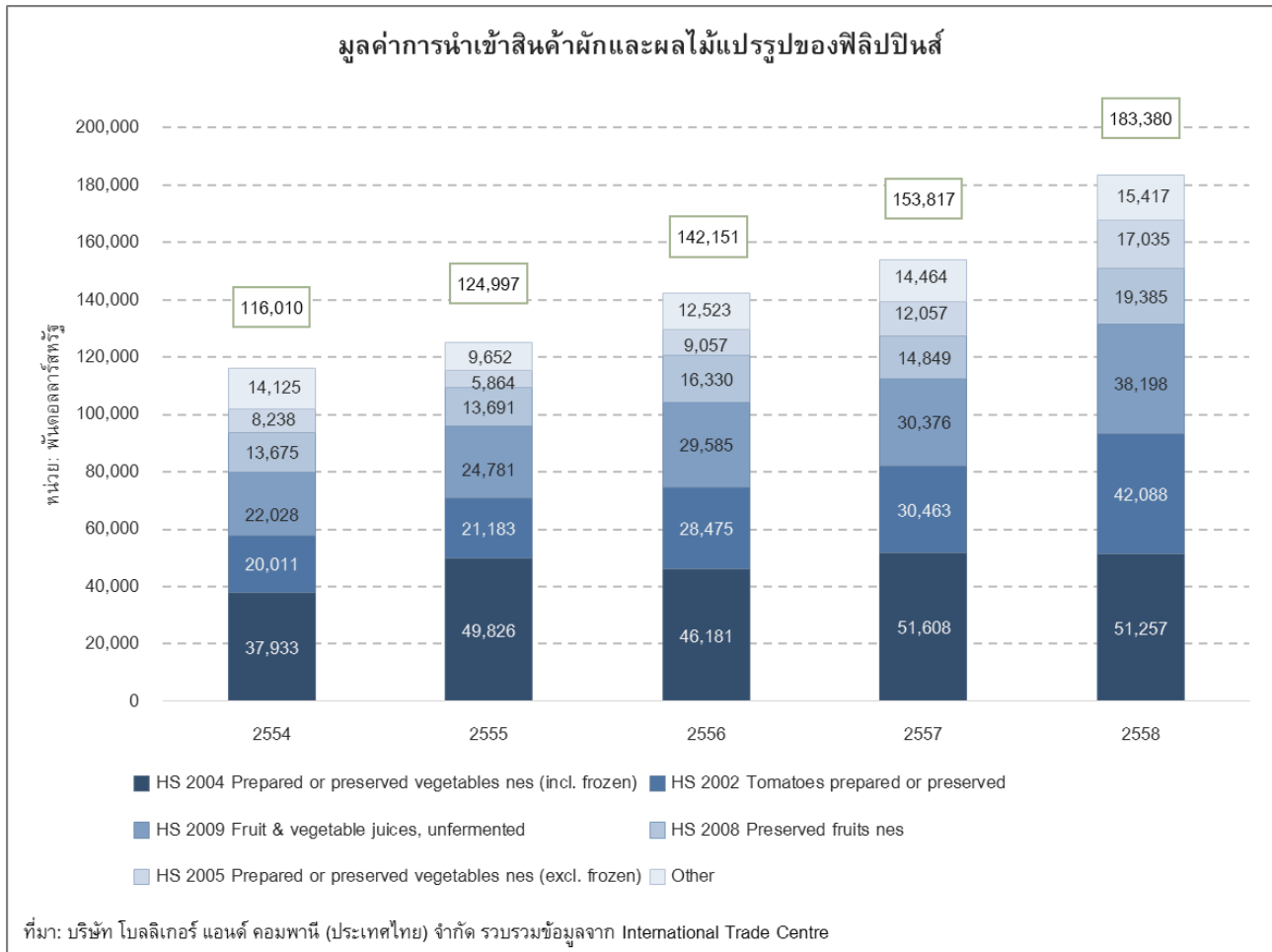
ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก International Trade Centre

ภาคการนำเข้า

สถิติการนำเข้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ สามารถแสดงได้ในภาพที่ 7-3 และภาพที่ 7-4 ตามลำดับ ซึ่งพบว่า ในปี 2558 ฟิลิปปินส์มีมูลค่าการนำเข้าที่ 183.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยสินค้าที่มีมูลค่าการนำเข้าสูงที่สุด คือ ผักผักแปรรูป โดยมีมูลค่าการนำเข้าที่ 51.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.95 ของการนำเข้าภายในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป รองลงมาคือ มะเขือเทศแปรรูป (ร้อยละ 22.95) และ น้ำผักและผลไม้ (ร้อยละ 20.83)

ภาพที่ 7-3 มูลค่าการนำเข้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ จำแนกตามรายสินค้า

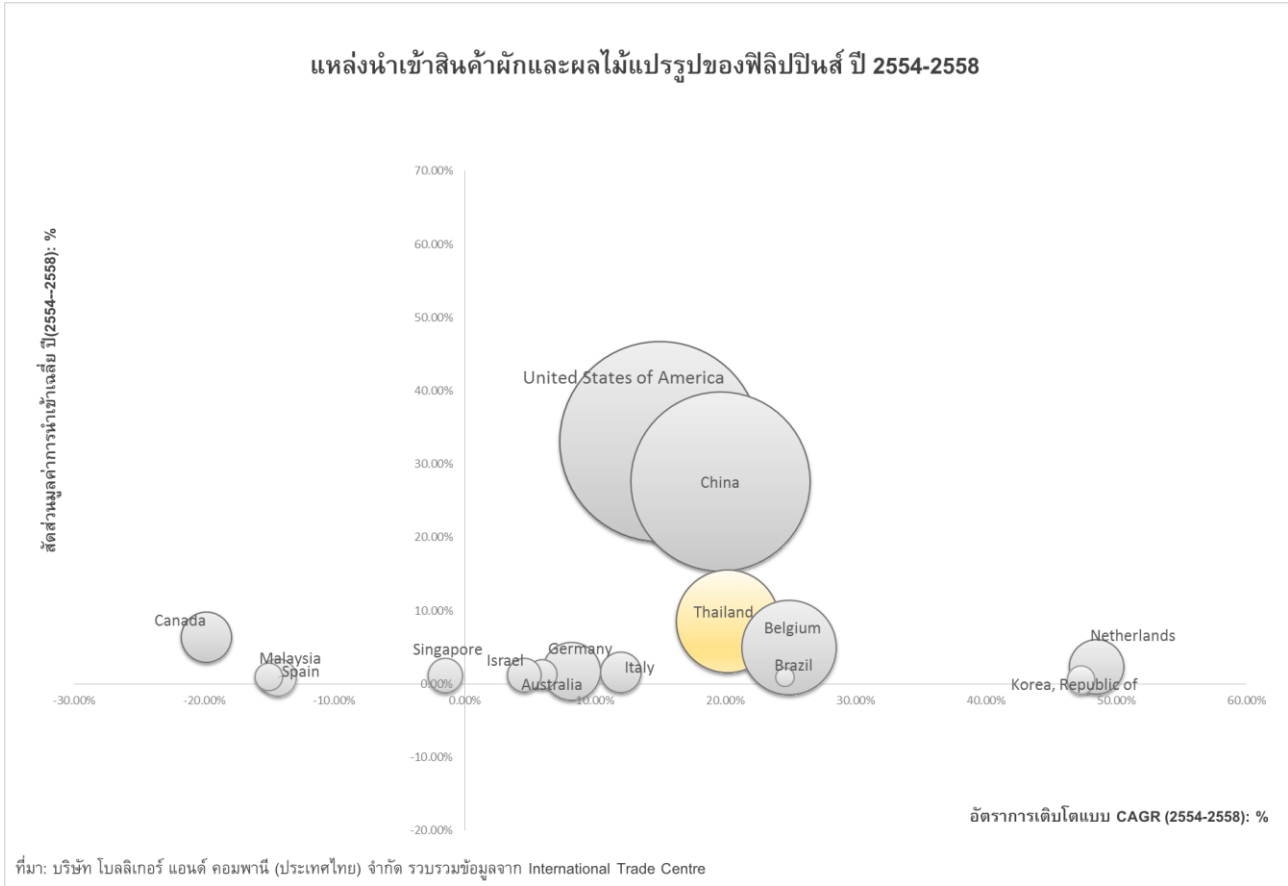

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก International Trade Centre

หากพิจารณาถึงแหล่งนำเข้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ พบว่า สหรัฐฯ เป็นแหล่งนำเข้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ที่มีมูลค่ามากที่สุด โดยมีมูลค่าการนำเข้าที่ 61.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.09 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ จีน และไทย ที่มีสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าที่ร้อยละ 27.58 และ 8.56 ตามลำดับ สำหรับอัตราการเติบโตของการนำเข้า พบว่า เนเธอร์แลนด์เป็นตลาดที่มีอัตราการเติบโตของการนำเข้ามากที่สุดที่ร้อยละ 48.49 รองลงมาได้แก่ เกาหลีใต้ และเบลเยียม

ภาพที่ 7-4 แหล่งนำเข้าสินค้าผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์

หมายเหตุ: ขนาด Bubble หมายถึง มูลค่าการค้าส่งออกปี พ.ศ.2558

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมข้อมูลจาก International Trade Centre

7.2.2 การลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป

ผู้ประกอบการต่างชาติรายสำคัญที่มีการลงทุนอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ได้แก่ Dole Philippines, Inc. ซึ่งเป็นผู้ผลิตผลไม้แปรรูปและน้ำผลไม้ มีการตั้งฐานการผลิตภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษ Sarangani Economic Development Zone ในเขตการปกครองซอกส์ชาร์เกน (Region XII) และ Del Monte Philippines, Inc. ซึ่งเป็นผู้ผลิตผลไม้แปรรูปและน้ำผลไม้ซึ่งตั้งฐานการผลิตในเขตเศรษฐกิจพิเศษ Philippine Packing Agricultural Export Processing Zone ในเขตการปกครองนอร์เทิร์นมินดาเนา (Region X)

สำหรับผู้ประกอบการภายในประเทศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยมีเพียงบางบริษัทเท่านั้นที่มีขนาดใหญ่และมีความสามารถในการเข้าสู่ตลาดสูง อาทิ Profood International Corp. และ M Lhuillier Food Products, Inc. ซึ่ง

ดำเนินกิจการผลไม้แปรรูปอบแห้ง อาทิ มะม่วง มะพร้าว และสับปะรด นอกจากนี้ยังมีผู้ประกอบการท้องถิ่นรายอื่นในฟิลิปปินส์ เช่น Dalisay Sweets (ผลไม้แปรรูปบรรจุขวด) Florence Foods Corp. (ผลไม้อบแห้ง) และ Jo-na's International Philippines, Inc. (ผลไม้แปรรูปบรรจุขวด ขนมขบเคี้ยว และกล้วยฉาบ)

ทั้งนี้ สำหรับผู้ประกอบการไทยที่มีการลงทุนอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในฟิลิปปินส์ ได้แก่ บริษัท มาลี สามพราน จำกัด (มหาชน) ประกอบธุรกิจผลิตและจัดจำหน่ายน้ำผลไม้และผลไม้กระป๋องตรามาลี

7.3 พื้นที่ที่มีศักยภาพในการลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

7.3.1 พื้นที่ที่มีศักยภาพ

โดยทั่วไปอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปจะมีการตั้งฐานการผลิตทางตอนกลางและตอนใต้ของประเทศ ภายในเขตนครหลวง (National Capital Region: NCR) รวมถึงเขตการปกครองอื่นๆ ของฟิลิปปินส์ ได้แก่ คาลาบาร์ซอน (Region IV-A) มิมาโรปา (Region IV-B) เซนทรัลวิซายาส์ (Region VII) นอร์เทิร์นมินดาเนา (Region X) และ ดาเวา (Region XI)

ภาพที่ 7-5 พื้นที่ตั้งฐานการผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

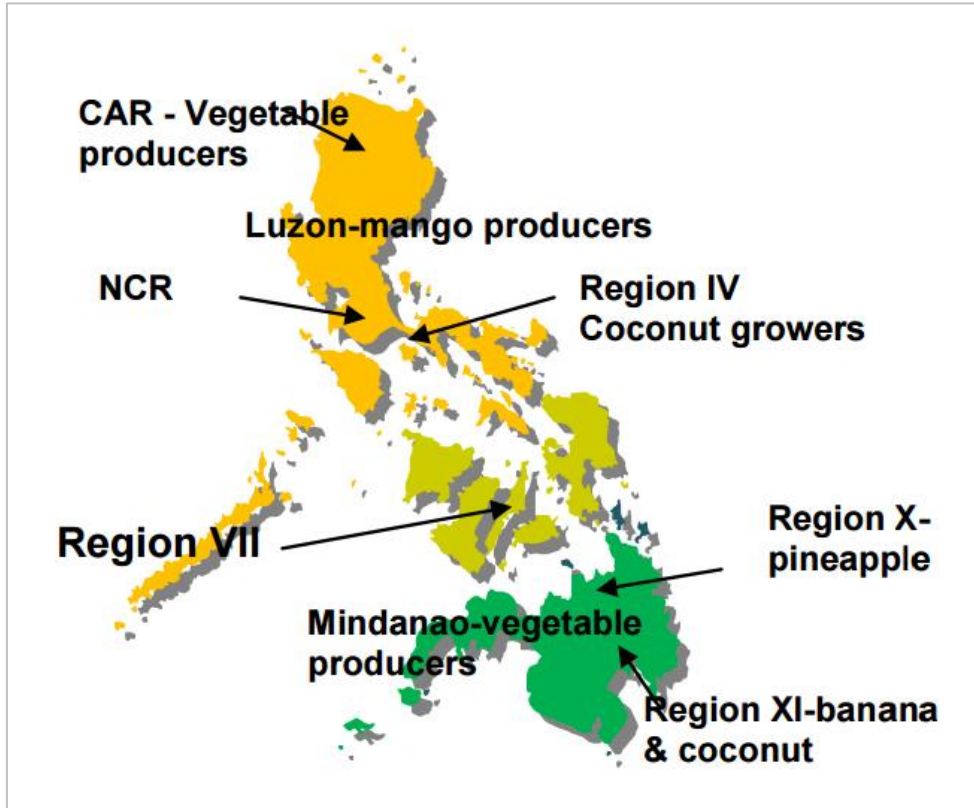
ที่มา: <http://investphilippines.gov.ph/>

ทั้งนี้ จากสภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขา ทำให้ฟิลิปปินส์มีพื้นที่ราบสำหรับการเพาะปลูกที่แคบและมีจำนวนไม่มาก โดยพื้นที่ราบที่สำคัญของฟิลิปปินส์ คือ ที่ราบมะนิลา ซึ่งเป็นพื้นที่ราบที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของเกาะลูซอน

สำหรับพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญ พบว่า พืชผักจะมีแหล่งเพาะปลูกอยู่ในเขตบริหารกอร์ดีเยรา (Cordillera Administrative Region, CAR) และหมู่เกาะมินดาเนา มะม่วงจะมีแหล่งเพาะปลูกหลักในแถบลูซอน สับปะรดจะแหล่งเพาะปลูกบริเวณนอร์เทิร์นมินดาเนา (Region X) ถั่วฝักยาวจะมีแหล่งเพาะปลูกในเขตดาเวาและบางส่วนของหมู่เกาะมินดาเนา และมะพร้าวจะมีแหล่งเพาะปลูกในเขตคาลาบาร์ซอนและดาเวา

ภาพที่ 7-6 พื้นที่เพาะปลูกสินค้าเกษตรประเภทผักและผลไม้ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ที่มา: Industry Studies Department, Philippine Board of Investments

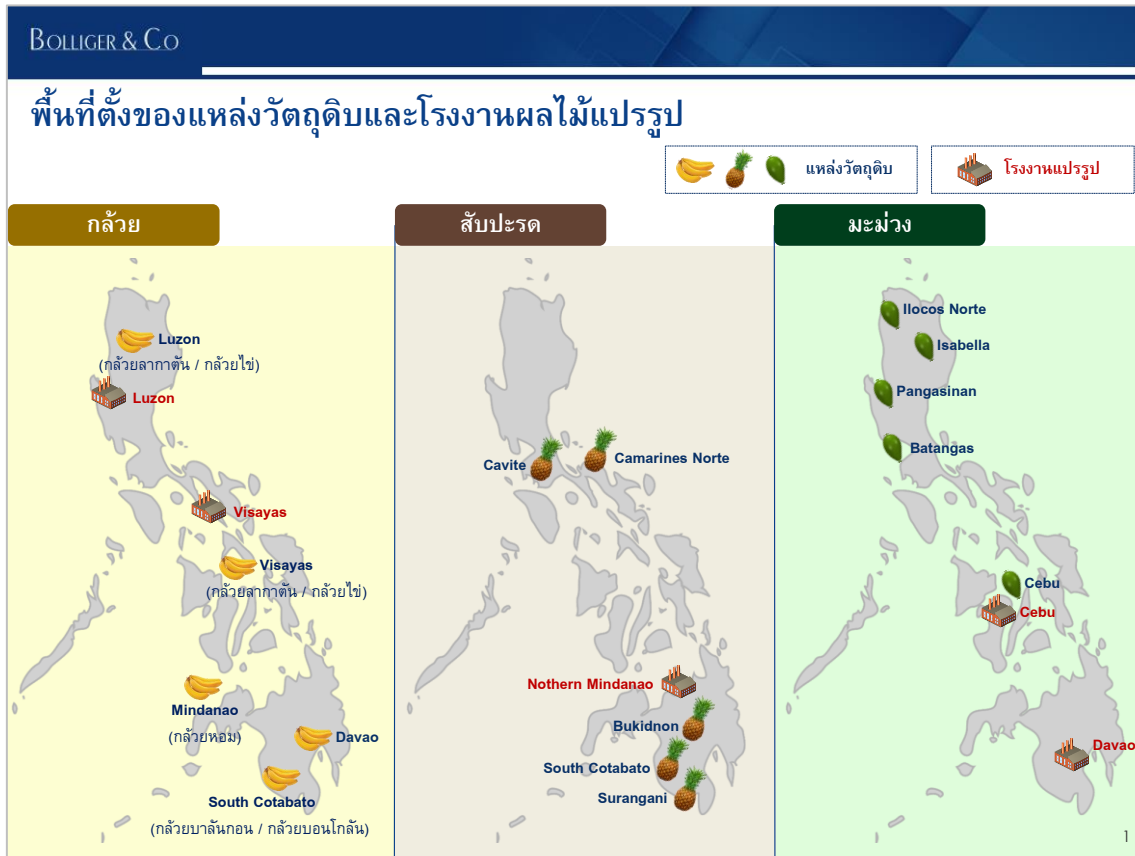
7.3.2 พื้นที่เป้าหมาย

ข้อสังเกตประการหนึ่งสำหรับพื้นที่ลงทุนอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป พบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มักมีการตั้งฐานการผลิตโรงงานแปรรูปผักและผลไม้ในพื้นที่ในเขตเมืองและท่าเรือสำคัญ อาทิ ท่าเรือมะนิลา ท่าเรือเซบู และท่าเรือ General Santos ซึ่งอยู่ทางตอนกลางและตอนใต้ของประเทศ มากกว่าการตั้งฐานการผลิตในพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่เพาะปลูกทางการเกษตร เนื่องด้วยการตั้งฐานการผลิตในพื้นที่ใกล้เคียงกับแหล่งเพาะปลูก จะก่อให้เกิดต้นทุนต่อผู้ประกอบการที่มากกว่า อาทิ ต้นทุนการสร้างโรงงานใหม่ ความพร้อมของสาธารณูปโภค และต้นทุนการบริหารและฝึกอบรมแรงงาน อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดหนึ่งสำหรับการตั้งโรงงานในพื้นที่ทางตอนกลางและตอนใต้ คือ การคมนาคมทางถนน ทั้งนี้ ด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์ของฟิลิปปินส์ ที่มีลักษณะเป็นหมู่เกาะจำนวนมาก ส่งผลให้ระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมในฟิลิปปินส์ยังเป็นประเด็นที่ต้องได้รับการพัฒนา ซึ่งปัจจุบันมีเพียงหมู่เกาะลูซอนเท่านั้นที่มีระบบการคมนาคมที่ได้รับการพัฒนาไปแล้วพอสมควร

พื้นที่เป้าหมายสำหรับการลงทุนโรงงานแปรรูปผลไม้ ได้แก่ กล้วย สับปะรด และมะม่วง เป็นไปดังภาพที่ 7-7

ภาพที่ 7-7 พื้นที่ตั้งของแหล่งวัตถุดิบและโรงงานผลไม้แปรรูป

ที่มา: "A Supply Chain Assessment of the Philippine Fruit Industry: Towards Sustained Profitability, Improved Productivity and Pro-active Response to the Impact of Climate Change", Lustria, Ulysses Jr. and Elmer R. Esplana

7.4 วิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

โครงสร้างห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ เป็นไปดังภาพที่ 7-8

ภาพที่ 7-8 ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์

ที่มา : บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

7.4.1 ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สัดส่วนทางการตลาดของผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป เป็นไปตามตารางที่ 7-1 โดย Del Monte เป็นแบรนด์สินค้าที่มีสัดส่วนทางการตลาดมากที่สุดในปี 2558 ที่ร้อยละ 37.1 รองลงมาคือ Dole และ Maple Leaf ที่ร้อยละ 14.0 และ 5.4 ตามลำดับ ทั้งนี้ ข้อสังเกตประการหนึ่งสำหรับตลาดผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์พบว่า สัดส่วนกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าตลาดผักและผลไม้แปรรูป เป็นแบรนด์สินค้าที่ผลิตโดยบริษัท Del Monte Philippines Inc และ Dole Philippines Inc ซึ่งเป็นบริษัทข้ามชาติที่ประกอบธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมดังกล่าว โดยมีการมุ่งเน้นไปยังผลิตภัณฑ์สับปะรดแปรรูปเป็นหลัก

**ตารางที่ 7-1 สัดส่วนทางการตลาดของผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป
ปี พ.ศ. 2555-2558**

แบรนด์	บริษัท	สัดส่วนทางการตลาด (ร้อยละ)			
		2555	2556	2557	2558
Del Monte	Del Monte Philippines Inc	37.1	37.2	37.2	37.1
Dole	Dole Philippines Inc	14.1	13.9	13.9	14.0
Maple Leaf	Maple Leaf Food Royal	5.8	5.7	5.5	5.4
	Greenland International				
Seasons	Dole Philippines Inc	5.5	5.3	5.3	5.3
Ram	Ram Food Products Inc	4.6	4.8	5.0	5.1
McCain	McCain Foods Ltd	3.6	3.8	3.7	3.7
Today's	Del Monte Philippines Inc	3.4	3.5	3.6	3.6
S&W	Del Monte Philippines Inc	3.6	3.5	3.5	3.5
Gina	Cenmaco Inc	2.6	2.7	2.6	2.6
Golden	PTC Commercial Corp	2.1	2.3	2.4	2.5
SM Bonus	SM Retail Inc	2.0	2.0	2.1	2.1
New Señorito	New Señorito Frozen	1.4	1.4	1.4	1.5
	Food Co				
Señorita	Tosen Foods Inc	0.9	0.8	0.8	0.8
Hunt's	ConAgra Foods Inc	0.6	0.6	0.7	0.8
Temple	Hoc Guan Mfg Corp	0.1	0.1	0.2	0.2
Susan Baker		0.1	0.1	0.1	0.1
Fleming's	Fleming Cos Inc	0.3	0.2	0.1	0.1
Yankee	Yankee Fries Co	0.2	0.1	0.1	0.1
อื่นๆ		12.0	11.9	11.8	11.6
รวมทั้งหมด		100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: Euromonitor International

ทั้งนี้ ในด้านพืชผลไม้เศรษฐกิจสำคัญในฟิลิปปินส์ ได้แก่ กัญชง สับปะรด และมะม่วง พบว่า มีผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมผลิตและแปรรูป ดังแสดงได้ในตารางที่ 7-2

ตารางที่ 7-2 ผู้เล่นสำคัญในอุตสาหกรรมผลิตและแปรรูปผลไม้ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ผลิตภัณฑ์	อุตสาหกรรมผลิต	อุตสาหกรรมแปรรูป
กล้วย	<p><u>บริษัทสัญชาติฟิลิปปินส์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Tagum Agricultural Development Corporation (TADECO) - Lapanday Holdings - Philippine Fresh Fruits Davao Corporation - Marsman Estate Plantation <p><u>บริษัทต่างชาติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Stanfilco Division of Dole Phils., Inc. (ฟาร์มกล้วยของ Dole) 	<p>จำแนกตามผลิตภัณฑ์แปรรูป ได้แก่</p> <p>กล้วยสดบรรจุสำเร็จรูป</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dole Asia - Del Monte <p>กล้วยฉาบกรอบ (Banana Chips)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pacific Fruits - Archmen - Natural Fruits Corporation - Basic Fruit - Philexson International, Inc
สับปะรด	<p><u>บริษัทสัญชาติฟิลิปปินส์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Tiboli Agricultural Development Corporation (TADI) <p><u>บริษัทต่างชาติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Del Monte - Dole Corporation <p>นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์ยังประกอบด้วยฟาร์มสับปะรดของเกษตรกรรายเล็กอีกจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่อยู่ในลักษณะของการทำการเกษตรแบบมีสัญญา (Contract Farming) กับบริษัททั้ง 3 รายข้างต้น</p>	<p><u>บริษัทสัญชาติฟิลิปปินส์</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Tiboli Agricultural Development Corporation (TADI) <p><u>บริษัทต่างชาติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Del Monte - Dole Corporation
มะม่วง	<p>ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม โดยปัจจุบันประกอบด้วยเกษตรกรจำนวน 2,500,000 ราย และมีฟาร์มเพาะปลูกทั้งสิ้น 1,300,000 ไร่ โดยประมาณ</p>	<p>Profood International Corporation : กำลังการผลิตขนาดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยสามารถผลิตมะม่วงอบแห้งได้ทั้งสิ้น 100-150 ตันต่อวัน</p> <p>แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว ผู้แปรรูปมะม่วงในประเทศไทยจะเป็นผู้แปรรูปขนาดกลางและขนาดย่อม</p>

ที่มา: บริษัท โบลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด ประมวลจาก "A Supply Chain Assessment of the Philippine Fruit Industry: Towards Sustained Profitability, Improved Productivity and Pro-active Response to the Impact of Climate Change", Lustria, Ulysses Jr., J. and Elmer R. Esplana

7.4.2 การนำเข้าปัจจัยการผลิตและวัตถุดิบ

สำหรับฟาร์มผลไม้ที่มีการป้อนวัตถุดิบของโรงงานผลไม้แปรรูป พบว่า โดยมากเกษตรกรจะได้รับเมล็ดพันธุ์พืชจากศูนย์จำหน่ายของ Bureau on Plant Industry ซึ่งมีการจำหน่ายเมล็ดพันธุ์ในราคาที่ค่อนข้างถูกกว่าท้องตลาด ในขณะที่หากเป็นฟาร์มเกษตรกรที่มีการทำ Contract Farming กับบริษัทผู้รับซื้อที่เป็นบริษัทข้ามชาติ อาทิ Dole และ Del Monte จะได้รับเมล็ดพันธุ์พืชจากกศนย์ทดลองของบริษัทดังกล่าวโดยตรง ทั้งนี้ ต้นทุนส่วนใหญ่ในการเพาะปลูกจะครอบคลุมต้นทุนเมล็ดพันธุ์พืช ค่าปุ๋ยและสารเคมี และสารกำจัดแมลงเป็นหลัก ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 40-60 ของต้นทุนทั้งหมด

ด้านเกษตรกรผู้ปลูกฟาร์มกล้วย พบว่า ปัจจุบันกล้วยเป็นผลไม้ที่มีการใช้พื้นที่และจำนวนฟาร์มเพาะปลูกมากที่สุดในฟิลิปปินส์ และมีผลผลิตโดยเฉลี่ยที่ 9.4 ตันต่อเฮกเตอร์สำหรับเกษตรกรทั่วไป และผลผลิตสูงถึง 40 ตันต่อเฮกเตอร์สำหรับฟาร์มของบริษัทขนาดใหญ่ โดยมีบริษัทขนาดใหญ่หลายบริษัทภายในประเทศทำธุรกิจฟาร์มเพื่อส่งเป็นวัตถุดิบให้กับผู้ผลิตอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนจัดจำหน่ายด้วยตนเองในรูปของผลไม้สด

สำหรับธุรกิจฟาร์มสับปะรด พบว่า มีผู้ผลิตรายใหญ่ทั้งสิ้น 3 รายหลักคือ บริษัท Del Monte บริษัท Dole และบริษัท Tiboli Agricultural Development Corporation (TADI) โดยนิยมทำการผลิตผ่านการทำการเกษตรแบบมีสัญญา (Contract Farming) กับเกษตรกรท้องถิ่น ซึ่งบริษัททั้ง 3 รายมีการทำ Contract Farming ที่ครอบคลุมพื้นที่เพาะปลูกกว่าร้อยละ 80 ของพื้นที่การเพาะปลูกสับปะรดทั้งหมดภายในประเทศ โดยเป็นของบริษัท Del Monte ที่ร้อยละ 46 รองลงมาคือ บริษัท Dole และ TADI ที่ร้อยละ 29 และ 16 ตามลำดับ และอีกร้อยละ 20 ที่เหลือเป็นการเพาะปลูกโดยเกษตรกรทั่วไป

ในขณะที่ธุรกิจการเพาะปลูกมะม่วงนั้น ประมาณร้อยละ 73 ของพื้นที่เพาะปลูกมะม่วงทั้งหมดจะเป็นของเกษตรกรขนาดย่อม ร้อยละ 24 สำหรับฟาร์มเพาะปลูกขนาด 3.00-9.99 เฮกเตอร์ และร้อยละ 3 สำหรับฟาร์มเพาะปลูกขนาด 10 เฮกเตอร์ขึ้นไป ทั้งนี้มะม่วงที่เป็นสายพันธุ์เด่นของฟิลิปปินส์คือ มะม่วงคาราวาน ซึ่งเป็นพันธุ์มะม่วงคู่แข่งสำคัญของไทยและครองตลาดในหลายประเทศ อาทิ ญี่ปุ่น โดยมะม่วงคาราวานมีจุดเด่นคือ เป็นมะม่วงที่ไม่หวานจนเกินไป รสชาติอมเปรี้ยว และเปลือกที่หนา พึงเป็นคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการขนส่ง

มูลค่าการผลิตของผลไม้เศรษฐกิจสำคัญของฟิลิปปินส์ ได้แก่ กล้วย สับปะรด และ มะม่วง เป็นไปดังตารางที่ 7-3 และราคาผลผลิตเป็นดังที่แสดงในตารางที่ 7-4 ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผลผลิตกล้วยในช่วงระยะปี 2553-2557 มีอัตราการเติบโตของผลผลิตที่ลดลงที่ร้อยละ -0.60 ซึ่งมีปริมาณการผลิตกล้วยที่ค่อนข้างผันผวนในแต่ละปี ทำให้ระดับราคามีการเปลี่ยนแปลงแบบผันตามไปด้วย ในขณะที่สับปะรดและมะม่วงมีอัตราการเติบโตที่เพิ่มสูงขึ้นที่ร้อยละ 3.69 และ 1.75 ตามลำดับ โดยปริมาณการผลิตของมะม่วงมีความผันผวนเช่นเดียวกัน หากแต่ระดับราคาในช่วงระยะหลังไม่ได้มีการผันตามปริมาณการผลิต ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปริมาณอุปสงค์ส่วนเกินในตลาดที่ทำให้ระดับราคาไม่มีการปรับตัวลงตามปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นในปี 2557 และสำหรับผลผลิตของสับปะรดนั้น พบว่ามีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นในทุกปี ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงแบบผันตรงกับราคาผลผลิตอันเนื่องมาจากอุปสงค์ส่วนเกินที่เพิ่มขึ้นในความต้องการวัตถุดิบดังกล่าว

ตารางที่ 7-3 ปริมาณการผลิตของผลไม้เศรษฐกิจสำคัญของฟิลิปปินส์:
กล้วย สับปะรด และมะม่วง

(หน่วย: พันตัน)

ประเภท	2553	2554	2555	2556	2557	อัตราการเติบโตเฉลี่ย ปี 2553-2557
กล้วย	9,101.30	9,165.00	9,226.80	8,646.40	8,884.90	-0.60%
สับปะรด	2,169.20	2,246.80	2,397.70	2,458.50	2,507.10	3.69%
มะม่วง	825.70	788.10	768.40	816.40	885.00	1.75%

ที่มา: Philippine Statistics Authority (PSA)

ราคาผลผลิตของผลไม้เศรษฐกิจของกล้วย สับปะรด และมะม่วง เป็นไปดังตารางที่ 7-4

ตารางที่ 7-4 ราคาผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจสำคัญของฟิลิปปินส์: กล้วย สับปะรด และมะม่วง

(หน่วย: เปโซต่อกิโลกรัม)

ประเภท	2553	2554	2555	2556	2557
กล้วย					
Bungulan					
ราคาหน้าฟาร์ม	9.09	7.27	7.8	8.22	9.93
ราคาขายส่ง	6.65	6.72	6.86	7.28	13.28
Latundan					
ราคาหน้าฟาร์ม	9.22	9.41	9.46	10.12	11.42
ราคาขายส่ง	15.6	16.8	15.8	17.3	22.88

ประเภท	2553	2554	2555	2556	2557
ราคาขายปลีก	20.0	21.2	21.6	23.5	33.02
Lakatan					
ราคาหน้าฟาร์ม	14.26	13.74	14.27	16.78	18.32
ราคาขายส่ง	24.3	25.83	25.74	28.08	38.44
ราคาขายปลีก	29.52	31.5	32.58	37.17	49.02
Saba					
ราคาหน้าฟาร์ม	6.87	6.51	7.01	8.35	8.34
ราคาขายส่ง	11.34	12.06	13.05	13.77	16.01
ราคาขายปลีก	16.02	16.11	16.74	17.64	24.24
สับปะรด					
ราคาหน้าฟาร์ม	5.02	6.35	7.25	7.08	7.86
ราคาขายส่ง	9.85	9.76	10.25	10.81	9.72
ราคาขายปลีก	14.00	15.20	16.13	16.69	16.86
มะม่วง					
ราคาหน้าฟาร์ม	28.22	29.23	28.94	28.64	30.42
ราคาขายส่ง	43.36	46.16	47.96	48.79	51.34
ราคาขายปลีก	43.36	46.16	47.96	48.79	51.34

ที่มา: Philippine Statistics Authority (PSA)

7.4.3 กระบวนการผลิตและแปรรูป

แม้ผู้ประกอบการเพาะปลูกที่เป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำจะมักมีทำเลเพาะปลูกในเขตชนบทที่ห่างจากตัวเมือง หากแต่อุตสาหกรรมผลไม้แปรรูปโดยส่วนใหญ่แล้วจะมีทำเลที่ตั้งของโรงงานในเขตเมืองเป็นหลัก นอกจากนี้ เขตที่เป็นเมืองท่าเรือหลักยังคงเป็นอีกพื้นที่หนึ่งสำหรับการตั้งโรงงานผลไม้แปรรูป เนื่องด้วยความสะดวกด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ทำเลที่ใกล้กับตลาดและผู้บริโภค และความพร้อมของแรงงานมีฝีมือในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการอาจเผชิญกับต้นทุนที่สูงขึ้นจากปัจจัยต่างๆ เช่น ต้นทุนที่เกิดจากผลผลิตที่เสียหาย ต้นทุนค่าขนส่งวัตถุดิบ และต้นทุนด้านบรรจุภัณฑ์ ที่มีต้นทุนภายในประเทศที่สูงกว่าการนำเข้าบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น

สำหรับเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปภายในอุตสาหกรรมผลไม้แปรรูป พบว่า หากเป็นบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ มักจะมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการควบคุมคุณภาพการผลิตอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การนำเข้าวัตถุดิบจนถึงกระบวนการผลิต

ภายในโรงงาน อย่างไรก็ตาม ในบางสินค้าที่มีผู้ประกอบการแปรรูปผลไม้ขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นผู้เล่นหลักในอุตสาหกรรม อาทิ กกล้วยและมะม่วง พบว่า ปัจจุบันผู้ประกอบการดังกล่าวยังมีเทคโนโลยีการผลิตขั้นพื้นฐานและเป็นการแปรรูปอย่างง่ายเพียงเท่านั้น โดยยังไม่มีประสิทธิภาพมากนักในด้านการพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบ การพัฒนากำลังการผลิต เทคโนโลยีการถนอมอาหาร และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ยังไม่ดึงดูดความต้องการของผู้บริโภค

กระบวนการแปรรูปกล้วย

กล้วยเป็นผลไม้แปรรูปที่มีศักยภาพสูงสำหรับภาคการส่งออกและตลาดภายในประเทศ โดยสำหรับการแปรรูปกล้วย พบว่า ส่วนใหญ่จะมีการแปรรูปในรูปของกล้วยฉาบกรอบ (Banana Chips) ที่มีกำลังการผลิตสูง หากแต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการตลาด โดยในเขต Mindanao พบว่า ปัจจุบันมีปริมาณการผลิตรวมทั้งสิ้น 242 ตันต่อวัน จาก 26 โรงงานในพื้นที่ ซึ่งแม้จะมีปริมาณการผลิตที่มาก หากแต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภคที่มีสูงถึง 600 ตันต่อวัน สำหรับผลิตภัณฑ์กล้วยฉาบกรอบ

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีผู้เล่นรายใหญ่ในอุตสาหกรรมกล้วยแปรรูป แต่โดยส่วนใหญ่ผู้เล่นรายหลักยังคงเป็น SMEs ที่ยังคงใช้เทคโนโลยีพื้นฐานในการผลิต และยังคงมีข้อจำกัดด้านราคาวัตถุดิบ อาทิ ต้นทุนค่าน้ำมันพืช

กระบวนการแปรรูปสับปะรด

สำหรับการแปรรูปสับปะรด พบว่า กว่าร้อยละ 85 ของโรงงานแปรรูปสับปะรดทั้งหมดจะเป็นของบริษัทข้ามชาติ ได้แก่ บริษัท Del Monte และ Dole และอีกร้อยละ 15 สำหรับบริษัทอื่นๆ ภายในประเทศ โดยสับปะรดจะถูกนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทหัวเชื่อน้ำผลไม้ ผลไม้กระป๋อง ไซรัป และผลไม้อบแห้ง สำหรับการจำหน่ายภายในประเทศและการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

กระบวนการแปรรูปมะม่วง

ผู้ประกอบการแปรรูปมะม่วงในฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยจากการศึกษาพบว่า แม้ตลาดฟิลิปปินส์จะมีความต้องการซื้อที่มากพอ แต่ปริมาณการแปรรูปมะม่วงในแต่ละโรงงานจะขึ้นอยู่กับข้อจำกัดด้านปริมาณวัตถุดิบเป็นหลัก

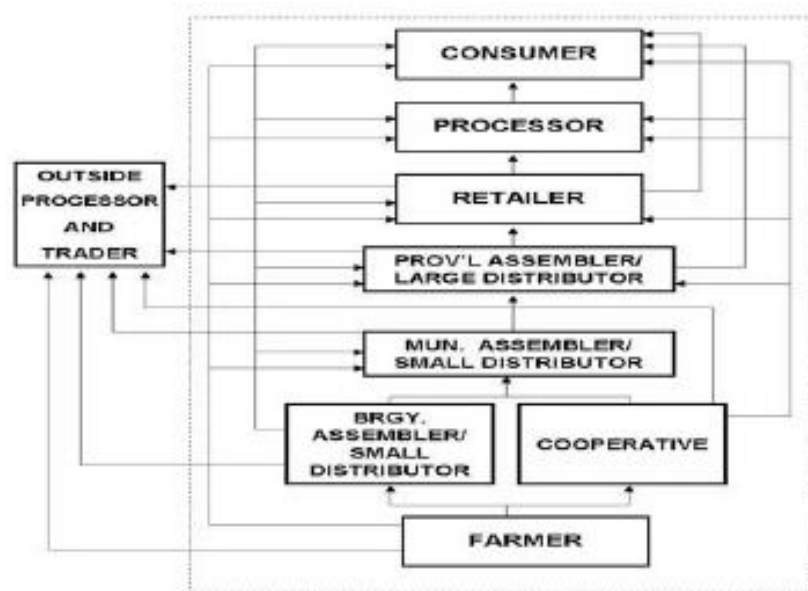

ในขณะที่กระบวนการแปรรูปจะเป็นการใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรขั้นพื้นฐานเพียงเท่านั้น อาทิ เครื่องอบแห้ง เครื่องปั้นเยื่อ และเครื่องประกอบบรรจุภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ที่มีการแปรรูป คือ น้ำมะม่วง มะม่วงกระป๋อง และมะม่วงสุกอบแห้ง โดยเฉพาะมะม่วงอบแห้งของบริษัทขนาดใหญ่ที่สามารถทำรสชาติได้ดี ซึ่งมีความแตกต่างจากมะม่วงดิบแช่อิ่มและมะม่วงแผ่นของไทย เนื่องจากรักษาคุณภาพ สี และรสชาติได้ดีกว่า อย่างไรก็ตาม บริษัทขนาดเล็กในหลายบริษัทยังคงมีข้อจำกัดเทคโนโลยีการผลิตและการรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์

7.4.4 การขนส่งและการกระจายสินค้า

โดยหลักแล้ว บริษัทแปรรูปผลไม้จะทำการจัดจำหน่ายโดยตรงไปยังผู้บริโภคผ่านตัวกลางทางการค้า ได้แก่ ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าส่ง ร้านค้า และตัวแทนส่งออก ในขณะที่บริษัทแปรรูปผลไม้ อาจมีการกระจายสินค้าผ่านหลายช่องทางไปยังบริษัทแปรรูป ทั้งโดยผู้ค้าส่งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ผู้ค้าปลีก และสหกรณ์ ตลอดจนการกระจายสินค้าผ่านทาง Trading company เพื่อจำหน่ายต่อไปยังตลาดต่างประเทศ สำหรับแผนภาพแสดงช่องทางการขนส่งและกระจายสินค้าภายในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ เป็นไปดังภาพที่ 7-9

ภาพที่ 7-9 ช่องทางการขนส่งและกระจายสินค้าภายในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป

ที่มา: "A Supply Chain Assessment of the Philippine Fruit Industry: Towards Sustained Profitability, Improved Productivity and Pro-active Response to the Impact of Climate Change", Lustria, Ulysses Jr., J. and Elmer R. Esplana

สัดส่วนช่องทางจัดจำหน่ายสินค้าผลไม้แปรรูปไปยังผู้บริโภค จำแนกตามมูลค่าการจัดจำหน่าย สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 7-5 ซึ่งพบว่า ในปี 2558 กว่าร้อยละ 50 ของช่องทางการจัด

จำหน่ายทั้งหมดเป็นการจัดจำหน่ายผ่านช่องทางซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) เป็นหลัก รองลงมาคือ ร้านค้าปลีกอื่นๆ (Other Grocery Retailers) ที่ร้อยละ 24.1 ร้านค้าอิสระขนาดเล็ก (Independent Small Grocers) ที่ร้อยละ 15.0 และไฮเปอร์มาร์เก็ต (Hypermarket) ที่ร้อยละ 7.4 ทั้งนี้ ข้อสังเกตสำหรับสัดส่วนช่องทางการจัดจำหน่ายดังกล่าว คือ ผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์หันมานิยมเลือกซื้อสินค้าจากซูเปอร์มาร์เก็ตมากขึ้นแทนร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม เนื่องจากมีสินค้าให้เลือกซื้อหลากหลายชนิด ประกอบกับซูเปอร์มาร์เก็ตในปัจจุบันเข้ามาตั้งอยู่ใกล้แหล่งที่อยู่อาศัยมากขึ้น ทำให้สะดวกต่อการเลือกซื้อสินค้า และสินค้าที่วางจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตค่อนข้างมีความแน่นอนและมีกิจกรรมส่งเสริมการขายอยู่บ่อยครั้ง

ตารางที่ 7-5 สัดส่วนช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าผลไม้แปรรูปไปยังผู้บริโภค
ปี พ.ศ. 2553-2557 จำแนกตามมูลค่าการจัดจำหน่าย

(หน่วย: ร้อยละ)

ช่องทางการจัดจำหน่าย	2553	2554	2555	2556	2557	2558
ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Grocery Retailers)	59.0	59.3	59.9	60.2	60.5	60.9
ร้านค้าสะดวกซื้อ (Convenience Stores)	0.9	0.9	0.9	0.9	1.0	1.0
ร้านค้าตามสถานีเติมน้ำมัน (Forecourt Retailers)	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2
ไฮเปอร์มาร์เก็ต (Hypermarket)	6.5	7.0	7.1	7.2	7.3	7.4
ซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket)	51.5	51.2	51.7	51.9	52.1	52.3
ร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิม (Traditional Grocery Retailers)	41.0	40.7	40.1	39.8	39.5	39.1
ร้านค้าอิสระขนาดเล็ก (Independent Small Grocers)	18.0	17.0	16.5	16.0	15.5	15.0
ร้านค้าปลีกอื่นๆ (Other Grocery Retailers)	23.0	23.7	23.6	23.8	24.0	24.1
รวมทั้งหมด	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: Euromonitor International

7.4.5 ขนาดตลาดและความต้องการผู้บริโภค

มูลค่าตลาดของอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์ เป็นไปดังแสดงในตารางที่ 7-6 โดยพบว่า เกือบทั้งหมดของมูลค่าตลาดผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์เป็นผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้แปรรูปที่สามารถเก็บรักษาได้ในอุณหภูมิห้อง โดยผลไม้แปรรูปเป็นสินค้าที่มีส่วนแบ่งมูลค่าการตลาดสูงสุดที่ร้อยละ 56.32 ประกอบกับมีอัตราการเติบโตของมูลค่าตลาดสูงสุดที่ร้อยละ 6.22 ในขณะที่สินค้าที่มีสัดส่วนมูลค่าตลาดรองลงมา ได้แก่ ผักแปรรูป และ ผักและผลไม้แช่แข็ง โดยมีสัดส่วนมูลค่าตลาดที่ร้อยละ 24.26 และ 17.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 7-6 มูลค่าตลาดของอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปของฟิลิปปินส์

(หน่วย: ล้านเปโซ)

ประเภท	2554	2555	2556	2557	2558	อัตราการเติบโตเฉลี่ยปี 2554-2558	สัดส่วนมูลค่าตลาดเฉลี่ยปี 2554-2558
ผักและผลไม้แปรรูปที่สามารถเก็บรักษาได้ในอุณหภูมิห้อง	6,859.4	7,361.3	7,824.0	8,230.5	8,633.8	5.92%	82.92%
ถั่วแปรรูป	69.4	72.9	76.8	77.2	77.8	2.90%	0.80%
ผลไม้แปรรูป	4,628.00	4,998.20	5,308.10	5,600.10	5,891.30	6.22%	56.32%
มะเขือเทศแปรรูป	148.5	155.9	164.1	139.4	115.7	-6.05%	1.54%
ผักแปรรูป	2,013.4	2,134.2	2,275.1	2,413.8	2,549.0	6.07%	24.26%
ผักและผลไม้แช่แข็ง	1,436.9	1,516.0	1,606.9	1,687.3	1,766.6	5.30%	17.08%
รวมมูลค่าผักและผลไม้แปรรูปทั้งหมด	8,296.3	8,877.3	9,431.0	9,917.8	10,400.4	5.81%	100.00%

ที่มา: Euromonitor International

ในขณะที่ผลไม้เศรษฐกิจแปรรูปของฟิลิปปินส์ ได้แก่ ถั่ว สับปะรด และมะม่วงนั้นกว่าร้อยละ 50 ของผลิตภัณฑ์ผลไม้แปรรูปดังกล่าวที่มีการผลิตในฟิลิปปินส์จะเป็นการจัดจำหน่ายยังตลาดภายในประเทศ และส่วนที่เหลือเป็นการส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ โดยสามารถจำแนกเป็นผลิตภัณฑ์ได้ดังนี้

- สำหรับกล้วยฉาบกรอบ พบว่า เกือบทั้งหมดของผลิตภัณฑ์จะมีการผลิตเพื่อการส่งออกเนื่องจากฟิลิปปินส์มีภาวะอุปทานส่วนเกินสำหรับกล้วยสดที่เป็นวัตถุดิบ โดยตลาดภายในประเทศจะนิยมสินค้ากล้วยแปรรูปประเภทของหวาน อาทิ โตรอน (Turon) บานานาคิว (Banana Cue) และกล้วยทอด (Pinasugbo)
- สำหรับมะม่วงแปรรูป พบว่า สินค้าที่เป็นที่นิยมมากที่สุดคือ มะม่วงฉีกแปรรูป ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ โดยจุดเด่นของผลิตภัณฑ์คือการใช้มะม่วงพันธุ์คาราบาว (Carabao Mango) ของฟิลิปปินส์ที่มีคุณสมบัติทางกายภาพและรสชาติเฉพาะตัว นอกจากนี้ มะม่วงยังมีการนำไปแปรรูปเป็นขนมหวานและผลิตภัณฑ์เบเกอรี่อีกด้วย
- สำหรับสับปะรดแปรรูป พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ของ Del Monte และ Dole ที่มีการจัดจำหน่ายทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งในรูปแบบของน้ำสับปะรด สับปะรดกระป๋อง และขนมขบเคี้ยว

ในด้านพฤติกรรมผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์นั้น ด้วยเศรษฐกิจที่กำลังเติบโตทำให้ผู้บริโภคมีกำลังซื้อที่มากขึ้น โดยผู้บริโภคมองว่ามีความกล้าที่จะทดลองและใช้จ่ายในการบริโภคอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งจะให้ความสำคัญกับรสชาติและเรื่องของสุขภาพควบคู่กัน นอกจากนี้ ในด้านการจำหน่ายสินค้าไปยังผู้บริโภคนั้น การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายและการโฆษณา มีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์ โดยเฉพาะสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่ม อีกทั้งชาวฟิลิปปินส์ยังมีความภักดีในตราสินค้า (Brand Loyalty) ในระดับสูง ดังนั้น การทำการตลาดโดยทำให้ผู้บริโภคตระหนักในตราสินค้าและการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่ช่วยให้ผู้บริโภคสามารถจดจำได้ง่าย จึงอาจเป็นปัจจัยหนึ่งสู่ความสำเร็จของผลิตภัณฑ์

7.5 นโยบาย กฎหมาย และกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

7.5.1 นโยบาย กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ

นอกเหนือจากกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนโดยทั่วไปในฟิลิปปินส์ ที่ได้นำเสนอไปในบทที่ 4 และบทที่ 5 ก่อนหน้านี้แล้ว ยังมีกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

- Food Safety Act of 2013 เป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและปกป้องสุขภาพของผู้บริโภค และการอำนวยความสะดวก ตรวจสอบ และดูแลด้านการเข้าสู่ตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารในฟิลิปปินส์ ทั้งในกระบวนการผลิตและสุขอนามัยของผลิตภัณฑ์
- สำหรับสินค้าเกษตร พบว่า ฟิลิปปินส์มีกฎหมายและกฎระเบียบการนำเข้าที่มีความเข้มงวด โดยเฉพาะมาตรการควบคุมการนำเข้าสินค้าประเภทผักและผลไม้จากประเทศเขตร้อน ที่ขอมีการขอใบรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary (SPS) Certificate) และต้องผ่านการกักตรวจการปนเปื้อนของพืช (Plant Quarantine Clearance – PQC) โดยหน่วยงาน Bureau of Plant Industry (BPI) ของฟิลิปปินส์ ทั้งนี้ สินค้าผลไม้ไทยที่ได้รับอนุญาตให้มีการนำเข้าอย่างสะดวก มีเพียงมะขามหวานและลองกองเท่านั้น และหากไทยมีความต้องการส่งออกผลไม้สดชนิดอื่นมายังฟิลิปปินส์ ผู้ประกอบการจะต้องร้องขอ Market Access และจะต้องให้มีการดำเนินการวิเคราะห์ความเสี่ยงการปนเปื้อนสัตว์แมลงรบกวน (Pest Risk Analysis – PRA) จาก Bureau of Plant Industry (BPI) อีกด้วย ดังนั้น โอกาสของผู้ประกอบการไทยสำหรับการเข้าสู่ตลาดฟิลิปปินส์ คือ การเข้าไปลงทุนผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรโดยใช้ประโยชน์จากวัตถุดิบภายในประเทศ เพื่อคว้าโอกาสทางการตลาดดังกล่าว

นอกจากนี้ รัฐบาลฟิลิปปินส์ยังได้มีแผนการสนับสนุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้ ผ่านรูปแบบและหน่วยงานดังนี้

- Agriculture and Fisheries Modernization Act (AFMA) ยกเว้นภาษีนำเข้าสำหรับวัตถุดิบทางการเกษตรและประมงทุกประเภท ตลอดจนเครื่องจักรและอุปกรณ์
- Philippine Development Plan (MTPDP) 2010-2016 เป็นแผนช่วยเหลือจากภาครัฐด้านการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ การจับคู่ธุรกิจ การเข้าสู่ตลาดเป้าหมายในต่างประเทศ และการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์
- การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนาจาก Department of Science and Technology (DOST), Philippine Council for Agriculture, Forestry and Natural Resources Research and Development (PCARRD), และ Industrial Technology and Development Institute (ITDI)

- การส่งเสริมความช่วยเหลือทางเทคนิคจาก Food Development Center (FDC), Food and Drugs Administration (FDA), และ Philippine Association of Food Technologist (PAFT)

7.5.2 มาตรการด้านการค้าระหว่างประเทศ

ฟิลิปปินส์มีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศคู่ค้าหลายประเทศ (ดูรายละเอียดในหัวข้อ 2.2.2) โดยหากพิจารณาถึงสิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่ฟิลิปปินส์ได้รับจากประเทศที่มีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีด้วย ภายในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 7-7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 7-7 สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่ฟิลิปปินส์ได้รับจากประเทศที่มีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีด้วย ภายในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป

ความตกลงการค้าเสรี	สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่ฟิลิปปินส์ได้รับ
ASEAN Free Trade Agreement (AFTA)	<p><u>บรูไน</u> – ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร</p> <p><u>กัมพูชา</u> – ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรเกือบทุกรายการ โดยมีเพียงสินค้าเฉพาะกลุ่มเท่านั้นที่ยังคงมีการเก็บภาษี แต่อยู่ในอัตราที่ต่ำไม่เกินร้อยละ 5</p> <p><u>อินโดนีเซีย</u> – ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร</p> <p><u>สปป.ลาว</u> – ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรเกือบทุกรายการ โดยมีเพียงสินค้าบางกลุ่มที่มีการเก็บภาษี แต่อยู่ในอัตราที่ต่ำไม่เกินร้อยละ 3 อาทิ ผลไม้แช่อิ่มและน้ำผลไม้</p> <p><u>มาเลเซีย</u> – ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร</p> <p><u>เมียนมา</u> – ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร</p> <p><u>สิงคโปร์</u> – ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร</p> <p><u>ไทย</u> – ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากร</p> <p><u>เวียดนาม</u> – มีการเรียกเก็บภาษีศุลกากรในระดับต่ำที่ร้อยละ 0-5</p>
ASEAN – China Free Trade Agreement (ACFTA)	ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรจากจีน
ASEAN – Japan Free Trade Agreement (AJFTA)	ญี่ปุ่นปกป้องภาคอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในระดับสูง โดยสินค้าที่ไม่มีการเปิดตลาดหรือมีการตั้งอัตราภาษีในระดับสูง (ร้อยละ 20-50) เช่น พุเรและซอสมะเขือเทศ ถั่วแปรรูป สับปะรดแปรรูป ตลอดจนผลไม้แปรรูปอื่นๆ อาทิ ส้มและองุ่นแปรรูป เป็นต้น นอกเหนือจากนั้น สินค้าส่วนใหญ่ที่มีการคงอัตราภาษีไว้ที่

ความตกลงการค้าเสรี	สิทธิประโยชน์ทางภาษีศุลกากรที่ฟิลิปปินส์ได้รับ
	ร้อยละ 5-20 และมีเพียงสินค้าบางชนิดเท่านั้นที่งดเว้นการเก็บภาษี อาทิ ผลไม้ดอง
ASEAN – Republic of Korea Free Trade Agreement (AKFTA)	เกาหลีใต้มีการยกเว้นภาษีศุลกากรแล้วในสินค้าหลายประเภท อย่างไรก็ตาม ยังคงมีสินค้าบางประเภทที่คงอัตราภาษีในระดับสูงมาก (มากกว่าร้อยละ 40) หรือไม่มีการเปิดตลาด อาทิ ผลไม้แช่อิ่มและน้ำผลไม้
ASEAN – India Free Trade Agreement (AIFTA)	มีการลดภาษีอย่างค่อยเป็นค่อยไป และได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรภายในปี 2565
ASEAN – Australia – New Zealand Free Trade Agreement (AANZFTA)	ได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรจากออสเตรเลียและนิวซีแลนด์
Philippines – Japan Economic Partnership Agreement (PJEPA)	ญี่ปุ่นปกป้องภาคอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูปในระดับสูง โดยส่วนใหญ่จะมีการยกเลิกภาษีภายใน 10 ปี นับตั้งแต่ความตกลงมีผลบังคับใช้

ที่มา : บริษัท โพลลิเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด รวบรวมจากความตกลงการค้าเสรีของฟิลิปปินส์

7.6 ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในการลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ปัญหาและอุปสรรคที่อาจพบในการลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในฟิลิปปินส์ ได้แก่

- **สภาพภูมิอากาศที่มีความแปรปรวน** เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่มีลักษณะเป็นเกาะ ประกอบกับอยู่เขตมรสุม ทำให้มักมีสภาพอากาศที่แปรปรวนและฝนตกหนักจากพายุและไต้ฝุ่น จนต้องประสบกับภัยธรรมชาติบ่อยครั้ง ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร
- **ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าที่สูง** เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นเกาะ ทำให้ส่วนใหญ่การขนส่งสินค้าและวัตถุดิบจะใช้วิธีการขนส่งทางบกและทางน้ำเป็นหลัก ทั้งนี้ แม้ฟิลิปปินส์จะมีท่าเรือการขนส่งจำนวนมากและกระจายไปทั่วประเทศ หากแต่ท่าเรือสำหรับการส่งออกยังมีไม่มากนัก โดยส่วนใหญ่จะเฉพาะมีในเมืองใหญ่ เช่น กรุงมะนิลา และซุนิก ทำให้มีต้นทุนค่าขนส่งค่อนข้างสูง ซึ่งกระทบต่อขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านราคาของผู้ประกอบการ

- การครอบครองที่ดินสำหรับชาวต่างชาติ โดยนักลงทุนต่างชาติจะไม่สามารถถือครองที่ดินในฟิลิปปินส์ได้ จะทำได้เพียงเช่าที่ดิน โดยระยะเวลาสูงสุดที่เช่าได้คือ 25 ปี ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการต้องการเช่ามากกว่า 25 ปี จะต้องทำการยื่นขออนุมัติการเช่าเมื่อสิ้นสุดสัญญาเช่า
- โครงสร้างพื้นฐานบางประการที่ไม่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ ฟิลิปปินส์ยังขาดโครงสร้างพื้นฐานเป็นจำนวนมาก อาทิ การสร้างเครือข่ายถนน ท่าเรือ สะพาน การจัดการน้ำ และสถานีส่งกระแสไฟฟ้า ทำให้เกิดปัญหาบางประการต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ เช่น ปัญหาไฟฟ้าตก และบริการด้านโทรคมนาคมที่ไม่มีความเสถียร เป็นต้น
- ต้นทุนการกู้ยืมเงินที่สูง ฟิลิปปินส์เป็นประเทศหนึ่งที่มีต้นทุนการกู้ยืมทางการเงินในอัตราที่สูง (ร้อยละ 5-10) เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค นักลงทุนจึงควรมีการวางแผนทางการเงินก่อนเข้ามาลงทุนในฟิลิปปินส์
- ปัญหาแรงงานภายในประเทศ โดยลักษณะทั่วไปของอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป พบว่า จะมีการใช้แรงงานเป็นหลักในการผลิต (Labor Intensive) ซึ่งแม้ฟิลิปปินส์จะมีปริมาณแรงงานที่มากเพียงพอต่อความต้องการแรงงานของผู้ผลิต และมีความเสี่ยงด้านการขาดแคลนแรงงานในระดับต่ำ หากแต่ด้วยลักษณะอุปนิสัยของชาวฟิลิปปินส์ที่ค่อนข้างขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ทำให้อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการได้

7.7 ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทยในการลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

7.7.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนักลงทุนไทย

จากข้อมูลทั้งหมดที่นำเสนอมาข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นว่าฟิลิปปินส์ เป็นประเทศที่มีโอกาสที่ดีสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมผักและผลไม้แปรรูป อย่างไรก็ตาม ผู้ลงทุนจำเป็นต้องเลือกดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงโอกาสและข้อจำกัดของฟิลิปปินส์ กล่าวคือ

- สำหรับกล้วยแปรรูปยังมีโอกาสทางการตลาดอีกมาก โดยเกือบทั้งหมดของผลิตภัณฑ์กล้วยแปรรูปที่มีอยู่ในตลาดเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทกล้วยฉาบกรอบ ซึ่งยังมีอุปสงค์อีกมากในตลาดต่างประเทศ ในขณะที่ตลาดกล้วยแปรรูปภายในประเทศยังมีช่องว่างทางการตลาดในสินค้าประเภทขนมหวานที่แปรรูปจากกล้วย ทั้งนี้เนื่องด้วยอุปทานส่วนเกินในวัตถุดิบกล้วย ประกอบกับปัจจัยด้านการเติบโตของความ เป็นเมืองและรายได้ต่อหัวของประชากรที่เพิ่มสูงขึ้น และพฤติกรรมผู้บริโภคที่ชอบ การจับจ่ายใช้สอยและนิยมทดลองสินค้าใหม่ ดังนั้น การประกอบธุรกิจร้านขนมหวานที่มีวัตถุดิบจากกล้วยจึงอาจเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับการประกอบธุรกิจที่ เกี่ยวข้องกับกล้วยแปรรูปในฟิลิปปินส์ โดยนักลงทุนและผู้ประกอบการควรให้ ความสำคัญกับคุณภาพสินค้า การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการตลาดเป็นสำคัญ ซึ่งจะมีส่วนช่วยอย่างมากในการเข้าถึงผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว
- ตลาดสับปะรดแปรรูปอาจยังไม่มี ความน่าสนใจมากนักสำหรับการลงทุนใน ฟิลิปปินส์ แม้ตลาดสับปะรดเป็นตลาดที่มีผู้เล่นน้อยรายอยู่ หากแต่บริษัทดังกล่าว เป็นบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ที่มีการตั้งโรงงานแปรรูปในฟิลิปปินส์ ได้แก่ Del Monte และ Dole ซึ่งมีส่วนแบ่งการตลาดเกือบทั้งหมดในสินค้าสับปะรดแปรรูป นอกจากนี้ ผู้เล่นดังกล่าวยังมีการทำการเกษตรแบบมีสัญญา (Contract Farming) กับเกษตรกรจำนวนมาก ทำให้มีการผูกขาดวัตถุดิบเกิดขึ้นในเกษตรกรที่ส่งวัตถุดิบ เข้าโรงงาน ดังนั้น จึงอาจเป็นการยากที่ผู้ประกอบการไทยจะเข้าสู่ตลาดฟิลิปปินส์ ด้วยปัจจัยด้านวัตถุดิบและการแข่งขันในระดับสูง
- มะม่วงแปรรูปเป็นสินค้าที่มีโอกาสทางการตลาดสำหรับการลงทุนในฟิลิปปินส์ เนื่องด้วยความโดดเด่นด้านวัตถุดิบ คือ มะม่วงคาราวาน ซึ่งเป็นมะม่วงที่ไม่หวาน จนเกินไป รสชาติอมเปรี้ยว ประกอบกับเกือบทั้งหมดของโรงงานแปรรูปมะม่วงใน ฟิลิปปินส์เป็นโรงงานขนาดกลางและขนาดย่อมที่ยังมีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการ ผลิตและเงินทุน โดยมีเพียงบริษัทใหญ่เพียงไม่กี่รายเท่านั้น อาทิ Profood International Corp. ที่มีกำลังการผลิตที่มาก แต่ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด โดย นักลงทุนและผู้ประกอบการไทยอาจอาศัยความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีการแปรรูป การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การตลาด ตลอดจนการทำการเกษตรแบบมีสัญญา (Contract Farming) ที่สามารถกำหนดปริมาณผลผลิตสำหรับการผลิตได้อย่างแน่นอน เพื่อการ เข้าสู่ตลาดและแข่งขันกับผู้ประกอบการภายในประเทศ

- **ปัจจุบันอุตสาหกรรมผลไม้แปรรูปกำลังประสบปัญหาเทคโนโลยี มาตรฐานการผลิต และกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพ** ในสินค้าบางประเภท อาทิ กล้วยและมะม่วงแปรรูป ทั้งนี้เนื่องจากผู้แปรรูปส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ยังคงมีเทคโนโลยีการผลิตอย่างง่ายในขั้นพื้นฐานเท่านั้น และมีข้อจำกัดด้านเงินทุน ประกอบกับตลาดยังคงมีอุปสงค์สำหรับสินค้าดังกล่าวอยู่ ดังนั้น ตลาดดังกล่าวจึงยังคงมีช่องว่างทางการตลาดสำหรับนักลงทุนและผู้ประกอบการไทย ในด้านการพัฒนาคุณภาพสินค้า การสร้างแบรนด์ และการตลาด ซึ่งอาจเป็นจุดสำคัญในการเข้าสู่ตลาดและแย่งส่วนแบ่งการตลาดจากคู่แข่งได้
- **พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเห็นความสำคัญของการตลาดเพื่อเข้าถึงผู้บริโภค** จากประเด็นการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศพบว่า สินค้าผักและผลไม้แปรรูปแม้จะมีการผลิตจากวัตถุดิบที่มีคุณภาพมากกว่า หากแต่ในแง่การตลาดนั้น สินค้าของฟิลิปปินส์กลับมาส่วนแบ่งการตลาดที่ต่ำกว่าคู่แข่งในตลาดโลก เนื่องด้วยปัจจัยด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ และการคิดค้นรูปแบบสินค้าที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น ทำให้ประเด็นดังกล่าวกลายเป็นส่วนสำคัญที่ต้องมีการพิจารณาสำหรับการจำหน่ายสินค้าผักและผลไม้แปรรูปในฟิลิปปินส์ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการควรมุ่งเน้นความสำคัญของการสร้างแบรนด์และการตลาด เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญสำหรับการเข้าถึงผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์
- **ควรพิจารณาถึงทำเลที่ตั้งของธุรกิจ** เนื่องจากจะส่งผลต่อต้นทุนการผลิตโดยตรง โดยควรพิจารณาถึงปัจจัยด้านต้นทุนแรงงาน ค่าขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน และพื้นที่ตลาดเป้าหมาย ตลอดจนประเด็นอื่นๆ ในแต่ละพื้นที่ธุรกิจ เพื่อประกอบการพิจารณาในการตั้งฐานการผลิตที่สามารถประหยัดต้นทุนมากที่สุด
- **ใช้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลมอบให้** ทั้งในด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีและมิใช่ภาษี การลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ การส่งเสริมการตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ และการส่งเสริมด้านดารวิจัยและพัฒนา

7.7.2 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

ตารางที่ 7-8 สรุปรูปแบบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับนักลงทุนไทย

	ธุรกิจรายใหญ่	ธุรกิจรายย่อย (SMEs)
ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตที่เหมาะสม	การแปรรูปและการจัดจำหน่าย	<ul style="list-style-type: none"> - การแปรรูปและการจัดจำหน่าย - ธุรกิจร้านอาหาร / ขนมหวานที่มีการใช้วัตถุดิบประเภทผลไม้เป็นหลัก
รูปแบบการทำธุรกิจที่เหมาะสม	<p>นักลงทุนไทยควรประกอบธุรกิจในรูปแบบการร่วมทุนกับผู้ประกอบการฟิลิปปินส์ โดยอาศัยความชำนาญด้านเทคโนโลยีการผลิตของผู้ประกอบการไทย ควบคู่กับความเชี่ยวชาญด้านบริการขนส่งและจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการฟิลิปปินส์ นอกจากนี้ จากข้อจำกัดด้านการถือครองที่ดินของชาวต่างชาติ ดังนั้น การร่วมทุนกับผู้ประกอบการในประเทศจึงเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทยสามารถประกอบธุรกิจภายในฟิลิปปินส์ได้ โดยจะต้องเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่ฟิลิปปินส์กำหนด</p>	
	<p>การลงทุนโรงงานแปรรูปผลไม้ในฟิลิปปินส์ควรมีการนำเข้าวัตถุดิบจากเกษตรกรผ่านการทำการเกษตรแบบมีสัญญา (Contract Farming) เพื่อให้มีปริมาณผลผลิตที่ป้อนโรงงานอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ อีกทั้งโรงงานแปรรูปสามารถวางแผนการตลาดล่วงหน้าได้</p>	<p>สำหรับธุรกิจร้านอาหาร / ขนมหวาน ควรมีการหาผู้จัดส่งวัตถุดิบที่มีความน่าเชื่อถือและสามารถจัดส่งได้ตามความต้องการของผู้ประกอบการ</p>
ตลาดเป้าหมายสำคัญ	ทำการแปรรูปเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ + ส่งออกเป็นสำคัญ	
ประเด็นสำคัญในการเข้าไปทำธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายและการโฆษณาที่มีผลอย่างมากต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคชาวฟิลิปปินส์ โดยเฉพาะสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่ม 	
	<ul style="list-style-type: none"> - การทำ Contract Farming ควรทำในรูปแบบของการสนับสนุนเกษตรกรคู่สัญญา โดยแบ่งปันและถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ในการเพาะปลูก เพื่อสร้างศักยภาพในการเพาะปลูกของเกษตรกร และการที่สามารถควบคุมมาตรฐานของผลผลิตให้เป็นไปตามที่โรงงานกำหนดได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ควรผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและสินค้าที่มีความแตกต่าง (Product Differentiation) มากกว่าการแข่งขันด้านราคาโดยตรง - ธุรกิจร้านอาหารและขนมหวานเป็นธุรกิจที่มีแนวโน้มเติบโตมากในฟิลิปปินส์ เนื่องด้วย

	ธุรกิจรายใหญ่	ธุรกิจรายย่อย (SMEs)
	- ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ควรใช้ ความได้เปรียบด้านการประหยัดต่อ ขนาดในการแข่งขันด้านราคา	พฤติกรรมผู้บริโภคที่ชอบการ จับจ่ายใช้สอยและทานอาหาร นอกบ้าน ประกอบกับแนวโน้ม ของผู้มีรายได้ระดับกลางที่เพิ่ม มากขึ้น

ที่มา : บริษัท โพลีเกอร์ แอนด์ คอมพานี (ประเทศไทย) จำกัด

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- Royal Thai Embassy, Manilla. (09 05 2559). ขั้นตอนการลงทุนในฟิลิปปินส์. เข้าถึงได้จาก http://www.thaiembassymanila.ph/images/stories/chart/chart_embassymanila.jpg
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. (09 05 2559). การลงทุนและทำเลที่ตั้งในการประกอบธุรกิจ. เข้าถึงได้จาก http://cks.ditp.go.th/KM_Document/0509d9c7-d8e3-4779-88b8-88a7bc8f6c8d_การลงทุนและทำเลที่ตั้งในการประกอบธุรกิจ.pdf
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. (09 05 2559). ขั้นตอนในการยื่นขอใบอนุญาตการลงทุนและการจัดตั้งบริษัทในฟิลิปปินส์. เข้าถึงได้จาก กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ: www.ditp.go.th/contents_attach/92329/92329.doc
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. (09 05 2559). คู่มือการค้าและการลงทุนสาธารณรัฐฟิลิปปินส์. เข้าถึงได้จาก กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ: http://www.ditp.go.th/contents_attach/92693/92693.pdf
- ธนาคารกสิกรไทย. (09 05 2559). ประเทศฟิลิปปินส์. เข้าถึงได้จาก ธนาคารกสิกรไทย: <http://www.askkbank.com/WhatsHot/Documents/Philippines.pdf>
- ฟิลิปปินส์ - ข้อมูลทางเศรษฐกิจ. (09 05 2559). เข้าถึงได้จาก http://www.asean-info.com/asean_members/philippines.html
- ฟิลิปปินส์ (Philippines). (09 05 2559). เข้าถึงได้จาก บ้านจอมยุทธ: http://www.baanjomuyut.com/library_2/asean_community/philippines/
- สถาบันนานาชาติเพื่อเอเชียแปซิฟิกศึกษา. (2556). โครงการวิจัยเรื่องการพัฒนากรอบความร่วมมือเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนในระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS Economic Corridors) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2558). สรุปสถานะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปี 2558 และแนวโน้มปี 2559: http://www.oie.go.th/sites/default/files/attachments/industry_overview/annual2015.pdf

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา. (09 05 2559). ข้อมูลเศรษฐกิจ
ฟิลิปปินส์.

โอกาสการค้าการลงทุนในฟิลิปปินส์. (09 05 2559). เข้าถึงได้จาก
[http://www.dft.go.th/Portals/0/ContentManagement/Document_Mod666/โอกาส
การค้าการลงทุนในฟิลิปปินส์@25550213-1630483402.pdf](http://www.dft.go.th/Portals/0/ContentManagement/Document_Mod666/โอกาสการค้าการลงทุนในฟิลิปปินส์@25550213-1630483402.pdf)

ภาษาอังกฤษ

ASEAN Secretariat. (2014). ASEAN Statistical Yearbook 2014:

[http://www.asean.org/images/2015/July/ASEAN-Yearbook/July%202015%20-
%20ASEAN%20Statistical%20Yearbook%202014.pdf](http://www.asean.org/images/2015/July/ASEAN-Yearbook/July%202015%20-%20ASEAN%20Statistical%20Yearbook%202014.pdf)

Law Business Research Ltd. (2016, 09 05). The Mergers & Acquisitions Review.

Retrieved from: <http://www.syciplaw.com/Documents/philippines%20lbr.pdf>

National Economic and Development Authority. (2011). Philippines Development Plan 2011
- 2016. National Economic and Development Authority.

Philippine Board of Investment. (2016, 09 05). Processed Fruits and Vegetables.

Retrieved from: [http://investphilippines.gov.ph/industries/agri-business/processed-
fruits-and-vegetables/](http://investphilippines.gov.ph/industries/agri-business/processed-fruits-and-vegetables/)

Philippine Board of Investment. (2016, 09 05). Steps in securing Business Permits.

Retrieved from: [http://www.boi.gov.ph/index.php/en/doing-business/steps-in-
securing-business-permits.html](http://www.boi.gov.ph/index.php/en/doing-business/steps-in-securing-business-permits.html)

Philippine Economic Zone Authority. (2016, 09 05). Procedure for the Registration of
Economic Zone. Retrieved from <http://www.peza.gov.ph/>

Philippine Securities and Exchange Commission. (2016, 09 05). Primary Registration.

Retrieved from: <http://www.sec.gov.ph/forms-and-fees/primary-registration/>

Republic of the Philippines, Department of Labor and Employment, Bureau of Working
Conditions, HANDBOOK WORKERS' STATUTORY MONETARY BENEFITS,
สืบค้นเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2559 จาก

http://bwc.dole.gov.ph/images/Handbook/2014Handbook_English_Version.pdf

เว็บไซต์

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. <http://www.dtn.go.th>

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. <http://www.ditp.go.th>

ไทย-เอฟทีเอ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. <http://www.thaifta.com>

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. <http://www.exim.go.th>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. <http://www.bot.or.th>

ศูนย์ข้อมูลการลงทุนไทยในต่างประเทศ. <http://toi.boi.go.th>

ศูนย์พัฒนาการค้าและธุรกิจไทยในประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน <http://www.aec.ditp.go.th>

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงจาการ์ตา. <http://www.thaiembassy.org/jakarta>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. <http://www.nesdb.go.th>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. <http://www.boi.go.th>

ASEAN Secretariat - Foreign Direct Investment Statistics.

<http://www.asean.org/news/item/foreign-direct-investment-statistics>

Asia Briefing. <http://www.aseanbriefing.com/>

Central Intelligence Agency. The World Factbook.

<http://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook>

Department of Labour and Employment. http://www.dole.gov.ph/labor_codes

Doing Business. <http://www.doingbusiness.org/data/>

International Monetary Fund (IMF). <http://www.imf.org>

International Trade Center (ITC). <http://www.trademap.org>

KPMG. <https://home.kpmg.com/>

Nation Wages and Productivity Commission. <http://www.nwpc.dole.gov.ph/>

Nations Online. <http://www.nationsonline.org/>

Oentoeng Suria & Partners. <http://www.oentoengsuria.com/>

Philippine Economic Zone Authority (PEZA). www.peza.gov.ph/

The Philippine Board of Investments (BOI). <http://investphilippines.gov.ph/incentives/board-of-investments/>

Trade Map, International Trade Center (ITC). <http://www.trademap.org/>

UNCTAD STAT. <http://unctadstat.unctad.org/>

United Nations Development Programme (UNDP). <http://hdr.undp.org/>

World Bank. <http://www.worldbank.org/>

World Economic Forum. <http://www.weforum.org>

World Intellectual Property Organization (WIPO). <http://www.wipo.int/portal/en/index.html>

ภาคผนวก

รายชื่อผู้ประกอบการไทยในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

รายชื่อผู้ประกอบการไทยในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ลำดับ	รายชื่อบริษัท	ประเภทอุตสาหกรรม
1	PTT Philippines, Inc.	ปิโตรเลียม
2	Bangkok Bank (Manila Branch)	การเงินและการธนาคาร
3	Mariwasa Siam Ceramics Inc.	ผลิต จัดจำหน่าย และนำเข้า เซรามิก
4	United Pulp and Paper Co., Inc.	ผลิตกระดาษ
5	Cement Thai SCT (Philippines) Inc.	จัดจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง
6	Dusit Thani Manila	โรงแรม
7	Charoen Pokphand Foods Philippines Corporation	อาหารแปรรูป
8	Ital-Thai Development Public Co. Ltd.	ธุรกิจก่อสร้าง
9	บริษัท มาลี สามพราน จำกัด (มหาชน)	น้ำผลไม้และผลไม้กระป๋อง

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

Head Office: 555 Vibhavadi-Rangsit Rd.,
Chatuchak, Bangkok 10900

T +66 2 553 8111 | F +66 2 553 8222

www.boi.go.th

Bolliger & Company

Bolliger & Company (Thailand) Ltd.

Level 31, Sathorn Square Office Tower

98 North Sathorn Road, Silom, Bangrak, Bangkok 10500

T +66 (0) 2 230 6399 | F +66 (0) 2 230 6333

www.bolliger-company.com